

הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמָּךְ • וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלֶתְךָ • וְרַעַם
וְנִשְׁאֵם עַד הָעוֹלָם • וַיְהִי דְבַר יְיָ אֱלֹהֵי אֲשֶׁר
הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְיָ קְרוֹבִים אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם
וּלְלֵילָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדָיו וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ • לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמִּי וְהָאָרֶץ
כִּי יְיָ הוּא אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

קריש שלם, עלינו, ונהרנה קהלות אומרים אין כאלהינו.

תפלה לאמרה אחר חנוט ערנה.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו הבוחר בנביאים
טובים ובמנהגיהם הטובים שתקבל ברחמים וברצון את תפלתנו
והקפתנו וזכור לנו זכור שבערה תמימך ותסיר מחיצת הברזל
המפסקת בינינו וביניך ותאזין שועתינו ותיטיב לנו רחמימה
הגולה ארץ על בלימה ותתמנו בספר חיים טובים והיום
חזה תתן בשכינת עוזך חמשה גבורות ממותקות על ידי חביטת
ערבה מנהג נביאך הקדושים ותתעורר האהבה ביניהם (ותנשקה)
מנשיקות פיד ממתקת כל הגבורות וכל הדינין ותעיר לשכינה
עוזך בשם י' ה' ו' שהוא טל אורות טליך ומשם תשפיע
לעבודך המתנפל לפניך מחילה שתאריך ימיו ותמחול הטאיו
ועונותיו ופשעיו ותפשוט ימינך וידך לקבלו בתשובה שלימה
ואוצרך הטוב תפתח להשפיע מים נפש שוקקרה כמו שכתוב
יפתח יי לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצך
בעתו ולברך את כל מעשה ידך אמן:

אומן ישעך בא • קול דודי הנה זה בא • מבשר ואומר:
 בא ברכות כמים • לעמוד על הר היתים • מבשר ואומר:
 גשתו בשופר לתקע • תחתיו הר יבקע • מבשר ואומר:
 דפק והציץ וזרח • ומשחצי החר ממזרח • מבשר ואומר:
 הקים מלול נואמו • ובא הוא וכל קדושי עמו • מו:
 ו לכל באי העולם • בת קול ישמע בעולם • מבשר ואומר:
 זרע עמוסי רחמו • נולדו כילד ממעי אמו • מבשר ואומר:
 חלה וילדה מי זאת • מי שמע כזאת • מבשר ואומר:
 טהור פעל כל אלה • ומי ראה כאלה • מבשר ואומר:
 י שש וזמן החד • היוחל ארץ כיום אחד • מבשר ואומר:
 כביר רום ותחת • אם יולד גוי פעם אחת • מבשר ואומר:
 לעת יגאל עמו נאור • והיה לעת ערב יהיה אור • מו:
 מושיעים יעלו להר ציון • כי חלה גם ילדה ציון • מו:
 נשמע בכל גבולך • הרחיבי מקום אהלך • מבשר ואומר:
 שימי עד דמשק משכנותיך • קבלי בניה ובנותיך • מו:
 עלוי חבצלת השרון • כי קמו ישיגי חברון • מבשר ואומר:
 פנו אלי והושעו • היום אם בקולי תשמעו • מבשר ואומר:
 צמח איש צמח שמו • הוא דויד בעצמו • מבשר ואומר:
 קומו כפוישי עפר • הקיצו ורננו שובני עפר • מבשר ואומר:
 רבתי עם בהמליכו • מגדיל ישועות מלכו • מבשר ואומר:
 שם רשעים להאביר • עושה חסד למשיחו לדור • מו:
 תנה ישועות לעם עולם • לדוד ולזרעו עד עולם • מו:
 טז ג"פ קול מבשר מבשר ואומר:

וסקהל סדר ג"פ.

הושיעה

אז כִּיעִי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדֹנָיִם • בָּאֲנוּ לְפָנֶיךָ
גִּדּוֹנִים • וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל •
גִּיָּאָה אֲדֹנָיִי הָאֲדֹנָיִם • נִתְגַּדְרוּ בָנוּ מִדְּנִים • דְּשׁוֹנוֹ
וּבְעֲלוֹנוֹ זִוְלָתְךָ אֲדֹנָיִם • וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל •
הֵן גִּשְׁנוּ הַיּוֹם בְּתַחֲנוּן • עֲדִיךָ רַחוּם וְחַנוּן • וְסִפְרָנוּ
נִפְלְאוֹתֶיךָ בְּשַׁנוּן • וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל •
זָבַת חֶלֶב וְדִבְשָׁה • נָא אֵל תִּיבֶשׁ • חֲשֶׁרֶת מַיִם
בְּאֶבְיָה תַחֲבֶשׁ • וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל •
טִעֵנוּ בְּשִׁמְנָה • בְּיַד שִׁבְעָה וְשִׁמּוֹנָה • יֵשֶׁר צִדִּיק
אֵל אֱמוּנָה • וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל •
כָּרַת בְּרִית לָאָרֶץ • עוֹד כָּל יְמֵי הָאָרֶץ • לְבִלְתִּי
פָּרֵץ בָּהּ פָּרֵץ • וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל •
מִתַּחֲנוּנִים עָלֵי מַיִם • כְּעֶרְבִים עָלֵי יְבֵלֵי מַיִם • נָא
זְכוֹר לָמוֹ נִסּוּךְ הַמַּיִם • וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל •
שִׁיחִים בְּדֶרֶךְ מִטְעָתָם • עוֹמְסִים בְּשׁוֹעָתָם • עֲנֵם
בְּקוֹל פְּגִיעָתָם • וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל •
פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת • פִּינָה לְפִלּוֹלִם שְׁעוֹת • צִדְקָם אֵל
לְמוֹשְׁעוֹת • וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל •
קוֹל רִגְשָׁם תִּשְׁעָה • תִּפְתַּח אֶרֶץ וַיִּפְרוּ יִשְׁעֵי רַב
לְהוֹשִׁיעַ וְלֹא הִפִּיץ רִשְׁעֵי • וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל •
שְׁעָרֵי שָׁמַיִם פָּתַח • וְאוֹצָרָה הַטּוֹב לָנוּ תִּפְתַּח •
תוֹשִׁיעֵנו וְרִיב אֵל תִּמְתַּח • וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל •

חזן קול מבשר מבשר ואומר: והקהל חוזר.

תַּעֲנֶה אֲמוֹנִים שׁוֹפְכִים לָךְ לֵב בַּמַּיִם • וְהוֹשִׁיעָה נָא •
 לַמַּעַן כָּא בָאשׁ וּבַמַּיִם • וְהַצְלִיחָה נָא •
 גִּזֹּר וְנָם יִקַּח נָא מִעַט מַיִם • וְהוֹשִׁיעֵנו אֵל מַעֲזֵנוּ •
 תַּעֲנֶה דְגָלִים גָּזוּ גִזְרֵי מַיִם • וְהוֹשִׁיעָה נָא •
 לַמַּעַן הַנֶּעֱקָד בְּשַׁעַר הַשָּׁמַיִם • וְהַצְלִיחָה נָא •
 וְשָׁב וְחָפַר בְּאֵרוֹת מַיִם • וְהוֹשִׁיעֵנו אֵל מַעֲזֵנוּ •
 תַּעֲנֶה זָכִים חֹנִים עָלֵי מַיִם • וְהוֹשִׁיעָה נָא •
 לַמַּעַן חֶלֶק מִכֶּצֶל מִקְלוֹת בְּשָׁקְחוֹת הַמַּיִם • וְהַצְלִיחָה נָא •
 טָעַן וְנָל אֶבֶן מִבְּאֵר מַיִם • וְהוֹשִׁיעֵנו אֵל מַעֲזֵנוּ •
 תַּעֲנֶה יְדִידִים נוֹחֲלֵי דַת מְשׁוֹלֵת מַיִם • וְהוֹשִׁיעָה נָא •
 לַמַּעַן כָּרוּ בְּמַשְׁעֲנוֹתָם מַיִם • וְהַצְלִיחָה נָא •
 לַהֲכִין לָמוֹ וּלְצִאֲצִימוֹ מַיִם • וְהוֹשִׁיעֵנו אֵל מַעֲזֵנוּ •
 תַּעֲנֶה מַתְחַנְנִים כְּבִישִׁמוֹן עָלֵי מַיִם • וְהוֹשִׁיעָה נָא •
 לַמַּעַן נֶאֱמַן בֵּית מִסְפִּיק לָעַם מַיִם • וְהַצְלִיחָה נָא •
 סֹלַע הָרֶךְ וַיִּזְוֹבוּ מַיִם • וְהוֹשִׁיעֵנו אֵל מַעֲזֵנוּ •
 תַּעֲנֶה עֹנִים עָלֵי בְּאֵר מַיִם • וְהוֹשִׁיעָה נָא •
 לַמַּעַן פֶּקֶד בְּמִי מְרִיבַת מַיִם • וְהַצְלִיחָה נָא •
 צִמְאִים לְהַשְׁקוֹת מַיִם • וְהוֹשִׁיעֵנו אֵל מַעֲזֵנוּ •
 תַּעֲנֶה קְרוֹשִׁים מְנַסְכִּים לָךְ מַיִם • וְהוֹשִׁיעָה נָא •
 לַמַּעַן רֹאשׁ מְשׁוֹרְרִים כְּתָאֵב שְׁתוֹת מַיִם • וְהַצְלִיחָה נָא •
 שָׁב וְנָסַף לָךְ מַיִם • וְהוֹשִׁיעֵנו אֵל מַעֲזֵנוּ •
 תַּעֲנֶה שׁוֹאֲלִים בְּרַבּוֹעַ אֶשְׁלִי מַיִם • וְהוֹשִׁיעָה נָא •
 לַמַּעַן הֵל תִּלְפִּיּוֹת מוֹצֵא מַיִם • וְהַצְלִיחָה נָא •
 תַּפְתַּח אֶרֶץ וְתַרְעִיף שָׁמַיִם • וְהוֹשִׁיעֵנו אֵל מַעֲזֵנוּ •
 קוֹיָם רַחֵם נָא קְהֵל עַדַּת יִשׁוּרוּן • סִלַּח
 וּמַחֵל עֲוֹנָם • וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ •

למען חיה מכרבר בשיר. המלמד תורה בכל כלי שיר.
מנסה לפניו כתאב שתות מים. לשמו בך סכרם.
הושענא והושיעה נא אבינו אתה:

למען זך עלה בסערה. המקנה ומשיב עברה. לפלולו
ירדה אש ולחכה עפר ומים. לעיניה כריכות.
הושענא והושיעה נא אבינו אתה:

למען ושרת באמת לרבו. פי שנים ברוחו נאצל בו.
בקחתו מגן נתמלאו גבים מים. לפצו מי כמוכה.
הושענא והושיעה נא אבינו אתה:

למען הרהר עשות רצונה. המכריו תשובה לצאנה. אז
כבוא מחרף סתם עינות מים. לציון מכלל יופי.
הושענא והושיעה נא אבינו אתה:

למען הרשוך בתוך הגולה. וסודה למו נגלה. כלי
להתנאל הרשו זרעונים ומים. לקוראך בצר.
הושענא והושיעה נא אבינו אתה:

למען גמר חכמה ובינה. סופר מהיר מפלש אמנה.
מחבמנו אמרים המשלים ברחבי מים לרבתי עם.
הושענא והושיעה נא אבינו אתה:

למען באי לך היום בכל לב. שופכים לך שיה בלא לב
ולב. שואלים ממך עוז מטרות מים. לשוררו בים.
הושענא והושיעה נא אבינו אתה:

למען אומרי יגדל שמך. והם נחלתך ועמך. צמאים
לישעה בארץ עיפורה למים. לתרת למו מנוחה.
הושענא והושיעה נא אבינו אתה:

ש"ץ הושענא אל נא. אנא הושיעה נא: ק' חזור.
הושענא סלח נא. והצליחה נא. והושיענו אל מעוננו:

היער ועגס חפן לולב חונד אתרוג פב חונד כיוחם ד"ח הושענא ח"ן ד"ח המכר.

הושיענא והושיעה נא אבינו אתה:

למען עניו מכל ונגמון. אשר בצדקו כלכל רחמן.
משוך ולגואל ומשוי ממים. לזאת הנשקפה.
הושיענא והושיעה נא אבינו אתה:

למען שמתו במלאכי מרומים. הלובש אורים ותמים.
מצורה לבוא במקדש בקדוש ידים ורגלים
ורחיצת מים. לחולת אבהה.

הושיענא והושיעה נא אבינו אתה:

למען נביאה מחולת מחנים. לכמהי לב הושמה עינים.
לרגלה רצה עלות ורדת פאר מים. לטובו אהליו.
הושיענא והושיעה נא אבינו אתה:

למען משרת לא מש מאהל. ורוח הקודש עליו אהל.
בעברו בירדן נברתו המים. ליפרא ובררה.
הושיענא והושיעה נא אבינו אתה:

למען למד ראות לטובה אות. זעק איה נפלאות.
מצה טל מגיה מלא הספל מים. לכלת לבנון.
הושיענא והושיעה נא אבינו אתה:

למען כלולי עשות מלחמה. אשר בידם תתה ישועתה.
צרופי מגוי בלקקם בידם מים. ללא בגדו בך.
הושיענא והושיעה נא אבינו אתה:

למען יחד צוברים דש. אשר מרחם לגזיר הוקדש.
ממכתש לחי הבקעת לו מים. למען שם קדשה.
הושיענא והושיעה נא אבינו אתה:

למען טוב הולך וגדל. מעקשות לב עדה חדל. בשוב
עם מחטא צו שאב מים. לנאיה כירושלים.
הושיענא והושיעה נא אבינו אתה:

אל נא יעלו לציון מושיעים. טבולים בך ובשמה נושעים.
 הושענא והושיעה נא: אל נא חמוץ בגדים.
 זעום לנער כל בוגדים. הושענא והושיעה נא:
 אל נא וזכור תזכור. רהבכורי בלתיך וזכור.
 הושענא והושיעה נא: אל נא דורשיה בענפי
 ערבות. געים שעה מערבות. הושענא והושיעה נא:
 אל נא בך בעטור שנה. אמרי בפלולי שעה נא.

הושענא והושיעה נא:

אנא אל נא הושענא והושיעה נא אבינו אתה:

פ"ס תשר"ק גדלת, וע"ס א"ב בסוגר.

למען תמים בדורותינו. רהמלט ברוב צדקותינו.
 מצל משמך בבוא מבול מים. לאום אני חומרה.
 הושענא והושיעה נא אבינו אתה:

למען שלם בכל מעשים. המנסה בעשרה נסים.
 בשר מלאכים גם יקח נא מעט מים. לברה בחמרה.
 הושענא והושיעה נא אבינו אתה:

למען רך ויחיד נהנט למאה. זעק איה השזה לעולה.
 בשורוהו עבדיו מצאנו מים. לגולה וסורה.
 הושענא והושיעה נא אבינו אתה:

למען קדם שאת ברכה. הנשטם ולשמה חכה. מיחם
 במקלות בשקתות המים. לדמחה לתמר.
 הושענא והושיעה נא אבינו אתה:

למען צדק היות לך לכהן. בחתן פאר יכהן. מנסה
 במסרה במי מריבת מים. להרהר והטוב.
 הושענא והושיעה נא אבינו אתה:

למען פואר היות גביר לאחיו. יהודה אשר גבר באחיו.
 מספר רבע מדליו יול מים. לא לנו כי אם למענה.
 הושענא

כ"ה: כהושעת פלאי ארון כהפשע. צער פלשת בחרון
 אף ונושע. כן הושענא: כהושעת קהלורת בכלל
 שלחת. רחום למענם שלחת. כ"ה: כהושעת שבות שבטי
 יעקב. תשוב ותשיב שבות אהלי יעקב. והושיעה נא:
 כהושעת שומרי מצות. וחובי ישועות. אל למושעות
 והושיעה נא: **אני** והו הושיעה נא:

אנא הושיעה נא:

^{ע"ס ח"ב}
 אנא **אזון** חין תאבי ישעך. בערבי נחל לשעשעך. והושיעה נא:
 אנא **גאל** כנת נטעך. דומה בטאטאך. והושיעה נא:
 אנא **הבט** לבית טבעך. ומחשבי ארץ בהטביעך. והושיעה נא:
 אנא **זכר** לנו אב ידעך. תסדך למו בהוריעך. והושיעה נא:
 אנא **טהורי** לב בהפליאך. יודע כי הוא פלאך. והושיעה נא:
 אנא **כביר** כח הן לנו ישעך. לאבותינו כהשבועך. והושיעה נא:
 אנא **מלא** משאלות עם משועך. געקד כמו בהר מור שועך. והו נא:
 אנא **סגב** אשלי נטעך. עריצים בהניעך. והושיעה נא:
 אנא **פתח** לנו אוצרות רבך. ציה מהם בהרביעך. והושיעה נא:
 אנא **קוראיה** ארץ ברועך. רעם בטוב מרעך. והושיעה נא:
 אנא **שעריה** תעל ממשואך. תל תלפיות בהשיאך. והושיעה נא:

אנא אל נא הושענא והושיעה נא:

^{ע"ס תשר"ק}
 אל נא **תעינו** כשה אובר. שחנו מספך אל תאבר.
 הושענא והושיעה נא: אל נא רעה את צאן ההרגה.
 קצופה ועליה הרונה. הושענא והושיעה נא:
 אל נא **צאנה** וצאן מרעיהך פעלרהך ורעיהך.
 הושענא והושיעה נא: אל נא עניי הצאן.
 שיחם ענה פער רצון. הושענא והושיעה נא:
 אל נא **נושאי** לה עין. מתקוממיה יהיו כאין. הושענא
 והושיעה נא: אל נא למנסבי לה מים. כממעניי
 הישועה ישאבון מים. הושענא והושיעה נא:

ע"ס תשר"ק וסכמ"ס אלעזר חזק.

תתגנו לשם ולתהלה. תשיבנו אל החבל ואל הנחלה.
 תרוממו למעלה למעלה. תקוממו לכרם סגלה.
 תציבנו כעץ על פלגי מים שתולה. תפדנו מכל נגע
 ומחלה. תעטרונו באהבה כלולה. תשמחנו בבית התפלה.
 תנהלנו על מי מנוחות סלה. תמלאנו חכמה ושכלה.
 תלבישנו עוז וגדלה. תכתירנו בכתר כלולה. תישירונו
 באורח סלולה. תטענו ביושר מסלה. תחננו ברחמים
 ובחמלה. תזכירנו במי וארץ עולה. תושיענו בידך
 הגדולה. תהדרנו בזיו המולה. תדביקנו באזור חתולה.
 תגיענו לקץ הגאולה. תביאנו לביתך ברנה וצהלה.
 תאדירנו בישע וגילה. תאמצנו ברוח והצלה. תלביבנו
 בבנין עירך בבתהלה: תעלנו על כל אום לתהלה:
 תזכירנו בששון וגילה. תרביצנו במרעה שמן להצילה.
 הושענא. תחזקנו אלהי יעקב סלה. הושענא:

בהקפה שניעית יכללם ניסד ויאמר לך יי הגדולה והגבורה ודתפארת והנצח
 וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש: והיה יי
 למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד: ובתורתך כתוב לאמר
 שמע ישראל יי אלהינו יי אחד: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ע"ס א"ב ובסופו סתום שמואל.

בהושעת אלים כלוד עמר. בצארה לישע עמר. בן
 הושענא: בהושעת גוי ואהים. דרושים לישע
 אהים. בן הושענא: בהושעת המון צבאות. ועמם מלאכי
 צבאות. בן הושענא: בהושעת זבים מבית עבדים. חנון
 בידם מעבדים. בן הושענא: בהושעת טבועים בצול
 גזרים. יקרה עמם מעבירים. כ"ה: בהושעת כנה משוררת
 ויושע. לגוהה מצונת ויושע. בן הושענא: בהושעת מאמר
 והוצאתי אתכם. נקוב והוצאתי אתכם. בן הושענא:
 בהושעת סובבי מזבח. עומסי ערבה להקיר מזבח.

להושיע • שוחריק הושיע • הושענא • תמימיק הושיע •
הושענא : נהקפה שליטת יאמר חתן אמ"ת ליעקב חסד לאברהם.

ואומרים אום אני חומה ויח חכען נייטע 149.

נהקפה רביעית יאמר נעימית בימינך נצח.

ע"ס א"ב. אדם ובהמה • בשר ורוח ונשמה • גיד ועצם
וקרמה • דמות וצלם ורקמה • הוד להכל דמה • ונמשל
בבהמות נדמה • ויו ותואר וקומה • חדוש פני אדמה •
טיעת עצי נשמה • יקבים וקמה • כרמים ושקמה • להכל
המסימה • מטרות עוז לסממה • נשיה לקימה • שיחים
לקוממה • עדנים לעצמה • פרחים להעצמה • צמחים
לנשמה • קרים לזרמה • רביבים לשלמה • שתייה
לרוממה • הושענא • הלוייה על בלימה • הושענא :

נהקפה חמישי יאמר יי אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמי.

ע"ס א"ב למען איתן הנזרק בלהב אש : למען בן הנעקד על
עצים ואש : למען גבור הנאבק עם שר אש : למען דגלים
הנחית בענן ואור אש : למען הועלה למרום ונתעלה
במלאכי אש : למען והוא לה כסגן באר אלי אש : למען ובר
דברות הנתונות מאש : למען חפוי יריעות וענן אש : למען
טבכם הר ירדת עליו באש : למען ידידות אשר אהבת
משמי אש : למען במה עד שקעה האש : למען לקח
מחתת אש והסיר חרון אש : למען מקנא קנאה גדולה
באש : למען נה ידו וירדו אבני אש : למען שם טלה חלב
כליל אש : למען עמד בגורן ונתרצה באש : למען פלל
בעזרה וירדה האש : למען ציר עלה ונתעלה ברכב וסוסי
אש : למען קדושים מושלבים באש : למען רבו רבבן חז
ונהרי אש : למען שממות עירך השרופה באש : הושענא •
למען תולדות אלופי יהודה תשלים בכיור אש • הושענא :

נהקפה ששית יאמר צדיק יי בכל דרכיו וחסי"ד בכל מעשיו.

ה'שע נא

למענה אלהינו, הושענא: למענה בוראנו, הושענא:
למענה גואלנו, הושענא: למענה דורשנו, הושענא:
למענ אמתך. למענ בריהך. למענ גדלך ותפארתך.
למענ דתך. למענ הודך. למענ ויעודך. למענ זכרך.
למענ חסדך. למענ טובך. למענ יחודך. למענ כבודך.
למענ למוך. למענ מלכותך. למענ נצחך. למענ סודך:
למענ עזך. למענ פאך. למענ צדקתך. למענ קדשך:
למענ רחמיה רחבים. למענ שכינתך. הושענא:
למענ תהלהך. הושענא:

בהקפה ראשונה יאמר עולם חס"ר יבנה.

[illegible]

ע"ס א"ב. ארון המושיע. בלהק אין להושיע. גבור ומושיע.
 בלתי ולי יהושיע. האל המושיע. וציל ומושיע. וזקקיה
 תושיע. חזקיה הושיע. טלאה תשביע. יכול להשפיע.
 כל שיח תדשא ותושיע. לגיא בל תרשע. מגדים תמתיק
 ותושיע. נשיאים להסיע. שעירים להניע. עננים מלהמניע.
 פותח יד ומשביע. צמאה תשביע. קוראה הושיע. רב
 להושיע

ד חויל ישראל געבורגע ווסט
 דוח פלולען! דוח, כעכוס חלל
 רייכען פליגעלן חונד פלוקערן דוח
 מיט דיר החוסטען. דען גייערן,
 פלוגעלן חללער חרט, חונד דעס
 געחילדע דעז פלודע: החב חיק
 דיק לוס פרחס ביטטיסט. החויל
 פלומכעס פלודע וינקיט דוח היי;
 עז חיוט מיין געהייט; דחז גייע
 הייסרע: חלל מחכטיגן גחטטיג!
 ו דחן זעכדע חיק פלייער חיבער
 מגוג חונד חיבר דוח פלודע ליכען
 חינועל בעווחהכער, חונד זיח
 ווערדען ערפחערען דחט חיק ביו,
 דער עוויגע. ו דחרוך חח' חיק
 מיין הייליגע ונחטען קוכר חונד
 מיכעס פלוקע ישראל. כיחער
 מעהר ווערדע חיק מיכען הייליגען
 כחטען, עכט ווייזען חחטען. דוח
 היידען וחללן חוכע ווערדען, דחט
 חיק בין דער עוויגע, הייליג חין
 ישראל! ח ויעהע, עז טריפסט
 חיון, חונד ווירד פלולכרמכט —
 ספריכט גחטט דער הער —
 חז חיוט דער טחג דען חיק פער.
 הייסן. ט דחן ווירדן זיח הערויז
 געהן, דח חייכוהכער דער
 טחטע ישראל, חונד פלייערן
 חונד היילען מיט קריעגעויליגע
 חונד טילד חונד טחרטע; מיט
 בחגן חונד פלייע חונד טפעער
 חונד לחללע; מיט דיעזען ווערדען
 זיח פלייער חונד טערהחוסטען זיכען
 יחערע. ו זיח ווערדען דח: החלל
 כיכט מעהר פחט פלודע החלה;
 כיכט מעהר חיק וחלדע פלולען.
 מיט קריעגעויליגע ווערדען זיח
 פלייער חונד טערהחוסטען. זיח ווערדען
 חיהרע פליכדערער פליכדערער
 חונד בערויכען חיהרע רייכער,
 זח ספריכט גחטט דער הער,
 יא חויך דיעזע ווירד געטעהען
 לור זעלכען לייט; חיק ווערדע פליי
 גוג חיון בעקוועטע בעגרמכטי
 דער ישראל חחטען דער חייכער פלודע
 מערע: חק פוסע לווייער בערגע, דחזעלכוס
 ליכע טרוספין בעגרמכען, חונד דען חרט כעכען: דחז טרוספעכטהחלל גוג.
 יב דחז הויז ישראל ווירד זיך מיט בעגרמכען בעסחטטיגען — חוק דח: לחנד לו רייכע
 גען

ו על-הרי ישראל תפול אתה וכל-
 אנפיהועמיס אשר אתך לעיט צפור
 כל-בנהות השדה נתתה לאכלה:
 ה על-פני השדה תפול כי אני
 דברתי נאם אדני יהוה: ו ושלחתי
 אש במגוג וכישיבי האיים לבטח
 וידעו כי-אני יהוה: ו ואת-שם קדשי
 אודיע בתוך עמי ישראל ולא-את
 את-שם קדשי עוד וידעו הגוים כי-
 אני יהוה קדוש בישראל: ח הנה
 באה ונהיתה נאם אדני יהוה הוא
 היום אשר דברתי: ט ויצאו יושבי
 ערי ישראל ובערו ויהשיקו בנפשק
 ומגן וצנה בקשת ובחצים ובמקל
 יד וברמח ובערו בהם אש שבע
 שנים: ו לא-ישאו עצים מן-השדה
 ולא יחטבו מן-היערים כי בנשק
 יבערו-אש ושללו את-שלליהם
 ובזזו את-בזויהם נאם אדני יהוה:
 יא והיה ביום ההוא אתן לגוג מקום-
 שם קבר בישראל גיהעברים קרמח
 הים וחסמת היא את-העברים
 וקברו-שם את-גוג ואת-כל-המונה
 וקראו גיא המון גוג: יב וקברום בית
 ישראל למען טהר את-הארץ שבעה

הפטרה לשבת חול המועד

יְהוָה יְהוָה בְּיוֹם הַהוּא בְּיוֹם כּוֹא גּוֹג'
 עַל-אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל נֶאֱמַר אֲדָנִי יְהוָה
 תַּעֲלֶה חֲמַתִּי בְּאַפִּי יְיָ וּבִקְנִאתִי
 בְּאִשׁ-עֲבָרְתִּי דְּבָרְתִּי אִם-לֹא בְּיוֹם
 הַהוּא יְהוָה רַעַשׁ גְּדוֹל עַל אֲדַמַּת
 יִשְׂרָאֵל כִּי וְרַעְשׁוֹ מִפְּנֵי דְגֵי הַיָּם וְעוֹף
 הַשָּׁמַיִם וְחַיַּת הַשָּׂדֶה וְכָל-הָרֶמֶשׂ
 הָרֶמֶשׂ עַל-הָאָדָמָה וְכָל-הָאָדָם אֲשֶׁר
 עַל-פְּנֵי הָאָדָמָה וְגַהְרֵסוֹ הַהָרִים
 וְנִגְלֹו הַמִּדְבָּרוֹת וְכָל-חֹמָה לְאֶרֶץ
 תִּפּוֹל כֹּא וּקְרָאתִי עֲלֵיו לְכָל-הָרִי
 חָרֵב נֶאֱמַר אֲדָנִי יְהוָה חָרֵב אִישׁ
 בְּאֶחָיו תִּהְיֶה כִּי וְנִשְׁפָּטְתִּי אֹתוֹ
 בְּדָבָר וּבְדָם וּבְנָשׁוֹ שׁוֹטֶף וְאֶבְנִי
 אֶלְגָּבִישׁ אִישׁ וְנִפְרִית אֶמְטִיר עֲלָיו
 עַל-אֲנָפִיו וְעַל-עַמִּים רַבִּים אֲשֶׁר אֹתוֹ
 כִּי וְהִתְנַדְּלְתִּי וְהִתְקַדְּשְׁתִּי וְנִדְעָתִי
 לְעֵינֵי גּוֹיִם רַבִּים וְיָדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה
 לֹט אֶ וְאַתָּה בֶּן-אָדָם הִנֵּבָא עַל-גּוֹג
 וְאִמַּרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדָנִי יְהוָה הִנֵּנִי
 אֶלֶיךָ גּוֹג נָשִׂיא רָאשׁ מֶלֶךְ וְחָבֵל
 בִּי וְשִׁבְבַתִּיךָ וְשִׁשְׁאֹתִיךָ וְהַעֲלִיתִיךָ
 מִיִּרְכַּתִּי צָפוֹן וְהִבֵּיאוֹתִיךָ עַל-הָרִי
 יִשְׂרָאֵל גִּי וְהִכִּיתִי קִשְׁתְּךָ מִיַּד
 שְׂמֹאלְךָ וְחִצֶּיךָ מִיַּד יְמִינְךָ אֶפִּיל
 עַל

ית והיה, לור ועלבען לייט ווירד
 געטעהען, חס סחגע דח גוג חין
 ישראל ויך דרינגען ווירד —
 ספריכט גחטס דער הער —
 ווירד סטייגען דין היטלע מיינע
 לחרכו. ית חוכר ביח מיינעס
 חייפער! בייס פייער מיינע גרייס
 מעז! חיד בעטהייערע! ווהרליך!
 חן דניעס סחגע וקלז ויח ויין, דין
 חכטיגע בעכוכג, חויל דעס
 עררייכע ישראל. כ ויח וקלזען
 בעכען פער מיינעס לחרכבליקע,
 דין פייטע דעז מעערע, דער פח
 געז דעז היממעל, דעז פערדעז
 געוילד, חוכר קלזעז געוויס ווירד
 חויל דער עררע קריכט, חוכר
 ויח ויטלעזעז מעכטענגעטלעכט
 חויל דער וייטען ערדעכעלעכע;
 בערגע וקלזען לוויחמען סטיר
 לען, חוכר מיינע קלזען דין סטיר
 מע, חוכר יעדע מויער לור ערדע
 זיכען. כא חיבער חויהן (גוג)
 רון חיד — חויל קלזען מיינען
 בערגען — דעס שווערדע, ויך
 ספריכט גחטס דער הער; חיי
 נעז יעדען שווערד טריפלט דען
 ווהרעכברודער. כב חיבר חויהן
 החלט חיד סטרענגעריכט, היט
 ווירט חוכר בלוט! חוכר פוללרעז
 גען חוכר אלגביס סטיינע. חוכר
 פייער חוכר שוועפעל גיעט, חיד
 חויל חויהן, חויל זיינע פליגעל
 חוכר פחוקער חוכגע, דין היט
 חיהס החלטען. כג ויך ווירד
 חיד חיד גרחס חוכר הייליג חוכר
 רוהמפלז לייגען פער דען חויהן
 גען פליעלער פחוקער, חוכר ויח
 ווערדען ערפחערן דחס חיד בן,
 דער עוויגע! א חוכר דוח, מעכ
 סעכזקהן! ווייזחגע חיבער גוג
 חוכר ספריך! ויך החס גחטס
 דער הער געטספרחכען; חיד בן
 דין געגנער גוג, ערוטער פירוס
 פחן מסך חוכר תוכל. ב חיד החס
 בע דיק חויפגערעגט, חויפגע
 ריילט חוכר הערויגע פיהרס חויהן דען וויכעלן דער היטסערנחכט; חיד החס דין היט
 הער געברחכט חויל ישראל גיברגט. ג כון סחגע חיד דען כחגען דין חויהן דיינער ליכ
 קען, חוכר ווערפע דין פליינע חויהן דיינער רעכטען, ד חויל

מניחין ס"ת ב' חלל הראשון ואומרים ח"ק על שניהם, ומגביהין וגוללין
ס"ת שקראו בו, ופוחתין ס"ת שני' וקורין בו למפטיר לפי סדר היום.
אם הוא ראשון של חה"מ קורין ובין' השני וביום השלישי, ואם הוא שלישי של חה"מ קורין
וביום הרביעי ובין' החמישי, ואם הוא רביעי של חה"מ קורין ביום החמישי וביום השני.

וביום השני פרים בני-בקר שנים עשר אילים שנים
כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם
ונסביהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם במשפט:
ושעיר-עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה
ונסביהם: ס וביום השלישי פרים עשרה עשר אילים
שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם
ונסביהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם במשפט:
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסביה:
וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים כבשים בני-
שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונסביהם לפרים
לאילים ולכבשים במספרם במשפט: ושעיר-עזים אחד
חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסביה:

וביום החמישי פרים תשעה אילים שנים כבשים בני-
שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונסביהם לפרים
לאילים ולכבשים במספרם במשפט: ושעיר חטאת
אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסביה:

וביום הששי פרים שמונה אילים שנים כבשים בני-
שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונסביהם לפרים
לאילים ולכבשים במספרם במשפט: ושעיר חטאת
אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסביה:

מי שברך. ומגביהין וגוללין. כשמגביהים הם ס"ת מביטין נגד הכתב של ס"ת ואומרים:
וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פי יי ביד משה: עץ
חיים היא למחויקים בה ותימכיה מאשר: דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה
שלום: אורך ימים בימינה בשמאלם עשר וכבוד: יי חפץ למען צדקו
יגדיל תורה ויאדיר:

קודם קריאת הפטרה ואחר שגמר הגולל יצרך המפטיר ברכה
ראשונה, ויעה קבטן זייטע 55, ומפטירין ביחזקאל סי' ל"ח.

ונחלתנו: ונאמר הנה אנכי כרת בריתי נגד כרעך
 אעשה נפלאות אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים
 וראתה כל העם אשר אתה בקרבם את מעשה יהוה כי
 נורא הוא אשר אני עשה עמך: שש שמר לך את אשר
 אנכי מצוה היום הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני
 והחתי והפרזי והחוי והיבוסים: השמר לך פן תכרת ברית
 ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למקדש
 בקרבך: כי את מזבחם תתצון ואת מצבתם תשברון
 ואת אשרי תכרתון: כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה
 קנא שמו וקנה הוא: פן תכרת ברית ליושב הארץ וזנו
 אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחם:
 ולקחת מבנותיו לבניה וזנו בנותיו אחרי אלהיהן וזנו את
 בניה אחרי אלהיהן: אלהי מסכה לא תעשה לך: שביעי
 את חג המצות תשמור שבעת ימים תאכל מצות אשר
 צויתך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת
 ממצרים: כל פטר רחם לי וכל מקנה תזכר פטר שור
 ושה: ופטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו
 כל בכור בניה תפדה ולא יראו פני ריקם: ששית ימים
 תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת: וחג
 שבעת תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת
 השנה: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני
 האדון יהוה אלהי ישראל: כי אוריש גוים מפניך
 והרחבתי את גבולך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך
 לראות את פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה: לא
 תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח:
 ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא
 תבשל גדי בחלב אמו:

והניחתי לך: ויאמר אליו אם אין פניה ה' לך אל תעלנו
מזה: ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיני ה' אני ועמך
הלא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר
על פני האדמה: לו ויאמר יהוה אל משה גם את-
הדבר הזה אשר דברת לעשה כי מצאתי חן בעיני ואדעך
בשם: ויאמר הראני נא את כבודך: ויאמר אני אעביר
כל טובי על פניה וקראתי בשם יהוה לפני וחנותי את-
אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם: ויאמר לא תוכל
לראת את פני כי לא יראני האדם וחי: ויאמר יהוה הנה
מקום אתי ונצבת על דצור: והיה בעבר כבדי ושמתיך
בנקבת דצור ושכתי כפי עליך עד עברי: והסרתי את-
כפי וראית את אחרי ופני לא יראו: ויאמר יהוה
אל משה פסל לך שני לוחות אבנים כראשנים וכתבתי
על הלוחות את הדברים אשר היו על הלוחות הראשנים
אשר שברת: והיה נכון לבקר ועליה בבקר אל הר סיני
ונצבת לי שם על ראש ההר: ואיש לא יעלה עמך וגם-
איש אל ירא בכל ההר גם דצאן והבקר אל ירעו אל-
מול ההר ההוא: חמישי ויפסל שני לוחות אבנים
כראשנים וישבם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר
צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לוחות אבנים: וירד יהוה בענן
ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה: ויעבר יהוה על פניו
ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד
ויאמר: נצר חסד לאלפים נשא עון ופושע וחטאה ונקמה
לא ינקמה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על-
שלישים ועל דבעים: וימהר משה ויקד ארצה וישתחו:
ויאמר אם נא מצאתי חן בעיני ה' אדני ילך נא אדני
בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו
ונחלתנו

והגיעו שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ: עד אשר
לא תחשך השמש והאור והירח והכוכבים ושכו העבים
אחר הגשם: ביום שיועו שמרי הבית והתעויותו אנשי
החיל ובטלו הטחנות כי מעטו וחשכו הראות בארבות:
וסגרו דלתים בשוק בשל קול הטחנה ויקום לקול
הצפור וישחו כל בנות השיר: גם מגבה יראו וחתחתים
בדרך וינאץ השקר ויסתכל החגב ותפר האביונה כיהלה
האדם לבית עלמו וסבכו בשוק הסוכדים: עד אשר
לא ירחק חבל הכסף ותריץ גלת הזהב ותשכר כד על-
המכוע וגרץ הגלגל אל-הבור: וישב העפר על-הארץ
בשהיה והרוח תשוב אל-האלהים אשר נתנה: הכל
הבלים אמר הקהלת הכל דבל: ויתר שיהיה קהלת
חכם עוד למד-דעת את-העם ואין וחקר תקן משלים
הרבה: בקש קהלת למצא דברי-חפץ ובתוב ישר דברי
אמת: דברי חכמים כדרכנות וכמשמרות נטועים בעלי
אספות נהנו מרעה אחד: ויתר מהמה בני הזהר עשות
סגרים הרבה אין קץ ולהג הרבה יגיעת בשר: סוף דבר
הכל נשמע את-האלהים ירא ואת-מצותיו שמור כי-זה
כל-האדם: כי את-כל-מעשה האלהים יבא במשפט
על כל-נעלם אם-טוב ואם-רע:

סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם:

קדיש יתום, ומוליאין נ' ס' ת' ופוחסין ס' ת' ח' וקורין נפ' כיתשא ומתחלק לו גברי.

ויאמר משה אל-יהוה ראה אתה אמר אלי העל את-
העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר-תשלח עמי ואתה
אמרת ידעתיך בשם וגם-מצאתי חן בעיני: ועתה אם-נא
מצאתי חן בעיניך הודיעני נא את-דרכך ואדעה למען
אמצא-חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה: ויאמר פני ילכו

והנחתי

י' ח' ק'.

יִשְׁךָ הַנָּחֵשׁ בְּלֹא לָחֵשׁ וְאֵין יִתְרוֹן לְבַעַל הַלְשׁוֹן: דְּבָרֵי פִי־
 חֶכְמָה וְשִׁפְחוֹת כְּכִיל הַבִּלְעָנוּ: תַּחֲלֹת דְּבָרֵי פִיהוּ סִכְלִית
 וְאַחֲרִית פִּיהוּ הוֹלָלוֹת רָעָה: וְהַסָּכָל יִרְבֶּה דְּבָרִים לֹא־יֵדַע
 הָאָדָם מִה־לְשׁוֹנוֹ וְאֲשֶׁר יִהְיֶה מֵאַחֲרָיו מִי יִגִּיד לוֹ: עֲמַל
 רֶכֶסִּילִים תִּיגָעֶנּוּ אֲשֶׁר לֹא־יֵדַע לָלֶכֶת אֶל־עִיר: אִי־לָךְ
 אֶרֶץ שְׂמִלְכָךְ גֹּעַר וְשָׂרִיךְ בְּבִקָּר יֹאכְלוּ: אֲשֶׁרִיךְ אֶרֶץ
 שְׂמִלְכָךְ בְּנִחוּרִים וְשָׂרִיךְ בָּעֵת יֹאכְלוּ בְּגִבּוֹרָה וְלֹא בִשְׁתִּי:
 בְּעֲצָלָתִים יִמָּךְ הַמִּקָּרָה וּבִשְׂכָלוֹת יָדַיִם יִדְלָךְ הַבֵּית:
 לְשִׁחוּק עֲשִׂים לָחֶם וְיֵין יִשְׂמַח חַיִּים וְהַכֶּסֶף יַעֲנֶה אֶת־הַכֹּל:
 גַּם בְּמִדָּעָךְ מֶלֶךְ אֶל־תִּקְלָל וּבַחֲדָרֵי מִשְׁכָּבְךָ אֶל־תִּקְלָל
 עֲשִׂיר כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת־הַקּוֹל וּבַעַל הַכְּנָפִים יִגִּיד
 דְּבָרֵי: יֵאָשְׁלַח לַחֲמָךְ עַל־פְּנֵי הַמַּיִם כִּי־כָרַב הַיָּמִים
 תִּמָּצְאוּנוּ: תִּן־חֶלֶק לְשִׁבְעָה וְגַם לְשִׁמוֹנָה כִּי לֹא תִדַּע מִה־
 יִהְיֶה רָעָה עַל־הָאָרֶץ: אִם־יִמָּלְאוּ הָעֵבִים גִּשְׁמִים עַל־הָאָרֶץ
 יִרְיֻקוּ וְאִם־יִפּוֹל עֵץ בְּדָרוֹם וְאִם בְּצָפוֹן מְקוֹם שִׁיפּוֹל הָעֵץ
 שָׁם יִהְיֶה: שְׁמֵר רוּחַ לֹא יִזְרַע וְרֹאֶה בָּעֵבִים לֹא יִקְצוֹר:
 בְּאֲשֶׁר אֵינָךְ יוֹדַע מִה־דֶּרֶךְ הָרוּחַ כְּעֲצָמִים בְּכֶטֶן הַמִּלֵּאָה
 כָּכָה לֹא תִדַּע אֶת־מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת־הַכֹּל:
 בְּבִקָּר זֶרַע אֶת־זֶרַעְךָ וְלַעֲרֹב אֶת־נַחֲיִידְךָ כִּי אֵינָךְ יוֹדַע אִי־זֶה
 יִכְשֹׁר הַזֶּה אוֹ זֶה וְאִם־שְׁנֵיהֶם כְּאַחֵר טוֹבִים: וּמִתּוֹק הָאוֹר
 וְטוֹב לַעֲיִנִּים לִרְאוֹת אֶת־הַשָּׁמַשׁ: כִּי אִם־שְׁנַיִם הִרְבֶּה
 יַחֲיֶה הָאָדָם בְּכָל־שָׁמַח וְיִזְכֹּר אֶת־יָמָיו הַחֲשֵׁךְ כִּי־הִרְבֶּה
 יִהְיֶה כָּל־שִׁבְאָה הַכֹּל: שָׁמַח בְּחוֹר בִּילְרוּתָךְ וְיִטִּיבָךְ לִבְךָ
 בִּיָּמָיו בְּחוֹרוֹתֶיךָ וְהִלָּךְ בְּדַרְכֵי לִבְךָ וּבִמְרָאֵי עֵינֶיךָ וְדַע כִּי
 עַל־כָּל־אֵלֹהִים יִבְיֹאֵךְ הָאֱלֹהִים בְּמִשְׁפָּט: וְהָסִיר כָּעַם מִלִּבְךָ
 וְהָעֵבֶר רָעָה מִבְּשָׂרְךָ כִּי־הִילְדוֹת וְהַשְׁחָרוֹת הַכֹּל: יֵב וְזָכֹר
 אֶת־בוֹרְאֶיךָ בִּיָּמֵי בְּחוֹרוֹתֶיךָ עַד אֲשֶׁר לֹא־יָבֹאוּ יָמֵי הָרָעָה

חֲלָקָה בַּחַיִּים וּבַעֲמָלָה אֲשֶׁר-אַתָּה עֹמֵל תַּחַת הַשָּׁמַשׁ׃
כָּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדָהּ לַעֲשׂוֹת בְּכֹחָהּ עֲשֵׂה כִּי אֵין מַעֲשֵׂה
וְהַשְׁכּוֹן וְדַעַת וְחִכְמָה בַּשָּׂאוֹל אֲשֶׁר אַתָּה הוֹלֵךְ שָׁמָּה׃
שִׁבְתִּי וְרָאֵה תַּחַת-הַשָּׁמַשׁ כִּי לֹא לִקְלִים רָהֲמָוִץ וְלֹא
לַגְּבוּרִים הַמִּלְחָמָה וְגַם לֹא לַחֲכָמִים לֶחֶם וְגַם לֹא לַנְּבִנִים
עֹשֶׁר וְגַם לֹא לַיָּדָעִים הֵן כִּי-עֵת וּפָנֵעַ יִקְרָה אֶת-כָּלָם׃ כִּי
גַם לֹא יָדַע הָאָדָם אֶת-עֵתוֹ כַּדָּגִים שְׁנֵאֲחֻזִּים בְּמִצּוֹרָה
רָעָה וּבַצִּפּוּרִים הָאֲחֻזּוֹת בַּפֶּחַ כָּהֶם יוֹקְשִׁים בְּנֵי הָאָדָם
לַעֲתֵת רָעָה כְּשֶׁתִּפּוֹל עֲלֵיהֶם פֶּתְאִים׃ גַּם-זֶה רָאִיתִי חִכְמָה
תַּחַת הַשָּׁמַשׁ וְגִדּוּלָה הִיא אֵלַי׃ עֵיר קִטְנָה וְאֲנָשִׁים בָּהּ
מַעֲטוּבָא-אֵלֶיהָ מֶלֶךְ גִּדּוֹל וְסָבַב אֶתָּה וּבָנָה עָלֶיהָ מִצּוּדִים
גִּדּוּלִים׃ וּמִצָּא בָּהּ אִישׁ מִסֵּכֵן הֶכֶם וּמִלֵּט-הוּא אֶת-הָעִיר
בְּחִכְמָתוֹ וְאָדָם לֹא זָכַר אֶת-הָאִישׁ הַמִּסֵּכֵן הַהוּא׃ וְאִמַּרְתִּי
אֲנִי טוֹבָה חִכְמָה מִגְּבוּרָה וְחִכְמַת הַמִּסֵּכֵן כְּזוּיָהּ וּדְבָרֶי
אֵינָם נִשְׁמָעִים׃ דְּבָרֵי חֲכָמִים בְּנִחַת נִשְׁמָעִים מִזַּעֲקַת
מוֹשֵׁל בְּכַסִּילִים׃ טוֹבָה חִכְמָה מִכָּלִי קָרֵב וְחוּטָא אַחֵר
יֵאָבֵד טוֹבָה הִרְבָּה׃ י זָבוּבֵי מוֹת יִבְאִישׁ יִבִּיעַ שָׁמֶן רוֹקַח
יִקָּר מַחֲכָמָה מִכְּבוֹד סְכָלוֹת מַעֲט׃ לֵב חֲכָם לִימִינוֹ וְלֵב
כָּסִיל לִשְׁמָאלוֹ׃ וְגַם-בִּדְרֹךְ כְּשֶׁהִסָּבֵל רָהֵלָה לְבוֹ חֶסֶד
וְאָמַר לְכָל סָבֵל רַחוּם׃ אִם-רוּחַ הַמוֹשֵׁל תַּעֲלֶה עָלֶיךָ
מִקּוֹמָה אֲתַנֵּחַ כִּי מִרְפָּא יִנִּיחַ חֲטָאִים גִּדּוּלִים׃ יֵשׁ רָעָה
רָאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמַשׁ כְּשֶׁנִּגְנָה שִׁינָא מִלִּפְנֵי הַשִּׁלִּיט׃ נִתַּן
רֶהֱסֵכֵל בְּמִרוֹמִים רַבִּים וְעַשִּׁירִים בַּשָּׁפֵל יֵשְׁבוּ׃ רָאִיתִי
עֲבָדִים עַל-סוּסִים וְשָׂרִים הַלְכִים כְּעֲבָדִים עַל-הָאָרֶץ׃
חֶפֶר גּוֹמֵץ בּוֹ יִפֹּל וּפֶרֶץ גָּדָד יִשְׁכְּנוּ נָחָשׁ׃ מַסִּיעַ אֲבָנִים
יַעֲצֹב בָּהֶם כּוֹקֵעַ עֵצִים יִסָּכֵן בָּם׃ אִם-קָהָה הַבְּרָזָל וְהוּא
לֹא-פָנִים קָלָקֵל וְחִילִים יִגְבֹּר וַיִּתְרוֹן הַכְּשִׁיר חִכְמָה׃ אִם-

אֲשֶׁר מִגִּיעַ אֱלֹהִים בְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים וַיֵּשׁ רָשָׁעִים שְׁמִינִיעַ
אֱלֹהִים בְּמַעֲשֵׂה הַצְדִּיקִים אָמַרְתִּי עַגְס־זֶה הַכֹּרֶ: וְשִׁבַּחְתִּי אֲנִי אֶת־הַשְׁמָחָה אֲשֶׁר אֵין־טוֹב לָאָדָם תַּחַת
הַשָּׁמֶשׁ כִּי אִם־לֹא־כָל וְלִשְׁתּוֹת וְלִשְׂמֹחַ וְהוּא יִלְוֵנוּ בְּעִמְלּוֹ
יְמֵי חַיָּיו אֲשֶׁר־נָתַן־לוֹ הָאֱלֹהִים תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: בְּאֲשֶׁר
נָתַתִּי אֶת־לִבִּי לָדַעַת חֲכָמָה וְלִרְאוֹת אֶת־הָעֲנָן אֲשֶׁר
נִעְשָׂה עַל הָאָרֶץ כִּי גַם כִּיּוֹם וּבַלַּיְלָה שְׁנָה בְּעֵינָיו אֵינְנוּ
רֹאֶה: וְרֹאִיתִי אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים כִּי לֹא יוּכַל הָאָדָם
לְמַצּוֹא אֶת־הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר נִעְשָׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ בְּשֵׁל אֲשֶׁר
יַעֲמַל הָאָדָם לְבִקֵּשׁ וְלֹא יִמָּצֵא וְגַם אִם־יֹאמַר הַחֲכָם לָדַעַת
לֹא יוּכַל לְמַצּוֹ: מַה כִּי אֶת־כָּל־זֶה נָתַתִּי אֶל־לִבִּי וְלָבוֹר אֶת־
כָּל־זֶה אֲשֶׁר הַצְדִּיקִים וְהַחֲכָמִים וַעֲבָדֵיהֶם בְּיַד הָאֱלֹהִים
גַּם־אֶהְבֶּה גַּם־שִׁנְאָה אֵין יוֹדַע הָאָדָם הַכֹּל לִפְנֵיהֶם: הַכֹּל
בְּאֲשֶׁר לְכָל מְקָרָה אַחֵד לְצַדִּיק וְלָרָשָׁע לְטוֹב וְלַטָּהוֹר
וְלַטָּמֵא וְלִזְכָּח וְלֹאֲשֶׁר אֵינְנוּ זָכָח כְּטוֹב כַּחֲטָא הַנִּשְׁכָּע
בְּאֲשֶׁר שִׁכּוּעָה יֵרָא: זֶה דָּרַע בְּכָל אֲשֶׁר־נִעְשָׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ
כִּי־מְקָרָה אַחֵד לְכָל וְגַם לֵב בְּנֵי־הָאָדָם מִלֹּא־דָרַע וְהוֹלִלּוֹת
בְּלִבָּבָם בְּחַיֵּיהֶם וְאַחֲרָיו אֲ־הַמֵּתִים: כִּי־מִי אֲשֶׁר יִבְחַר
אֶל־כָּל־הַחַיִּים יֵשׁ בְּטָחוֹן כִּי־לְכָל־חַי הוּא טוֹב מִן הָאָרֶץ
הַמֵּת: כִּי הַחַיִּים יוֹדְעִים שִׁימָתוֹ וְהַמֵּתִים אֵינָם יוֹדְעִים
מֵאוּמָה וְאֵין עוֹד לָהֶם שָׂכָר כִּי נִשְׁכַּח זְכָרָם: גַּם אֶהְבָּתָם
גַּם־שִׁנְאָתָם גַּם־קִנְיָתָם כִּכָּר אֶבְדָּה וְחֵלֶק אֵין־לָהֶם עוֹד
לְעוֹלָם בְּכָל אֲשֶׁר־נִעְשָׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: לֵךְ אֹכַל בְּשִׂמְחָה
לְחֻמָּה וְשִׂתֵּה בְּלֶב־טוֹב יִינֶה כִּי כִכָּר רָצָה הָאֱלֹהִים אֶת־
מַעֲשֵׂיָהּ: בְּכָל־עֵת יִהְיוּ בְּגִדֵּיהֶם לְבָנִים וְשִׁמְן עַל־רֹאשֵׁיהֶם אֶל־
יַחְסָר: רֹאֶה חַיִּים עִם־אִשָּׁה אֲשֶׁר־אָרְבָּתָּ כָּל יְמֵי חַיֵּי
הַבְּלָה אֲשֶׁר נָתַן־לָהּ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ כֹּל יְמֵי הַבְּלָה כִּי הוּא

יִמָּצְאוּנוּ: סְבוּתִי אֲנִי וְלִבִּי לְדַעַת וְלַחֲתוֹר וּבִקְשׁ חֲכָמָה
 וְחִשְׁבוֹן וְלַדַּעַת רָשָׁע כָּסֵל וְהַסְכָּלוֹת הוֹלָלוֹת: וּמוֹצֵא אֲנִי
 מִרַּמּוֹת אֶת־הָאִשָּׁה אֲשֶׁר הִיא מִצוּדִים וְחֶרְמִים לִבָּהּ
 אֲסוּרִים יְדֶיהָ טוֹב לִפְנֵי הָאֱלֹהִים יִמְלֹט מִמּוֹנָה וְחוֹטֵא
 יִלְכֹּד בָּהּ: רְאֵה זֶה מִצְאָתִי אֲמָרָה קֹהֶלֶת אַחַת לְאַחַת
 לְמִצְוֵי חִשְׁבוֹן: אֲשֶׁר עוֹד־בִּקְשָׁה נַפְשִׁי וְלֹא מִצְאָתִי אָדָם
 אֶחָד מֵאֵלֶּף מִצְאָתִי וְאִשָּׁה בְּכָל־אֵלֶּה לֹא מִצְאָתִי: לְכֹד
 רְאֵה־זֶה מִצְאָתִי אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם יִשְׂרָאֵל
 וְהִמָּה בִקְשׁוֹ חִשְׁבֹּנוֹת רַבִּים: ח מִי כִהְחֻכָּם וּמִי יוֹדַע פֶּשֶׁר
 דְּבַר חֲכָמֹת אָדָם תִּאִיר פָּנָיו וְעֵץ פָּנָיו יִשְׁנָא: אֲנִי פִי־מֶלֶךְ
 שֹׁמֵר וְעַל־דְּבָרֹת שְׁבוּעַת אֱלֹהִים: אֶל־תִּכְהֵל מִפְּנֵי הַלֵּךְ
 אֶת־עַמּוֹד בְּדָבָר רָע כִּי כָל־אֲשֶׁר יִחְפֹּץ יַעֲשֶׂה: בְּאֲשֶׁר־דְּבַר־
 מֶלֶךְ שִׁלְטוֹן וּמִי יֹאמַר־לוֹ מָה תַּעֲשֶׂה: שׁוֹמֵר מִצְוָה לֹא
 יֵדַע דְּבַר רָע וְעַתָּה וּמִשְׁפָּט יֵדַע לֵב חֲכָם: כִּי לְכָל־חֲפֹץ יֵשׁ
 עַתָּה וּמִשְׁפָּט כִּי רַעַת הָאָדָם רַבָּה עָלָיו: כִּי־אֵינָנו יוֹדַע מָה
 תִּשְׁיָהּ כִּי בְּאֲשֶׁר יִהְיֶה מִי יִגִּיד לוֹ: אֵין אָדָם שְׁלִיט בָרוּחַ
 לְכֹלֹא אֶת־הָרוּחַ וְאֵין שִׁלְטוֹן בְּיוֹם הַמּוֹת וְאֵין מִשְׁלַחַת
 בַּמִּלְחָמָה וְלֹא יִמְלֹט רָשָׁע אֶת־בָּעָלָיו: אֶת־כָּל־זֶה רִאִיתִי
 וְנָתַן אֶת־לִבִּי לְכָל־מַעֲשֵׂה אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמַיִם עַתָּה
 אֲשֶׁר שִׁלַּט הָאָדָם בָּאָדָם לָרַע לוֹ: וּבִכֵּן רִאִיתִי רָשָׁעִים
 קִבְּרִים וּבָאוּ וּמִמָּקוֹם קְדוֹשׁ יִהְיוּ וַיִּשְׁתַּכְּחוּ בָּעִיר אֲשֶׁר
 כֵּן־עָשׂוּ גַם־זֶה הַכֹּל: אֲשֶׁר אֵין־נַעֲשֶׂה פֶתָּהּ מִעֲשֵׂה הָרָעָה
 מִהָרָה עַל־כֵּן מָלֵא לֵב בְּנֵי־הָאָדָם בָּהֶם לַעֲשׂוֹת רָע: אֲמָר
 חֲטֵא עָשִׂה רָע מֵאֵת וּמֵאֲרִיךְ לוֹ כִּי גַם־יִוָּדַע אֲנִי אֲשֶׁר יִהְיֶה
 טוֹב לִירְאֵי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יִירָאוּ מִלִּפְנָיו: וְטוֹב לֹא־יִהְיֶה
 לַרָשָׁע וְלֹא יֵאָרֶיךָ יָמִים בְּצִל אֲשֶׁר אֵינָנו יֵרָא מִלִּפְנֵי
 אֱלֹהִים: יֵשׁ־הַכֹּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵשׁ צַדִּיקִים

ז טוב שם משמון טוב ויום רחמים מיום וולדו:
טוב ללכת אל בית אבל מלכת אל בית משקה
באשר הוא סוף כל האדם והחי יתן אל לבו: טוב
בעם משחוק כי ברע פנים יטב לב: לב חכמים בבית
אבל ולב כסילים בבית שמחה: טוב לשמע נערה
חכם מאיש שמע שר כסילים: כי בקול הסירים תחת
הסיר כן שחק הכסיל וגם זה הכל: כי העשק יהולל חכם
ויאבד את לב מתנה: טוב אחרית דבר מראשיתו טוב
אך רוח מנבה רוח: א תבהל ברוחך לבעום כי בעם
בחק כסילים ינוח: אל תאמר מר היה לשהימים
הראשנים היו טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת על
זה: טובה חכמה עם נחלה ויתר לראי השמש: כי בצל
החכמה בצל הכסף ויתרון דעת החכמה תחיה בעליה:
ראה את מעשה האלהים כי מי יוכל לתקן את אשר
עויתו: ביום טובה היה בטוב וביום רעה ראה גם את זה
לעמות זה עשה האלהים על דברת שלא ימצא האדם
אחריו מאומה: את הכל ראיתי בימי הכלי יש צדיק אבד
בצדקו ויש רשע מאריך ברעתו: א תהי צדיק הרבה
וא תתחכם יותר למח תשומם: א תרשע הרבה ואל
תהי סכל למח תמות בלא עתה: טוב אשר תאחז בזה
וגם מזה א תנח את ידך כי ירא אלהים יצא את כלם:
החכמה תעז לחכם מעשרה שליטים אשר היו בעיר: כי
אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא: גם לכל
הדברים אשר ידברו א תתן לבך אשר לא תשמע את
עבדך מקלך: כי גם פעמים רבות ידע לבך אשר גם את
קללת אחרים: כל זה נסיתי בחכמה אמרתי אחכמה
והיא רחוקה ממני: רחק מה שהיה ועזק עמק מי
ימצאנו

מאומה: באשר יצא מבין אמו ערום ישוב ללכת בשבא
ומאומה לא ישא בעמלו שילך בידו: וגם-זה רעה חולה
כל עמת שבא בן ילד ומה-יתרון לו שיעמל לרוח: גם כל
ימיו בחשך יאכל ובעם הרבה וחליו וקצף: הנה אשר-
ראיתי אני טוב אשר יפה לאכול ולשתות ולראות טובה
בכל עמלו שיעמל תחת השמש מספר ימי חיו אשר נתן
לו האלהים כיהוא חלקו: גם כל האדם אשר נתן לו
האלהים עשר ונכסים והשליטו לאכל מפניו ורשאת
את-חלקו ולשמח בעמלו זה כמת האלהים היא: כי לא
הרבה יזכר את-ימי חייו כי האלהים מענה בשמחת לבו:
וישרע האשר ראיתי תחת השמש ורבה היא על-האדם:
איש אשר יתן לו האלהים עשר ונכסים וכבוד ואיגנו חסר
לנפשו מכל אשר-יתאווה ולא ישליטנו האלהים לאכל
מפניו כי איש נבירי יאכלנו זה הכל וחלי רע הוא: אם
יוליד איש מאה ושנים רבות יחיה ורב שיהיו ימי-שניו
ונפשו לא-תשבע מן-הטובה וגם-קבורה לא היתה לו
אמרתי טוב מפני הנפל: כי-בהכל בא ובחשך ילך
ובחשך שמו יכסה: גם-שמש לא-ראה ולא ידע נחת לזה
כמזה: ואלו חיה אלה שנים פעמים וטובה לא ראה הלא
אל-מקום אחר הגל הלה: כל-עמל האדם לפירו וגם
הנפש לא תמלא: כי מה-יותר לחכם מן-הכסיל מה-לעני
ידע להלך נגד החיים: טוב מראה עינים מהלך-נפש
גם-זה הכל ורעות רוח: מה-שהיה כבר נקרא שמו ונודע
אשר-הוא אדם ולא-וכל לדין עם שהתקין מפניו: כי-יש
דברים הרבה מרבים הכל מה-יותר לאדם: כי מי-ידע
מה-טוב לאדם בחיים מספר ימי חייו הכל ויעשם כצל
אשר מי-יגיד לאדם מה-יהיה אחריו תחת השמש:

אִם-יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחָם לָהֶם וּלְאַחַד אִיָּהּ יָחָם: וְאִם-יִהְיֶה קוֹץ
הָאֶחָד הַשְּׁנַיִם יַעֲמִדוּ נִגְדּוֹ וְהַחוּט הַמְּשַׁלֵּשׁ לֹא בִמְהֵרָה
יָנִיתִק: טוֹב יֶלֶד מִסֵּבִן וְחָבִים מִמֶּלֶךְ זָקֵן וְכֶסֶל אֲשֶׁר לֹא-
יָדַע לְהִזְהָר עוֹד: כִּי-מִבֵּית הַסּוּרִים יֵצֵא לְמֶלֶךְ כִּי גַם
בְּמַלְכוּתוֹ נוֹלַד רָשׁ: רְאִיתִי אֶת-כָּל-הַחַיִּים הַמְּהַלְכִים
תַּחַת הַשָּׁמַשׁ עִם הַיֶּלֶד הַשֵּׁנִי אֲשֶׁר יַעֲמִיד תַּחְתּוֹ: אֵין-קֶץ
לְכָל-הָעַם לְכָל אֲשֶׁר-הָיָה לִפְנֵיהֶם גַּם הָאַחֲרוֹנִים לֹא
יִשְׁמְחוּ-בּוֹ כִּי-גַם-זֶה הֶכֶל וְרַעֲיוֹן רוּחַ: שְׁמֹר רִגְלֶיךָ בְּאֲשֶׁר
תֵּלֶךְ אֶל-בֵּית הָאֱלֹהִים וְקִרְוֹב לְשִׁמוֹעַ מִתַּת הַכְּסִילִים זָבַח
כִּי-אֵינָם יוֹדְעִים לַעֲשׂוֹת רָע: הֲאֵל-תִּבְהִיל עַל-פִּיךָ וּלְבָבְךָ אֶל-
יִמְהָר לְהוֹצִיא דְבָר לִפְנֵי הָאֱלֹהִים כִּי הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם
וְאַתָּה עַל-הָאָרֶץ עַל-כֵּן יִהְיוּ דְבָרֶיךָ מַעֲשִׂים: כִּי-כֹא הַחֲלוֹם
בְּרַב עֲנִיָּן וְקוֹל כְּסִיל בְּרַב דְּבָרִים: בְּאֲשֶׁר תִּדְרֹךְ נִגְדֹךְ לֵאלֹהִים
אֶל-תֵּאָחֵז לְשִׁלְמוֹ כִּי אֵין חֶפֶץ בְּכֶסֶלִים אֶת אֲשֶׁר-תִּדְרֹךְ
שָׁלֵם: טוֹב אֲשֶׁר לֹא-תִדְרֹךְ מִשְׁתַּדּוֹר וְלֹא תִשְׁלֵם: אֶת-תַּחֲנוּן
אֶת-פִּיךָ לַחֲטִיא אֶת-בִּשְׁרֶךָ וְאֶל-תֹּאמַר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי
שִׁגְיָה הִיא לִמָּה יִקְצֹף הָאֱלֹהִים עַל-קוֹלְךָ וְחַבֵּל אֶת מַעֲשֵׂי
יָדֶיךָ: כִּי בְרַב תַּלְמוֹת וְהַבָּלִים וְדְבָרִים הֶרְבֵּה כִּי אֶת-
הָאֱלֹהִים יֵרָא: אִם-עָשָׂק רָשׁ וְגִזְלֹן מִשְׁפָּט וְצַדִּיק תִּרְאֶה
בְּמִדְיָנָה אֶל-תִּתְּמָה עַל-הַחֶפֶץ כִּי גִבָּה מֵעַל גִּבָּה שְׁמֹר
וְגִבֹּהִים עֲלֵיהֶם: וַיִּתְּרוֹן אֶרֶץ כְּבֹל הִיא² מֶלֶךְ לְשִׁדָּה נֶעְבֵּד:
אֲהִב כְּסָף לֹא-יִשָּׁבַע בְּסָף וּמִי-אֲהִב בְּהִמּוֹן לֹא תִבּוֹאָה גַם-
זֶה הֶכֶל: בְּרַבּוֹת הַטּוֹבָה רַבּוֹ אוֹכְלִיהָ וּמִה-כְּשֶׁרוֹן לִבָּעָלֶיהָ
כִּי אִם-רְאִיתָ³ עֲנִיָּו: מִתּוֹקָה שְׁנֵית הָעֵבֶד אִם-מַעֲט וְאִם-
הֶרְבֵּה יֹאכֵל וְהַשָּׁבַע לָעֵשִׂיר אֵינָנו מְנִיחַ לוֹ לִישׁוֹן: יֵשׁ
רָעָה חוֹלָה רְאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמַשׁ עֲשֶׂה שְׁמוֹר לִבָּעָרָיו
לִרְעֻתוֹ: וְאֶבֶד הָעֵשֶׂר הַחוּזָב עֲנִיָּו רָע וְהוֹלִיד בֶּן וְאֵין בִּידּוֹ

אֶת נִדְבָרִי: וְעוֹד רָאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמַיִם מְקוֹם הַמְּשַׁפֵּט
שָׁמָּה הָרָשָׁע וּמְקוֹם הַצָּדִיק שָׁמָּה הָרָשָׁע: אָמַרְתִּי אֲנִי
בְּלִבִּי אֶת הַצָּדִיק וְאֶת-הָרָשָׁע יִשְׁפֹּט הָאֱלֹהִים כִּי עַתָּה לְכָל-
חַפֵּץ וְעַל כָּל-הַמַּעֲשֵׂה שָׁם: אָמַרְתִּי אֲנִי בְּלִבִּי עַל-דִּבְרֹת
בְּנֵי הָאָדָם לְבָרֵם הָאֱלֹהִים וּלְרְאוֹת שָׁמָּה בְּהִמָּה הִמָּה
לָהֶם: כִּי מִקְרָה בְּנֵי-הָאָדָם וּמִקְרָה הַבְּהֵמָה וּמִקְרָה אֶחָד
לָהֶם: כְּמוֹתֵהוּ בֶן מוֹת וְהַיּוֹד וְאֶחָד לְכָל וּמוֹתֵהוּ הָאָדָם מִן
הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הַכֹּל הַכֹּל: הַכֹּל הוֹלֵךְ אֶל-מְקוֹם אֶחָד
הַכֹּל הִיָּה מִן-הָעֶפֶר וְהַכֹּל שָׁב אֶל-הָעֶפֶר: מִי יוֹדַע רוּחַ
בְּנֵי הָאָדָם הָעֹלָה הִיא לְמַעַלָּה וְרוּחַ הַבְּהֵמָה הַיֹּרֶדֶת הִיא
לְמַטָּה לָאָרֶץ: וְרָאִיתִי כִּי אֵין טוֹב מֵאֲשֶׁר יִשְׁמַח הָאָדָם
בַּמַּעֲשָׂיו כִּי הוּא חָלָקוֹ כִּי מִי יִבִּיאֵנוּ לִרְאוֹת בָּמָה שִׁיְהִיָּה
אַחֲרָיו: דַּ וְשָׁבְתִי אֲנִי וְאֶרְאֶה אֶת כָּל הָעֹשִׂים אֲשֶׁר נַעֲשִׂים
תַּחַת הַשָּׁמַיִם וְהִנֵּה דְמַעַת הָעֹשִׂים וְאֵין לָהֶם מְנַחֵם
וּמִיד עֹשִׂקֵיהֶם כַּח וְאֵין לָהֶם מְנַחֵם: וְשָׁבַח אֲנִי אֶת-
הַמֵּתִים שֶׁכָּבָר מֵהֶם מִן-הַחַיִּים אֲשֶׁר הִמָּה חַיִּים עַדְנָהוּ
וְטוֹב מֵשְׁנֵיהֶם אֶת אֲשֶׁר-עָדָן לֹא הִיָּה אֲשֶׁר לֹא-רָאָה אֶת-
הַמַּעֲשֵׂה הָרַע אֲשֶׁר נַעֲשֵׂה תַּחַת הַשָּׁמַיִם: וְרָאִיתִי אֲנִי
אֶת-כָּל-עֵמֶל וְאֶת כָּל-כְּשָׁרוֹן הַמַּעֲשֵׂה כִּי הִיא קִנְיַת-אִישׁ
מִרְעֵהוּ גַם-זֶה הֶבֶל וְרַעוֹת רוּחַ: הַכֶּסֶל חָבֵק אֶת-יָדָיו
וְאָכַל אֶת בִּשְׁרוֹ: טוֹב מְלֹא כֶף נָחַת מִמְּלֹא חֲפָנִים עֵמֶל
וְרַעוֹת רוּחַ: וְשָׁבְתִי אֲנִי וְאֶרְאֶה הַכֹּל תַּחַת הַשָּׁמַיִם: יֵשׁ
אֶחָד וְאֵין שְׁנֵי גַם בֶּן וְאָח אֵין לוֹ וְאֵין קֵץ לְכָל-עֵמֶלוֹ גַם-
עֵינָיו לֹא תִשְׁכַּע עֵשֶׂר וּלְמִי אֲנִי עֵמֶל וּמַחֲסֹר אֶת-נַפְשִׁי
מִטּוֹבָה גַם-זֶה הֶבֶל וְעֵנִין רַע הוּא: טוֹבִים הַשָּׁנִים מִן-הָאֶחָד
אֲשֶׁר יִשְׁלָהֶם שָׂכָר טוֹב בְּעֵמֶלָם: כִּי אִם יִפְּלוּ הָאֶחָד
יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאִילוֹ הָאֶחָד שִׁיפּוֹל וְאֵין שְׁנֵי לְהַקִּימוֹ: גַם

גם־זֶה הַכֹּל: וְסִבּוֹתַי אֲנִי לִי־אֵשׁ אֶת לְבִי עַל־כָּל הָעֵמֶל
 שֶׁעָמַלְתִּי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: כִּי יֵשׁ אָדָם שֶׁעָמַל בְּחִקְמָה
 וּבִדְרֹעַת וּבְכִשְׁרוֹן וּלְאָדָם שֶׁלֹּא עָמַל־בּוֹ יִתְּנֵנוּ חֶלְקוֹ גַּם זֶה
 הַכֹּל וְרָעָה רַבָּה: כִּי מִה־זֶּה לְאָדָם בְּכָל־עָמְלוֹ וּבִרְעִיוֹ
 לָבוֹ שֶׁהוּא עָמַל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: כִּי כָל־יָמָיו כִּכְאָבִים וְכַעַם
 עֲנִינוֹ גַם־בַּלַּיְלָה לֹא שָׁכַב לָבוֹ גַּם־זֶה הַכֹּל הוּא: אֵין־טוֹב
 בְּאָדָם שִׁיאֲכַל וְשָׁתָה וְהִרְאָה אֶת נַפְשׁוֹ טוֹב בְּעָמְלוֹ גַּם זֶה
 רָאִיתִי אֲנִי כִּי מִיד הָאֱלֹהִים הִיא: כִּי מִי יֹאכַל וּמִי יַחֲוֹשׁ
 חוּץ מִמֶּנִּי: כִּי לְאָדָם שֶׁטוֹב לִפְנָיו נָתַן חִקְמָה וְדַעַת
 וְשִׁמְחָה וְלַחֲוִטָא נָתַן עֵינָן לְאַסֵּף וּלְכַנּוֹם לָתֵת לְטוֹב לִפְנֵי
 הָאֱלֹהִים גַּם זֶה הַכֹּל וְרַעוּת רוּחַ: ג לְכָל זְמַן וְעַתָּה לְכָל־חַפֵּץ
 תַּחַת הַשָּׁמַיִם: עַתָּה לֵלֶדֶת וְעַתָּה לָמוּת עַתָּה לְטַעַת וְעַתָּה
 לְעֻקּוֹר נְמוּעַ: עַתָּה לְהִרְגוֹת וְעַתָּה לְרַפּוֹא עַתָּה לְפָרוֹץ וְעַתָּה לְבָנוֹת:
 עַתָּה לְבָבוֹת וְעַתָּה לְשִׁחַק עַתָּה סֶפֶד וְעַתָּה רִקּוֹד: עַתָּה לְהַשְׁלִיךְ
 אֲבָנִים וְעַתָּה בָנוֹם אֲבָגִים עַתָּה לַחֲבֹק וְעַתָּה לְרַחוֹק מִחֲבֹק:
 עַתָּה לְבַקֵּשׁ וְעַתָּה לְאַבֵּד עַתָּה לְשִׁמּוֹר וְעַתָּה לְהַשְׁלִיךְ: עַתָּה
 לְקַרֹּעַ וְעַתָּה לְחַפּוֹר עַתָּה לְחַשׂוֹת וְעַתָּה לְדַבֵּר: עַתָּה לְאַהֲבֹב וְעַתָּה
 לְשִׁנּוֹא עַתָּה מְלַחֲמָה וְעַתָּה שְׁלוֹם: מִה־יִּתְרוֹן הָעוֹשֶׂה בְּאִשְׁרֵי
 הוּא עָמַל: רָאִיתִי אֶת־הָעֵינָן אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לְבְנֵי־הָאָדָם
 לְעֲנוּת בּוֹ: אֶת־הַכֹּל עָשָׂה יָפָה בְּעֵינָיו גַּם אֶת־הָעֵלָם נָתַן
 בְּלִבָּם כִּבְלֵי אֲשֶׁר לֹא־יִמָּצָא הָאָדָם אֶת־הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר־
 עָשָׂה הָאֱלֹהִים מִרְאשׁ וְעַד־סוֹף: יָדַעְתִּי כִּי אֵין טוֹב בָּם כִּי
 אִם־לְשִׁמוּחַ וּלְעֲשׂוֹת טוֹב בְּחַיָּיו: וְגַם כָּל־הָאָדָם שִׁיאֲכַל
 וְשָׁתָה וְרָאָה טוֹב בְּכָל־עָמְלוֹ מִתַּחַת אֱלֹהִים הִיא: יָדַעְתִּי כִּי
 כָּל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאֱלֹהִים הוּא יִהְיֶה לְעוֹלָם עָלִיו אֵין לְהוֹסִיף
 וּמִמֶּנּוּ אֵין לִגְרַע וְהָאֱלֹהִים עָשָׂה שִׁירָאוֹ מִלִּפְנָיו: מִה־
 שֶׁהָיָה כְּבֹר הוּא וְאֲשֶׁר לִהְיוֹת כְּבֹר הָיָה וְהָאֱלֹהִים יִבְקֹשׁ

אֶת־בְּשָׁרִי וְלִבִּי נִהְיָ בַחֲכָמָה וְלֶאֱחָז בְּסִכְלוֹת עַד אֲשֶׁר
אֶרְאֶה אִי זֶה טוֹב לִבְנֵי הָאָדָם אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ תַחַת הַשָּׁמַיִם
מִסֵּפֶר יְמֵי חַיֵּיהֶם: הִגַּדְלָתִי מַעֲשֵׂי בְנִיתִי לִי בָתִּים נִטְעָתִי
לִי בְּרָמִים: עָשִׂיתִי לִי גִנּוֹת וּפְרָדִסִּים וְנִטְעָתִי בָהֶם עֵץ כָּל־
פֶּרִי: עָשִׂיתִי לִי בְּרִכּוֹת מַיִם לְהַשְׁקוֹת מֵהֶם יַעַר צוֹמַח
עֲצִים: קִנִּיתִי עַבְדִּים וְשִׁפְחוֹת וּבְנֵי־בֵית הָיָה לִי גַם מְקַנָּה
בְּקָר וְצֹאן הֶרְבֵּה הָיָה לִי מִכָּל שֶׁהָיוּ לִפְנֵי בִירוֹשָׁלָּם:
בִּנְסֵתִי לִי גַם כֶּסֶף וְזָהָב וְסִגְלַת מַלְכִּים וְהַמְדִּינּוֹת עָשִׂיתִי
לִי שָׂרִים וְשָׂרוֹת וְתַעֲנִנּוֹת בְּנֵי הָאָדָם שָׂדֵה וְשָׂדוֹת: וְגִדְלָתִי
וְהוֹסַפְתִּי מִכָּל שֶׁהָיָה לִפְנֵי בִירוֹשָׁלָּם אֶף חֲכַמְתִּי עֹמְדָה
לִי: וְכָל אֲשֶׁר שָׂאֵלוּ עֵינִי לֹא אֶצְלָתִי מֵהֶם לֹא־מִנַּעְתִּי אֶת־
לִבִּי מִכָּל שִׂמְחָה כִּי־לִבִּי שִׂמַּח מִכָּל־עֲמָלִי וְזֶה־הָיָה חֶלְקִי
מִכָּל עֲמָלִי: וּפָנִיתִי אֲנִי בְּכָל־מַעֲשֵׂי שִׁעְשׂוֹ יָדִי וּבְעֲמָלִי
שִׁעְמַלְתִּי לַעֲשׂוֹת וְהִנֵּה הִכָּל הַבַּל וְרַעוֹת רוּחַ וְאִין יִתְרוֹן
תַּחַת הַשָּׁמַשׁ: וּפָנִיתִי אֲנִי לָרְאוֹת חֲכָמָה וְהִלְלוֹת וְסִכְלוֹת
כִּי מִה הָאָדָם שִׁיבּוֹא אַחֲרַי הַמֶּלֶךְ אֶת־אֲשֶׁר כִּבֵּר עָשׂוּהוּ:
וְרֵאִיתִי אֲנִי שֵׁשׁ יִתְרוֹן לַחֲכָמָה מִן־הַסִּכְלוֹת כִּי־יִתְרוֹן הָאוֹר
מִן־הַחֹשֶׁךְ: הַחֲכָם עֵינָיו בִּרְאֵשׁוֹ וְהַכְּסִיל בַּחֲשֹׁךְ הוֹלֵךְ
וְיִדְעָתִי גַם־אֲנִי שִׁמְקָרָה אַחָד יִקְרָה אֶת כָּלָם: וְאֶמְרָתִי
אֲנִי בְּלִבִּי כִּמְקָרָה הַכְּסִיל גַם־אֲנִי יִקְרָנִי וְלִפְמֹה חֲכַמְתִּי אֲנִי
אֲזִי יִתָּר וְדִבַּרְתִּי בְּלִבִּי שְׁגִס־זֶה הַכָּל: כִּי אִין זְכָרוֹן לַחֲכָם
עַם־הַכְּסִיל לַעֲוֹלָם בְּשִׁכְבָּר הַיָּמִים הַבָּאִים הַכָּל נִשְׁכַּח
וְאִיךָ יָמוֹת הַחֲכָם עִם הַכְּסִיל: וְשִׁנְאַתִּי אֶת־הַחַיִּים כִּי רַע
עָלִי הַמַּעֲשֶׂה שִׁנַּעֲשָׂה תַחַת הַשָּׁמַשׁ כִּי הַכָּל הַבָּל וְרַעוֹת
רוּחַ: וְשִׁנְאַתִּי אֲנִי אֶת־כָּל־עֲמָלִי שִׁנְאַתִּי עֲמָל תַּחַת הַשָּׁמַשׁ
שִׁנְאַתִּיחֲנוּ לָאָדָם שֶׁיְהִי אַחֲרָי: וְכִי יוֹדַע הַחֲכָם יְהִי־אוֹ
סָבֵל וְיִשְׁלַט בְּכָל־עֲמָלִי שִׁעְמַלְתִּי וְשִׁחֲכַמְתִּי תַחַת הַשָּׁמַשׁ

דברי קהלת בן דוד מלך בירושלם: הכל הבלים אמר
קהלת הכל הבלים הכל: מה יתרון לאדם בכל-
עמלו שיעמל תחת השמש: דור הולך ודור בא והארץ
לעולם עומדת: וזרח השמש ובא השמש ואל מקומו
שואף זרח הוא שם: הולך אל-דרום וסובב אל-צפון
סובב סובב הולך רוח ועל סביבותיו שב רוח:
כל הנחלים הלכים אל-הים והים איננו מלא אל-מקום
שהנחלים הלכים שם הם שבים ללכת: כל הדברים
יגעים לא-יוכל איש לדבר. לא תשבע עין לראות ולא
תמלא און משמע: מה לשהיה הוא לשהיה ומה לשנעשה
הוא שיעשה ואין כל חדש תחת השמש: יש דבר שיאמר
ראה זה חדש הוא כבר היה לעלמים אשר היה מלפנינו:
אין זכרון לראשנים וגם לאחרנים שיהיו לא-יהיה להם
זכרון עם שיהיו לאחרנה: אני קהלת הייתי מלך על-
ישרא בירושלם: ונתתי את-לבי לדרוש ולתור בחכמה
על כל אשר נעשה תחת השמים הוא ענין רע נתן אלהים
לבני האדם לענות בו: ראיתי את-כל המעשים שנעשו
תחת השמש והנה הכל ורעות רוח: מעות לא-יוכל
להקון וחסרון לא-יוכל להמנות: דברתי אני עם-לבי
לאמר אני הנה הגדלתי והוספתי חכמה על כל אשר
היה לפני על-ירושלם ולבי ראה הרבה חכמה ודעת:
ואתנה לבי לדעת חכמה ודעת הללות ושכלות ידעתי
שגם-זה הוא רעיון רוח: כי ברב חכמה רב כעס ויוסף
דעת יוסף מכאוב: ב אמרתי אני בלבי לכה נא אנסכה
בשמה וראה בטוב והנה גם-הוא הכל: לשחוק אמרתי
מהולל ולשמה מה-זה עשה: תרתי בלבי למשוך ביין

לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם כְּמוֹת בָּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מִמִּית
וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים.
בָּרוּךְ אַתָּה יי מַחֲיֵה הַמֵּתִים:
אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקֹדְשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה:
בָּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

יְשׁוּמָה מִשָּׁה בְּמַתָּנָה חֵלְקוֹ כִּי עֶבֶד נֶאֱמַן קָרָאתָ
לוֹ. כְּלִיל תְּפִאֶרֶת בְּרֹאשׁוֹ נָתַתָּ. בְּעֶמְדוֹ לִפְנֵיךָ
עַל הַר־סִינִי. וְשְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ.
וּכְתוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שַׁבָּת וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:
וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־
הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
אוֹת הוּא לְעָלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׂ:
וְלֹא נָתַתּוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְגוֹי־הָאֲרָצוֹת וְלֹא הִנְחִילָתוּ
מִלְכָּנוּ לְעוֹבְדֵי פְסִילִים. וְגַם בְּמִנוּחָתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ
עַרְלִים. כִּי לְיִשְׂרָאֵל עִמָּךְ נָתַתּוּ בְּאַהֲבָה לְזִרְעֵי
יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם בְּחִירָתָךְ. עִם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כָלָם
יִשְׁכְּבוּ וַיִּתְעַנְּנוּ מִטּוֹבָה. וּבְשִׁבְעֵי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדְּשָׁתוּ
חֲמִידַת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ. זָכַר לְמַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית:
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רִצְרָה בְּמִנוּחָתָנוּ קֹדֶשׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתָן חֵלְקָנוּ בְּתוֹרָתְךָ שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָה וְשִׁכְּחָנוּ
כִּי־שׁוֹעֲתֶיךָ וְטִהַר לִבָּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת וְהִנְחִילָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שִׁבְרָה קִדְּשָׁה. וַיְנוּחֻ בָּהּ יִשְׂרָאֵל
מְקַדְּשֵׁי שִׁמְךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדְּשֵׁי הַשַּׁבָּת:

רצה, יעלה ויבוא, מידים וכו', ויעהע חכען זייטע 98.

הס"ז סוד הכתוב וכו' קדושת נקדש כמו נכארי נכמות, וגומר הכתוב, ואח"כ
קורין סת החלל, ק"ש שלם, ואח"כ אומרים מגלת קדלת.

דיח פֿירונסען דעו פֿחוקעו
גרובען, פֿחולעכרעסטן דחוקעו
געזינגען חס ברוכען.

כ מוח חסין קאממען ויעב ווער דער
ברוכען, דסך ערפֿריסטע,
בעפֿרידיגטע ער דווק ויין בעס
ריהמטעו חתונער;

ת חסכטיג דורכלחן ער דיח ויז
טע, בטהכטיג לוחלן מעגע (פֿיר
י"ב שנים).

סטרומע ויעמעט דווק
גחטט, חויו געספֿחלטיגכעס
בחדען ענטספֿרינגען, כחך
דעס דען סטחמין (ישראל)
בעסווערען ווערטע, סלח.

י מיט דער חלסטען (יעבע זמחמלע
דיח ליגרסטריסטען וועדר; כחך
דער ווערעכערען ערלייגונג
דייכער גכחדע.

צ ליון, דור'ז היסטע, טהוע
חקהל, כחך דייכעס דייכען פֿרחמ
מען חעכערטען געהייחכוס;

ח ערכייע דוח סטחרקע דערער,
דיח דייכע חייכהייט פֿערקינדען,
ויח חייכוס חס מעערע (יס
סוף), דח זיח דייכע העררליכע
קייט סויעטען.

ק חויל, חוכו לור הילפע! רעסטע
חוכו חוס דייכער גיסע חיללען!

י חוקקו נדיבי עם שירת
הבאר לחסלה.

כ מין כברה קטנה מחזקת
ומענגת בסלסולה.

ת וקפת עבור בצות שנים
עשר מסלה.

נהרזת תבקע ארץ
שבעות מטות אמר סלה;

י דירות קדמוניות פנים
פליאות גמילות חסדיה.

צ יון ספרת דוד היטיבה
בסודה לחסדיה;

ח דש עוז מיהדיה
בבים צופים בבודה.

קומרה עזרתה לנו
ופדנו למען חסדיה;

עזרת וכו', יעהע חכען חסין וולת ליום שני זייטע 90.

אדגי שפתי תפתח ופי יגיד תהלתה:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא
אל עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזכר חסדי
אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:
אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב להושיע.
מכלכל חיים בקסר מחיה מתים ברחמים רבים סומך
נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונהו

מיוסר ע"ס א"ב ש"א שכל הספרי' גם נכ"י ספר סין אות ב' ערה ונסוף חתום יצחק.

אזכרה חיד דענקע חן דינע
פֿרייגען ווואנדער, זעהנע וויך
נחך דינעס כחשען, דינעס
רוהע.

אזכרה מקדם פלאה
לשמה ולזכרה תשק.

חין דיר חזיט פֿולקוואטע
פֿריידע, נחך דיר דח: מחכטע
זעהנען דער זעבע,

בך גילה שליחה מחמד
חפצי חשק.

דוח, דער דוח געוואלטיגן דין
פֿולק ערלויבטע, ע: דורך דיי
נע גנודע חיס כח הרורג חוכ
טערהילטע.

ג אלת בזרוע עמה גהלת
בחסד משק.

עוויגער, חין זעג, חין הייל!
דוח דעקטעט חין הויפט
לור ריטונג: לייט.

גדני עז ישועתי
סבותה לראשי כיום נשק:

דוח פֿערמכערטעט דען לויך
דער וועלט, חידעטעט חן
חוכ פֿחם הימל רעגנעסע
געמחלעכע: געטריידע (מן);
דערטהוילטעט חין דח: הוהע,
חוכ חין רוכדען קוואלען לייג
סעזיך דח: מן, וועלכע: דח: פֿער
במרגענע קוואל, געפרייט דח:
סטעלעטע.

דך ארץ שנית סדרת
משחק נטחן.

יעדען טחג פֿיעל (פֿחם מן) כור
דח: טחגלייג, דח: חין חיש
חער פֿחך דיר פֿועה: חולטע.
דוח זחלבטעט חין הויפט
חיש חול, ריכטעטעט חיש
חין פֿריידעכחול לז.

ה טל עזרה ומחספס
עלומות מלבין ובוהן.

דח וואקע דער העררליכקייט
סטרהולטע זח, דח: ווען יע
חוכ חין חין חיש חישערעג.

ו מדי יום ביום פניה
להקביל בתחן.

פֿיכטערע: לימער לז געהען
חחטע, דיחזעלבע חיהק וווח
חין לייכט זייכטעטע.

זשנה בשמן ראשי
תערוך לפני שלחן:

דיעזע וואקע רייכטע, גלחט
טעטע דח קליידוכען, חחכטע
חבענד: פֿיכטליך דער פֿיער
זילע פֿלחטל, דען חייגנחג דעז
סנת חלודייטען.

ז י ענו כבוד צריך מאחד
לפנים.

חוס דער וויהרהיט ווילען,
סלה, לייגטעט דוח דיינען
פֿערעהרערען ווואנדער.

חדר לפנים מחדר קרן
עמו בפנים.

פֿערעהרערען ווואנדער.

ט הר וגהץ ומשלים רמז
לשבת בהפנים.

מפני קשט סלה
נרית ליראיה גם:

יחוקקו

חידע פֿערשטעט; (1) געזעסטיגט
חיות ער מיט געזעסטיגטן געזעס
טען, מיט חללען חויעס פֿערשטעט
דען גיטערן. דער פֿערשטעט דען לע
בענ, דער פֿערשטעט פֿילע.

ח' דער קהניג (גחטט) ערהאלט
הרד דען רעכט דען ערד, גרינ
דעט דען דערוי; עז יוכלען דען
ביינע לוכניגענד, ביינע דיעזער
גרונדעגונד. דחנקט דען העררן,
דען ער חויעט פֿריינדליך; עז יוכלען
רעט דען גיטע דען חללען חויעס.

ק' געזעסטיגטן חיות דיעזער פֿיר דען
קינעטיגע פֿחלק, לור פֿערגעכונג;
חיות געזעט חוכ: חוכ? לוכע העררן דען
לול, דען סחנע חתרג. ערשטען
לול חויען חויעטן דחנק, חיהן לו פֿיר
קינדען. חוכ חויע פֿיעלע: חויע דען
גוטע פֿערדחטעלט, פֿערפֿילפֿחל.
טיגט זיין, חויע דען, גחטט, ירושלי
חידער בעגנחדיגט, חויערער חויע
ריכטעט, ערליכטעט דען פֿער
פֿינעטערטע, דען פֿערפֿילפֿחל
חיסטע דורג. חויע ירושלים חויע
דען דען גערעטעטען זיין, דען
חוכריגענעלעבענען בערופֿענען;
העררליך טטרחהלט דען דען קרמ
נע, דען חויע דעקקע חוכער דען
ערקערנען, חוכער דען בעלעג
טיגטען בערג ליון, חוכער זיכע
פֿערדחטעלט חוכגוסלחטלע.

ח' פֿחל קרמלעט לו קרמלעט חוכדען
חוכר חוכ געזעט; דיעזער
ליכטיגט חוכעכחטויד, מיט פֿיע
גערן דערוי לו רייטען, חוכד חוכ
חוכ עכטליקט חוכ חוכטען דיעזער
חוכעטעט. חוכ יענעם טחגע חוכד
געזעט: «זעהע! דען חוכד
גחטט, דער חוכד חוכטעט!»

איתנים אֲחֻזִּים. שְׁבָעָה בְּמִצְוֹת
וּבְכָל טוֹבוֹת נִצְמָחוֹר. אֲחֻזִּים
חַיִּים שׁוֹבְעֵי שְׁמֵחוֹת:

ח' מֶלֶךְ בְּמִשְׁפָּט יַעֲמִיד אֶרֶץ
יִסּוּדוֹ. אֲזִי יִרְגְּנוּ אֵילָנוֹת בְּקִלּוֹסָם
בְּהוֹסְרוֹ. רִחוּדוֹ לִי כִּי טוֹב כִּי
לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ. קְדוּשָׁה:

ק' תִּכְתֹּב וְאֵת לַעֲם נִבְרָא
לְהַתְּכַפֵּר. מָה עָלֵינוּ לִקַּח לוֹלֵב
וְשֹׁפֵר. לְשִׁמְיַע בְּקוֹל הַזֶּדֶה
וּלְסִפּוֹר: אֲחֵת בְּמָה וּבְמָה טוֹבָה
בְּכּוֹלָהּ! וּמִכְפֹּלֶת: יְרוּשָׁלַיִם
בְּרִצּוֹתֶיהָ תִּקְיָם וְתֵאִיר מֵאֲפֵלֶת.
סֶבֶת דָּוִד הַנּוֹפֶלֶת: בִּירוּשָׁלַם
תִּהְיֶה פְּלִיטָה וּבִשְׂרֵי קְרוֹאֶיהָ.
יִקְרַצְפִּירַת חֶפֶת קִדָּשׁ קְרוֹאֶיהָ.
מִכּוֹן הַר צִיּוֹן וְעַל מִקְרָאֶיהָ:

ח' מִחִיל אֵל חִיל נְטִיל בְּמַחֲזֶה.
יִרְאֶה שְׁכִינָתָה בְּאַצְבַּע נְהִימָם
מִזִּידָה לְהַחֲזֶה. וְאָמַר בְּיוֹם
הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זָרָה.
קְדוּשָׁה:

הכל יורוך וכו', ביו מלא כל הארץ כבודו, ואח"כ אומרים
והאופנים וחיות הקורש ברעש גדול מתנשאים לעמת שרפים לעמתם
משבחים ואומרים וכו', ק"ש, אמרת ויצוב, על הראשונים עד אין
אלהים וולתך, תמלא ביוצר ואופן ליום ראשון ייטע 24 ח"ו, ביו 26,
ואח"כ מתחילין כאן אזכרה וכו'.

(1) שביעי וכו', כסיקתא הובא בילקוט פ' חמור על פסוק: גחלת השביעי. אחות
ענין אחזה וחיבור. (2) באצבע וכו', עש"ה יסעי כ"ה ט': ואמר ביום וכו',
ודרשו רז"ל, שיהיו מראין עליו באלכס.

עֲנִית הַלֵּל שִׁבְעָ אֶעֱנֶנּוּ בְּעֶדְנִי.
כָּעַל כָּל אֲשֶׁר גָּבַלְנוּ יְיָ: פֶּקֶד
אֲבִי סוֹכּוֹ בְּטוֹבוֹת בְּפִלּוֹתָיו.
פָּעֵלָתוֹ לְהוֹדִיעַ לְרוֹמְמוֹ בְּבֵית
הַפִּלּוֹתָיו. וְכִּי עָשָׂה לְגִבּוֹלָתָיו:
צֶדֶק אֱתָן לְכּוֹעֲלֵי וְשִׁבְחוּ אֱסֻדִּיר.
צוּפָה וְשׁוֹקֵד לִזְבוֹת יִשְׂרָאֵל
תְּדִיר. לְמַעַן צֶדֶקוֹ יִגְדִּיל תוֹרָה
וַיֵּאדִיר:

ח' מְמַשֵּׁלֶת אֲדִיר מְתַאֲמָצֶת
בִּישִׁיבָת מַמְלַכְתּוֹ: בְּהִתְאֻסָּף
רָאשִׁים בִּישְׁרוֹן יִצְחָצְחוֹ קְדוֹשׁ
הַלִּיכְתּוֹ. נְטָעִים וּגְדָרָה עִם
הַמֶּלֶךְ בְּמִלְאֲכָתּוֹ. קְדוֹשׁ:

ק' קְבִיעוֹת הַסֵּדֶר תִּקֵּן כִּי טוֹב.
קְרוֹת וּדְרוֹשׁ בְּעֵינֵי הַיּוֹם לַחֲטוֹב.
וְדָבָר בְּעֵתוֹ מִדָּה טוֹב: רְאִיָּה
וּזְכוֹת מְלָקִיחַת אֲזוּב נִסְכָּמִים.
רְאִיָּה מַעֲמָדָה וְכִמְרָה בְּרִבּוּעַ
מַחֲבָמִים. קִטְנֵי אֶרֶץ וְהִמָּרָה
חֲכָמִים: שְׂבִיעֵי חֲכִיב לְשִׁבּוּעַת

אֵיתָנִים

ער (נחמס) (1) קרחנסע דוח יי.
ועכסיעס (חיס בית המקדש); רח.
רוס קרחנסע חיד חיהו מיט דעם
לויטען לוחבגעזחנג (הלל) ייעבען
טחגע לוחבג, לור פֿעזטליכען לייט.
חיכער חלזע ווחהלוטהסטען, דוח
חוכ: דער עוויגע ערלייגטע. ער
בעפֿעהל דעם אזי סוכו (משה) (2)
כחך ייכער חלזגיסע, ייכע ווערקע
בעקחנס לו חכנין, חיהו לו ער
העבען חין דעם חיהס געווייהטען
בעסהויע (3). גערקכטסיסטיל
טעטע ער ייכען ווחוכדערן. דוח
גערעכטיגקייט הייכע: סחפֿערו
פֿערקינדע חיד, טרחגע זיין לוחב חין
חרדוכג פֿח: ער, דער חלזערזעהכ.
דע בעסלחס, ישרא חיהער וויר.
דיגער לו חכען. חוס חיהו ישראל
גערעכט לו חכען, חחכטע ער
דוח תורה גרחס חוכד העררליך (4).
דוח רעגירערוכג דעו חלזחכטילגען
חפֿעככחרט זיך חלזגעווחלטיג חין
ייכער קחכגליכען רעזידעכל (חין
דער וועלט); חוכד ווען זיך דוח
היפטער חין ישרון (ישרא) לור חכ.
רחכט פֿערזחחעו, זח פֿערהער.
ליכען ייח: ייכע הייליגען לוגע. דוח
פֿלוחלער חוכד בויחחייטער (דוח
פֿרחחען) ווחרען בייס קחכג חין
זיכער חרכייט, בייס חלזערזעהייליגז.
טען (5). ק' דוח געזעטלטע
חרדוכג חחס חחן זעהר גוט חייכ.
גערליכטעט, חכלוזחזען, לו חוכ.
טערוזכען חין דער בערייטונג דע:
פֿייערטחנג, מיט פֿחלזיעכע (6). חין
ווחרט לו זיכער לייט, וויחגוס חוים
ע: בעוויי: חוכד ווירדיגוכג (פֿיר
ישרא) ווירד חויו דעם נעהחען דעז

חייחש געטלחזען (7); זייעה חיהרען (ישרא'ז) ווערטה (8), חוכד וויח זיח דורך דוח
פֿיער פֿלוחלחרטען (חחרוג, לולכ, הדס, ערבה) ווייזע געחחכט ווחורדען. דוח קלייכען
חול ערדען זיכד זיח, חוכד דחך זיכד זיח ווייזע (9). דער זייעכטע חחכט (חשרי) חיוט
געליעכט (פֿחן גחטט), מיט דעם דען סטחרקחיסהיגען (חבות) געטווחרכען
חיידע

1) שבע, פעל נגזר ממל' שבע. 2) אבי סוכו, דהי"א ד', והוא כינוי למרע"ה.
3) לרוממו וכו', דה"א י"ז: 4) לזכות וכו', כמאמר ר"ח בן עקשי' וכו'.
5) נטעים וכו', דהי"א ד', וראה ב"ר פ"ח: 6) לחטוב, מל' טעינה, והו' ענין טעינה.
7) ראייה וכו', ראה מדר' תוית על פ' פתוח צעלי היער. 8) מעמדה, שויה ויוקר.
9) בריבוע וכו', ויקר רנ' פרש' ל': ארבע' הם קטניו כו' (משליל), אור' מינים וכו'.

גחם טעו, דער זיח (ישראל) חיוני חיה.
רער דיעכונטבחרקייט בעוומהרטע,
לור טולווער לוס חכרחך סח-סטרוח:
מענדען רעגן. חס ענדע (דעז גלות
מלרי) בעלרייטע ער זיח, וויח ער
חיס געוויכטע מיט וויכט סחחחען
(אכרהס) רערעטע; חוכרער לייטע,
טע זיח כיכט נחך דעק געמיטן כט,
גריכרעטען וועלטלונטע. געלחכט
זיח דער עוויגע, דען וואכרערבחר
בעוויטע ער וויכט גיטע.

ס' חויו חיבערסווענגליכער לועכע
בעגכחדיגסיע ער זיח, פערחכרער
סע דיח געוומהכליכע חרדכונג; דיו
רוס ווירד חין גרחסר פערזיחחחלונג
זיכע גיטע, נחך סח-סריכט, פער
קיכרעט. חויהער ווילן חך זיכגן דיח
גכרדע גחם טעו, דעז חולערהייליג.
וטען. ק' געכרייך דער וועלט חיוט
עז, דער סילער סרחס דיח לייכטע
(ג) כחרעט דען לעהרער, ליעהט
חיהס דיח סוהע חן, קליידעס חיהן
חן; בעוומהרט חיהן, פיהרט חיהן
חויו חוכר חיון. דוח חכער גחכוס דיי
נען פערעהרערן חיון וואכרערלויג
כיון. וואכרערלויכט, פרקכע לו לייגן
דען כחלייכען דער ערדע (2); דוח
חיבערגחכוס דיח ישראל דען מלרי,
דחם: זיח דיחזעלכען עהרען: חולוסן
חוכר: יעהע! זיח טריעבען זיח לור
החרטען חרבייט חן. חולין דוח, עווי:
גער! ווארוט חיון סילר פיר היך,
זעטלסטע: זיך לו עהרען, החכוס
חיון הויפט עחפחור. דוח דעקטע:ס
חיון הויפט, דחרוס ווייהע חיק דיר
חויערלע: זענען פריי, ריון לחב חויה:
לוס פרעכען חיס רחטהע דער ווי:
זען חולער געחייכרען. דער גכרדע
דעז עוויגען געדענקע חיק חין לחב
געחכגען. ס' חויו עכס (מלרי) (3)
ווארדע דער העררליכע חייכטחק

עניח

(יכרל) (4) הערוויגע פנהרס, חוכר סחן וואכרען זיכע סרויכען הערמן; חוכר נחך, חען
דוח מעכגע וויכר בלחטטער חיס בוכרע פערחייכס זיכר, ווירד דעק פחלקע פערגעכונג לו
טהיון. פריעזע: פחלק סיון חיק חיר, דחם ויח חיון לחב ערלחחלן. ספריכט דער חולערהי:
זיכטע. ק' זיכען וואקען דער העררליכקייט (עכני ככר) בערייטעטע ער

(1) פגס. לשון יון פחכחם, כלל לחטערנע, פחקקען, ועיון שמוח רב' כרש' כ' ופר' כ"ה.
(2) נשי, מלשון בארץ נשיה, (חליס כ"ח). (3) געגס ממלרים. ע"ש הכחוב (כלאשית
(1) וי"ג): וואכרילר חת לודיס ואת עכמיס. (4) אדרת, נפץ אדרת, (חליס פ' ט').

הספיר בשעבודם נטר. למחסה
ולמסתור מזרם וממטר: לקץ
פדאם כדבר בהוון לחסדו. לא
נחם בדרך ארץ יסודו. ברוך יי
כיהפליאחסדו: מ' מאהבה יתירה
רצם והחליף השורה. בקהל רב
יבשר צדקו להכשירה. חסדי
י' לעולם אשירה. קדוש:

ק' מנהג עולם תלמיד טוען פגס.
מרחיץ ומנעיל ומלביש משמר
ומכנס. נתת ליראיה גם: גם
ורגמא להראות לאמות נשי.
נתת לכבוד והדי שעבוד קושי.
ואתה י' מגן בעדי כבודי ומרים
ראשי: סבותה לראשי לך
אדרוש תהלות. סלסולך להגות
בסוד חכמי קהלות. חסדי יי
אזכיר תהלות: ס' מעגס אדרת
יצאה אשכלותיה שפרו. רוב
עליה באגר דבוקים יתכפרו.
עסו יצאתי לי תהלותי יספרו.
קדוש:

ק' עניי כבוד שבע ועטר אדני.

עניח

פַּעֲלָם • בִּירַח יָבוֹן עוֹלָם :
מַעֲשֵׂה אֲצַבְעוֹתָיָהּ פְּלָאִים
תַּמָּהִים וְנִאֻיִּם • יָרַח וְכוֹכְבִּים
יָקָר כְּבוֹדָהּ מַחֲוִים • וְצָבָא
הַשָּׁמַיִם לָהּ מִשְׁתַּחֲוִים • קְדוֹשׁ :
וְרִיז וּמִשְׁבַּח לַהֲשִׁיעַ שְׁפָע
יָמִים • וְיִז וּבְרִיחַ לְהַאֲרִיחַ לְכַרֵּת
מִטַּעֲמִים • חֲבָלִים נָגְלוּ לִי
בְּנִעִימִים • חֶלֶד הוֹצֵאָה מִקְנֶה
וּמִנֶּת סָבֵר • חָבִיב נִכְרָא בְּצֵלָם
הוֹרֵד לְגִבֹּר • כִּי הוּא רוֹדֵה בְּכָל
עֶבֶר : טָבָסוּ בְּקֶשֶׁב חֲבֵרִים וְ
יִשִּׁיבָת • טָרְדוּ בְּהַמְרָאָה
וּבְמִזְרָחִית קוֹלָטֶת שְׁבַת • מִזְמֹר
נִשִּׁיר לְיוֹם הַשְּׁבָת : כִּי מֵאֵין כְּמוֹדָהּ
לָהּ יָאֲתָה לְהֶאֱמֹר • רַב מַחֲוִלָּל
כָּל בְּהֶחֱל וּבִגְמֹר • טוֹב לְהוֹדוֹת
לִי וּלְזֹמֹר • קְדוֹשׁ :

ק' יִדִּיר אֲתוֹי בְּהִרְרִי קוֹדֶשׁ
לְעִשְׂרִים הַנִּסְכָּת • יִחִירוּ הַכְּלִיל
וְחוֹט מִשְׁלָשׁוֹ סְבוֹת • וְיַעֲקֹב נָסַע
סִבְחָה : בְּאֵילָן מְבוֹרָה שְׁתִּילִי
זִית רוֹעֵטָר • כְּמַעֲשֵׂה לְבָנָה

הספיר

חייכליגין : מהו (ילחק) וייהטע ער לוס גמלחם פער, חוכד ויינע דריי פערטע טכור (יעקב)
 (7) טיטלטעט דוח. יעקב לחג כחך סכות. וויא געזעגנעטער בוים ווארדע ער היט קיין
 דערן, דען וואלבוים פרומטען וואלכיד, געקרחט ; וויא חיינ ווערק חוין גומלענערעס
 זיט פיר וואר דוח ערטייכונג

וויא דער וואנד, דער עוויג פֿעניט
 טטהט. ק' דיינער פֿינגער ווערק,
 וויא וואנדערבאר, חוכבער וואלכיד
 חוכד הערליך! וואנד חוכד טטהערע
 פֿערקידן דיינן רוח, דיינע הערע
 ויכקייט; דען היממעל העער בע
 טעט דיק חן, חולערהייט גוטער!
 ק' דער חולט פֿענערע, חולגע פֿרי
 זעכט פֿערטע דען חוכד פֿלוט דער
 מערע; דען גרומטען פֿענער (זי 1)
 דען גערעדע געטטערעקטע חוכגע
 הער לויתן שול ער, וויכוס דחמיט,
 חול היט וויכעס טחקה חטען גע
 ריכט, לוכע וויכעס (דח פֿרומט)
 חען. וויא חוכטהייט פֿעל חיר חוכ
 ויכקייט, דח ערדע ברומטע הער
 פֿער פֿעה חוכד דח ערומהנטע
 גמבע דער כחהרונג (2) דער געליי
 טע מענטש ווארדע ערומטען חוכ
 עבינבילדע גומטע, חוכד חיהס
 ווארדע הערומטע (3) חוכד חוכט
 פֿערליהען פֿירומהר! ער הערומט
 חוכער חול ויינע חוכגעכונג, ער
 (גומט) פֿעהעררליכטע חיהן
 (אדס הרלשן) היט דער חוכטערק
 חוכען געזעל (דער עכגען),
 חין דער וואלכונג געל (4) ; חוכער
 ער טרייב חיהן וועג, חול ער חוכ
 גערק-חוכ ווארד, חוכד חול דער חיהן
 חוכטע חוכדן חוכגעכונטע רוח
 טע ער. פֿירומהר פֿיר דען שבת (5)
 ק' «כחוכד חיהט וויא דוח! ליעמעט
 דירגעזומט לו ווארדען, הערר, דער
 דוח חולעט טוועט, חוכ חוכטע
 חוכד חוכ עכדע. וויכליך חיהט דעס
 עוויגע דחקען, ויכגען דעס חולע
 היינגוטען! ק' דען געזעכטען
 (אברהם), דער חוכ רוח היינגען
 בערגע (הר המוריה) קחם, חוכ
 טעזט דוח, לוס חוכלליגוטען גע
 טלעכטע, לוס הערומטער (6) ; ויינען
 חייכליגין : מהו (ילחק) וייהטע ער לוס גמלחם פער, חוכד ויינע דריי פערטע טכור (יעקב)
 (7) טיטלטעט דוח. יעקב לחג כחך סכות. וויא געזעגנעטער בוים ווארדע ער היט קיין
 דערן, דען וואלבוים פרומטען וואלכיד, געקרחט ; וויא חיינ ווערק חוין גומלענערעס
 זיט פיר וואר דוח ערטייכונג

(1) זי, הוא זי שדי (חלום נ'), (2) ומנת סבר, מלשון עיני כל אליך ישברו וגו'.
 (3) הורד, מענין וירדו בחגת היס, (4) פרקי דר"א פי"א, (5) מזמור וכו', זה המזמור
 אדס"ה אמרו, כדאי' במדרש שוחר טוב מזמור ל"ב, (6) כ' דורות מאדס עד אברהם

מתפללין כנשאר שבתות עד הכל יורד ואח"כ מתחילין כאן.

אור עולם: באוצר הים אורות מאפל אמר ויהי:

מיוסד ע"פ א"ב כפילות, וכל חרוז מסיים על לשון הכתוב, ונסוף גם באמלע חתום מאיר בירבי יצחק.

את השם הנכבד והנורא נאה
לתהלותיו. אביע זכר רב טוב
מפעלותיו. הבונה בשמים
מעלותיו: בכתרת מלכים נתייעץ
ונמלך בסודה. בחכמה אמריה
תאמר נאה ותסודה. ואגדתו על
ארץ יסדה: גובה תקרה קירה
במקוראי אל. גבולות הדרים
הצפין הציב מהררי אל למספר
בני ישראל: מאהב יראיו ברר
בסוס שעינתו. ידודת ציון
חמד קדשת שבינתו. בשלם
סבו ומעונתו. קדוש:

ק דגלים סבות סביבותיו הקיף
והתקיע. דמיון בקרח הנורא
הדר והרקיע. והמשכילים
יזהירו כזוהר הרקיע: הרי
בשמים הטביר וכביר הצביר.
הצמח משמח ומסעד ופנים
מסביר. וברכה לראש משביר:
והגי מלכים בקו משקולת עלם.
ויתרון דהבשיר בתשיר אשיר

את. דען פעהערוויכטען,
פֿורכטבארן כחשען (גחטטען) חו:ס
סחן לוזחבען; דמרום זינגע חיד חיון
דענקחמל דער גרמטען גיטע זיינער
ווערקע. ער בויפט חוץ הוואל זיינע
בחדען, היט דעריינען, וועלכע
דיח קחניגע קרמנט (היט דער תור)
בערייטעט ער זיך, בערמכטע זיך
חין חיהרעק רחטהע; חוכד היט ווייז
היט טרוג זיח חיהרען חו:ס פרוך
פֿחֿ, סחן חוכד נכחוסהיג. זין
חוכטערזטען סטחקקווערק גרייכ
דעסע ער חויל ערדען. דמז הקהע
געוואלבע (דעו הוואלען) וואלכטע
ער וועגן דער פֿחֿן גחטט בערמכטען
(ישראל); גרעכלען זעטלטע ער זיך
זיך, נחֿ-דליך, סטעלזטע דיח געביר
גע גחטטען פֿעזט. נחֿ חכלתהן
דער קינרער ישראל: ח' חו:ס זיבע לו
זיינען פֿערעהרען ערוואלזטע ער
לור גרוכדעזטע זיכען: זוטלען:
דמז געלזעכטע זיון, זיינע זיכען
זיכען, הייזיגע רעזידענץ; חין שלס
(ירושלים) ווער דמז געלעזט, זיח
וועהכוכב דען חו:ס הייזיגזטען.
ק' היט פֿחֿניערען חוואגחב ער זיך,
היט געלעזטען (דעו הוואלען), דיח
ער רינגזחוס פֿעזטזעטלטע; זיח
(דיח הוואלען), דיח דעס סטחרקען
חייזע חוהלניכען, דעהנטע ער,
ברייטעטע זיח חו:ס. דיר חייזיכטען:
פֿחֿלען סטחמהלען וויח דער גלחל
דעו הוואלען: וועלגעבירגע זענק
סע ער חין דיח היטטע הערמח,
הייפטע פֿיעלע ערדע חויל; זיעס
וועלזען דען הערלערייכערען
(וויין), דמז נחֿהרענדע (ברמז),
דמז געזיכטערהייטערנדע (מהל).
זינגען דעס הוילפטע דמז געטריי

דינסטערען! דיח קרמנטען דער קחניגע (דער זוכנע חוכד דען חוכדען) ערהחב ער
נחֿ ח' זיכער העססנו; דורך דיח חייכריגע לוריכטוכ (פֿחֿן סטערנען). חו:ס לו.
נחֿבע (פֿיר דען חוכד), ברמכטע ער חייכער חייכטוואכנ חין חיהר ווערקען.

לערבית במוצאי י"ט לצה"מ בימי החל' אומדן והוא רחום וכו', ומתפללין
ש"ע של חול ואומדן אתה הונתנו בחונן הדעת ויעלה ויבוא בעבודה, ואחר
התפלה אומר הש"ץ ק"ת ומבדילין על הכוס המנדיל בין קדש לחול אבל אין
מזכירין לא על הגר ולא על הבשמים, ואומרים עלינו וקריש יתום.

ואם היום ערב שנת מתפללין מנחה של י"ט וערבית בבשאר ע"ש ואומדן ויכולו
ופוג' אבות ואין מזכירין בו של י"ט ואין קותמן רק בכל שנת (ובענין כמה
מדיקין נחלקים הקהלות במנהגיה' יש שאומדן אותו ויש שא"א), עלינו, קריש יתום.

בחולו של מועד שקרית מתפללים כבכל שאר ימות השנה ואומרים מזמור
לתורה, ומדלגים מזמורים של שנת ומתחילים יהי כבוד כמו בחול, (חוץ מן
הושענה רבה שבהרבה קהלות נוהגים לומר בו מזמורים של שנת), ומתפללים ש"ע
ואומרים יעלה ויבוא בעבודה ואם שכת מחזירים אותו, והש"ץ חוזר התפלה,
וחוללין התפילין, ונוטלים הלולב, וגומרים את ההלל, ומנענעים בהודו ונאנא
קדיש שלם, ומולאים ס"ת אחד. (וא"א על הכל חוץ מן הו"ר לפי מנהג ק"ק) וקורים
בו ד' בקרנות החג בפ' פנחס, ואחר הקריאה ח"ק, וגוללים ואומרים והללו ומזמור
ומחזירים הס"ת להיכל. אשרי, ובא לגיון, ח"ק, ומתפללי' מוסף של י"ט ואומרים
פ' קרננות ספיקא דיומא שהיו קורין לרביעי, והש"ץ חוזר התפלה ואומר קדושת
נקדש, (ובה"ר נעריך לפי מנהג ק"ק) ומולאים ס"ת (ובה"ר ס"ת) ומניחים
על הבימה ואומרים הושענא של יומא לפי המנהג, ודקיפים הבימה פעם אחת,
(ובה"ר ז' פעמים) ומחזירים ס"ת להיכל, קדיש שלם, עלינו. (ובה"ר נוהגים
לנגן קדיש בניגון ר"ה וי"כ, ובהרבה קהלות אומרים ג"כ אין כאלהינו). ואומרים
מזמור ל"א, ונה"ר מזמור ס"א.

וזהו חילוק הקריאה לימי חה"מ.

ביום א' דחה"מ (י"ז תשרי) כהן וביום השני, לוי וביום השלישי, ישראל וביום הרביעי,
רביעי חוזר וקורא וביום השני וביום השלישי.

ביום ב' דחה"מ (י"ח תשרי) כהן וביום השלישי, לוי וביום הרביעי, ישראל וביום
החמישי, רביעי וביום השלישי וביום הרביעי.

ביום ג' דחה"מ (י"ט תשרי) כהן וביום הרביעי, לוי וביום החמישי, ישראל וביום
השני, רביעי וביום הרביעי וביום החמישי.

ביום ד' דחה"מ (כ' תשרי) כהן וביום החמישי, לוי וביום השני, ישראל וביום
השניעי, רביעי וביום החמישי וביום השני.

ביום ה' דחה"מ (כ"א תשרי) הוא ה"ד, כהן וביום החמישי, לוי וביום השני, ישראל
וביום השניעי, רביעי וביום השני וביום השניעי.

לְךָ יְיָ הַגְדֹּלָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְפָּאָרֶת וְהַנִּצָּח
וְהַהוֹד כִּי־כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמְּמַלְכָה
וְהַמְתַּשָּׂא לְכָל לְרֹאשׁ:

שָׁלוֹם. שָׁלוֹם. לְרַחוּק וּלְקָרוֹב אָמַר יְיָ וּרְפָאתָיו:

רבש"ע. [בשערי ציון כתוב שלא יאמר אצל שלום הרבין רק יאמר זה:]

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתעשה למען קדושת חסדיך
וגדול רחמיך הפשוטים ולמען טהרת שמך הגדול הגבור והנורא בן עשרים
ושתיים אותיות היוצא מפסוקים של ברכת כהנים

(ויכרה שמות אלו במחשבתו ואל יזכירם מפיו)

אֲנִקְתָּם פָּסַתָּם פָּסְפָּסִים דִּיּוֹנָסִים

האמורה מפי אהרן ובניו עם קדושיך שתהיה קרוב לי בקראי לך ותשמע תפילתי
ואנקתי תמיד כשם ששמעת אנקת יעקב תמימך הנקרא איש תם. ותתן לי ולכל
נפשות ביתי מזונותינו ופרנסתנו ברוח ולא בצמצום בהתר ולא באסור
בנחת ולא בצער מתחרת ירך הרחבה כשם שנתת פסת לחם לאכול ובגד
ללבוש ליעקב אבינו הנקרא איש תם ותתננו לאהבה לחן ולחסד בעיניך ובעיני
כל רואינו ויהיו דברי נשמעין לעבודתך. כשם שנתת את יוסף צדיקך בשעה
שהלבישו אביו כתונת פסים לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואיו
ותעשה עמי נפלאות ונסים ולטובה אור. ותצליחני בדרכי ותן בלבי בינה
להבין ולהשכיל ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך וסודותיך. ורצילני
משגיאות ותטהר רעיוני ולבי לעבודתך. ותאריך ימי (וימי אשתי ובני ובנותי)
(ימי אבי ואמי) בטוב ובנעימות ברוב עוז ושלום אמן סלה:

ויכוין לסיים עם הכהנים כדי שיענו הקהל **אמן**:

אֲדִיר בְּמָרוֹם שׁוֹכֵן בְּגִבּוֹרָה. אַתָּה שָׁלוֹם וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם. יְהִי רָצוֹן
שְׁתִּשְׁעֲלִינוּ וְעַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וְבִרְכָּה לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם:

והכהנים מחזירין פניהם כלפי הויכל ואומרים:

רבון העולם עשינו מה שגזרת עלינו אף אתה עשה עמנו כאשר
הבטחתנו. השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל
ואת האדמה אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש.
שִׁים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל
כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ בְּרַכְּנוּ אֲבִינוּ כָּלֵנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פְּנִיָּה כִּי
בְּאוֹר פְּנִיָּה נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
וְצַדִּיקָה וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ
אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

והכהני' מברכין ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם • אשר קדשנו
בקדושתו של אתרן וצונו לברך את עמו ישראל באהבה :

פס"ז סקל

יְבָרְכֶךָ • יְבָרְכֶךָ יי מציון עושה שמים וארץ :

יי אֲדוֹנֵנוּ מֶה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ :

וַיִּשְׁמְרֶךָ • שְׁמִרְנֵיָא בִּיחְסִיתִי בָךְ : כַּהֲכֵנִי מַעֲבֵי' וַיִּשְׁמַרְךָ אֲדֹמִי' זֶה :

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי שְׁלֶךְ וַחֲלוּמוֹתִי שְׁלֶךְ חֲלוֹם חֲלֵמְתִי וְאֲנִי יוֹדַע מֶה

הָיָה יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתִי שִׁיְהִיוּ כָּל חֲלוּמוֹתִי

עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה בֵּין שְׁחֲלֵמְתִי עַל עֲצָמִי וּבֵין שְׁחֲלֵמְתִי עַל

אַחֵרִים וּבֵין שְׁחֲלָמוֹ אַחֵרִים עָלַי אִם טוֹבִים הֵם חֲזָקָם וְאִמָּצָם וַיִּתְקַיְּמוּ בִּי

וּבָהֶם בְּחֲלוּמוֹת יוֹסֵף הַצַּדִּיק • וְאִם צָרִיכִים רַבּוּאָה רַפָּאָם כַּחֲזָקִיהוּ מִלֶּךָ

יְהוּדָה מִחֲלִיו וּכְמָרִים הַנְּבִיאָה מִצָּרְעָתָהּ וּכְנַעֲמָן מִצָּרְעָתוֹ וּכְמִי מָרָה עַל

יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּינוּ וּכְמִי יִרְחוּ עַל יְדֵי אֱלִישָׁע • וּכְשֵׁם שֶׁהַפֶּכֶת אֶת קִלְחָת

בִּלְעָם הָרָשָׁע מִקָּלְלָהּ לְבָרְכָהּ כִּנְתַּחֲפֹךְ כָּל חֲלוּמוֹתִי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל

לְטוֹבָה וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִחַנְנֵנִי וְתִרְצֵנִי : אָמֵן

יְאֹר • אֱלֹהִים יַחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְאֹר פָּנֵינוּ אֲתָנוּ סֵלָה :

יי • יי אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֶמֶת :

פָּנֵינוּ • פָּנָה אֵלַי וְחַנְּנֵנִי כִּי יָחִיד וְעֲנִי אֲנִי :

אֵלֶיךָ • אֵלֶיךָ יי נַפְשִׁי אֲשָׂא :

וַיַּחַנְךָ • הִנֵּה כְּעֵינִי עֹבְדִים אֵיד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינִי שְׂפָחָה אֵ

יָד גְּבֻרָתָהּ כִּנְעִינֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁיַּחַנְנוּ : וּבִשְׁעָ

יִשָּׂא • יִשָּׂא בְּרַכָּה מְאֹד יי וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ •

וּמִצָּא חַן וְשֶׁכֶל טוֹב כְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם :

יי • יי חַנְּנוּ לָךְ קוֹיֵנוּ הֵיכָל זְרוּעַם לְבָקָרִים אֶחָ

יִשְׁוּעָתָנוּ בְּעֵת צָרָה :

פָּנֵינוּ • אֵל תִּכְתֹּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי כִּיּוֹם צָר לִי הַפֹּת

אֵלַי אֲזַנְךָ כִּיּוֹם אֶקְרָא מִהֵרָ עֲנֵנִי :

אֵלֶיךָ • אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי אֶת עֵינֵי הַיֹּשֵׁב בַּשָּׁמַיִם :

נִשְׁמָם • וְשָׁמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֶבְרַכֵּם :

כשמתחיל הס"ץ רצה יעקרו הכהנים סבבה"כ חת רגליהם לעלות לדוכן.
וכשהכהנים עומדין על הדוכן יאמרו זה:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא הברכה הזאת
לכהנים

שצונו לברך את עמך ישראל | שצוית הכהנים לברכנו
ברכה שלמה ולא יהיה בך שום מכשול ועון מעתה ועד עולם:
רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את
העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד. עבודת ישראל עמך:
ותערב עליך עתידתנו בעולה ובקרבן אנא רחום ברחמיך
הרבים השב שכינתך לציזן וסדר העבודה לירושלים. ותחזינה
עינינו בשוכך לציזן ברחמים ושם נעבדך ביראה כימי עולם
ובשנים קדמוניות: ברוך אתה יי שאותך לבדך ביראה נעבוד:

מודים ויכנס

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלי אבותינו
לעולם ועד צור חיינו מן
ישענו. אתה הוא לדור ודור
גודה לך וגם פרתה לך. על
חיינו המסורים בידך ועל
נשמותינו הפקודות לך ועל
נסיך שבכל יום עמנו ועל
נפלאותיך וטובותיך שבכל יום ויום וצהרי
הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך
מעולם קויןנו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:
וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמתה. ושועתנו
ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:
לש"א אבותינו ברכנו בברכה המושלשת בתורה הכתובה על ידי
משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושה באמור:

כהושת שומרי מצו' וכו' ויעהע חכען: 115.

דעם (אישע) האלף: דער דין חכמה הטע, דער דין קינד (דער שומעית) געטטס קרבע
וואר, דעם קינדע זיכען גיזט אידע געבט, דעם זיין אלץ ער וואר אידע: ז"ח

מן שבת ומגם חמין למענך אלהינו ויח חבען, דמן ומגם חמין אום נצורה,
ע"ס א"ב. חוכר כהושעת אב המון ויח חמין.

אום. דין כחליטון, ויח חמין חמין חמין
בעומהרס, זיח דעכקנט דער זעע
לעכערקוויקקעכרען רעליגיון נחך; זיח
בעלויטעם זיך דער פארטריטען
פיר דען שנת, חוכטערנאכעס, ויח
חמין חמין שנת טרמגען דמין. לוויח סוי.
זיכר עלזען בעסטמחט זיח לור בע.
גרמלונג (דע: געהענו) חמין שנת,
לחטט דין טריטטערמטען חמין שנת;
דמין «גערענקע! כיין חין חמין!» בע.
חמין חמין זיח חמין שנת; חמין חמין
ביין חמין חמין שנת. דין חמין חמין
לעכטמגע חמין חמין חמין חמין
פיר דען שנת, חמין חמין חמין חמין
דמין עכרע דען שנת; «העררליכקייט
חוכר זעלעלונג» לעכט זיח דען שנת,
וועלענט קלייד חוכר דעקקע חמין חמין
שנת; טפיינע חוכר טרמק בערייטעס
זיח פיר דען שנת, חמין חמין חמין חמין
חמין חמין, דין גערענטע פיר דען שנת;
דמין חמין חמין חמין חמין חמין חמין
טפידעס יעדעזחמין חמין חמין חמין
ברמין חמין חמין שנת. פיער בעהו
זוכגען בעסטמחט זיח חמין חמין שנת,
לחטט, נחך פערמירדונג, זיכט זיכטען
חמין שנת; חמין חמין חמין חמין חמין חמין
טמין חמין שנת, בעסטעס חמין חמין חמין
חמין זיבען חמין חמין חמין חמין חמין,
נחך דער רעליגיון, זיבען חמין חמין חמין
קע (חין דער תורה) חמין חמין שנת. זיח
לחטט דען, חמין חמין חמין חמין חמין חמין
ערבע עמפחמגען חמין חמין חמין חמין
קמחמגען שנת, חוכר חמין חמין!

אני והו טטעה' חוכר ביין!

כהושעת. ויח דוח, גחטט, דעס
פחטער פיערמגען חמין חמין חמין חמין
החמין חמין

אום נצורה כבכת. בונגרת
כדת נפש משיבת. גומרת
הלכות שבת. דורשת
משאת שבת. הקובעת
אלפים תחום שבת. ומשיבת
רגל משבת. זכור ושמור
מקימת בשבת. תשה למהר
ביאת שבת. טורחת כל
משנה לשבת. יושבת
ומתנה עד כלות שבת.
כבוד ועונג קוראה לשבת.
לבוש וכסות מחלפת
בשבת. מאכל ומשתה
מבינה לשבת. נועם מגדים
מנעמת לשבת. סעודות
שלש מקימת בשבת. על
שתי כפרות בוצעת בשבת.
פורטת ארבע ראיות
בשבת. צווי הדלקת נר
מדלקת בשבת. קדוש היום
מקדשת בשבת. רגן שבע
מפללת בשבת. שבעה בדת
קוראה בשבת. תנהילנה
ליום שכלו שבת: הושענא:

אני והו הושעה נא:

כהושעת אב המון השליך עליך

הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמָּךְ • וּבָרֵךְ
 אֶת נַחֲלֹתֶךָ • וְרַעַם וְנִשְׁאֵם
 עַד הָעוֹלָם • וְהָיוּ דְבָרֵי אֱלֹהִים
 מֵאִשֶּׁר הִתְחַנַּנְתָּ לִּפְנֵי יי
 קְרוֹבִים אֵל יי אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם
 וּלְלֵילָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדָיו
 וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר
 יוֹם בְּיוֹמוֹ • לְמַעַן דַּעַת כָּל־
 עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יי הוֹשִׁיעַ
 הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד: *

מֵל לְמוֹשְׁעוֹת • בְּאַרְבַּע
שָׁבָעוֹת • גָּשִׁים בְּשׁוּעוֹת • דְּפָקִי
עֶרֶךְ שׁוּעוֹת • הֹגֵי שַׁעֲשׁוּעוֹת •
וְחִירוֹת • מִשְׁתַּעֲשׁוּעוֹת •
זֹעֲקִים לְהַשְׁעוֹת • חֲכִי יִשְׁעוֹת •
טְפוּלִים בְּךָ לְשׁוּעוֹת • יוֹדְעֵי
בֵּין שָׁעוֹת • כּוֹרְעִיךָ בְּשׁוּעוֹת •
לְהַבִּין שְׁמוֹעוֹת • מְפִיקָה
נִשְׁמָעוֹת • נוֹהֵן הַשְׁעוֹת •
סְפוּרוֹת מִשְׁמָעוֹת • יַעֲדוֹת
מִשְׁמִיעוֹת • פּוֹעֵל יִשְׁעוֹת •
צָדִיק נוֹשֵׁעוֹת • קָרִירָה
הַשְׁעוֹת • רָגִישׁ הַשְׁעוֹת •
שָׁלֵשׁ שָׁעוֹת • הוֹשֵׁעָנָה • הָרָה

הַשְׁעוֹתֶיךָ רַבִּישׁ הַשְׁמֵאלִית.
שֶׁלֹּשׁ שְׁעוֹת הַלְשֵׁעִנָּה. הָרִבִּי
אֲנִי וְהוּא הוֹשִׁיעָה נָא: כְּהוֹ

(* קדיש חתקבל, אין כאלהינו, עלינו, ק"י.

רחמי גחסיסליכע היילן גוטטען; זיך היילן
 כון חוץ חוכו! ווייח דוח דער סתמערען
 מעכגע העלפֿט — זיך היילן כון חוץ חוכו!
 עכגעלעהערע — זיך היילן כון חוץ חוכו!
 ווייח דוח דען רייכען (ישראל) חוץ דעם
 סקלפֿעכעווע העלפֿט, חללערבחרע
 מער! — דיח חוכטערדריקקער חיה
 רער גיטוועלט היכגעגעבען — זיך ח"ו!
 ווייח דוח יעכען העלפֿט, דיח חין דעם
 געטהיילטען מערע: טיעלע דרחגען,
 דיכע העררליכקייט מיט חיהכען היי
 חיכער וועללעכד: זיך היילן כון חוץ חוכו!
 ווייח דוח דעם סתמערע דער כחלון
 העלפֿט, דיח דייכע הינלע זיכג, דע
 רען רעטטוכג חיהרען טחפֿער טכגיכג:
 זיך היילן כון חוץ חוכו! ווייח דוח העלפֿט
 דורך דען חוץספרוך: «חייך פֿיהרע
 חייך העררוי» בערטיכער: «חייך
 ליהע מיט חייך חוץ»: זיך היילן
 כון חוץ חוכו! ווייח דוח דעכען העלפֿט,
 דיח דען חלסער חוטיכגען, וויידעכרעטע
 ריכג: חוטיכער טרחגעכד: זיך היילן כון
 חוץ חוכו! ווייח דוח וועכדערבחר דער
 פֿערברעכערע עכטוויייעטען כוכרע:
 חדרע העלפֿט, דיח זיך רעטטעטע,
 פֿלשע גרייטעלל סייכגעכד: זיך היילן
 כון חוץ חוכו! ווייח דוח דען כחך ככל
 געזיכרעטען געהיידען העלפֿט, דוח,
 ערבחרעד, כחלפֿטגעכד חוס חיה
 רער וויללען: זיך היילן כון חוץ חוכו!
 ווייח דוח דען געלפֿטעכען סתמערען
 יעקב: העלפֿט, זיך פֿערלייח דיח
 פֿרעדער געוועלט היכגעגיבעכען
 וועכוכגען יעקב: חוכו ווידער, חוכד
 היילן חוכו! ווייח דוח דעכען העלפֿט,
 דיח דייכע געכחטע בעחכחטעטען,
 דע: היילן דער רעטטעכערען חללחכט
 העררעכד: זיך חילן כון חוץ חוכו!

אלהים. כן הושיענא: כהושעת
 המון צבאות. ועמם מלאכי
 צבאות. כן הושיענא: כהושעת
 זבים מבית עבדים. חנון
 בידם מעבדים. כן הושיענא:
 כהושעת טבועים בצור
 גזרים. יקרה עם מעבדים.
 כה: כהושעת בנה משוררת
 וישע. לגוהה מצינת וישע.
 כן הושיענא: כהושעת מאמר
 והוצאתי אתכם. נקוב
 והוצאתי אתכם. כן הושיענא:
 כהושעת סובבי מזבח.
 עוממי ערכה להקיה מזבח.
 כה: כהושעת פלאי ארון
 בהפֿשע. צער פֿלשת בחרון
 אף ונשע. כן הושיענא:
 כהושעת קהלול בקלה
 שלחת. רחום למענם שלחת.
 כה: כהושעת שבות שבטי
 יעקב. תשוב ותשיב שבות
 אהלי יעקב. והושיעה נא:
 ר"ת שמואל.

כהושעת שומרי מצות.
 וחובי יצועות. אל למושעות
 והושיעה נא: אהלי ורהו
 הושיעה נא:

הושע נא

הושענא. הילך חזק!

למענה אלהינו הושענא:
למענה בוראנו הושענא:
למענה גואלנו הושענא:
למענה דורשנו הושענא:

למענה. חזק דייכטוילען, חזק
זיך גחטט, הילך חזק! חזק דייכט
וויילען, סתםער, ערלונער, חזק
דייכטוויילען, חזקערער, חזקערער,
הילך חזק, סתם' חזק ביח!

ביום א' אומרים זה, וכשחל בשבת
אָפּערנ' שוועי. בבית שוועי.
גלית בצום פשעי דרשתיך
בו להושיעי. הקשיבה לקול
שוועי. וקומה ור' שיעי.
זכור ורחם מושיעי. חי כן
השעשעי. טוב באנק שעי.
יחיש מושיעי. בלה מרשיעי.
לבל עוד תרשיעי. מהר
אלהי ישעי. נצח להושיעי.
שא נא עון רשעי. עבור על
פשעי. פנה נא להושיעי.
צור צדיק מושיעי. קבל נא
שוועי. רומם קרן ישעי.
שרי פ' שיעי. הושענא.
הופיע ותושיעי. הושענא:
אני והו' הושיעה נא:

אערוך. געבעטע חרדע ח'ך מן
ח'ך מ'כר'כס:הויזע, מן יענעס פ'ט:
ט'גע (יום כפור) ס'ן בעקעכטע
ח'ך היינע זיכרען, פ'טהטע ד'ך, עווי
גער, מן, ח'ר היל'ע לו פ'ערל'יהטן.
פ'ערכ'ס היינע פ'טהעכרע ס'סיח'יי,
ערהעבע ד'ך, ח'ר ביח לו ס'טעהן!
געדענקע היינע, ערכ'רהע ד'ך, ער
רעססער, חזק ערקוויקע ח'ך ז'ך,
חזקער'ג'ג'ליכער! זיך, מ'לוג'סיגער,
ח'ין זי'פ'לען ג'י'ד'ג ח'ין, ד'מס דער ערל'ך.
זער מ'ש'ק הערכ'ייח ח'ילע; פ'ערכ'יכטע
דען פ'ערפ'יהרער יז'ר הרע ח'ין ד'מס ח'ך
כ'יכס העהר פ'ערד'מ'מ'ט ווערדע.
ח'ילע, ג'חטס היינע: היילע; זעכרע
ח'ר חזקער'ג'ג'ליכע היל'ע; ח'ך! פ'ער
ג'יב היינע זיכרע, היינע כ'ח:הייט, ס'ריי
טע ח'יבער היינע ח'יזעס:החט היכ'ווער.
וועכרע ד'ך רעטטעכר לו ח'ר, ט'חפ'ער,
מ'לוגערעכ'ר, ד'ח, ח'ין בייס'ט'ח'ר! ע'ח
פ'ח'כגע ו'ח'ה'ל'ו'ח'ל'עכר ח'ין ג'עבעט,
ערה'קהע הייכ'ו היילע: ה'ק'רן. מ'ל'ח'ח'כ'י
טיגער, דער ד'ח: ח'ך ח'שט ח'ר ה'ת'ל'ז'ט,

חזקעכרע דיינע הערל'יכקייט
על סדר א"ב ובס'פו
בהושעת אלים בלוד עמך.
בצאתך לישע
עמך. בן הושענא: בהושעת
גוי ואלהים. דרושים לישע
אלהים

הילך, ח' הילך ח'ר ד'ך!
ח'ת'ס שמואל,
כהושעת. וויח ד'ח, ג'חטס, יענען
ד'ח ח'נה'כגעכרען פ'ירזטען ח'ין ל'וד
(מ'כ'ר'ס) ה'מ'פ'וס, ד'ח ד'ח ח'ויז:
ל'ח'ג'וס ל'וד רעס'ט'וכג דייכ'י: פ'ח'וקע;
ח' הילך כ'ון ח'ויך חזק! וויח ד'ח ד'עס
פ'ח'וק' חזק היינען ג'ר'ח'סען ה'ת'ל'ז'ט, ד'ח

החכם חיר דויד ערקקהרען לוס
רעגענטען חיכער היין פֿחוק
ישראל. יי היין פֿחטער דויד
פֿחטער דען עכטסלוס, פֿיכען
סעמפעל לוי עהרען דען עוויגען,
ישראל: גחטט, לוי בויטן. יח דח
ספרטך דער עוויגע לוי הייכעס
פֿחטער דויד: פֿרוח החוט דען
עכטסלוס געפֿחטט חיר לוי עה
רען הייכען סעמפעל לוי בויטן;
היין לחבליכער עכטסלוס!

יח חלליין, כיכט דוח, זיכרערן דיין
זיכרער זיכרערן, דיזער זיכרערן
הויז הייכען רוח: בויטן. כ
דער עוויגע החס זיכע פֿערהיט
מוכג ערפֿילט; חוץ סטעהע דח
סטחטט הייכען פֿחטערן דויד,
זיטלע חוץ ישראל: טהרן, וויח
דער עוויגע פֿערהייטען, החכע
דען סעמפעל חוסיגעפֿיהרט,
לוס רוחהע דען עוויגען, ישראל:
גחטט, כא חוכר החכע דח
זעלכוס הייכען חרט פֿיר דח
זיכרע בעסטיהוט, חין וועלכער
דער בוכד דען עוויגען חוסיגע.
וויחרט לוגס, דען ער היט חוכ
זערן פֿחטערן געחכט חין
ער זיח חוין דעק לחכדע מלרים
געפֿיהרט החס.

להיות שמי שם ואבחר בְּדוֹדִי
להיות ערעמי ישראל: יי ויהי
עם לבב דוד אבי לבנות בית
לשם יהוה אלהי ישראל:
יח ויאמר יהוה אל־דוד אבי
יען אשר היה עם־לבבך
לבנות בית לשמי הטיבת
כי היה עם־לבבך: יח רק
אתה לא תבנה הבית כי
אם־בנה הוצא מחלציה הוא
יבנה הבית לשמי: כ ויקם
יהוה את־דברו אשר דבר
ואקם תחת דוד אבי ואשב
על־כסא ישראל כאשר דבר
יהוה ואבנה הבית לשם יהוה
אלהי ישראל: כא ואשם
אשר־שם ברית יהוה אשר כרת עם־אבותינו
בהוציאנו אתם מארץ מצרים:

המפטיר יברך ברכות אחרונות, זיעהע חכען זיטע 58.

אשרי וכו' נעבזט תכלת מוסף, וויח געזטערן. והכהנים עולים
לרוכן, וסדר גשיאת כפים תמלא בסוף המזמר, ואח"כ אומרים
הושענות ויח פֿחגס:

למנחה אומרין אשרי ובא לציון ומתפללין בראתמול.

והוא ראשי הכדים מן הקדש
 על פני הדביר ולא יראה חוצה
 ויהיו שם עד היום הזה: ט אין
 בארון רק שני לחות האבנים
 אשר הניח שם משה בחרב
 אשר ברת יהוה עם בני ישראל
 בצאתם מארץ מצרים: י ויהי
 בצאת הכהנים מן הקדש
 והעניו מלא את בית יהוה:
 יא ולא יכלו הכהנים לעמוד
 לשרת מפני העניו כי מלא
 כבוד יהוה את בית יהוה: ס
 יב אז אמר שלמה יהוה אמר
 לשכן בערפל: יג בנה בנית בית
 זבל לה מכון לשבתך עולמים:
 יד ויסב המלך את פניו ויברך
 את כל קהל ישראל וכל קהל
 ישראל עמד: טו ויאמר ברוך
 יהוה אלהי ישראל אשר
 דבר בפיו את דניד אבי ובידו
 מלא לאמר: טז מן היום אשר
 הוצאתי את עמי את ישראל
 ממצרים לא בחרתי בעיר
 מכל שבטי ישראל לבנות בית

להיות

המבני

לדור ודור נגיד גדלה ולגצח נצחים קדשה נקדיש
ושבחה אלהינו מפנינו לא ימוש לעולם ועד כי אל
מלך גדול וקדוש אלה: ברוך אתה יי האל הקדוש:
אתה בחרתנו וכו' זיטע 93, הלל וסדר הקריאה ויח געזטערן זיטע 45 ח"ו.

הפטרת יום שני של סכות

במלכים א' ח'. ברכה ראשונה למפטיר זיטהע חכען זיטע 55.

כ כון סערזחטעלטען זיך
לוק קחניג שלמה חלוע חתכער
ישראל: חס פ' יידענלעט
חיס חתכט חיתנים, חרער
חס זיעבענדען חתכט. ג דוח
חלסעזסטען ישראל: טרמטען
הערבייח; דוח פריזטער הובען
דוח חמדע חויל, ד חוכר טרוגען
דוח חמדע דעז עוויגען היכויל,
געבזט דעס סטיפטלעלטע,
חוכר חלוען הייניגען געפחטען
דוח דחרין וחרען; דוח פריז
סער היט דען לויס טרוגען חלוע
לעז היכויל, ה דער קחניג
שלמה חוכר דוח גחלע פער
חחחוכג ישראל: דוח זיך לו
חיהק פערפליגט חוכר היר חיס
חיהק פחר דער חמדע טטחכדען,
חפפערטען סחחלע חוכר רוכ
דער חיינע חוכלהלכחרע חוכר
חוכערטעסליכע הענגיי, ו חלוק
ברחכטען דוח פריזטער, דוח
חמדע דעז בוכדעז דעז עוויגען,
חן חיהרען חרס, חין דחו קחהר
דעז הויזעז חוכג חלוע הייניגע
טע, חוכטער דוח פליגעל דער
כרובים: ז דען דיעזע כרובים
חיס חויגעברייטעטען חליגעל
סטחכדען נעבען דער חמדע,
חוכרדעקקטען דוח חמדע כייבזט
דערען טרמגעטטחכגען, פחו
חכען. ח דוח טרמגעטטחכגען
וחרדען

ב ויקהליו אל-המלך שלמה
כל-אשר-אל-בית-האתנים
בתג הוא החדש השביעי:
ג ויבאו כל זקני ישראל וישאו
הכהנים את-הארון: ויעלו
את-ארון יהוה ואת-אהל-מועד
ואת-כל-כלי הקדש אשר
באהל ויעלו אתם הכהנים
והלויים: ה והמלך שלמה וכל-
עדת ישראל הנועדים עליו
ארו לפני הארון מזבחים צאן
ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו
מרב: וויבאו הכהנים את-
ארון ברית-יהוה אל-מקומו
אל-דביר הבית אל-קדש
הקדשים אל-תחת כנפי
הכרובים: ז כי הכרובים פורשים

כנפים אל-מקום הארון ויסכו הכרובים על-הארון
ועל-כדיו מלמעלה: ח ויארכו הכרובים
ויראו

ווערדען*) , דען זיח אחרען דיח ערו
טען, דיח סחרן געסליע פלעג, לויי
סניידגע: סאערס חין דער החד,
דען אפגעזינג (הלל) חעט וויע
דערהאלטען; חוכר לויט: זינגען זיח
חוטע חוכר וויע אפגעזינגע. כחך
חיהען זינגען, טוייט פלען זיך גע
בענד, דיח חיות וויט סטיימענדער
סטיימע, חכטוחרטען: פהיליג
חוכד געלחכט! דיח סרפיס חין
יעכען החהען, יוכעלפלען דיח פליג
טוינגענד געווירדעט, חיבער דעם
סהרען לו סעהען, יוכעלן דעם
חויך דעם סהרענע זיטלענדען,
פלהלחקען דעם חים רחטהע
דער הייליגען החדעהחכענען, זיכ
גען חייכטטייחייג דען לויטען אפ
געזינג. זח ריכטעט זיך חייכר געגן
דען חנדערן, חייכר בילייכעט דעם
חנדערן; חייכער ערלחנגט דורך דען
חנדערן חייכזיכט, חייכער חחכט
דען חנדערן לוס חויזרוע בערייט,
חוכד זיח וויהען פערחייכט דח
פדרייחלן הייליג! דעם חלער
הייליגעטען.

אֲשֶׁר בָּם מוֹנִים • כִּי הֵם הָיוּ
רְאוּשֹׁנִים • חָרַב פְּפוֹת שְׁנוֹנִים •
הֵלֵל בְּמִשְׁנֵה שׁוֹנִים • חֲדָשִׁים וְגַם
יִשְׁנִים • שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת מְשֻׁנָּה
וְאַחֲרֵימֹזַע חֵיוֹת נוֹתָנִים • בְּקוֹל
רַעַשׁ מְנַגְנִים • קְדוֹשׁ וְכָרוֹךְ עוֹנִים •
וְשִׁרְפֵי מַעַל עִם כְּנֶרֶךְ רְנָנִים • מִמַּעַל
לְבַיִס הַגּוֹנִים • לִיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא
רוֹנָנִים • לְנֶעְרֵץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים
בְּיִרְנָנִים • פֶּה אַחֵד עוֹנִים • וְזֶה אֶת
זֶה מְבוֹנִים • וְזֶה לְזֶה מְצִינִים • וְזֶה
מְזֶה מִתְּבוֹנָנִים • וְזֶה אֶל זֶה קְרוֹא
נְכוֹנִים • וְשְׁלוֹשׁ קְדוֹשָׁה לְקְדוֹשׁ
נוֹתָנִים :

בְּכָתוּב עַל יַד נְבִיאָהּ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וַאֲמַר :
 קו"ם קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :
 אֲנִי בִקּוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אֲדִיר וְחֹזֶק מִשְׁמִיעִים קוֹל
 מִתְנַשְּׂאִים לְעֵמֶת שְׂרָפִים לְעֵמֶתָם בָּרוּךְ יֹאמְרוּ :
 קו"ם בָּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ :
 מִמְּקוֹמָהּ מַלְכֵנוּ תוֹפִיעַ וְתַמְלוֹךְ עָלֵינוּ כִּי מַחֲבִים אֲנִיחֵנוּ
 לָךְ מָתִי תַמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תֵּשְׁכּוֹן :
 תִּתְגַּבֵּל וְתִתְקַבֵּל בְּרִחוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירָהּ לְדוֹר וָדוֹר
 וְלִנְצַח נִצָּחִים : וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתָהּ בְּדָבָר הָאָמור
 בְּשִׁירֵי עֲזָה עַל יְדֵי דָוִד מִשִּׁיחַ צִדְקָה :
 קו"ם יְמֻלֶךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ :

(*) בינים, עפ"ן מנח, וכדמותורג', ודלא כהמפרש אשר לפני ואחריו ר' וואלף היירענ-
היים ז"ל, שפירושו מלת מו"נים מענין סיפור, והקליפו מנין (לעהלען) נסיפור
(ערלעהלען), והוא טעות גדול.

וְשָׁלוֹם גָּדוֹל יֵשׁ בֵּינֵיהֶם. וְשָׁנָא
 אֵין בְּמַחְנוּתָם. וְתַחֲרוּת אֵין
 בְּמַחֲצָתָם. וְאִיבָה אֵין בְּהַלִּיכָתָם.
 וּפְלָגוֹת אֵין בְּחֻשָּׁתָם. וְקִנְיָא אֵין
 בְּמַשְׁכָּנֵיהֶם. וְשָׁנָה אֵין בְּרַפְּדֵיהֶם.
 וְזִנְיָמָה אֵין בְּרַבִּיצָתָם. וְאִסּוֹן אֵין
 בְּמִגְדָּרָתָם. וְדַמְעָה אֵין בְּעַפְעֻפֵיהֶם.
 וְצָרָה אֵין בְּמַחֲשָׁבוֹתָם. וְצוּקָה
 אֵין בְּטוּחוֹתָם. וְיָצָר רַע אֵין
 בְּלִבּוֹתָם. וְרַע עֵין אֵין בְּדִירָתָם.
 וּמִיתָה אֵין בְּמַדְוָרָתָם. וּמַחֲלָה
 אֵין בְּנוֹיָתָם. שְׁשִׁים כָּל אֶחָד וְאֶחָד
 בְּנִחְלָתָם. שְׁמִיחִים בְּמַפְעֻלֵיהֶם.
 גָּלִים בִּירְשָׁתָם. רוֹנְנִים בְּפֹר
 חִלְקָתָם. עוֹלָצִים בְּאַרְחוֹתָם.
 חֲדִים אֶת אֵל בְּחִירוֹתָם. וְהוּא
 יִתְדֵלֵךְ בְּתוֹכָם. עֲמוֹ לְסִבּוֹ
 לְמַשְׁכָּם. בְּעִבּוֹתוֹת אֶתְבָּרָה
 לְהַמְשִׁיכָם. בְּאַבְרָחוֹ לְסוּכָכָם.
 תַּחַת בְּנִפְיוֹ לְסִכָּכָם. בְּסִתְרֵי אֶהָלוֹ
 לְמַסְכָּם. בֵּינוֹ לְבֵין מִשְׁרָרֵיו
 לְתוֹנֵם. וְיִגְחַר רֹכֵב עֲרֵבוֹת. וְיִחַן
 בְּחוּךְ מַעֲלוֹת עֲרֵבוֹת. בְּצִדְקָה
 קִיחַת שְׁתֵּי עֲרֵבוֹת. וְאַתָּה מִרְבֵּבָת
 קֹדֶשׁ אֱלֹהִים רַבָּבוֹת. לְעַמּוֹד בֵּין
 הַדָּסִי עֲבוֹת. בְּצִדְקָה שְׁלֹשֶׁת אֲבוֹת.

סילוק מהעכער פריערע העררסט
 חונטער מנהגער; קיין הטט חין חיה
 רען ונגערן, קיינע חייפערונגס 1
 חין חיהרער מוהעבונג, קיינע
 פיינדטשעפט חויל חיהרען ליגען; קיין
 לוויזט חין חיהרען פרוקגעמוכערן
 2, קיין כייר חין חיהרען רעזידענץ
 לען. קיין סוף חויל חיהרעס ונגערן,
 קיין טלווהער חויל חיהרעס רוהע
 בעסט; קיין חונגליקק חין חיהרען
 ווההכונגען, קיינע טהרעס חן חיה
 רען מוהגעליעדערן; קיין לייז חין
 חיהרען גערמקקט, קיין דרמקקט
 חין חיהרעס חונכערן. קיין בחווער
 טרייב חין חיהרען הערלען, קיינע
 מיטגונט חין חיהרן ווההכפולחטלן;
 קיין טמר חין חיהרער בעהויוונג,
 קיינע קרמקקייט חין חיהרעס קמר
 פע. עז פרייעט זיך יעדער פון חיה
 כען זיינען חייגעכטהוהג, זיח זינד
 חיהרער ווערקע פרחק; זיח החכען
 פרייע חן חיהרער בעוויטלונג,
 פרחקווקקען דעז חיהכען לו טהיין
 געווקרדעכען ווקחזען; זיח דורכווקכ
 דעלן פרחקוויך חיהרע כמהן, פריי
 ען זיך גחטטען, חיהרער ווקחכע.
 חונד ער (גחטט) ווקחדעלט חין
 חיהרער חוטטע, זיח מיט זיך חין
 זיינע סוכה לו ליהען זיח מיט דען
 בחנד דער ליבע חן זיך לו פוענעלן;
 זיח מיט זיינעם פייסטג לו דעקקען,
 חונטער זיינען פליגעלן לו טירמען,
 חין זיינעם פערבמרגעכען געלעלטע
 לו טיטלען, זיח לוויטען זיך חונד
 זיינע הימליטען דיענער חין דיח
 מיטטע לו טטעלען. חונד דער דורך
 דיח עטהערוויטע פחהרט, פעה
 וקסט דיח הוהעל 3, רעזידערט
 חונטער דעכען, דיח חין ליבליכען
 געווקגען חיהן ערהעבען, וויגען
 דעז פרחממען ערגריפענ; דער
 לווייח ערבות (בחכחידען); ער
 קחמט חויהייליגן מירימערן, חויה
 טויענדען פון מירימערן, לו וויילען
 חונטער דען דקכלחטטעריגן פדסיס
 (ישראל), חוס דער פרחממיקייט

(1) יתחרות, מלסון אל תחר (תלי' ל'1). (2) בחיפתם, מענין כחתן יולא מחופתו.
 (3) ויניח וכו', הקצ"ה יניח ויעזוב הסמי' וירד לחנות נחך מעלות עריבות של ישראל.

וינגען; דאריבער חירד זעצליג סטא.
 פֿען, וועלכע חיינע חיבער די חתונה
 דערע היכונגעהן; זיך סווינגען זיך
 די סחחרען דער פֿרוממען ביז לוס
 סהרמנע דער גחטטליכען הערר;
 זיכקייט עהפֿער, חונטער דעם זיכע
 זיך ערטחנענדען סטאָענגעזחנג
 (1). יעדען פֿרוממען, נאך זינער
 ווירדע, פֿערהערליכעט דאן דער
 עוויגע מיט עהרע חונד סחוק; לייכט
 כעס חיהנחויז דורך דען חכסטרמהל
 דער חתונה; גחטטליכע, עהרעס
 חיהנחויז דורך דען חכסטרמהל;
 זיכען חכסליסלעז. חיהן (דען
 פֿרוממען) מיט לעהן העררליכען
 געוואנדערן לו סחיקקען, חין קחוט;
 זיכען פֿורפֿור לו היילען (2); חיהן
 וויח דען גלחל דעז רעגעכחנענע
 לו פֿערהערליכען, וויח דען זיכט.
 גלחל חיהק געגעכחנענע, וויח דיח
 חילנעהנענע: חכנע חין חיהרער
 קחחטט. זיך לייגט פֿיר דען פֿרוממען
 זיכע טאגנע, חונד נאך דעם, וויח
 זיכע חיינע הענדערליכעט פֿערלייכט.
 כעטע (3), נאך זיכען ווירקען חונד
 הענדלונגען פֿערגילט חיהק גחטט
 יעדע הענדלונג, נאך פֿענדליכעס.
 ע: גיכט דערען (דער פֿרוממען)
 פֿון הונדערט עללען הקהע, נאך
 דעם לירליכען חונדערטע: טעחטענע
 חיהר קחפֿערבויח (4); חיינע
 חחבען חיינען וויח: פֿון לוויח,
 דרייח הונדערט עללען, חונד זיך
 טאגט דיעזע: פֿערט ביז חויל כיון
 הונדערט עללען. חונד נאך פֿער
 העלסטכעס חיהרען וויחלעז, זיך ווירד
 חויל ערדען חיהר רייך זיין. חחכנע
 פֿון חיהנען דורכליח דען רייך דער
 וועלט, כעהאן פֿון חיינע ענדע דער
 וועלט ביז לוס חנדערן חיהרען גחטט;
 חיינע בריווען חיהרע רעגירונג
 חיבער זעללען וויילסטען חויל, חיי
 חונדערט דרייח הונדערט חונד לעהן וויילסטען, חונדערט בריווען דרייח
 הונדערט חונד דרייח חונד דרייסיג וויילסטען חונדערט חיהרע בחטחחסיגקייט (4). חונד

בְּשִׁיר הַמַּעֲלוֹת. וְעַל גַּבֹּם שְׁשִׁים
 מַעֲלוֹת). זוֹ לְמַעַלָּה מִזֹּז עוֹלוֹת.
 וְעַד כִּסֵּא הַכְּבוֹד טָסוֹת וְעוֹלוֹת.
 בְּשִׁיחַ גַּעֲיִמוֹת שִׁיר הַמַּעֲלוֹת: וְכָל
 אֶחָד וְאֶחָד לְפִי כְבוֹדוֹ. בְּכָבוֹד וְהָדָר
 יִתְהַדָּרוּ. בְּזִיו שְׂכִינָה יִיחָדוּ. בְּמַרְאֵה
 פָּנִים יִכְבְּדוּ. בְּעֲשָׂרָה לְבוּשִׁים
 לְאַבְדּוֹ. בְּרִקְמָה וְעֵתִיק לְרַפְּדוֹ.
 בְּמַרְאֵה הַקֶּשֶׁת לְחֶסְדּוֹ. בְּמַרְאֵה
 הַנוֹגֶה לְגִדּוֹ. בְּצֵאת הַשָּׁמֶשׁ
 בְּעוֹדוֹ. אֲשֶׁר בּוֹ צִדְקוֹ יַעֲיֶדוּ.
 וּלְפִי הָרָשׁוֹם בְּכַתֵּב יָדוֹ. וּלְפִי
 מַעֲשָׂיו וּמַעֲבָדוֹ. יִשְׁלַם לָמוֹ
 פִּעֲלָה בְּמַעֲבָדוֹ: יֵשׁ מִמָּאָה אֶמֶת
 קוֹמָתָם. בְּתַבְנִית הַיִּכְלָר קִמָּתָם.
 יֵשׁ מִמָּאָהִים וּשְׁלֹשׁ מֵאֹת
 הַקּוֹמָתָם. בֵּן וְעַד תֵּשַׁע מֵאוֹת
 הַקּוֹמָתָם. וּלְפִי שְׁעוֹר הַקּוֹמָתָם.
 בֵּן הָרִי בָּאָרֶץ מִמְּלַכְתָּם. יֵשׁ
 מֵהֶם מֵלֵא הָעוֹלָם מִהַלְכְתָּם.
 וּמִסּוֹף הָעוֹלָם וְעַד סוֹפּוֹ הַלִּיכְתָּם.
 יֵשׁ מִשְׁנָשָׁה עֶשְׂרֵי עוֹלָמוֹת
 מִלְכוּתָם. וְיֵשׁ מִשְׁלֹשׁ מֵאֹת
 וּשְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשָׁה שְׁלִיחוּתָם.

(1) שלשים מעלות וכו', ראה פירש'י בתלים קכ"א א'. (2) לרפדו, מענין רפידת.
 (3) הרשים וכו', כל אדם כותב למעלה בעלמו ובכתב ידו את מעשיו
 (4) רקמתם, מענין ריקטתי (תלי קל"ט). (5) של חותם, מל' מלכות ידסיבעו' י"ס.

[illegible]

1) יתפרדו, מענין ירפר (איוז מ"א). 2) חמש מאות וגו', גיבשו של עץ הקיים מהלך ה' מאות שנה, וכן עיניו, בראשי רבה פ' ט"ו. 3) ועליו בל וכו', ויקרא רבה סוף פרש' כ"ב. 4) תעלות, מלפון תעלת הנרכס (ישע' ז' ג').

יערען שטענדיג, פארטלעלעס.
 דאן ערשטלעכע חייבטע סטיממע חין
 דינען זיכער, חוץ הנהגה בערגע
 דיא בחטטמאט לו פערקירטען:
 «ווער דינען געבוקט (דער סוכה)
 הילט, דער קמחאט, דיא העררליכע
 קייט זיכער טמפערט לו סויען,
 חן דען טהירען דען טמפערט
 לו ווילען, חן דען פערטמטען לו ווילען
 טען, לו זעהען, לו סויען דיא דמרי
 בער לו מ'פערטמטען דען ווילען.
 דאן ווילען דען פריידעכעלע היין
 מ'פערטמטען, חוכר חייבטען
 העררליכע קייט גלחלע חן פערטמטען
 בעפערטמטע דעקקען. דעקקען
 חן דעקקען, דורך גלידערווערק פערט
 בוכדען, רייכען פערטמטען ביז לוס
 טהירען דער גמטמטען הערר
 זיכען; חוכר דער חוץ דעק טהירען
 כע זיכערע עווען חייבטען חין זיי
 בער חייבטען לו סויען חין יענען
 כין לויטערן געזיכערן (1). חוכר
 ווער חייבטען לור לייט דינען געבוקט
 חוץ חייבטען, דער ווילען געווינדען,
 דאס חייבטען געזיכערן ווילען: «היין
 דעק מענטען, דער דינען טהוט!
 חוכר חייבטען ווילען עז חוכרעכעטען,
 חוץ ווען ער דיא גלחלע תורה בען
 חוכרעכעטען חוכרעטען. ווער חוכרעטען
 יע זיכער עטווען? פערטמטען חוץ
 דינען געטענהען. חין דעקקען נחך,
 דינען לו ווילען; דאך עז חייבטען ווילען
 דערבוקט חין חייבטען חוץ. בוז חין
 קמחאט לו דעכען, דיא חין דער טמ
 פערטען טמחאט (ירושלים) (2) ווילען
 כען, פערטמטען דיא חוכרעטען דינען
 חוכרעטען (ישראל) (3): ווילען חייבטען דער
 זיכער דען פערטמטען, ווילען דינען
 געבוקט דער סוכה בעפערטמטען?
 זיכער חוכרעטען ווילען דרייטען חוכר
 ווילען, לייגען חוכר דאס חויכעטען
 ווילען, פערטמטען, דיא פיער
 לען גוטער, חין טמחאט חויכעטען
 ווילען, דיא דען בעפערטמטען דער
 סוכה לור בייטע ווערדען. פערטמטען לור קמחאט טמחאטען זיכער

שבת ושבת כד יעלו בנפוצותיה:
 ואז בת קול תצא בארץ הזאת.
 על הר גבוה לבשר בשורה זאת.
 כל שקים מצוה זאת. יבא בנועם
 צורו לחזות. לשקוד דלחזות
 ולשמור מזוזות. להביט ולשמור
 גם על זאת. ישועות עליזות. על
 כל כבוד חפזות מזוזות. חפזות
 בחפזות בחליות אחוזות. עד פסא
 כבוד מאחזות. ויזכר על פסא
 ביופיו לחזות במחזות.
 המצוה חפזות בתשע מחזות. וכל
 אשר תדיר לעשות זאת. יזכה
 להאמר לו בזאת. אשרי אנכי
 יעשה זאת. יהי שבת לו כשמר כל
 התורה הזאת. ומי שמע בזאת.
 ומי ידע? היתה זאת. ואחשבה
 לדעת זאת. והיא נפלאה בעיני
 זאת. עד אבוא ליושבי פרזות.
 ואשאלה לזקני מי זאת. מה אהני
 עם שומרי מצות סבה זאת. והם
 ישיבוני תשובות עזות. ויראוני
 מצפונות גנוזות. רב טוב הצפון
 בבית גנוזות. לבעלי סבה יראו
 גנוזות: ויחיל אל חיל יצעדו.

(1) כתשע מחזות, ויקרא רבה סוף פרש' ח': כל הנביאי היה רואים מתיך תשע
 חספא ריו' וכו' (2) ליושבי פרזות, על סם הכתוב (זכריה ב' ח'): פרזות
 משנ ירושלים. (3) מי זאת, ישראל מכונים: מי זאת (סיר ג' ו').

וְעַרְ: פִּי עַמִּי קִימוּ בְּצוֹתֶיהָ.
בְּמַדּוֹתֶיהָ וּבְקִצְבוֹתֶיהָ. בְּאִמּוֹתֶיהָ
וּבְמַחֲצוֹתֶיהָ. בְּרַכְּבוֹתֶיהָ
וּבְמַצְבוֹתֶיהָ. בְּסִבּוֹבֶיהָ
וּבְצִלּוֹתֶיהָ. בְּבִיאָתֶיהָ
וּבִצִּיאָתֶיהָ. בְּגִדְרוֹתֶיהָ
וּבְפָרְצוֹתֶיהָ. בְּחִגְיוֹתֶיהָ
וּבְעִלְיוֹתֶיהָ. וְזֶה לֹא יִהְיֶה
בְּמוֹצָאוֹתֶיהָ. וְנֶגֶד לֹא יַעֲבוֹר
בְּתוֹצְאוֹתֶיהָ. וְטִמָּא לֹא יִשְׁתַּחֲ
בְּמַחֲצוֹתֶיהָ. וְרָשָׁע לֹא יִרְמוֹס
בְּחִצְרוֹתֶיהָ. וְזֶה לֹא יַעֲרֹב
בְּחוֹצוֹתֶיהָ. כִּי אִם עַמּוֹסִיוֹ נוֹצְרִי
עֲרוֹתֶיהָ. וְגַם לֹא יוֹפְרוּ
מִזְעֲצוֹתֶיהָ. בְּלֵב שָׁלֵם יֵשׁוּבוּ
לְקִצְוֹתֶיהָ. וּבְנֶפֶשׁ טוֹבָה יִבְּאוּ
חֲצֵרוֹתֶיהָ. עֲתִידָהּ יָבֹא עַמִּי
לְקִצְוֹתֶיהָ. כִּמּוֹ הֵם לְבָדָם דָּגְלוּ
מִשְׁבְּצוֹתֶיהָ. בֵּן בָּדָד יִשְׁכְּנוּ
בְּרַב־צוֹתֶיהָ. לְתֵת לָמוֹ שֹׁכֵר
מִרוֹצוֹתֶיהָ. לְקַץ סִכַּת אֵל
לְרִצּוֹתֶיהָ. לֵעֵת חִלּוֹק אֲרִצּוֹתֶיהָ.
בְּאוֹרֶךְ מִפְּאֵת קָדִים לְקִצְוֹתֶיהָ.
וְעַד יָם אֲזַקְנֹם לְמַצּוֹתֶיהָ.
בְּרוּחַ שְׁבָעִים וְחַמְשָׁה מִל
חֲרִצּוֹתֶיהָ. כְּשׁוֹרֹת חֲבָרִם
לְחֲבָרִם לְתוֹצְאוֹתֶיהָ. גְּבוּל כָּל
שֶׁבֶט

יח, היין פִּתְיוֹן הַלֵּם חִיהָרַע (דַּעַר
סוֹכָה) גַּעֲבָחֻטִּי, כַּחַךְ חִיהָרַעַס כַּעֲ
סִטִּימָהֻטִּינִי חִחֻחֻסִּי, כַּחַךְ חִיהָרַעַס
עֲלֹעַן, חֲבַסִּידוֹכְגֵּעַן; כַּחַךְ חִיהָרַעַס
טַטֵּעַהֲכַרְעַן וְחֻכְרַעַן, כַּחַךְ חִיהָרַעַר
דַּעֲקַקֵּעַ, חִיהָרַעַס טַטֵּסִיטֵּעַן; כַּחַךְ
חִיהָרַעַן חִיכֵּי, חוֹכֵר חוֹיגְחֻכְגֵּעַן, כַּחַךְ
חִיהָרַעַן פֶּעַרלִיכֻסִּיטֵּעַן, חֻכְכֵּכֵּנֵעַן
טַטֵּעַעֲלֹעַן, כַּחַךְ חִיהָרַעַר פִּייעַר, חִיחֵי
רַעַן פֶּרִייעַרַעַן. קִיין פֶּרַעַמְדַּעַר וְיִרְדֵּן
חִיהָרַעַס חוֹיגְחֻכְגֵּעַן וְיִלְעַן, קִיין
רַחֲהַעַר חוֹיגְחֻכְגֵּעַר וְיִחֲדוֹרְכֵּגֵּעַן,
קִיין חוֹכְרִיכֵּעַר חִיהָרַעַן וְחֻכְכֵּכֵּנֵעַן
חִיטְבַּעֲזִיטֵּלֵּעַן; קִיין כְּחֻזֵּטֵּוֹיכֵּס
וְיִרְדֵּן חִיהָרַעַן פֶּחֲרַפְלֻחֻסִּי כַּעֲטַרְעֵטִן,
קִיין פֶּרַעַסִּלֵּעַר גַּעֲחִיכֵּס חֻכְכֵּס חִיחֵי
רַעַם רוֹיחֵהֲחֻכְכֵּעַן. כוֹרְדִּיחֵ פֶּחֲחֻחֵי
פֶּי. רוֹחֲגֵסִיטֵּעַן (יִשְׂרָאֵל), דִּיחֵ חִיהָרַעַ
לִיגְכִּיזֵּעַ בִּיחֻחֻחֻהָרַעַן, דַּעַרַעַן רַחֲמֵטֵהֵ
טוֹחֻגֵּעַן וְעֵגֵעַן חִיהָרַעַר (דַּעַר סוֹכָה)
חוֹיכֵּ כִיכֵס פֶּעַרַחֲחֻכְכֵּעַן וְעַרְדֵּעַן, חִיכֵּס
גַּחֲלֵעַסִּי הַעַרְלִינֵן קַעַהָרַעַן יִיחֵ חִי
חִיהָרַעַעֲקַקֵּעַן לֹוֹרִיק, קַחֲחֻחֵעַן חִיכֵּס
לֹוֹפְרִידַעַכֵּעַר זַעֲלֵעַן חִיחֵהָרַעַן
פֶּחֲרַפְלֻחֻסִּי. כוֹן קַחֲחֻחֵטִּי חִיין פִּתְיוֹן
חִיחֵהָרַעַעֲקַקֵּעַן; חוֹכֵר וְיִיחֵ חִיחֵ
(יִשְׂרָאֵל) חִיין חִיחֵהָרַעַן (דַּעַר סוֹכָה)
טוֹחֻק עֲרַהֲחֻהָעֵטִי חֲחֻכְכֵּעַן, חֻכְכֵּעַרְדֵּן
יִיחֵ חֲחֻכְכֵּעַן חֲחֻכְכֵּעַרִּס חִיין חִיחֵהָרַעַן רַחֲהַעֲ
פִּתְיוֹטֵלֵעַן וְחֻהָכֵּעַן. פֶּעַרלִיחֵעַן וְיִרְדֵּן
חִיחֵכֵּעַן דַּעַר חֻהָהָ, דַּחֲחֵסִי חִיין לֹוֹר סוֹכֵי
הִיכֻחִיטֵּעַן, חוֹכֵר חֲחֻכְכֵּעַן עַכֵּרַעַן וְעַרְדֵּן
יִיחֵ חִיכֵּס דַּעַר סוֹכָה גַּחֲחֻסִּיטֵּעַן כַּעֲ
גַּחֲחֻדִּיגֵּס. דַּחֲחֵן לֹוֹר לִיטֵּ, וְעַן דִּיחֵ
לַעֲכַדַּעַרִּיעַן (יִשְׂרָאֵל) פֶּעַרִּטֵּהִיטֵּ
וְעַרְדֵּעַן, חִיכֵּס דִּיחֵ חֻכְכֵּעַן פֶּחֲחֻכְכֵּעַן דַּעַר
חִיכֵּס: יִיחֵעַ הַעַר חִיין דַּעַר גַּרַעֲכֵּלֵּעַ בִּי:
וְיִיחֵטִּיךְ, חִיין דַּחֲחֵ: וְיִיחֵטִּיחֵעַר, כַּחַךְ
פֶּחֲחֻסִּרִּיכֵּס, חוֹכֵר דִּיחֵכִּרִּיטֵּעַ פִּיכֵּן
חוֹכֵר זִיכֵּעַכִּלִּיגִי מִיכֵּל) כַּעֲסִימָהֻטִּי(2)
יִיחֵ (יִשְׂרָאֵל) וְיִיחֵ דִּיחֵ רִיחֵעַן דַּעַר
וְיִיכֵכֵּעַרִּיעַן לֹוֹ פֶּעַרִּיחֵיכֵּעַן חֲחֻכְכֵּעַן חוֹיחֵ
גַּחֲחֻכְכֵּעַן (דַּעַר גַּרַעֲכֵּלֵּעַן); חוֹכֵר חֻכְכֵּעַן
דִּיחֵכֵּעַן כִּרִּיטֵּעַ הַחֵסִי דַּחֲחֵ: גַּעֲבִיטֵס
1 שְׁבָעִים מִיֵּל וְכוּ', פִּירֵשִׁי
לִיחֻזְקֵאל מִחֵ, יוֹמִי דִּקֵּסִי.
2 חֲרִיצוֹתֶיהָ, מִלִּשְׁוֹן חֲתֵה חֲרֵלֵת
(מִלִּכִּיס חֵ' כֵ' מִחֵ).

צפוי לכפר בעד לב שחויץ:
 קחת לולב וערבי נחלים
 רגלים ענות בם שיר הלולים
 שקורים ושנים כבמחול
 חרילים: תפישת שלשה
 הדסים ושתי ערבות שיר
 להסליל בם לרוב בערבות
 אתרוג ובה תומר יחידים
 מלהמעט ומלהרבות:

ובכן ולך תעלה קדשה כי
 אתה קדוש ישראל ומלשיע:

כי אקח מועד לבוא לקץ
 ולמועד במאז לדבר מאהל
 מועד לישוב ברהר המועד
 בירבתי צפון בקרית מועד
 קדושים בתוכם לועד: למועד
 מועדים וחצי מועד להתהלך
 בתוכם ולהועד להושיבם
 בארליהם בימי מועד וענתה
 השרה הזאת לפניו לעד וסבה
 תהיה לצל יזם לעד במליץ
 מגיד יזר טוב העד על כל
 שקים מצות סבה להעד וכל
 שומריה יבאו ויעד ואזכי היורע
 ועד

חויטין; חששכחור חיוט עו,
 שרגעכונג לו בעוירקין סיר
 דעו הערלענע שטחול.
 כעהשטן דעו לולב, דער בחכ.
 ויידעו, דעו דחביה געוועהכ
 איזע זינגען דעו לחביהזחגע:
 (הלל), גלייך געחשטעט חיוט
 עו ויח דעו סהחולגע פלח.
 סענספיעל (חיוט בית המקדש).
 ערגרילען חערדען דרייח הדסו
 חוכר לוויח ערבות, דחמים לחב
 לו: זינגען דעס, דער דורך
 דוח חסהערוויסע לעהרט;
 אתרוג חוכר סחולוויג (לולב),
 פלח ינדעס כור חיוט, ניכט
 לו מינדערן חוכר ניכט לו
 מעהרען.

ובכן: יח שטייגע הייליגונג לו דיר
 עהספיר, דען דוחביס ישראל:
 חולערהייליגוטער, רעטטער.

כי «זירוחהר!» (ספריכט גחטט)
 «זיך ערזעהע מיר דען לייט
 פוקסט, לו קחשטן חס עכרע, לור
 ביסטטיחשטען לייט, וויינעהעדעס,
 לו ספיעלען חוירדעס סטיכט: ל
 סע; לו סהרמחן חויל דעס סטיכט:
 בערגע (הר ליון), לור וויטטער
 כחשט חין דער סטיכטונגסטחרט
 (ירושלים), חין דער וויטטע דער
 הייניגן לו ערטיינען. כחך פערפלוס
 חיינער לייט, לווייער לייטען חוכר
 היינער החובען לייט חוכטער
 חיהכען הערוואלוחכרעלן חין חייט
 כער ערטייכונג, זיחוייער חין חיה
 רע ווייכונג חייכלונגעס ליון, וויח חין
 יענען פלייטליכען סחגע; חוכר
 דיעזער געזחכג ווירד סיר חיהן
 (ישראל) ספרעכען, חל: ליגע. חוכר
 חיינע סוכה ווירד זיין לור בעסטחט
 סוכג דע: סחגע, לו ליגען; וויח חין
 פירספרעכר, דער גערעכטסזרע
 כונג פערקינדעס, חורד זיח גוטען
 בעלייגען, פיר יעדען, דער דחזגע
 בחט דער סוכה הילט, ליגנוס לו

געבען. וויער דיעזע: געבסט בעחכחשטעט, ווירד קחשטען, ליגען; חוכר חייך
 חייך ווייט עו, בין לייגע.

מיוסד ע"ס א"ב.

צפון

חיככען איז ער

1 לצוית, לשון חיצור. 2) זכרון סוף שנה, וחג האסיף בליל השנה (שמות כ"ג).
3) והוא תחלת שנה, שהרי מתשרי נכנסת השנה. 4) טוב וכו', נחג הסוכות
מדונים על המים, ובזאת הנקינה הוא ראש השנה. 5) בבתם פז, סיבה
פ"ג משנה ח'. 6) חפז מבחזק, פדס, שענפיו קובצין את עלו (שם ל"ב).

וְכָל בּוֹגְדִיהָ רָעָתִיד לְבוֹא
רָקָה מֵהֶם קָלָה • בְּלֹהֶט
הַיּוֹם הַבֹּא קִלּוֹנָם מִקָּלָה •
וְהוֹסִיָּה לַצֶּדֶק מִבְּרִיעָה וּבָם
מִתְרוֹעָעָה • לְסוֹכְכָם מִרְעָה •
אוֹתָם לְהִרְעָה • בְּסִכַּת יְרִיעָה •
לְהִיּוֹת רוֹעָה • שְׂאֵתָה בְּטוֹב
מִרְעָה • אֶתְנָנָה לְפִרְעָה •

קו"ח בְּסִכַּת

טרעפֿענ, ווערניח פֿערמֿכטעט
דען סריפֿטס חייכוס דער פֿון,
חונד ער ווירד פֿון דער פֿוןממע
דע: ייכגוטן סחגע: פֿערלעהרט.
דיח פֿרממען חכר דיח חונסער
דער דעקקעדער סוכה זיסלען,
חונד זיך דחרינ פֿערגנגען, דיזע
טריפֿט קיין חיבען. זיח ווערדען
חייכוס חונסער יעכער היט טעם
פֿיכען געדעקקטען סוכה חוילע
געכחמען ווערדען, חונד פֿער
גכיס דחרינ לעבען, וויח חויל
חייכעס ווחכגעפֿילדע. חיהנען
ווירד לוס זחהן בעסידען ווערדען
דיח סוכה דע: זעלבזטלע
בענדען, זעלבזסטס חכ
דיגען, פֿורכסכחערען, ער
החבענען, חונד הייליגען.

חַי וְקַיִם נֹרָא וּמָרוֹם וְקָדוֹשׁ :

חתיס, שהמ"ח אלעזר בירבי קליר.

אֱלֹהִים בְּהַשְׁעִין אֶב תַּחַת עֵץ
סָבָר • וְנָצַב לְהִאֲרִיחִם בְּנִפְשׁ
חֲשׁוֹכָה • לְבִדּוֹ שְׁמַר בְּלוֹד קו
בָּקוּ לְמִשְׁכָּה • וְעַמֵּד וְגוֹ וּפִסָּה
בְּעָדָם לְסוֹכְכָה • עַל כִּי תוֹעִים
לְמַד תַּעֲוִב מִסָּכָה • וּמֵאֵס רְהָבִי
גִּוְיָה וְנַעֲמָתָה לוֹ יִסְכָּה • זָכָה
בִּכֵּן גִּזְעוֹ שְׁלוֹל דַּת נְסוֹכָה •
בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ סְכוּת כְּמוֹ הוֹרֵם
סָבָר • רִגְל גְּבִיר אֲחִים וְסָע
פְּעָמִים סְכוּתָה • וּמֵאֲרָמִי וְשַׁעִיר
בְּעָדוֹ סְכוּתָה • בִּכֵּן חֲנִיטִיו סָעוּ
רֵאשִׁית סְכוּתָה • וְשִׁבְעַת חֲזִיזִי

משי

אליס. חלו חייכוס פֿחטער
חכרהס דיח גחטסליכען חונסער
יעכעס בויע חוילכחהס, זיך היס
דעהמיטיגער זעלע בייח חיהנען
סטעללמע חוס זיח געהחריג לו בע
ווירטהען; דח ווירד בעסלחטען,
חייכוס זייכן זחהנען חין מלרי, דיח
פֿריכטע דיזער פֿרממען החנדלונג
געחחט, געכוסן לו לחזען! דער חלו
חחכטיגע זעלבזסט כחהס זיח חין
טוסל, דעקסע זיח, ווחהרענד ער
חוטהער פֿוהר, מלריס לו טלחגען.
יעכר לעהרטע דיח חיררזיכניגן חיה
רעגחטלעכבילדער לו פֿערמכסייען,
ער פֿערמכטעטע דיח חיררדיסען
פֿערגניגליכקייטען, חונד כחהס דיח
פֿרממע יסכס*, לורגעהילפֿין חן,
דחרוס ווחורדע זייכען כחכקחמען
דח: גחטסליכע געזעלבזכעסירען,
ווחדורך זיח טיכטיג ווחורדען, חיס
גייזטע דער הייליגקייס לו סויען,
וויח חיהר פֿחטער געסויעס. דער
פֿירזט דער געברידער (יעקב) לחג
לוויחחל חונסער סוכות, דוח החזס
חיהן פֿחר לכן הארמי חונד עכו

געטילט, דחהער וחר חויל דער ערוסע לוג זייכער זחהנע כחך סוכות ווחזעלבזסט
דוח
* (דיח סויערין) חין כייחכחמען חונדער חוטטער שרה וויל זיח חייכע פֿרמכעסין וחר.

ברייט; דעם לוקינעטיגען סעמ
פעל חכער ווירד דער חלוציטיגע
חיינע ססרעקקע פון דרייח סוי
זענד עלען זינג חוכר דרייח סוי
זענד עלען ברייטע לוחעזען.
דעז טינג ווירד חיהן חיינע וואל
קענדעקקע בעסטסטען, חוכר
פיר היטלע טיטלען וויחטסטען
דער כחט. חיינ פון דעז, דעז יעלט
דיח מלוח פון סוכה בעחכחכ
טעט, ווירד דען חיס כיינע טעמ
פעל וויעדער חויפנעבען. חויך
בחרכערען ווערדען דעזין חילען
חוס דעזעלכע דעז סוכה פועז
לו פייערן חוכר דען העררן הינ
פון זינג חלוצעטען, חכער זיח
ווערדען פון דער פלחממע ער
גריפען, חוכר חין דיח חילע
חיינעקערקערט ווערדען, דער
פונדלינג זינגערלינגע חילע
(ס"ב כ"ד כ"ד). דיח פערעהרער
דער סיכה ווערדען חויז חילען
ענדען הערבייחגעפונגען קחמ
מען; דיח היערהער בערופעכען
ווערדען מיט זיעבען קרמכען ער
סיינען. פערחיינט ווערדען דיח
חיינעלחדעכען חויז דער פערנע
קחממען, חוכר בעקחמכט חיינ
ליעהען חין דען טעמפעל דעז
בערגז ליון, לור פועזליכען
פערמחמלונג.

ימלוד יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:
ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא:

בל. זיח מלוח פון סוכה
כיס גערוכט געחכטעט זיין חין
דיינען חויגען, חיהרע געזעל
חיסגיגע פערמחמלונגען זינד
זי ריינעחמלינג חיל: חממליכע
מלוח. היח מלוח סוכה חיהרע
געהמריגע ווערדען חוכר געזעל
חיסגיגען בונח, זי קחמכען חילע
דיח דערין זיטלען געזיכערט זיין,
דחט זיח חיינכט כחך ירושלים
היכיל ווערדען ווערדען חיל גע
במהכטען וועגע. ווער דיח מלוח

פון סוכה גענויח בעחכחכטעט, דען ווירד חין חיינ מיטגעסיקקע סרעפפען

על חמש מאות • דוד ינמה
קו שלשת אלפי אמות •
קצובה על שלשת אלפי אמות:
הסכוכה בענין צל יומם • צלילה
מסככים כליל צל יומם • ועם
אשר עתה סכך בתי יומם •
פרוח יפרחו בה בסיומם:
זרים יאתיו לשמה בחוסף •
עשות חגיגה להשתחות
בבוסף • חרבוני קיץ ילהטם
לשם • סגורים במסגר על
חמשים בסף: טסים ועפים
בקצות יקריה • נסככים בשבע
קדום מקראיה • ח' יואגדו
ממרחק כל קראיה • בתורים
למכון הר ציון ועל מקראיה:

כל תהי מצות סכה בעיניה
קלה • כי כנגד כל מצות דת
חקותיה שקולה • המעזקה
והמסקלה • סלול מסלה •
בסלסוליה מסקלה • כי לכל
שומריה לא יארע תקלה •

קרובות ליום שני

ז' וירד דער פֿרוממע סוסן
פֿינדען חין דער בעטיגערענען
סוכה; ד' וירד ער דער פֿריי
דען פֿילזע געניסען חונד דען
זיסען ווּמִכְנַעֲגֵהֶלֶן. דער חלל
גיטיגע ווּמִלֹּסֶט זיינע פֿערעה
רער זיבענפֿינג געקרוכט היי
בען ⁽¹⁾ , דערומ בעפֿעהל ער
חיהנען, דיענע זיבען טיגע
חיס יפהר לו פֿייערן.

חיס דעם לולב חונד דען
ערבות חין דער חסד, חוה
רינג חיק דען חלסטר, חונטער
זינענליכער זיעדער געזינג.
חֶסֶט רופֿען זיינע זיפפען,
אני וחו הושיעה נא! ח
זעכדע דען חללעבענדען
טהויה! לחס זיח ווירדער ער
ווּמִכְנַעֲגֵהֶלֶן ד' חין חיהרען גריי
טען טלווהערנדען טויבען
(ישראל!) געלחבט זיח:ס
דוח עוויגער דער ד'ח טיג
סען בעלעבט.

אוי. חייכט ווירד ד'ח ווּמִכְנַעֲגֵהֶלֶן
כע סוכה דויר: ⁽²⁾ , ד'ח יעלס
פֿערפֿחלען, ווירדער חוּפֿגערִי
טעט, חונד כיהערעהר לער
טטטרט ווערדען. חיהר חוה
קריי ווירד פֿערפֿיעלפֿחלטיגט
ווערדען, חונד חיהר פֿלחכע
חוכהחלס ווירד זעכ: חונד דריי
סיג ווּמִלֹּסֶט זייעל עכטהחלסען
חלז ער לופֿטר עכטהילט. יענע
טעכע ⁽³⁾ ווּמִכְנַעֲגֵהֶלֶן חוכרערס
עלזען זינג חונד פֿינגל חוכרערס
עלזען ברייט

לְהַבְהִילוֹ • זְכוּתוֹ תִּלְיֵן בַּסֶּכֶה
לְנַהֲלוֹ : וְשִׁבַּע שְׁמַחֲוֹת
מִדְּשָׁנָה • הֲלוֹא בַּעֲדָהּ שִׁבַּע
מִשְׁאֲנֵהָ • ח' דָּגוּל לְהַנְזִיר
שִׁבְעָה שׁוֹשָׁנָה • גִּזְרֵי לְחֻגֵּהָ
שִׁבְעָה בַּשָּׁנָה :

הַמִּזְבֵּחַ בְּכַפֹּרֶת וּבְעֶרְבֹרֶת •
בָּאתִי לְסוֹבְבֵיהֶן בְּשִׁיחֹרֶת
עֲרֵבוֹת • ח' אֲנִי וְהוּא הוֹשִׁיעָה
נָא בְּנִיב לְהֶרְבֹּת • אֲזֵרוֹת
טָל לְהַחֲיוֹת יוֹנֵי אֶרֶצוֹת •
בָּרוּךְ אַתָּה יי מְחִיָּה הַמַּתִּים :

מיוסד ע"פ ח"ת ז"ל.

אֲוִי סֶכֶת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת •
תְּקִים לְבַל תִּהְיֶה עוֹד מוֹשְׁפֶלֶת •
בְּמַדּוּתֶיהָ נוֹסֶכֶת וּמִכְפֶּלֶת •
שְׁלֵשִׁים וְשִׁשָּׁה כְּמוֹ שֶׁהִתְהַ
מַתְכַּפֶּלֶת : גִּזְרֵי שֶׁהִתְהַ
בְּאֶזְרָךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת • רַחֲמֵהָ
עַל

(1) כדליתא במסכת ז"ב דף ע"ה עתיד הקצ"ה לעשות לכל לדיק ולדיק
שבע קופות בגן עדן.

(2) ד'ח: בית המקדש.

(3) ד'ח דויר פֿחן ארונה געקויפֿט חונד ווּמִכְנַעֲגֵהֶלֶן דער טעמפלען געסטחנדען,
זיעה שמואל ז' קפסיט: 24.

חוכו סְחָר ויכדען! ויח חוכו ער
סילר, חוכד העבע חוכו היא
מעלחן. געלחבם וייע:ם דוח,
עוויגער, טילר אברהם'ו.

וּרְחֹמֵינוּ עַד מָרוֹם שִׁמְנוּ •
בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אֲבֹתֵינוּ:

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם יי מְחִיָּה מְחִיָּים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ •
מִכָּלֵל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחִיָּה מְחִיָּים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נֹזְקִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ
לִישְׁנֵי עָפָר מִכְמוֹךְ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִיְדוּמָה לָךְ מֶלֶךְ מִמִּית
וּמְחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מְחִיָּים •

סיוסד ע"פ תשר"ק.

תשורת. ויעבעכליג ססירע
החב' חק חיהק חייכוס חן דיע •
נעם סעזסע דמרגעברחכס,
דחמיס דיח ויעבעכליג כחליק •
נין דער ערדע לו סערזקהנען.

דחן חפסערסע חיק חכס חוכר
כייכליג לחמער, דחמיס חכס
חוכר כייכליג קללות דער תוכחה
חבלווענדען. דורך דיעזע חכס
לחיל סחן חפסערן חס סעזסע דעו
סרוכס חיי ככרינגענו, ווירד יענע
חכלחהל קללות חויסגעהחכען;
חייכע היסלע חוכר ווחכע
ססיגס: חין זיעג חוכר היין
ווחכזס חוכסער דעס טוסלע
דעו חלחחכס יוגוסען חרס. ווער
דח: סוכות, סעזסע געזעס לחח
סיג סייערס, דעס חוזס יענע
סוכה, גערעקס חיס דער חחיס
דעו לויתן, בעסידען; ער
ווירד עו חיס סיסערחייזען
הערבייח לזהען טויען, דח:
חיס עכגעלן קרחסס בעגחכסע
ססחללע מעערעו: חוכגעחייער.
ווער זייכע בעהויוזוכג סערלחכס
חוכר דחסיר דיח סוכה לור
ווחהכוכג ווחהלס, דען ווערדען
חייכזס דיח כיימע ערכ'ו דעק
קען; חוכר קחמחט חייכזס דיח
ברעכענדע היסלע דעו ייכגו
סען טחגו חיהן לו ססעלען,

תְּשׁוּרַת שֵׁי אֲלָפִים שְׁבָעִים •
שְׁלֹמֹתִי בָּזָה רֶגֶל עָלִי אֹם
שְׁבָעִים • רָצִיתִי שִׁיִּים שְׁמוֹנָה
וְתִשְׁעִים • קָלוֹעַ בָּם תּוֹכָחוֹת
שְׁמוֹנָה וְתִשְׁעִים: צִרְפָּתִי אֵלָּה
בְּאֵלָּה בְּאַסִּיף • פְּדוּת וְגִילָה
לִי לְהוֹסִיף • עֵז וְיִשׁוּעָה לִי
רְחוּסִיף • סְכוּךְ נֶשֶׁק זְרוּעַ
לְהַחֲשִׁיף: נוֹצְרִי כְּדַת יְמִי
תְּגִיגָתוֹ • מָלוֹן סִכַּת עוֹר תְּהֵא
הַשָּׁגָתוֹ • לֶקְשׁוֹר לִוִּית צִלְצֵל
דָּגָתוֹ • כְּגִבּוּרִי כַח חֲזוֹת אֲפִיקִי
גִּבּוֹתוֹ: יוֹשֵׁב בַּסֶּכֶה תִּמְמוֹר
נוֹרָה אֲהִלּוֹ • מָלּוֹל עֲצִי עֲדָן
יֶאֱהִילוֹ • חוֹם יוֹם הַבָּא בְּבוֹא
לְהַבְהִילוֹ

ער איך חין דמי בוך דעז לעבענדיג
חייגעסריעכען, חונד מיר דען
פֿעלד דעז לעבענדיקונד געהעכט;
פֿערעלער אויסען זיינען חונדוילן
לען עס פֿעלדען, חייבער זיח זייעט
ער זיינען לחרן ווונסטען, חונד
ספרחך חיהלען דמי לעבען חב.
געגען זיינען זייערעס העסטען,
העסטען ער כחכזיכט, זייערעס
מיר פֿערלייהונג לו, חונד זייעט
מיר דורך זיינען דת קול*) לו
רופען: געהען וון חונדגעניסע
זייעט פֿריידען! ער העט זיינע
גרענלזייערע פֿעלדען פֿערעסעסעס;
סחגען לוויסען יום כפור חונד
סוכות געזעלט, דיח פֿריידענע
פֿייער פֿעלד פֿריידענעס לו
סרענען. חייך ערסיינע לור בע.
סטיממען לייט, דמי פֿעזט
דע: פֿרוכט חיינברונגענע, דמי
ער מיר בעסידען, זייעט ווונסטע
לו פֿייערן; דעס סוכות פֿעזט,
העט ער כחך דמי פֿעזט דעז
ווונדערגעניסע: לוגעזעלזט, זייעט
נע פֿריידען לו פֿערמעהרען; ער
ספרחך: געהעט זיינע פֿערע
חידוכונג חן, זיח חזוט בעזער
חלז זילבער. חייך סווינגע דעס
עהרפֿורכטכערען לו עהרען,
דעזע בלייטעכרייכען סטוידען,
חונד פֿינדע דמרוך ערלחונג;
חייך העכע זיח פֿיר געלד ערע
קויפֿט; זיח סווינגע דען עהרע
פֿורכטכערען דמיט לו פֿערע
עהרן, חונד זינד טיכטיג, הייטע
חן דעזעס ערזטען געסוונדונג
גען לו ווערדען.

דיין כחע חזוט זייעט דעס
חונדריגען פֿערוועכט; לו חונד
רער ערהעלטונג העזט דוח
דען פֿערוועכטונגס חונד;
חידכעט. חן זייעט פֿערנער
חונדער סוס, חונדבעוועהרע

לחיים. ודודי עני אורח חיים.
זעם מאז תרשיש ואיים.
חרה אפן בם מהיות חיים:
טרחי נשא ושת לי סליחה.
יצאה בת קול רך אכול
בשמחה. בארבעת יום שת
גבור שיהיה. לבל לערב
שמחה בשמחה: מועד
ראית חגיגת אוסף. נתמך
בחלשי לחוגגי בכוסף. סכה
ופור נזל להעדיף לי בתוסף.
עני קחי מוסרי ואל כסף:
פרחים בנטעם אעמסה
לאיום. צחות לצחצח מצוא
בם פֿדיום. ח' קיחתם בדרמים
יובשרו לשם איום. ראיום
להנצל בזה ראשון יום:

שמך משתף בשמינו. שקדף
מכפור מחות אשמינו:
ח' הסוכנו ואל תאשימנו. תגוננו

*) ראה בקהלת רנה נפסוק לך אכול בשמחה לחמך: צמולאי יוה"כ
הקנ"ה מוחל להם את הכל, וילאחה דת קול ואומרת להם אכול בשמחה
לחמך כנר נשמעה תפלתכם.

בְּפֶשֶׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם.
 עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמָךְ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁךָ עֲשֵׂה לְמַעַן
 תּוֹרָתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יִדְרִיךְ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַגְבִּי: יְהִי לְרִצּוֹן
 אֱמִרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עוֹשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו
 הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהִי רִצּוֹן
 לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבֶנְךָ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִהֲרָה
 בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ:

ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות.
 וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות.

חזרת התפלה לש"ץ.

בְּלִמָּה אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
 אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
 הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָאָה אֵל עֲלִיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים
 וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֲלֵי
 לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

מְסוֹד חֲכָמִים וְנִבְוִנִים. וּמַלְמֵד דַּעַת מְכִינִים. אֶפְתָּחָה
 פִּי בְּשִׁיר וּרְנָנִים. לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל פָּנֶי שׁוֹכֵן מַעֲוָנִים:

חֲסֵן וְחִנּוּטֵי חַיִּים וְחַיִּים קְרוֹבוֹת סָתָן גַּעֲזֵם עֵרֶן אוֹיְמָתִי ח"ו גַּעֲזֵם חַסֵּד.

ע"ס א"ב ואח"כ ע"ס תשר"ק ואח"כ ע"ס א"ת ב"ש ואח"כ סמוס אעזר בירביקליר.

אַרְחִץ בְּנִקְיוֹן כַּפּוֹת. כָּלִי
 חָמֵם קָחַת סִנְסוֹן כַּפּוֹת.
 גְּמוּנִי פֶז לְאַגוֹד וּלְכַפּוֹת.
 דִּשְׁמִי אֲשֵׁלִים בָּם אֶתְּ
 לְכַפּוֹת: הֵן מִבְּעֵשׂוֹר חֲקָקִי
 לַחֲיִים

אֲרָחֵץ. חֵץ וְחִסְעַתְּ אִיכָּנֶה הַחֵץ
 דַּע חֵץ חוֹכְמוֹת; חוֹכֵם עֲרֵרִי עֵץ
 דִּיעֵזֶן פְּחֹלְלוֹיִיג, דַּע חֵץ חוֹיִל
 קִיכָּנֶה חוֹכְמוֹת וְכִסֵּעַ חֲרָטָן חוֹיִל
 גַּעֲבֵר חֲכָמִים! דַּחֲרָטָן כִּיכָּנֶה חוֹכֵם
 בַּעֲדֵי עֲזִיבֵי חוֹיִל חֵץ חֵץ גְּחֹלְדֵי
 דַּע, דִּחֵ דַחֲלוֹ גַּעֲחֵרִיגֵעַן גַּעֲ
 וְחֵכֵּחֲרָטָן, חוֹכֵם וְעֵכֵרֵעַ דַּחֲ
 חֵץ חוֹכְמוֹת סָתָן חֵץ חֵץ. חֵץ
 לַעֲהֵנֶם (י"ה"כ) סָתָן, הַחֵץ
 עַר

מוֹדִים אֲנִיכֵנו לָךְ שְׂאֵתָהּ
 הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד צוֹר חַיֵּינוּ מִגֵּן
 יִשְׁעֵנוּ אֵתָהּ הוּא לְדוֹר וָדוֹר
 נִזְדָּה לָךְ וְגַם פֶּר תִּהְלֶתְךָ עַל
 חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל
 נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל
 נַפְשְׁךָ שְׁבָכָל יוֹם עֲמָנוּ וְעַל
 נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׁבָכָל יַעַת עָרֵב וּבֶקֶר וְצִהָרִים
 הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶּיךָ
 מִעוֹלָם קוּיֵנוּ לָךְ

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרֶךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מַלְכֵנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד
 וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וְיִהְיֶה לָּךְ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמְתָּהּא יִשְׁוֹעַתָנוּ
 וְעִזְרָתָנוּ סֶלָה בָרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נֶאֱמָה לְהוֹדוֹת

לַי אֲנִי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָּה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי
 מֹשֶׁה עֲבָדְךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֲהֵרָן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עִם קְדוֹשֶׁיךָ כְּאֲמוּר:
 יְבָרְכֶךָ יי וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִחַנֶּךָ: יִשְׂאֵל יי פָּנָיו אֵלֶיךָ
 וְיִשֵּׁם לָךְ שְׁלוֹם:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בְּרַכְנוּ אֲבֵינוּ כָּלֵנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי
 בְּאוֹר פָּנֶיךָ נִתְתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
 וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכָה
 אֶת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל יַעַת וּבְכָל שַׁעַר בְּשְׁלוֹמְךָ:
 בָרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ וּשְׁפָתֵי מַדְבַּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תַהוֹם
 וְנַפְשֵׁי בְּעַפְרָ לְכָל תַּהֲוִירָה: פֶּתַח לִבִּי בַתּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּן
 נַפְשִׁי

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיָּבֹא וַיִּגַּע וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה
וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר וְזָכְרוּנוּ וּפְקֹדוֹנוּ וְזָכְרוּנוּ אֲבוֹתֵינוּ
וְזָכְרוּנוּ מִשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ וְזָכְרוּנוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ
וְזָכְרוּנוּ כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֶיךָ לִפְלִטָה לְטוֹבָה
לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג־הַסֻּכּוֹת
הַזֶּה זָכְרוּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֹדֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה וְהוֹשִׁיעֵנוּ
בּוֹ לְחַיִּים וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חֲנוּנוֹ וְחַנּוּנוֹ וּרְחֻם עָלֵינוּ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וּרְחוּם אַתָּה:

וְהוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשִׁשׁוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ
לְבָרְכֵנוּ: כִּשְׁמֵת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחַתְנוּ קֹדֶשְׁנוּ
בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שְׂבַעֵנוּ מִטוֹבָה
וּשְׂמִיחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וְטִהַר לִבֵּנוּ לְעֲבֹדְךָ בְּאַמֶּת
וְהִנַּחֲלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן
שַׁבָּת וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשְׁךָ וַיִּשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקֹּדֶשׁ
שִׁמְךָ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקֹּדֶשׁ הַשַּׁבָּת וַיִּשְׂרָא וְהַזְמִינִים:

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפִּלָּתָם
וְהַיֵּשֶׁב אֶת־הָעֲבוּדָה לְדַבֵּר בִּיתְךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל
וּתַפִּלָּתָם בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקנה
הכל וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם
למען שמו באהבה. מלך עוזר ומושיע ומגן
ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב
להושיע:

מכלל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים
סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים
אמנותו לישיני עפר. מי במקוה בעל גבורות ומי
דומה לך. מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:
ונאמן אתה להחיות מתים. ב"א מחיה המתים:
אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום
יהללוך סלה. ברוך אתה יי האלקים הקדוש:

אתה בחרתנו מפלג העמים. אהבת אותנו.
ורצית בנו. ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו
במצותיך. וקרבתנו מקרבנו לעבודתך ושמה
הגדול והקדוש עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה ומועדים
לשמחה חגים וזמנים לששון. את יום השבת הזה ואת יום
חג הסוכות הזה. זמן שמחתנו באהבה מקרא קדש
זכר ליציאת מצרים:

לבו: אמת אתה הוא אדון לעמך ומלך גבור
 לריב ריבם: אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא
 אחרון ומבלעדך אין לנו מלך גואל ומושיע:
 ממצרים גאלתנו "אלינו ומבית עבדים פדיתנו:
 כל בכוריהם הרגת ובכורך גאלת ויסוף בקעת
 וזרים טבעת וידידים העברת ויבסו מים צריהם
 אחד מהם לא נותר: על זאת שכחו אהובים
 ורוממו א ונתנו ידידים זמירות שירות ותשבחות
 ברכות והודאות למלך אל חי וקים: רם ונשא
 גדול ונורא משפיל גאים ומגביה שפלים מוציא
 אסירים ופודה עניים ועוזר דלים ועונה לעמו
 בעת שועם אליו: תהלות לאל עליון ברוך הוא
 ומברך משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה
 רבה ואמרו כלם:

מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר
 בקדש נורא תהלת עשה פלא: שירה חדשה
 שבחו גאולים לשמך על שפת הים יחד כלם
 הודו והמליכו ואמרו: "ימלך לעולם ועד:
 צור ישראל קומה בעזרת ישראל ופדה
 בנאמך יהודה וישראל (גאלנו) "צבאות שמו
 קדוש ישראל. ברוך אתה "גאל ישראל:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה "אלינו ואלי אבותינו אלי
 אברהם אלי יצחק ואלי יעקב האל הגדול

הגבור

הַדָּבָר הַזֶּה עַל אֲבוֹתֵינוּ
וְעַלֵּינוּ עַל בְּנֵינוּ וְעַל
דֹּרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־דֹּרוֹת
זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ:

עַל הָרָאשִׁימִים וְעַל
הָאַחֲרֹמִים לְעוֹלָם וָעֶד חֵק
וְלֹא יַעֲבֹר. אָמֵת שְׁמֹתָהּ
הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אַתָּה
הוּא מֶלֶכְנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ
אַתָּה. לְמַעַן שְׁמֶךָ מִהֵרָ
לְגַאֲלָנוּ בְּאֲשֶׁר גָּאֵלְתָּ אֶת
אֲבוֹתֵינוּ: אָמֵרְתָּ מֵעוֹלָם

שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל עָלֵינוּ נִקְרָא בְּאַהֲבָה אֵין
אֱלֹהִים זולתך:

ע"ס א"ב

אֲנִי הוֹשִׁיעָה נָא. בְּנֵי עֶפְרַיִם מִן מִנָּה. גּוֹאֵל הַצְּלִיחָה נָא.
דֹּרֶשֶׁיךָ בְּכָל עוֹנָה: הִקֵּם סִבְתְּ דָּוִד הַנוֹפֶלֶת. וְכָל תְּהִי עוֹד
מוֹשֶׁפֶלֶת. זְכוֹר אֵימָה הַנִּקְהֶלֶת. חוֹפָפָה וּבְצִלָּהּ נִאֲהָלֶת:
טוֹב הַצְמִיחַ שְׁמֹחֲתָם. יְהִי בִפְרֹאשְׁמָתָם. כֹּלָה עֲתִידָה
אֲנִחוֹתָם. לְמַעַנְךָ חַיֵּשׁ פְּרוֹתָם: מִלֹּא מִשְׁאֲלוֹת לִבָּם.
נִזְאָקִים וְאֵלֶיךָ בְּכָל לִבָּבָם. סָמְכֵם וְרִיבֵיכֶם. עֲתִידָה תִּשְׁכּוֹן
בְּקִרְבָּם: פָּנֵה תִפְנֶה לְפָאֲרָם. צוֹר אֶמְזֹר לְעוֹזְרָם. קוֹמִם
בֵּית הַדָּרָם. רְאוּתָם פִּתְאוֹם שִׁבְרָם: שָׁלֵם מִהֲרָה
תִּבְנֶה. שְׁלִמְךָ בִּבְנֵי תִעֲנֶה. תִּכָּה קִמְךָ בְּמַכַּת בְּכוֹרִים
וְתִעֲנֶה. תִּקְרָעִם בְּקִרְיַעַת יָם סוּף וְנִקְרָאךָ וְתִעֲנֶה:

עֲזֹרֵת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ
לְבָנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דֹּר וָדֹר: בָּרוּם עוֹלָם
מוֹשְׁבֶךָ וּמִשְׁפַּטֶּיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אֲפִסֵּי אֲרֶץ: אֲשֶׁר־
אִישׁ שִׁשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יֵשִׁים עַל־
לְבוֹ

פְּנִיפְתֹּרֶה לְבַבְכֶּם וְסִרְתֶּם וְעִבְדֶּתֶם אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים וְהַשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם וְהָרַח אֶף יְהוָה בְּכֶם
 וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא
 תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאִבְדֶּתֶם מִיְּדָה מֵעַל הָאָרֶץ
 הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם וְשָׁמַתֶּם אֶת־דְּבַר־י
 אֱלֹהִים עַל־לְבַבְכֶּם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרֶתֶם אֹתָם
 לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם
 וּלְמִדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדָבָר בָּם בְּשִׁבְתְּכֶם
 בְּבִירְתְּכֶם וּבְלִכְתְּכֶם בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּכֶם וּבְקוּמְכֶם
 וּכְתַבְתֶּם עַל־מִזְוֹזוֹת בֵּיתְכֶם וּבְשַׁעְרֵיכֶם לְמַעַן יִרְבּוּ
 יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
 לְאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּי־יָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ
 כַּמֶּדְבָּר וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֵאמֹר וְדָבָר אֶל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית
 עַל־כַּנְפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנוּ עַל־צִיצִית
 הַכָּנָף פֶּתִיל תְּכֵלֶת וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם
 אֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם
 אֹתָם וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם
 אֲשֶׁר־אֹתָם זָנִים אַחֲרֵיהֶם לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם
 אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לְהָיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם יְיָ לְדָרֶךְ אֱלֹהֵיכֶם
 לְאֵמֶת

פולין

אשכנז

אֵמֶת וַיִּצִיב וְנָכוֹן וְקִים וַיִּשְׁר וְנֶאֱמַן
 וַיִּשְׁר וְנֶאֱמַן וְטוֹב וַיִּפְרֶה וְאֶהוּב וְחָבִיב וְנֶחֱמָד וְנָעִים וְנִזְרָא

הדבר

וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי תִּלְמוּד תּוֹרָתְךָ
בְּאַהֲבָה: וְהָאֵל עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ וּדְבָק לִבְנוֹ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וַיִּחַד לִבְבָּנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׂמֶיךָ וּלֹא
נִבּוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הִגְדַּל וְהִנּוֹרָא
בְּמַחֲנוּ נִגְלָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ: וְהִבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם
מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמִיּוֹת לְאַרְצָנוּ
כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אַתָּה וּבְנוֹ בַּחֲרַת מִכָּל־עַם
וּלְשׁוֹן וְקִרְבָּתָנוּ לְשִׁמְךָ הִגְדוֹל סֵלָה בְּאַמַּת לְהוֹדוֹת
לָךְ וּלְיִחָדְךָ בְּאַהֲבָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה: יסיד אומר אל מלך נאמן.

^{דברים ו' ד'} שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:
^{בלשם} בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
וְאַהֲבַת אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
וּבְכָל־מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי
מִצְוֶיךָ הַיּוֹם עַל־לִבְּךָ: וְשָׁנַנְתָּם לִבְנִיךָ וּדְבַרְתָּ בָם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְךָ כֵּתֶךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכֶכְךָ
וּבְקוֹמְךָ: וְקִשְׁרַתָּם לְאוֹת עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטַטְפַּת בֵּין
עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:
^{דברים י"ב י"ג} וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
אֲנִי מְצִוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל־לִבְכֶּם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם:
וְנָתַתִּי מִטַּר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֶה וּמָלְ קוֹשׁ
וְאִסַּפְתִּי דִגְנְךָ וְתִירְשְׁךָ וְיִצְהָרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשֹׁרְךָ לְבֵהֶמְתְּךָ וְאִכְלָתָּ וְשָׂבַעְתָּ: הַשְׁמִירוֹ לָכֶם

לְשַׁעַר בַּת רַבִּים: מִחֲמַדָּם תֵּן לָהֶם. נָא שִׂמַּח
עִמָּהֶם. שָׂא נָא חֲטֵאתֵיהֶם. עֲבוֹר עַל פְּשָׁעֵיהֶם:
ח' פּוֹצְחִים הִלֵּל וְתוֹדוֹת. צוֹר הַיּוֹדֵעַ עֲתִידוֹת. קוֹל
לְהַשְׁמִיעַ אוֹתָם לַחֲדוֹת. רַחֲמִים בְּנִשְׁאֵם אֲגִדּוֹת:
קו"ס שׁוֹקֵדִים וְאוֹתָךְ מִקְדִּישִׁים. שִׁבְחָךְ בְּפִיהֶם רוּחַשִׁים.
תּוֹקֵפִים בָּרוּךְ וְלוֹחֲשִׁים. תּוֹמְכִים כְּאֵלֵי תַרְשִׁישִׁים:

וְהַחֲיוֹת יִשְׁוֹרְרוּ וּכְרָבִים יִפְאֲרוּ וְשָׂרְפִים יִלְנוּ
וְאַרְאֲלִים יִבְרְכוּ פָנֶי כָּל חַיָּה וְאוֹפֵן וּכְרוֹב
לְעַמַּרְת שָׂרְפִים לְעַמַּתָם מִשְׁבַּחִים וְאוֹמְרִים:
בָּרוּךְ כְּבוֹדֶיךָ מִמְּקוֹמוֹ:

לֵאל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְּנוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם
זְמִירוֹת יֹאמְרוּ וְתִשְׁבַּחוֹת יִשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ
פּוֹעֵל גְּבוּרֹת עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בַּעַל מַלְחָמוֹת זּוֹרֵעַ
צַדִּיקוֹת מִצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרֵא
תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַמְּחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל־יוֹם
תָּמִיד מַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית: כְּאֶמּוֹר לַעֲשֶׂה אוֹרִים
גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: אֹר חֲדָשׁ עַל־צִיּוֹן תֹּאִיר
וְנִזְכָּה כָּלֵנוּ מִהֲרָה לְאוּרוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יי' יוֹצֵר
הַמְּאוֹרֹת:

אֲהַבָּה רַבָּה אֶהְבְּתֵנוּ יי' אֱלֹהֵינוּ הַמְּלָא גְדוּלָּה
וַיִּתְּרָה חֲמֻלָּת עָלֵינוּ: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בְּעֶבֶר אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁבִטְחוֹ בָּדָה וְתַלְמִיד חֲקִי חַיִּים כֵּן תַּחֲנֵנוּ וְתַלְמִידֵנוּ:
אָבִינוּ הָאֵב הַרְחֵמוּ הַמְּרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ
לְחֻבִּין וּלְהַשְׁכִּיל לְשִׁמוֹעַ לְלַמּוֹד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר

וְקִדְשָׁתוּ: תִּתְבָּרַךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל־שִׁבְחַ מַעֲשֵׂי
 יְדִידָהּ וְעַל־מְאֹרֵי־אֹר שְׁעֵשִׂית יִפְאֲרוּךְ סִלָּה:
 תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מִלְכֵנוּ וְגֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים
 יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מִלְכֵנוּ: יוֹצֵר מִשְׁרָתִים וְאֲשֶׁר
 מִשְׁרָתֵיו כָּלֵם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמִשְׁמִיעִים
 בִּירָאָה יַחַד בְּקוֹל דְּבַר־אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם:
 כָּלֵם אֲהוּבִים כָּלֵם בְּרוּרִים כָּלֵם גְּבוּרִים וְכָלֵם
 עֹשִׂים בְּאֵימָה וּבִירָאָה רְצוֹן קוֹנֵם וְכָלֵם פִּתְחִים
 אֶת־פִּיהֶם בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה
 וּמְבָרְכִים וּמִשְׁבַּחִים וּמִפְאֲרִים וּמַעֲרִיצִים
 וּמִקְדִּישִׁים וּמִמְלִיכִים:

אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא
 קְדוֹשׁ הוּא: וְכָלֵם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת
 שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה וְנוֹתְנִים רְשׁוֹת זֶה לָזֶה: לְהַקְדִּישׁ
 לְיוֹצֵרם בְּנִתְחֵרוֹת בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה וּבְנֵימָה קְדֻשָּׁה
 כָּלֵם כְּאַחַד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בִּירָאָה:
 קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

אופן. מיוסד ע"ס א"ב. דיח חובע רזעס לונג היערסן ויעהע באופן ליום ראשון.

אֲאֲמִיר אֹתָךְ סִלָּה. בְּהוֹד וְהַדָּר וְתַהֲלָה. גּוֹאֲ
 הַצְמִיחַ גְּאֻלָּה. דְּרוֹשׁ אֵימָתָךְ לְשֵׁם וּלְתַהֲלָה:
 הַצְגִּים בְּשִׁמְחָה. וּבְלוּלֵיָהֶם אֹתָךְ לְשִׁמְחָה.
 זוֹעֲקִים לְפָנֶיךָ שִׁיחָה. חֲמוּל עֲלֵיהֶם הוֹשִׁיעָה
 וְהַצְלִיחָה: טוֹב בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. יְקָר עֲדַת
 אֲהוּבִים. כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִּים וּמוֹדִים בְּאֲהָבִים.
 לשער

מחרך תחללו באימים •
 מנעימים קול ולא דומים •
 בסבת תשובו שבעת ימים •
 נדיבי עמים סודרי ערכות •
 באברתו לעד יהו סכוכות •
 כר האזרח בישראל ישובו •
 בסבת: סולו בהלול לשוכן •
 ביניכם • ותנוחו בהשקט כל •
 ימיכם • למען ידעו דרתיכם •
 עליון הודיע פלאיו על ידי גוא •
 עמוסיו סבך בעננים כהואל •
 כי בסכות הושבתי את בני •
 ישראל: פקדתי עמי לחון •
 שירים משפטים להוציא באור •
 וצהרים • בהוציא אותם מארץ •
 מצרים: צקון צעקתכם הסבתי •
 באזני • ופדות שלחתי לכל •
 המוני • וידבר משה את מועדי •
 י: קורא דורות חי עולמים •
 צוה לעם שמו מנעימים • הג •
 הסבת תעשה לה שבעת ימים •
 רם ממעוניך הסך מקהלותיה •
 לרחם ולהושיע כל להקותיה •
 ושמחת בתגך אתה ובנה •
 ובהך

הוא (ירושלים) • קולו חיון עולמי •
 געו געועס! שיר חיערע נחל •
 קחממען • מ פריסט דים עקרי •
 וטהונג עהרפורטס: עקולו, לחסט •
 חיהר חוכמיה חרליך, ליבליטע •
 וידער ערטחנען; וויינט חין דער •
 סוכה זיבען סחגע • נ חיינע ער •
 לע נחלימן סחלוגס דער גחסטליט •
 ערחרדוכג, פיינדעס סוסל •
 דחרין • יעדער חיינהייאסע חוכג •
 סער ישראל: קולו חין דער סוכה •
 וטהנען • סחמסט לוויט דען רוהק •
 דע: ערטחנען, דער חין חיערער •
 חיסטע וטהנעס, דחן ווערדעט •
 חיהר חיס רוהע עייערן: חח לחנג •
 חיהר לעבט; חיערע נחלקקח •
 חען ווערדען עז ערפחערע •
 ע דער חולערהחכוסע החס •
 דורך חוכערן ערלוק: ער (מסה) •
 וחוכרער געליגט זיכעס החכ •
 געסחטלטען סחלקע, ער החס •
 עז חוכסער סוכות סחן וחלקי •
 געזעלט; וח לוויטען זיכע וחקר •
 טע: « חיק החכע דים קינדער •
 ישראל: חין סוכו וטהנען • וזען •
 פ חיק החכע דען חיערערע: •
 חיינע: סחלקע: בעגנחדיגט; חיק •
 החכע חיהררעכט חויגעסיהרס •
 ויח: חחנעכליכט, חל: חיק: יח •
 חוי: מכריס געסיהרס, « צ דח: •
 יחחערגעסרייח חיינר געחיינ •
 דע חויס לו חיינען חהרען גע •
 קחממען • חוכר חיק החכע חיהר •
 חיינען ערלוקער געזחכרס • משה •
 חחכטע חירויף דים סעזטע דעז •
 עויגען בעקחככט • ק ער, דער •
 עויג לעבערע; דער בעסטח •
 חער דער לוקוכט, ער זעלבס •
 בעסחחל חוכר ססרמך: דח •
 סוכות • סעזט: וחל: חויס דח: זיבען •
 סחגע עייערן • ר ק' • ח טיטלע •
 חוי דיינער היחחליטען וטהנען •
 חולערהחכ: טער! דיינע סער •
 וחחחונג, יח גכחדיג חוכר •
 זעכרע היין דיינער געחיינרע •
 ח' • חן דיינעס סעזט: וחל: •
 דח סרקהלק: ייח, דח, דייח: חקה •
 חוכר

טהען; זיינער ווייזט זיך חסד
העררליכקייט הולדיגע חיד. ח.
מיט דעזער פֿרוכט דעז הערר
ליכטען בויטע; .ה ק. הק"ה
געריהט חסד ער חין דער
פֿערוואנדלונג דעז פֿון חיהק גע
סילטען פֿלוק; חיהן קרמלען
זיח מיט רוהק חסד גיג. ח. מיט
פֿחללויגען. ו. ק' ער גיסט
דעז זעגענז פֿילע חוץ דעז
היממעל פֿפֿערטען, חיבער חין
פֿלוק דחז חיהן פֿרייזט מיט
גייזט חסד הערל. ח. חסד מיט
חיינעק חסד פֿחק בויטע עבות.
ז. ח. דיח טוגענדען ערהמלטען
דחז חיבערגעוויכט, דיח זיכרען
ווערדען פֿערלייטעט. דיח פֿלחמ
מע דעז היללעכטייערז חסד
פֿערז. ח. יענען וועלכע ערבות
ערגרייטען. ח. חיינערע פֿערוואנד
לונג ווירד דער פֿריידען פֿילע
געכיסען; הילטעס חייך פֿעזט
חן דען בעפֿעהלען חיינער; קח.
כחג, חסד זייד פֿרחהלך פֿחק
דעק עוויגען חיינערק גחטטע.
ט ער, רעגטעט דעז טחגז חסד
דער כחט, ווירד חיינערע בע.
טווערליכקייטן היממעלעכען
ווירד כחדיגען דען סטחלז חיינע.
רער קוואלער, דחמיט חיהר כיכט
געסטחרט ווערדעט, חק פֿריי
דעכעזט דער זעבען טחגע.
י. ק' יח, ער ווירד פֿערנעהען
חין פֿלעהן, דער חללחכטיגע!
ער ווירד חין געבעט ערהערען,
חסד געפֿחלזיג וויח חפֿער חח
כעהמען דחז ליזפעלן חיינעזחז
דעז. ח. פֿיינערט דיעזע פֿעזט
דעק עוויגען. כ. ח. מיט יוגענד
קרמלעט ווירד ער חין הילדעז
פֿלוק חוירזוטען, דחז מיט פֿריי
דען פֿיינערט זיין פֿעזט חסד חין
דער סיכז וויילט, זיבען טחגע
חיס יחערע. ל. ח. חיינעז ווירד
ער דיח חסד פֿחן חיינערן טול.
טערן כיהמען דחז ווערדעט
חיהר עז מיט וועלכע פֿיינער, חין
דער טחדט חיינערער בעטטח:

אֲפֹדְנוּ הוֹד וְהָדָר • בְּפָרִי עֵץ
הָדָר: הַמְרוֹמָם בְּקֹהֶל עַם
נְצוּרִים • בְּהִלּוּל וּפֶאֶר אוֹתוֹ
מִכְתִּירִים • בְּכַפּוֹת תְּמָרִים:
וַיִּרֶק רֹב בְּרָכוֹת מֵאַרְבוֹת:
לֹא־מִהִלְלוּ מִסְרָעָה וּמִקְרָבָהּ
וּבַעֲנָה עֵץ עֵבֶת: זִכִּיּוֹת יוֹכְרֵעוּ
וְעוֹזֵי וּמַחֲלִי מִלְּהַפּוֹת בְּשִׁלְהֶבֶת
רִשְׁפֵי גַחַל • תּוֹמְכֵי עֶרְבֵי נָחַל:
חֲדוֹת רֹב תִּמְצְאוּ בְּלִהְקִתְכֶם •
חֲסוֹנִים בְּצוּרֵי דָרַת מִלְּכֶכֶם •
וּשְׂמִיחָתֶם לִפְנֵי יי אֱלֹהֵיכֶם:
טָרַחְכֶם יִפְּקוּ נוֹהַג לִילוֹת וַיִּמִּי •
גִּאֹן נֹגְשֵׁיכֶם יִגְדַּע וַיִּדְמִי •
לְבַל תִּעֲנֶשׂוּ בַּחֲגִיגַת שְׁבַעַת
יָמִים: יִסְכִּית אֵל פִּלּוֹל וַיִּאֲזִין
הַגִּזְוִי • וַיִּקְבֵּל בְּקֹרְבָן רַחֲשׁ
עֲנִיִּי • וְחֲגִתֶם מֵאוֹתוֹ חַג לִי:
בְּשִׁרְוֹן בֵּית יִחְלִיָּה לְשׁוֹשָׁנָה •
חֲזִיגַת וְעוֹצָרַת וְסוֹכְכַת בְּרִנָּה •
שְׁבַעַת יָמִים בְּשָׁנָה: לַעֲתִיּוֹסִיר
סָבֵל מֵעַל שְׂכָמֵיכֶם • תִּרְוֵנוּ
וְתַחְגּוּ בְּקִרְיַת מוֹעֲדֵיכֶם • חֲקִית
עוֹלָם לְדֹרֵיכֶם: מִשְׁגִּית

מחרך

זמגט קהל יתברך.

וזהו הענין אשר קיבלו בזה הזמן ,

קו"ח

מיוסד ע"פ א"ב בראשן הקרוזות ובסוף חתום

זהמ"ק שלמה.

ק'. (מִכְעַן ווִילֵן חֵךְ אִיט מוֹכֵד
חֹכֵד לֹכֵג, דַּעַן עֵרֶה מְרַעֵר
דַּעַר גַּעֲבַעַט; וְחַ טַפְרַחַךְ
עַר: עֵרְגֵּי יֵפֶס דִּיעוֹעַ גַּעַ
וּמִכְוֹעַ חֶמֶץ עֵרֹסַעַן טַחַג דַּעַ
עֵרֹסַעַן. קְדוּשָׁה.

ק. יינער קלוגהכט הולדיגט
ח טטיווע חכטיגער פלו
טהען

את חג יי שבעת ימים:
חז אהלל בפסח ולשון. לשומע קול
לחשון. בנים ולביתם לכם ביום
הראשון. קדוש!

רְגוּל מִקּוֹלוֹת מֵיִם נֶאֱדָר
אֶפְדֵּנוּ

הגדול

בכבוד שמך: הגבור לנצח והנורא בנוראותיה.
המלך היושב על כסא רם ונשא:

שוכן עד מרום וקדוש שמו. וכתוב
רגנו צדיקים ביי לישרים נאווה תהלה:
כפי ישרים תהלה. ובדברי צדיקים תתברך.
ובלשון חסידים תתרום. ובקרב קדושים תתקדש:

ובמקהלות רבבות עמך בית ישראל ברנה יתפאר
שמך מלכנו בכל דור ודור שכן חובת כל היצורים
לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו להודות להלל לשבח
לפאר קרומם להדר לברך לעלה ולקלם על כל
דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך:
ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול
והקדוש בשמים ובארץ: כי לך נאה יי אלהינו
ואלהי אבותינו שיר ושבחה הלל וזמרה עז
וממשלה נצח גדלה וגבורה תהלה ותפארת
קדשה ומלכות ברכות והודאות מעתה ועד
עולם: ברוך אתה יי אל מלך גדול בתשבחות
אל ההודאות אדון הנפלאות הבורר בשירי
זמרה מלך אל חי העולמים: כס"ז אומר - חצי קריש.

ועתה יגדל נא פת ארני באשר דברת לאמר
זכר רחמיך יי וחסדיך בי עולם המרה:

יתגדל ויתקדש שמך רבא בעלמא די ברך ברעותה וימליך
מלכותה בתיבון וביומיבון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן
קריב ואמרו אמן. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא.

טָעוֹן בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ. לְכָרֶךְ אֶת
עֲמֻק עֲזָנִין בְּעֲנִינֵינוּ. יְהִי הַשְׁקִיפָה
מִמַּעוֹן קִדְשָׁהּ לְכָרֶכְנוּ. עִם
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לְאֲבוֹתֵינוּ.
זִבַּח חֶלֶב וְדָבַשׁ כְּבָרְכָתָנוּ. רִיבָה
יְיָ אֶת יְרִיבֵי נַפְשֵׁנוּ: פְּגִיה בֵּיתָהּ
בְּמִכּוֹנָתוֹ וְהִיכָל בְּמִלְאָתוֹ. רְצוּף
תּוֹכוֹ אֶהְבֶּה כְבוֹד שְׂכִינָתוֹ. שְׁפֹשֶׁף
וּמָגֵן יְיָ צְבָאוֹת בְּהַשְׁבָּתוֹ. מָרוֹם
וְנִשְׁאֵא יְכִנֹּס יִקְבֵּץ תְּפוּצָתוֹ. שִׁיר
חֲדָשׁ לְשׁוּרֵר וְלֹאזֹר בְּאֲדָמָתוֹ.
וְאֲנִי תִפְלְתִי לָהּ יְיָ עַתָּה רְצוֹן
בְּעַתָּה: נְהַלְלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵל
סֶפֶת דָּוִד עֲבֹדָהּ. תְּפוּץ כְּאֵז
זִבְחֵי צֶדֶק מִבְּנֵי יִדְיָהּ. וַיְגַדֵּל
שִׁמְךָ וַיִּשְׁמְחוּ בְּךָ תַּרְדִּיָּה. אֲמִין
כְּאֵז תִּלְיָהּ דְּבִקְיָה לְבוֹדִיָּה.
יִרְנְנוּ וַיִּשְׂמְחוּ בְּךָ תַּחֲצִי צִיּוֹן
עֲדִיָּה. וַיֹּאמְרוּ תַּמִּיד יְגַדֵּל יְיָ
הַתַּחֲצֵץ שְׁלוֹם עֲבֹדִיָּה:

לִשְׁמֹרוֹ וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם
בְּרִית עוֹלָם׃ בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹתָהּ הִיא לְעוֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה
יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיְנַפֵּשׁ׃

וַיֹּדְבַר מֹשֶׁה אֶת־מִעְדֵי יְהוָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
חצי קריש. שמונה עשרה וכו' בראתמול.

נֹרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה פִלֵּא : מַלְכוּתָךְ רָאוּ בְנֵיךְ
בִּזְקֵי יָם לִפְנֵי מִשָּׁה •

חג טליא שבעת יומין • כל
שבעה לתשלומין • מתנות ידים
נשלמין • סגוב ישע עולמים :
זה צור ישענו פצו פה ואמרו :

יְהוָה וַיִּמְלֹךְ לְעַלְמָא וְעַד : וַיֹּאמֶר כִּי־פָדָה יְיָ אֶת־
יַעֲקֹב וַיֵּצֵא לוֹ מִיַּד חֲזָק מִמֶּנּוּ •

חג פקזות שתא ואסיה • צאן
פזורה להאסיה • קדוש רזיה
יוסיה • שמע גאלה שגיה יד
תוסיה • פרוך אתה יגאל ישראל :
נע, חוכר דח: לוויטע מחל חסד עכבחרע (וויח עהעדעם חין מלרים), דיח חלחחכט זיך.

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵנוּ
לְחַיִּים וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמָךְ וְתַקֵּנוּ בְּעֲצָה
טוֹבָה מִלִּפְנֵיךְ וְרוֹשִׁיעֵנוּ לִמְעַן שְׁמָךְ וְהַגֵּן
בְּעֵדֵנוּ וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ אֹיֵב דָּבָר וְחָרָב וְרָעָב
וְיָגוֹן וְהַסֵּר שָׁטָן מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵנוּ וּבָצֵל כְּנַפֶּיךָ
תַּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה כִּי אֵל
מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה וּשְׁמוֹר צִאתָנוּ וּבֹאֲנוּ
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם • וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ
סִבַּת שְׁלוֹמָךְ •

מיוסר ע"ס א"ב וזהמ"ח אליעזר בר שמשון חוק ואמין חתום בסוף.
אדברה ואעירה בירחי קדם
אזכירה בעזר שדי עמדי בהלו
האירה גבול קדשו נוססה
אדברה. רעדען ווילן חיק, בע
הערקען, געדענקען דער חלסטען
ליסטען, דח דער חלחחכטיגע נחך
מיט חוכו וחר, דח זיין ליכט חוכו
בעסטרמהלטע, ערהמהעט וחר

רחו: ליכען מיט, און חין לע-
געכחק זיך דורך דען ריט דרחה
גען קחו. תחומהיגע לויבהיטטען
ריכטעטע דער עוויגע עהעדעק
(בייט וויזלוג חוי: מלריס) חוין,
מיט קחוטליכען ליערדען גערעקי
קעט; זי חובערנחכטעטע ישראל;
חחכטחכט דען גחכלען וועג הוה
דורך. לויבהיטטע בערייטעטע חית
פרייען ער (אנרעס), טטעלסטע
זיח פערט, חוכר ענגעל ספייזטען
חוכטער דען בייטען; לוק חוכדעכ
קען דייזען אההכען ישראל חין דער
סוכ' יעלט. חית גייזטע טויעטע ער
(יעקב), דים סוכה זיכער נחכ
קחחחען, ער דער זיכען סחחכען
היטטען בויעטע, דח ער, נחך
לוחכליג יתהרען, ווידער נחך כנען
לוריקקעהרסע. לוחחקחחחעכר
חחכע טרחגהיט חוס דחו געכחט
דער סוכה ערפולט אערדען; דער
חולערהייזגוסע חוחטחטטעטע
חייכט ישראל מיט לויבהיטטען, לוק
ערזחטל ווחהלוגעבוטער ווחהכוכען.
ערהחחע, עוויגער דים היטטע
(דוד'ג) ווידער חוין ישראל; חחחע
געבורגע! סטעלע, ערלחזער,
דייכען חוחגעטחטטעכען חולחח
ווידער הער, וחחחע דים לער
סטרייטען חוי: דער פייכדע חעכגע!
ח ריכטע דים פערווייטעטע היט
טעעחפחח, ווידריגע דער חוי'ע'יה
רוכג דייכע: הייליגען ווחהכויטלעו
חוכו, חוכר כייען לחכגע: חוכג זיכען
דח סרייען דיר. חוחטחטטעכדע
דעקקע ווערדע חוכו, דים דייכער
חחרדען רעטטע פחן פערלעטהרעכ
דער פלחחחע; פערגעלט זיעכעכ
פחך דען בחוען נחכבחרען!
מיט דעקקע סיטלעט דער ער,
החכעכע פורכטכחרע, עוויגע,
דחו קיכטסיגע פחלוק, חוכר דעק
דורך חולחחכט פערטהערלויכ
טען זינגען דחנקגעחוכגע וויר. זחרייען זיח (ישראל) חולע, פריידיג, וויכלעכד, חין
חיבערסחעלגליכער ווחכנע:

פסוקה מלגור. גדי יזרקר
מסמנים: סכר. ערן מקדם
סכרה. עדי יקר מסכרה: דרך
גבר לנים: סכה פומבי תקן
וגעין. ויאכלו תחת העין. לזכר
סכה חונים: סכה צפה לגיניו
לסכור. צאנו עשרה סכור.
בשובו לעשרים שנים: סכה
קדם במצוה מלהתעצל. קדוש
בסכור. צלצל. תשלום דירת
מעונים: סכה רומם במרום
ישראל. רפא מזבח גואל.
וכנס פזיריה מבין המונים: סכה
שוממה אנא תקם. שכינתה
נוקה להקם. רגן לחדש אמונים:
סכה תהיה לנו לצל. תאוביה
מלהט להנצל. השב שבועה
לשכנים:

סכה אל נשגב במזרא.
מסכה לעם גברא. נאור
ואדיר בהדרה. משירי
אהודנו בשירה לשירה:
בגילה ברנה בשמחה
רבה ואמרו כלם:

מייכמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש
נורא

ו חיינע סוכה החטער פֿירדח: היי
 זיגע פֿחוק בעטטיאחט. ער זעטלע
 חיהנען ווייזע לעהרען חיון, חו' זיס
 זיח ח'ידען פֿחורליגליכזטען געזעס
 לען חוכטער ריכטען. ז יענע סוכה
 בעטט חנד חוי: זיבען ריינען ווילקן,
 דוח חיהנען לור ווההנונג, לור דעקע,
 לור טוטל וועהר, חוכר לו חוכטער
 זיגען וויח ווייכע חוכר זיכטע
 פֿחורטער דיעכטען. ח פֿיער
 ווילקען סטחולטעסען דוח ווילכער
 דער סוכה; חיינע פֿיכטע גונג
 חיהנען פֿחורח, דען וועגלו ביהנען;
 חויל דער זעכטען זיגערטען זיח
 וויח חויל חיינעם העררליכען רוהע
 בעטטע. ח לור דעקע חייבער דער
 סוכה דיעכטע דוח זיבעכטע, דחט
 קיין וועסטער זיח טרעכע. דעקען
 חוכר חוכטערלחגיגין גליכען זיידען
 לייגען; ח'לויטעט דוח חייבערליכע
 רוכג דער טריכטעלעהרען. (דוח
 לויבהיטטע חיוט געזעלחחסיג גע
 בויט ח'ט חוויח חרדעכטליכען ווילכע
 דען, דוח דייטעט דח: ווילכט סוכות
 חו, דח: חייכח ח'ל פֿחורקחחען
 לווייכח ח'ל חחנגעלחחט געטריע
 בען חיוט חין ערלחחלונג דע: לוגע
 (חוי: מ'ר'יס), דער חוכטער גע
 זינג חוכר זיטעכטפיעל היכלחג.
 חוכערלויכט חיוט דער געברויך דע:
 סוכה היחולע: ווילכער דער זיבען
 פֿעזטטחגע (סוכות), וויח דח:
 פֿעזטטחגע (חגיגה), דח: חיהס
 גלייך געטטעלזט חיוט; היחחליטע
 הייזקייט רוהעט חויל ביידען:
 חחוי' דחט חירע כח'קחחען
 דוח סוכה קעכען, דרוס: ח'לזט
 חין לויבהיטטען חיהר ווילכען; חוכ
 טער רח: עכלויכ רוהעטען חייערע

וחקן חכמי חרשים. רבי תורות
 משננים: ספרה זכי נשיאים
 שבעה. זבולין סבוכין מלפנעה
 בסגמטין נוחים ועגונים: ספרה
 חויות ארבעה רבועים. חמישי
 לתור נוסעים. רבוצים על כבוד
 בסגנים: ספרה טעונה לטלל
 בזביונים. טלול ומצץ בשנים.
 שם אלוף נבונים: ספרה יוכשרה
 דפונה סדרים. יורה מלא
 וחסרים. משם גמרו נוגנים:
 ספרה כל לשבעה אסורה. בחגיגה
 אשר לה החברה. שמים עליהם
 מלחנים: ספרה למען ידעו
 דורותיכם. לכן בסבורה
 מושבותיכם וירד מטליות עגנים:
 ספרה מפרי הארץ להכתיר:
 מפה לנשר ולנתר. נאות יושר
 ודפנים: ספרה גנבך רקבש
 כשרה. גסר פסל מלגברה.
 יקרים. אמרים מפנינים: ספרה
 סגלה באהלה גור. סתורה

פֿחורפֿחורען, חוהטחטטעט פֿחון ווילקענדעקקע. ח'יס דען פֿריכטען דעז לוכדעז
 ווירד דוח סוכה חוהקחחלעט! חוכערלויכט חיוט, טיכער חוכטער דוח לויכדעקקע לו
 ברייטען וועגען דעז העררליכען לעכדען לויכען, דחך, לור לירע חיוט' ערלויכט,
 טרער חו דען ווילכען. דוח סוכה פֿחון * נגב"ך רקב"ח חיוט כחך דעס געזעל' טויג
 זיך, לופל לייכט חכפחולעכדע רינגע (חין דער דעקע) חחכען זיח חוכטויגליך; זי
 בעטטחחען דוח ווילכען, ערלער דען פֿערלען. געחייגניט חוס דוח סוכה זיין, חין
 חיהר לו ווילכען; פֿערפֿחולען חיוט זיח חוכטויגליך לור ווילכען (חח סוכות).

(*) נגב"ך רקב"ש, ר"ח נזיס, נזיס, נהמה, כותים, דופים קיילים, צורגנין
 צומרי כירות, כדחית' נחם' סוכה דף ח' ע"ב.

אַחֲרֵיכֶם וְהַשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְהָיָה אִפְּיָהוּה בְּכֶם
 וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא
 תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאִבְדֶּתֶם מִיָּדָהּ מֵעַל הָאָרֶץ
 הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וְשָׁמַתֶּם אֶת־דְּבַר־י
 אֱלֹהִים עַל־לִבְכֶּם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרֶתֶם אֹתָם
 לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְזָרוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם:
 וּלְמִדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדָבָר בָּם בְּשִׁבְתְּכֶם
 בְּבִירְתְּכֶם וּבְכֹל־כֶּתֶךָ בְּיָרֵךְ וּבְשִׁכְכֶךָ וּבְקוּמְכֶךָ:
 וּכְתַבְתֶּם עַל־מִזוּזֹת בֵּיתְכֶם וּבְשַׁעְרֵיכֶם: לְמַעַן יִרְבּוּ
 יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
 לַאֲבֹתֵיכֶם לֵאמֹר לָהֶם כִּי־יִמֵּי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:
 כַּמֶּדְבָּר וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית
 עַל־כַּנְפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית
 הַכֶּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם
 אֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם
 אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לִבְכֶּם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם
 אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם
 אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קֳדָשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: יֵשׁ לְכָרֶךְ לֵאלֹהֵיכֶם
 אֱמֶת וְאַמוּנָה כָּל־זֹאת וְקִיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יי
 אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זֹלָתוֹ וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ הַפּוֹדֵנוּ
 מִיַּד־מַלְכִּים מִלִּבְנוֹ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־הָעֲרִיצִים
 הָאֵל

בְּדַבְרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הֵם
חַיֵּינוּ וְאֶרֶץ יְמֵינוּ וּבָהֶם נִהְיָה יוֹמָם וּלְיָלָה •
וְאֶהְבֶּתְךָ אֶל־תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים •

חג, הסכות תעשה לה •
ושמחת אתה וחילך •
יברך מעבדך ומעלך • חדוה
אהבה ואהבה בכללך: ברוך
אתה יי אלהי עמו ישראל:

חגן פיערע דמו סוכות
פעוט חוכר פרייט' דיק נעבוס
דען דייכגען; דיעו ברוינגט חין
חלל דיין סהון חוכר ווהכדעל זעע
גען, פריידע, זיעבע חוכר חיינס
סרפכט חין דייכען לירקען. גע
לחכס זיעעט דוח, עוויגער, דער
זיין פחוק ישראל זיעבט.

יסיד אומר אל מלך נאמן

דברים ו' ד'

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אחד:
כלל ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

וְאֶהְבֶּתְךָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ תְהִלָּתְךָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אֲנִי
מִצִּיּוֹן הַיּוֹם עַל־לִבְּךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּ בָּם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְךָ־כֶתֶךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכֶכֶךָ
וּבְקוֹמֶךָ: וְקִשְׁרַתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶיךָ וְהָיוּ לְטַטְפַּת בֵּין
עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיוּ דברים וְהָיוּ אִם־שָׁמַע תִּשְׁמָעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
אֲנִי מְצִוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל־לִבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם:
וְנָתַתִּי מִטַּר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִקָּוֶשׁ
וְאִסַּפְתִּי דִגְלָךְ וְתִירְשֶׁךָ וְיִצְהָרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשִׁדְּךָ לְבִהְמֹתֶךָ וְאִכְלָתוּ וְשָׂבַעְתָּ: הַשְׁמִירוּ לָכֶם
פִּנְיֹתֶיךָ לְבַבְכֶם וְסִרְתֶּם וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים

אחרים

מעריב ליל שני של סכות •

ומגם קהל יתברך.

ומהרענן דער סון ברכו ומגם,

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם
ויתנשא שמו של מלך מלכי
המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא
ראשון והוא אחרון ומבלעדיו
אין אלהים סלו לרוכב בערבות
בית שמו ועלו לשניו • ושמו
מרום על כל ברכה ותהלה:
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

ס' ברכו את יי המברך:
קי"ט ברוך יי המברך לעולם ועד:
ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם אשר
בדברו מעריב ערבים
בהכמה פותח שערים
ובתבונה משנה עתים

ומחליף את הזמנים ומסדר את הכוכבים
במשמרותיהם ברקיע ברצונו בורא יום ולילה
גולל אור מפני השק והשק מפני האור • ומעביר
יום ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין לילה
יי צבאות שמו • אל חי וקיים תמיד • ימלוך
עלינו לעולם ועד •

היון דער ערסטע סתג סכות חס שנת וחר • ומגם חסן
דוח למיטע כחט דמי מערבית סתג דער ערסטע כחט.

מיוסד ע"פ א"ב עד גמירא אלא שנת מלע נו פיוט סוכה אזכרת.

חג אסיף תקופת השנה • חג חס סעוט דעו סרוט •
בשמחה להרבבות שושנה • חס כריכענו, ווען דחו יתהר
גילה חרות ורננה • דודי בבקר • ייכען קריזלויך בעטלויסט,
חסדך ובערב רנה: ברוך • סטיגט דיח פרידע דעוה חורען
אתה יי המעריב ערבים: סחוקן. סחוקן, עכסליקט
אהבת עולם בית ישראל עמה אהבת, תורה • חסד וחסד פחול ריהט ע:
ומצות הקים ומשפטים אותנו למדת, עלינו יי • חסד וחסד פחול ריהט ע:
אלהינו בשכבנו ובקומנו נשית בהקנה, ונשמח • חסד וחסד פחול ריהט ע:
ברברי

אהבת עולם בית ישראל עמה אהבת, תורה
ומצות הקים ומשפטים אותנו למדת, עלינו יי
אלהינו בשכבנו ובקומנו נשית בהקנה, ונשמח
ברברי

בשנת מוליטין ס"ח וקורין ג' חנוכה נפ' וזאת הנרכה.

וזאת הנרכה אשר ברח משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו: ויאמר יהוה מסיני באוורח משעיר למו הוביע מהר פארן ואתה מרכבת קדש מימינו אל שדה למו: אף חבב עמים כל-קדשיו בידך והם חבו לרגלך ישא מדברתיך: תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב: ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: יחי ראובן ואל-ימות ויהי מתיו כספר: וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל-עמו הביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה: לוי וללוי אמר תמיה ואוריה לא שחידך אשר נסיתו בפסח תריביו על-מי מריבה: האמר לאביו ולאמו לא ראיתו ואת אחיו לא הכיר ואת בנו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו: יורו משפטיה ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפה וכליל על-מזבחה: ברח יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן-קומון: ס לבנימן אמר יד יד יהוה ישכן לבטח עליו חפה עליו כל-היום ובין כתפיו שכן: ג וליוסף אמר מברכת יהוה ארצו מסגד שמים מפל ומתהום רבצת תחת: ומסגד תבואת שמש ומסגד גרש ירחים: ומראש הררי-קדם ומסגד גבעות עולם: ומסגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבואתה לראשי-סוף ולקדקד נזיר אחיו: בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים ינבח יחדו אפסי-ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה: ומגניהן וגוללין ומחזירין הס"ת להיכל.

ח"ק, תפלה בלחש, והס"ן חזר, קדוש שלם, עלינו, ק"י.

יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר
 מחשבות לבב עמה והכן לבכם אליה: והוא רחום
 יכפר עון ולא ישחת והרבה להשיב אפן ולא יעיר
 כל חמתו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד
 לכל קראיה: צדקתה צדק לעולם ותורתה אמת:
 תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת
 לאבותינו מימי קדם: ברוך אדני יום יום יעמם
 לנו האל ישועתנו סלה: "צבאות עמנו משגב לנו
 אלהי יעקב סלה: "צבאות אשרי אדם בוטח בה:
 "הושיעה המלך יענינו ביום קראנו: ברוך (הוא)
 אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן
 לנו תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו הוא יפתח
 לבנו בתורתו וישם בלבנו אהבתו ויראתו ולעשות
 רצונו ולעבדו בלבב שלם למען לא ניגע לריק ולא
 נלד לבהלה: יהי רצון מלפניה "אלהינו ואלהי
 אבותינו שנישמור חקיה בעולם הזה ונזכה ונחיה
 ונראה ונירש טובה וברכה לשני ימות המשיח
 ולחי העולם הבא: למען יזמרה כבוד ולא ידם "אלהי
 לעולם אודה: ברוך הגבר אשר יבטח ב"י
 והיה "מבטחו: בטחו ב"י עדי עד כי ביה "צור
 עולמים: ויבטחו בה יודעי שמך כי לא עזבת
 דרשיה: "חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

סלי קדיש, ש"ע ויח לו מעריב, וספ"ן חזרה, ק"ש, עלינו,

ק"י, וכחל נצח מ סיפין ואני תפילתי אסר ח"ק וקורין בתורה.

ואני תפילתי לה ייעתרצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך: ג"ס

בשבת ה' אומרים, מזמור שיר ליום השבת: (צ"ב)
 מזמור שיר לעתיד לבא - ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העלמים:
 אמר רבי אלעזר אמר רבי תנינא - תלמידי חכמים מרבים שלום
 בעולם: שנאמר וכל בן־בן למודי יי ורב שלום בניה: אל תקרא
 בניה אלא בניה: שלום רב לאהבי תורתה ואין למו מבשול:
 יהי שלום בחילך שלמה בארמנותיה: למען אחי ורעי אברהם
 שלום בק: למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך: יי עז לעמו
 יתן יי ויברך את עמו בשלום: ק"ה עלינו, ויטהע וקבעו בסוף מערב.
 ואומרין מזמור פל יי ואח"כ מזמו' ע"ו, וי"א מזמו' מ"ב, וי"א מזמו' ג' וי"א מזמו' ט' וי"א מזמו' כ"א.

ת פ ל ת מ נ ח ה

ומתפללין אשר יזעזע חכען וייסע 60, ואח"כ ובא לציון ונשבת ואני מתלתי.

ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יי: ואני
 זאת בריתי אתם אמר יי רוחי אשר עליה ודברי
 אשר שמתי בפיה לא ימוש מפיה וכופי זרעה
 וכופי זרע זרעה אמר יי מעתה ועד עולם: ואתה
 קדוש יושב תהלות ישראל: וקרא זה אל זה ואמר
 קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ
 כבודו: ומקבלין דין מן דין ואמרין קדיש בשמי
 מרומא עלאה בית שכינתה קדיש עראעא עובד
 גבורתה קדיש לעלם ולעלמי עלמא יי צבאות
 מליא כל ארעא זיו ירה: ותשאני רוח ואשמע
 אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יי ממקומו:
 ונמלטני רוחא ושמערת בתרי קל זיע סגיא
 דמישבחין ואמרין בריך יקרא דיי מאתה
 בית שכינתה: וימלך לעלם ועד: מלכותה
 קאם לעלם ולעלמי עלמא: יי אלהי אברהם

והלבונה. משקל שבעים שבעים מנה: מור
 וקציעה שכלת נרד וכרכם משקל ששה עשר
 ששה עשר מנה: הקשט שנים עשר. וקלופה
 שלשה. וקנמון תשעה. ברית ברשינה תשעה
 קבין. יין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא.
 ואם אין לו יין קפריסין מביא חמר חורין עתיק:
 מלח סדומית רבע (הקב). מעלה עשן כר
 שהוא: רבי נתן אומר אף כפת הירדן כל שהוא
 ואם נתן בה דבש פסולה. אם חסר אחת מכל
 סמניה חייב מיתה: רבן שמעון בן גמליא אומר.
 הצרי אינו אלא שרה הנוטה מעצי הקטף: ברית
 ברשינה ששפין בה את הצפרן. כדי שתהא נאה:
 יין קפריסין ששורין בו את הצפרן. כדי שתהא
 עזרה: והלא מי רגלים יפין לה אלא שאין
 מכניסין מי רגלים בעזרה מפני הכבוד:

השיר שהלויים היו אומרים בבית המקדש:
 ביום הראשון היו אומרים, ליי הארץ ומלואה תכל ויושבי בה:
 בשני היו אומרים,

גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו הרקדשו: (מח)
 בשלישי היו אומרים,

אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפוט: (פ"ב)
 ברביעי היו אומרים, אל נקמות יי אל נקמות הופיע: (צ"ד)
 בחמישי היו אומרים הרנינו לאלהים עזנו הריעו לאהי יעקב: (פ"ה)
 בששי היו אומרים, יי מלך גאות לבש לבש יי עז התאזר אף
 תכון תיכל כל תמוט: (צ"ז)

שִׁמְךָ בְּקֹדֶשׁ. בְּכָתוּב עַל יַד נְבִיאָה וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וַאֲמַר:
 קו"ס קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
 ס' כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם מִשְׁרָתוֹ שׂוֹאֲלִים זֶה לָזֶה
 אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעִמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמְרוּ:
 קו"ס בָּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ:

ס' מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֹּן בְּרַחֲמִים וַיַּחֲזֵן עִם הַמִּיחָדִּים שְׁמוֹ עֶרֶב
 וְבִקְרָב בְּכָל יוֹם הַמִּיד פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:
 קו"ס שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:
 ס' אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מְלַכְנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ וְהוּא
 יִשְׁמָעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעֵינֵי כָּל חַי לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:
 קו"ס אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

אדיר אדירנו יי אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ. והיה
 יי למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:

ס' וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:
 קו"ס יְמִלֶךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הִלְלוּהָ:
 ס' לְדֹר וָדֹר נְגִיד גְּדֻלָּה וְלִנְצַח נִצָּחִים קְדֻשָּׁתְךָ בְּקִדְיִשׁ וּשְׁבַחָה
 אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד בִּי אֵל מֶלֶךְ גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ: אַתָּה בְּחִרְתָּנוּ וְכו', כְּדַלְעִיל.

סדר הושענות חסלא בסוף המחזור.

אֵין בְּאֱלֹהֵינוּ. אֵין בְּאֲדוֹנֵינוּ. אֵין בְּמַלְכֵנוּ. אֵין
 בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי בְּאֱלֹהֵינוּ. מִי בְּאֲדוֹנֵינוּ. מִי בְּמַלְכֵנוּ.
 מִי בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדָה לֵאלֹהֵינוּ. נוֹדָה לְאֲדוֹנֵינוּ. נוֹדָה
 לְמַלְכֵנוּ. נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בָּרוּךְ
 אֲדוֹנֵינוּ. בָּרוּךְ מַלְכֵנוּ. בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה
 הוּא אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵינוּ. אַתָּה הוּא
 מַלְכֵנוּ. אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא שְׂדֵה קִטְרֵנוּ
 אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֵת קִטְרֵת הַסַּמִּים:
 פְּטוּם הַקִּטְרֵת הַצָּרִי וְהַצִּפּוֹרֵן וְהַחֲלָבָנָה

וְתַחֲנוּנָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בָּרוּךְ אַתָּה יי
הַמְּחַיֵּה שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מִזְדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה ^{מזדים דר נכ} הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מִן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר גְּדוּרָה לָךְ וְגַם פֶּר תִּהְיֶה עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל גְּסִיקָה שְׂבָכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל גְּפִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל יַעַת עָרֵב וּבֶקֶר וְצַהֲרִים הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶּיךָ מִעוֹלָם קוּיֵנוּ לָךְ:

וְעַל כָּל־כֵּן יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מַלְכֵנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וְיִהְיֶה לָּךְ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמְתָּהָא יִשְׁוֹעֲתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ סֵלָה בָרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נֶאֱמָה לְהוֹדוֹת: ^{לע"ז} אִי אֲבוֹתֵינוּ בָּרַכְנוּ בְּבִרְכָּה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ הָאֱמוּנָה מִפִּי אֶהְרֹן וּבָנָיו בַּהֲגִים עִם קְדוּשָׁה בְּאֱמוּנָה: יְבָרְכֶךָ יי וְיִשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִחַנֶּךָ: יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשֵּׁם לָךְ שְׁלוֹם:

שֵׁם שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בָּרַכְנוּ אֲבִינוּ כָּל־נוֹכְחֶיךָ בְּאֹר פָּנֶיךָ כִּי בְּאֹר פָּנֶיךָ נִתְחַלְּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכָה אֶת־עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־יַעַת וּבְכָל־שְׁעָרָה בְּשְׁלוֹמָה: בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אלהי נצור וכו' והש"ן חזר הספלה ואומר קדושת נערי צד
נערי צד ונקדי ישה בסוד שיח שרפי קדש המקד ישים

כלם ישבעו ויתענגו מטובה ובשביעי רצית בוקדשתו חמדת
ימים אתו קראת. וזכר למעשה בראשית :

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו
טוב ומטיב הדרש לנו שובה אלינו בהמון רחמיה
בגלל אבות שעשו רצונה בנה ביתה בביתחנה
וכונן מקדשה על מכוננו ודראנו בבנינו ושמחנו
בתקוננו והשב כהנים לעבודתם ולוים לשירם
ולזמרים והשב ישראל לנויהם ושם נעלה ונראה
ונשתחוו לפניך בשלוש פעמי רגלינו ככתוב
בתורתך ^(דברי יו"ט) שלוש פעמים ובשנה יראה כל
זכורך את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר
בית המצות ובית השבעות ובית הסכות ולא
יראה את פני יהוה ריקם: איש כמתנת ידו
כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך:

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים
ולשלום לשמחה ולששון כאשר רצית ואמרת
לברכנו: כשת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו קדשנו
במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובה
ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת
והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון בשמחה ובששון
שבת ומועדי קדשה וישמחו בך ישראל מקדשי
שמה. ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל והזמנים:
רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב את
העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך

לִסְנֵי וְכִיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כַּבָּשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תָּמִיד וְשְׁנֵי עֶשְׂרֵנִים כֹּלֶת
מִנְחָה בְּלוֹלֶת שֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֲלֵת שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ עַל עֲלֵת הַתָּמִיד וְנִסְכָּה:
(זה קרבן שבת וקרבן היום כאמור לית' בכ"ו וס"מ ואין לאמרו וכ"כ יעז"ץ).

וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה
לָכֶם כָּל-מִלְאכָתָּ עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְחַגְתֶּם חֹג לַיהוָה
שִׁבְעַת יָמִים: וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשָּׁה רִיחַ נִיחָח לַיהוָה
פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁלֹשָׁה עָשָׂר אֵילָם שְׁנַיִם כִּבְשִׂים בְּנֵי-
שָׁנָה אַרְבַּעַה עָשָׂר תְּמִימִים יִהְיוּ:

וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי, פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם עֶשֶׂר. אֵילָם שְׁנַיִם.

כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבַּעַה עָשָׂר חֳמִיּוֹם : (מכח תס וכו')

וּבֵינֵם הַשְּׁלִישִׁי, פָּרִים עֲשֵׂתִי עֶשֶׂר • אֵילָם שְׁנָיִם •

כְּבָשִׁים בְּנֵי שְׁנֵה אַרְבַּעַה עָשָׂר תַּמִּימִם: וּמִכַּתֹּם וְכוּ'

וּבִיּוֹם הַרְבִּיעִי, פָּרִים עֲשָׂרָה • אֵילָם שְׁנַיִם •

כְּבָשִׁים בְּנֵי שֵׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תַּמִּימִם : וּמִכַּתֹּם וְכו'.

וּבֵיזֶם הַחֲמִישִׁי, פָּרִים תִּשְׁעָה • אֵילָם שְׁנַיִם •

כַּבְשִׁים בְּנֵי שְׁנָה אַרְבַּעָה עָשָׂר חֳמִיּוֹם : (מ כ ח ת ס ו כ ו ')

וּבְיוֹם הַשְּׁשִׁי, פָּרִים שְׁמֹנֶה • אֵילִם שְׁנָיִם •

כַּבְשִׁים בְּנֵי שְׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמוֹמִים : וּמִנְתָּם וְכוּ'

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, כָּרִים שְׂבַעַה • אֵילִם שְׁנַיִם •

כַּבְשִׁים בְּנֵי שְׁנֵה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תְּמִימִם : וּמִכַּתֹּס וְכוּ'

וּמִנַּחֲתָם וְנִסְכֵּיהֶם כַּמִּדְבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים
לֶפָר וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לֶאֱיִל וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֵּשׂ וַיֵּין
כְּנֶסֶכוֹ וְשִׁעִיר לִכְפֹּר וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם:
(לשבת ישמחו במלכותה שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי שביעי.)

כלם

אתה קדוש ושמך קדוש וקדשים בכל יום יהללוך סלה:
ברוך אתה יי האל הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים • אהבת אותנו •
ורצית בנו • ורוממתנו מכל הלשונות • וקדשתנו
במצותיך • וקרבתנו מקבנו לעבודתך ושמך
הגדול והקדוש עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה • מועדים
לשמחה חגים וזמנים לששון • את יום השבת הזה ואת יום
חג הסוכות הזה • זמן שמחתנו באהבה מקרא קדש
זכר ליציאת מצרים:

ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל
אדמתנו ואין אנחנו יכולים לעלות ולראות
ולשתחוות לפניך ולעשות חובותינו
בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא
שמך עליו מפני הוד השלוחה במקדשך: יהי
רצון מלפניך יי אלהינו ואהי אבותינו מקד רחמן
שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמך
הרבים ותבנהו מהרה ותגדל כבודו אבינו
מלכנו גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע
והנשא עלינו לעיני כל חי וקרב פזרינו מבין
הגוים ונפוצותינו בנס מירכתי ארץ והביאנו
לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך
בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות
חובותינו תמידים בסדרם ומוספיהם כהלכתם:
ואת מוסף יום (השבת הזה ואת מוסף יום חג הסוכות

יחולל אילות ויחשף יערות וגבור יהוה גבור מלחמה: שאו
 ובהיכלו כלו אמר כבוד: יהוה: שערים ראשיכם ושאו פתחי
 למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא
 לעולם: יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום:
 מלך הכבוד סלה:

כשמחזירין הספר תוך ההיכל אומרים:

ובנהח יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: קומה
 יהוה למנוחתך אתה וארון עזך: בנהיך ילבשו צדק
 וחסידיך ירגנו: בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך:
 כי לקח טוב נתתי לכם תורת אל תעזבו: עץ חיים
 היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר: דרכיה דרכי נעים
 וכל נתיבותיה שלום: השׁיבנו יהוה אליך ונשובה
 חדש ימינו בקרבך:

תפלת מוסף

הש"ן אומר חלי קדיש ומחפליין מוסף ואומרים פסוקי קרבן מוסף ובחמשה
 עשר וגו' וכן כי"ט שני.

כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא
 אל עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזוכר חסדי
 אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יי מגן אברהם:
 אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב להושיע.
 מכלל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
 נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
 לישני עפר מי כמותך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית
 ומחיה ומצמיח ישועה: ונאמן אתה להחיות מתים.
 ברוך אתה יי מחיה המתים:

וגדולתה: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוק יי
 כל מעשיה וחסידיה ברכוכה: כבוד מלכותה יאמרו
 וגבורתה ידברו: להודיע לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר
 מלכותו: מלכותה מלכות כל עולמים וממשהלה בבל
 דור ודר: סומך יי לכל הנפלים וזוקק לכל הכפופים: עיני
 כל אליה ישברו ואפה נותן להם את אכלם בעתו: פותח
 את ידה ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי בבל ורחמיו וחסיד
 בכל מעשיו: קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראהו
 באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם:
 שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת
 יי יבר פיי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:
 ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

הש"ן לוקח ס"ת בידו להוליכו מן הכימה ולהכניעו כהיכל ואומר:

חיו יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו:

והקהל עונים הודו על ארץ ושמים: וירם קרן לעמו תהלה
 לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה:

כ"ט כ"ח כ"ז

לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה
 תבל ויושביו בה: כי הוא על ימים
 יסדה ועל גהרות יכוננה: מי
 יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום
 קדשו: נקי כפים ובר לבב אשר
 לא נשא לשוא נפשו ולא נשבע
 למרמה: ישא ברכה מאת יהוה
 וצדקה מאלהי ישעו: זה דור
 דרשו מבקשי פניה יעקב סלה:
 שאו שערים ראשיכם והנשאו
 פתחי עלם ויבוא מלך הכבוד:
 מי זה מלך הכבוד יהוה עזו
 וגבור

כ"ט כ"ח כ"ז

מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים
 הבו ליהוה כבוד ועז: הבו ליהוה
 כבוד שמו השתחוו ליהוה
 בהדרת קדש: קול יהוה על המים
 אל הכבוד הרעים יהוה על מים
 רבים: קול יהוה בכח קול יהוה
 בהדר: קול יהוה שבר ארזים
 וישבר יהוה את ארזי לבנון:
 וירקידם כמו עגל לבנון ושריון
 כמו בן ראמים: קול יהוה חצב
 להבות אש: קול יהוה יחיל מדבר
 יחיל יהוה מדבר קדש: קול יהוה
 יחולל

יומיהו ויתן ארבה לשניהו ויתפרקו וישתזבון מן
כל עקא ומן כל מרעין בישין מרן די בשמיא
יהא בסעדהו כל זמן ועדן ונאמר אמן:

יקום פורקן מן שמיא חנא וחסדא ורחמי וחי אריכי
ומזוני רוחי וסיעתא דשמיא ובריות גופא ונהורא
מעליא: זרעא חיא וקימא. זרעא די לא יפסוק ודי לא
יבטול מפתגמי אורייתא: לכל קהלא קדישא הידין רברביא
עם זעריא טבליא ונשיא. מלכא דעלמא יברך יתכון פיש
חייכון ויסגא יומיכון ויתן ארבה לשניכון ויתפרקו
ותשתזבון מן כל עקא ומן כל מרעין בישין. מרן די
בשמיא יהא בסעדהו כל זמן ועדן. ונאמר אמן:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל הקהל
חקדוש הזה. עם כל קהלות הקדש. הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם
וכל אשר להם. ומי שמיחדים בתי כנסיות לתפלה. ומי שבאים
בתוכם להתפלל. ומי שנזונים גר למאור ויין לקדוש ולהבדלה ופת
לאורחים וצדקה לעניים וכל מי שעוסקים בצרכי צבור באמונה
הקדוש פרוה הוא ישלם שכרם ויסיר מהם כל מחלה וירפא לכל
גופם ויסלח לכל עונם וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם
עם כל ישראל אהיהם ונאמר אמן:

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה:

אשרי העם שבכה לו אשרי העם שיי אלהיו:

מהלה לדוד ארוממה אוהי המלך ואברכה שמך לעולם
ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יי
ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דוד לדוד ישבח מעשיך
וגבורתיך יגידו: הדר כבוד רהוקה ודברי נפלאהך
אשיחה: ועוזו נוראותיך יאמרו וגדלותך אספרנה: זכר
רב טובך יביעו וצדקתך ירננו: חנון ורחום יי אלה אפים

וגדל

צדיק בכל הדורות האל הנאמן האומר ועושה
המדבר ומקים • שכל דבריו אמת וצדק:
נאמן אתה הוא • יי אלהינו ונאמנים דברך ודבר אחד
מדברך אחר לא ישוב ריקם כי אל מלך נאמן ורחמן
אתה • ברוך אתה • יי האל הנאמן בכל דבריו:
רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת נפש תושע
במהרה בימינו • ברוך אתה • יי משמח ציון בבניה:
שמחנו • יי אלהינו באלהינו הנביא עבדך ובמלכות בית
דוד משיחך במהרה יבא ויגל לבנו על כסאו לא ישוב זר
ולא ינחלו עוד אחרים את כבודו • כי כשם קדשך נשבעת
לו שלא יכבה נרו לעולם ועד: ברוך אתה • יי מגן דוד:
על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השבת הזה
ועל יום חג הסוכות הזה שנתת לנו • יי אלהינו לקדושה ולמנוחה
לששון ולשמחה לכבוד ולתפארת • על הכל • יי אלהינו
אנחנו מודים לך ומברכים אותך ותרצה שמה בפי
כל חי תמיד לעולם ועד: ברוך אתה • יי מקדש השבת
וישראל והזמנים:

לשבת

יקום פורקן מדשמיא חנא וחסדא ורחמי וחי
אריכי ומזוני רויחי וסיעתא דשמיא ובריות גופא
ונהורא מעליא: זרעא חיא וקיימא • זרעא די לא
יפסוק ודי לא יבטול מפתגמי אורייתא: למרנן
ורבנן חבורתא קדישתא • די בארעא דישראל
ודי בבבל • לרישי כלי ולרישי גלותא ולרישי
מתיבתא ולדיני די בבא: לכל תלמידיהון ולכל
תלמידי תלמידיהון ולכל מודעסקין באורייתא •
מלבא דעלמא יברך יתהון יפיש חיהון ויסגא

יומיהון

מכל־הגוֹיִם הַבָּאִים עִיר־
 יְרוּשָׁלַם וְעָלוּ מִדֵּי שְׁנָה בְּשָׁנָה
 לַהֲשִׁתָּחוּת לַמֶּלֶךְ יְהוֹה צְבָאוֹת
 וּלְחַג אֶת־חַג הַסִּכּוֹת: יְיָ וְהָיָה
 אֲשֶׁר לֹא יַעֲלֶה מֵאֵת מִשְׁפָּחוֹת
 הָאָרֶץ אֶל־יְרוּשָׁלַם לַהֲשִׁתָּחוּת
 לַמֶּלֶךְ יְהוֹה צְבָאוֹת וְלֹא עֲלֵיהֶם
 יִהְיֶה הַגֶּשֶׁם: יְיָ וְאִם־מִשְׁפַּחַת
 מִצְרַיִם קִאֲתַעֲלֶה וְלֹא בָאָה
 וְלֹא עֲלֵיהֶם תִּהְיֶה הַמִּגְפָּה
 אֲשֶׁר יִגַּף יְהוֹה אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
 לֹא יַעֲלוּ לְחַג אֶת־חַג הַסִּכּוֹת:
 יְיָ זֹאת תִּהְיֶה חֲטֹאת מִצְרַיִם
 וְחֲטֹאת כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא
 יַעֲלוּ לְחַג אֶת־חַג הַסִּכּוֹת:
 כִּי בַיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה עַל־מִצְלוֹת
 הַסּוֹס קִדְשִׁיהוּ וְהָיָה הַסִּירוֹת
 בְּבֵית יְהוֹה כַּמִּזְרָקִים לִפְנֵי
 הַמִּזְבֵּחַ: כֹּא וְהָיָה כָּל־סִיר
 בִּירוּשָׁלַם בִּיהוּדָה קִדְשִׁיהוּ
 צְבָאוֹת וּבָאוּ כָּל־הַזִּבְחִים וּלְקַחְתָּ
 מֵהֶם וּבִשְׁלוּ בָהֶם וְלֹא־יִהְיֶה כֹנֵעַ עוֹד בְּבֵית־יְהוֹה
 צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא: הַמַּסְטִיר יִכְרֹךְ בְּרִכּוֹת אֲחֵרוֹנוֹת:

המכשירים וידעו ירושלים גע
 לחגג כען פחלקער זון חיבערבוני
 בען ווירד, זון יוהרלוק היכונן
 וחלוצען, דען קחכיג דען עוויגען
 לבאות היכפחלוציג תכלובעטען
 חוכר דמן סוכות: פֿעזט לו פֿייע
 ערן. ין יעדע פֿחלוצע דער ער
 דע חכער, דין ניכט נחך ירושלים
 היכונן וחלוצען: חלוצע דען קחכיג
 דען עוויגען לבאות היכפחלוציג
 תכלובעטען, דיעזע וחלוצע דען רע
 גענו בערויבט זיין. יח: חלוצ
 טע דין פֿחלוציג מלרים חכער
 ניכט היכונן וחלוצען—זיח קחכע
 טע דחרוק ניכט קחחשען ווייל
 זיח דען רעגענו ניכט בעדחרל
 — זון ווירד זיח יענע פֿלוגע
 דער סטרייטעכרען פֿחלקער
 סרעפֿען, דחרוק ווייל זיח ניכט
 היכונן וחלוצע, דמן סוכות: פֿעזט
 לו פֿייערן. יח דיעז וחרע דמן
 פֿערזיכרען מלרים: חוכר דמן
 פֿערזיכרען חלוצע פֿחלקער, דין
 ניכט היכונן וחלוצען דמן סוכות
 פֿעזט לו פֿייערן. כ לור זעלכען
 לייט ווערדען חוץ דען סעלוצען
 דער פֿערדע דין וחרטע טטיג
 הען: דעס עוויגען געהיי
 זיגט! דין טחפֿע חיס הויזע
 גחטטיג: ווערדען פֿחן דער חת
 טעריע דער בטקען פֿח דעס
 חלוצערע זיין. כא חלוצ טחפֿע
 חין ירושלים חוכר יחורס ווער
 דען דעס עוויגען לבאות געהיי
 זיגט זיין, דין חפֿערער ווער
 דען דמן קחחשען, דחפֿחן לו
 חיהרעס געברויכע נעהמען
 חוכר דחרין קחכען: קיין כנעני
 ווירד פֿערנער חיס הויזע דען
 עוויגען לבאות זיין חוק דיעזע
 לייט.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל־העולמים
 צדיק

יך חין חין געפילרע לערנע
 דעלן, דעלן גנע גען רמון חויל
 דער היטטמגויטע דערסטער
 ירושלים; דיעזע ווירד הווערנע
 גענר חיהרע סטעלע חוירדע
 כען דעס סהרע בנימן ביו חן
 דין געגענד דעווערנטן סהרע
 ביו חן דעס עקסטרער חוירדע
 סהרע חננאל ביו חן דין קחנא
 זיכע קעלטער, יא חן חירד
 בעוועהנט ווערדען; לערסטער
 סריפט זיח ניכט מעהר; ירושלי
 ווירד זיכער רוהען. יב יענע דעלן
 קער חכער דין ווירד ירושלים
 געפילטען, ווירד דעלגענרע
 פלוגע טרעפיען: דערווענען
 ווירד דין דלייט חיינע: יעדען
 וועהרענד ער גערייטעט נחך
 חוילדען ביינען סטעהט! דער
 ווען דעזען חוירדען חין חיהרען
 הוועלונגען: דערווענען דעזען
 לונגע חייט חוירדע. יב חן דיעזע
 טעגע ווירד דער עוועג חיינע
 ענטזעטלנע דערווענען חוירד
 טער חיהנען ערעגען: יעדער
 ווירד דין חכער זיינע וועלכע
 ברודער פלוגען, חוירד חיינע
 יעדען חכער ווירד זיך ערשטען
 ווירד דין חכער זיינע וועלכע
 ברודער: יד זעלכע ירושלים
 ווירד קחמפען געגען ירושלים;
 זי ווירד דער רייכטע חוירד
 פלוקער רייכע חוירדען
 געברעכט ווערדען; גחלד זיכער
 חוירד קליידונג: סייקע חין גר
 טער מענע. חן חוירד חוירד
 חוירד חוירד חוירד קחמפען חוירד
 עזען ווירד, חוירד חוירד חוירד
 חוירד בעינדליכן סהרע, דורך
 ערווענטע פלוגע חוירדע
 מערדען. חן דער רעזע דער
 חכ:

כל־הארץ בערב־ה־מִגֵּבֶע
 לְרִמּוֹן נֶגֶב יְרוּשָׁלַם וְרִאמָה
 וְיִשְׁבָּה תַּחְתִּיהָ לְמִשְׁעַר בְּנִימָן
 עַד־מִקּוֹם שַׁעַר הָרֶאשׁוֹן עַד־
 שַׁעַר הַפְּנִים וּמִגֵּד־חֲנָנֶאל
 עַד יִקְבִּי הַמֶּלֶךְ: יֵא וְיִשְׁבָּה בָּהּ
 וְהָרִם לֹא יִהְיֶה עוֹד וְיִשְׁבָּה
 יְרוּשָׁלַם לְבִטָּח: יב וְזֹאת הִתְהַיָּה
 הַמִּגְפָּה אֲשֶׁר יִגַּף יְהוָה אֶת־
 כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר צָבְאוּ עַל־
 יְרוּשָׁלַם הַמֶּקֶד בְּשָׂרוֹ וְהָיָה
 עִמָּד עַל־דְּגָלָיו וְעִנְיֵי תַּמְקָנָהּ
 בַּחֲרִיזָן וּלְשׁוֹנוֹ תַּמָּק בְּפִיהֶם:
 יג וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא תִּהְיֶה
 מִהוֹמַת־יְהוָה רַבָּה בָּהֶם
 וְהַחֲזִיקוּ אִישׁ יָד רֵעֵהוּ וְעָלְתָה
 יָדוֹ עַל־יָד רֵעֵהוּ: יד וְגַם־יִהְיֶה
 תַּלְהָם בִּירוּשָׁלַם וְאֶסְףָּ הָיִל
 כָּל־הַגּוֹיִם סָבִיב זֶהָב וְכֶסֶף
 וּבָגָדִים לְרַב־מֵאָד: טו וְכִן תִּהְיֶה
 מִגִּפַּת הַסּוּם הַפֶּרֶד הַגָּמֵל
 וְהַחֲמֹר וְכָל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר
 יִהְיֶה בַּמִּחְנוֹת הַהֵמָּה כַּמִּגְפָּה
 הַזֹּאת: טז וְהָיָה כָּל־הַנּוֹתָר

מכל

הָעַם לֹא יִכָּרֵת מִן־הָעִיר׃ גִּיּוּצָא
יְהוָה וּנְלַחֵם בַּגּוֹיִם הָהֵם בַּיּוֹם
הַלַּחֲמוֹ בַּיּוֹם קָרָב׃ דַּ וְעַמּוּדוֹ
רָגְלָיו בַּיּוֹם־הַהוּא עַל־הַר
הַזֵּיתִים אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרוּשָׁלַם
מִלְּקֶדֶם וּנְבָקַע הַר הַזֵּיתִים
מִחֲצִיּוֹ מִזְרָחָה וְיִמָּה גִיּוּצָא
גְּדוּלָה מְאֹד וּמֶשֶׁחַ חֲצִי הַהַר
צָפוֹנָה וְחֲצִיּוֹ נִגְבָּה׃ ה וְנִסְתָּם
גִּיאֵ־הָרִי כִי־יִגִיעַ גִּי־הָרִים אֶל־
אֶצֶל וְנִסְתָּם כַּאֲשֶׁר נִסְתָּם
מִפְּנֵי הָרַעַשׁ בַּיָּמִי עֲזִיָּה מֶלֶךְ־
יְהוּדָה וּבָא יְהוָה אֱלֹהֵי כָל־
קְדָשִׁים עִמָּה׃ וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא
לֹא־יִהְיֶה אֹרֶךְ יְקָרֹת יִקְפְּאוּ׃
וְהָיָה יוֹם־אֶחָד הוּא יוֹדַע לַיהוָה
לֹא־יוֹם וְלֹא־לַיְלָה וְהָיָה לְעֵת־
עֶרֶב יִהְיֶה־אֹרֶךְ׃ ח וְהָיָה בַּיּוֹם
הַהוּא יִצְאוּמִים־חַיִּים מִירוּשָׁלַם
חֲצִיִם אֶל־הַיָּם הַקָּדְמוֹנִי וְחֲצִיִם
אֶל־הַיָּם הָאַחֲרוֹן כִּקְיָץ וּבַחֲרֹף
יִהְיֶה׃ ט וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־
כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד׃ י יִסּוּב
כָּל

[illegible]

(1) ויהי יסוק קמח 47 ס' 18
(2) ויהי דנריס קמח 11 ס' 24

ובחמשה עשר יום לחודש השביעי מקרא-קדש יהיה
לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו וחסותם חג ליהוה
שבעת ימים: והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה
פרים בני-בקר שלשה עשר אילים שנים כבשים בני-
שנה ארבעה עשר תמימים יהיו: ומנחתם סלת כלולה
בשמן שלשה עשרנים לפר האחד לשלשה עשר פרים
שני עשרנים לאיל האחד לשני האילים: ועשרון עשרון
לכבש האחד לארבעה עשר כבשים: ושעיר-עזים
אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה וגם כה:

מי שברך. ומגביהין וגוללין. כשמגביהים הם"ת מביטין נגד הכתב של ס"ת ואומרים
וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פי יי
ביר משה: עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר:
הרכיה דרכי נעים וכל נתיבתיה שלום: ארד ימים
בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יי חפץ למען צדקו
יגדיל תורה ויאדיר:

קודם קריאת הפטרה ואחר שגמר הגולל יברך המפטיר ברכה זו:

ברוך אתה יי אלהינו מך העולם אשר בחר
בנביאים טובים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת
ברוך אתה יי רבוח בתורה ובמשה עבדו
ובישראל עמו ובנביאי האמת וצדק:

הפטרת יום ראשון של סכות בת"ע בזכר"י סי' י"ד.

א יענה! עו קחחט חיין
סחג, דעס עוויגען געווינדעט,
דחן ווירד חסן דייכע בייטע טהיי
זען חין דייכער מיטטע. ב חך
ווערדע חולע פחוקר פחוקר ירושלי
זחחעלן לוס קחחעל; דח
סטחרט ווירד ערקכערט, גע
פליכדערט דיח הייזער, חוכר דיח
ווייכער געטחכדעט, דיח חחלפ
טע דער סטחרט, ווירד חיל:
עלענד ליעהען; דער רעזט דעז
פחוקע

א הנה יום בא ליהוה וחלק
שללך בקרבך: באספתי את
כל הגוים אר-ירושלם
למלחמה ונלכדה העיר
ונשסו הבתים והנשים וגלגלה
ויצא תצי העיר בגולה ויתר

העם

(*) תשכנה ק.

כָּל-מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עֹלָם לְדִרְתֵיכֶם בְּכָל
 מִשְׁכְּבֵיכֶם: שַׁבַּת שַׁבְתּוֹן הִוא לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת-
 נַפְשֵׁיכֶם בַּתְּשׁוּעָה לַחֹדֶשׁ בְּעָרֹב מִעָרֹב עַד-עָרֹב תִּשְׁבְּתוּ
 שַׁבְתֵּכֶם: פ חמישי נשנת ו

וַיֹּדְבַר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דִּבֶּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הִוא חַג הַסִּכּוֹת שִׁבְעַת
 יָמִים לַיהוָה: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא-קֹדֶשׁ כָּל-מְלָאכָה
 עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: שִׁבְעַת יָמִים תִּקְרִיבוּ אִשָּׁה לַיהוָה בַּיּוֹם
 הַשְּׁמִינִי מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה
 עֲצֻרָת הִוא כָּל-מְלָאכָה עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: אֵלֶּה מוֹעֲדֵי
 יְהוָה אֲשֶׁר-תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ לְהִקְרִיב אִשָּׁה
 לַיהוָה עֹלָה וּמִנְחָה זֶבַח וְנִסָּכִים דְּבַר-יוֹם בַּיּוֹמוֹ: מִלִּבְר
 שַׁבְתֹּת יְהוָה וּמִלִּבְר מַתְּנוֹתֵיכֶם וּמִלִּבְר כָּל-נִדְרֵיכֶם
 וּמִלִּבְר כָּל-נִדְבַתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַיהוָה: אֵךְ בַּחֲמִשָּׁה
 עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַסְפְּכֶם אֶת-תְּבוּאֹת הָאָרֶץ
 תִּחְגְּלוּ אֶת-חַג-יְהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שַׁבְתּוֹן
 וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי שַׁבְתּוֹן: וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פָּרִי
 עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וְעֵנָף עֵץ-עַבְת וְעַרְבֵי-נַחַל
 וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים: וְחֲגַגְתֶּם אֹתוֹ
 חַג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׁנָה חֻקַּת עֹלָם לְדִרְתֵיכֶם
 בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הִחְגְּלוּ אֹתוֹ: בַּסִּכַּת תִּשְׁבּוּ שִׁבְעַת יָמִים
 כָּל-הָאֲזָרָח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַּסִּכַּת: לִמְעַן יֵדְעוּ דִרְתֵיכֶם
 כִּי בַסִּכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וַיֹּדְבַר מֹשֶׁה אֶת-
 מוֹעֲדֵי יְהוָה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: פ

מניחין ס"ת ב' אלל הראשון ואומרים ח"ק על שניהם ומנציהין וגוללין
 ס"ת שקראו בו ופותחין ס"ת שני וקורין למפטיר בפרשת פנחס.

ובחמשה

וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הַבִּיאֲכֶם אֶת־עֹמֶר
הַתְּנוּפָה שִׁבְעַת שַׁבָּתוֹת תְּמִימֹת תְּהִיֶּנָּה׃ עַד מִמַּחֲרַת
הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה
חֲדָשָׁה לַיהוָה׃ מִמּוֹשְׁבֹתֵיכֶם תָּבִיאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתֵּים
עָשָׂר עֶשְׂרִים סֵלֹת תְּהִיֶּנָּה חֲמִין תֹּאפִינָה בִּכּוּרִים לַיהוָה׃
וְהִקְרַבְתֶּם עַל־הַלֶּחֶם שִׁבְעַת כִּבְשִׁים תְּמִימִם בְּנֵי שָׁנָה
וּפֶר בֶּן־בָּקָר אֶחָד וְאֵילָם שְׁנַיִם יִהְיוּ עֹלָה לַיהוָה וּמִנְחָתָם
וְנִסְבֵּיהֶם אִשָּׁה רִיח־נִיחָח לַיהוָה׃ וַעֲשִׂיתֶם שְׁעִיר־עִזִּים
אֶחָד לַחֲטָאת וּשְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה לִזְבַּח שְׁלָמִים׃ וְהִנִּיחַ
רֹכְבָּהוּן אֹתָם עַל לֶחֶם הַבִּכּוּרִים תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה עַל־
שְׁנֵי כִבְשִׁים קֹדֶשׁ יִהְיוּ לַיהוָה לִכְהֹן׃ וּקְרַאתֶם בַּעֲצֹם
הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבָדָה לֹא
תַעֲשׂוּ חֲקַת עוֹלָם בְּכָל־מוֹשְׁבֹתֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם׃ וּבִקְצִירְכֶם
אֶת־קִצִּיר אֲרָצְכֶם לֹא־תִכְלֶה פֶּאֶת שְׂדֶךְ בִּקְצִירְךָ וּלְקַט
קִצִּירְךָ לֹא תִלְקֹט לַעֲנִי וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃ פ רביעי נשנת ו

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם שַׁבָּתוֹן
זְכוֹרֹן תְּרוּעָה מִקְרָא־קֹדֶשׁ׃ כָּל־מְלֶאכֶת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ
וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה׃ ס וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר׃ אַךְ בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַבִּפְּרִים הוּא
מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וַעֲשִׂיתֶם אֶת־נִפְשֹׁתֵיכֶם
וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה׃ וְכָל־מְלֶאכֶה לֹא תַעֲשׂוּ בַּעֲצֹם
הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם בִּפְרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃ כִּי כָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא־תַעֲנֶה בַּעֲצֹם הַיּוֹם הַזֶּה
וּנְבִרְתָּה מֵעַמִּיהָ׃ וְכָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כָל־מְלֶאכֶה
בַּעֲצֹם הַיּוֹם הַזֶּה וְהֶאֱבַדְתִּי אֶת־הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב עַמִּיהָ׃

לִיהוָה לְרִצְנֵכֶם תִּזְכְּרוּ: בַּיּוֹם הַהוּא יֵאָכֵל לֹא־תוֹתִירוּ
מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר אֲנִי יְהוָה: וְשִׁמְרֹתֶם מִצְוֹתַי וְעֲשִׂיתֶם
אֹתָם אֲנִי יְהוָה: וְלֹא תַחֲלִלוּ אֶת־שֵׁם קֹדֶשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשְׁכֶם: הַמּוֹצִיא אֹתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה: פ ^{נשנת ב}

וַיֹּדֶבֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם מִזֵּעַר־יְהוָה אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי
קֹדֶשׁ אֵלֶּה הֵם מִזֵּעַר־י: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת שַׁבְתוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ
שַׁבָּת הִיא לִיהוָה בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם: פ ^{לוי נשנת ג}

אֵלֶּה מִזֵּעַר־יְהוָה מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם
בְּמוֹעֲדָם: בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין
הָעֲרֵבִים פֶּסַח לִיהוָה: וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חַג
הַמִּצּוֹת לִיהוָה שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת תֹּאכְלוּ: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן
מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלָאכָה עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:
וְהִקְרַבְתֶּם אֲשֶׁר־לִיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלָאכָה עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: פ ^{נשנת ד}

וַיֹּדֶבֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם
וְקִצְרֹתֶם אֶת־קִצְרָהּ וַהֲבֵאתֶם אֶת־עֹמֶר רֵאשִׁית
קִצִּירְכֶם אֶל־הַכֹּהֵן: וְהִנִּיף אֶת־הָעֹמֶר לִפְנֵי יְהוָה לְרִצְנֵכֶם
מִמַּחֲרֹת הַשָּׁבָת יִנִּיפֶנּוּ הַכֹּהֵן: וְעֲשִׂיתֶם בַּיּוֹם הַנִּיּוֹפֵק
אֶת־הָעֹמֶר בִּשְׁשֵׁת תַּמִּים בֶּן־שִׁנְתוֹ לַעֲלֹה לִיהוָה: וּמִנִּהְיוֹת
שְׁנֵי עָשָׂר נִים סֵלֹת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן אִשָּׁה לִיהוָה רֵיחַ נִיחֹחַ
וְנִסְכָּה יֵין רְבִיעֵת הַקֵּין: וְלֶחֶם וְקָלִי וְכֹרֶמֶל לֹא תֹאכְלוּ
עַד־עֲצֹם הַיּוֹם הַזֶּה עַד הִבִּיאְכֶם אֶת־קֹרְבַּן אֱלֹהֵיכֶם חֲקֹת
עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם: פ ^{ישראל נשנת ה}

והקהל עונה

לָהּ יְיָ הַגְדִּלָּהּ וְהַגְבִּירָהּ וְהַתְפַּאֲרָתָהּ וְהַנִּצָּחַ וְהַחַדָּד כִּי כָל בְּשָׁמַיִם
וּבָאָרֶץ לָהּ יְיָ הַמְּמַלְכָהּ וְהַמְתַּנַּשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ : רֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהַדּוּם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא : רֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר
קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ :

עַל הַכֹּל יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַבֵּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַמֵּם וְיִתְנַשֵּׂא :
שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : בְּעוֹלָמוֹת שְׁבָרָא
הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא : כְּרֻצָּנוּ וְכְרֻצָּן יִרְיָאֵיו וְכְרֻצָּן כָּל-בֵּית
יִשְׂרָאֵל : צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיּוֹת אֱלֹהֵי כָל הַנְּפִשּׁוֹת : הַיּוֹשֵׁב
בְּמִרְחַבֵי מָרוֹם הַשּׁוֹכֵן בְּשָׁמַי שְׁמֵי קָדָם : קָדְשָׁתוֹ עַל הַחַיּוֹת וְקָדְשָׁתוֹ
עַל כָּפֵא הַכְּבוֹד : וּבָכֵן יִתְקַבֵּשׁ שְׁמֵהּ בָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָל-חַי :
וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר חֲדָשׁ בְּכָתוּב : שִׁירֵנוּ לְאֱלֹהִים וְמָרוּ שְׁמוֹ סִלּוֹ
לְרוֹכֵב בְּעֶרְבוֹת בֵּית שְׁמוֹ וְעֲלוּ לְפָנָיו : וְנִרְאֶהוּ עֵין בְּעֵין בְּשׁוּבוֹ אֵל
גִּוְהוֹ בְּכָתוּב : כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן : וְנֹאמַר וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ
וְרָאוּ כָל בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי כִּי יְיָ דָּבָר :

אֲב הַרְחֵמֵם הוּא יִרְחֵם עִם עַמּוּסִים וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֲתָנִים וְיִצִּיל
נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשְׁעוֹת הָרָעוֹת וְיִגְעַר בַּיָּצָר הָרָע מִן הַנְּשׁוּאִים וְיַחֲזֹן
אֲתָנוּ לְפָלִיטָת עַלְמִים וַיִּמְלֵא מִשְׁאֲלֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים :

בהגיע הש"ץ על הנימה מניח הס"ת על השולחן ופותח ואומר :

וַיַּעֲזוֹר וַיִּגֵּן וַיּוֹשִׁיעַ לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ וְנֹאמַר אָמֵן : הַכֹּל הָבֹה גָּדֹל
לְאֱלֹהֵינוּ וְתָנוּ כְּבוֹד לַתּוֹרָה כְּהֵן קָרֵב : יַעֲמֹד (פְּלוֹנִי בֶר פְּלוֹנִי הַכֹּהֵן) :
בְּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקָדְשָׁתוֹ : תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת
נֶפֶשׁ עֲדוֹת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְבִּימַת פֶּתִי : פְּקוּדֵי יְיָ יִשְׁרִים מְשִׁמְחֵי לֵב
מִצּוֹת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינַיִם : יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
בְּשָׁלוֹם : הָאֵל תְּמִים דֶּרֶכּוֹ אֲמִרַת יְיָ צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לְכָל הַחַסִּים בּוֹ :
סל וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם הַיּוֹם בְּלָכֶם הַיּוֹם :

וקורין כס"ת א' כפ' אמור ומתחלק לה' גברי ונשבת מתחלק לו' גברי.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : שׁוּר אֲזוּ-כֶשֶׁב אֲזוּ-עוֹ
כִּי יוֹלֵךְ וְהָיָה שְׁבַעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי
וְהָלָאָה יִרְצֶה לְקַרְבֵּן אִשָּׁה לַיהוָה : וְשׁוּר אֲזוּ-שֶׁה אֲתוֹ
וְאֲתִּבְּנוּ לֹא תִשְׁחָטוּ בַּיּוֹם אֶחָד : וְכִי-תִזְכְּרוּ וְכִי-תִזְכְּרוּ
לַיהוָה

וְהָיוּ לִי עֲבָדֶיךָ פ' בְּר' פְּלוֹנִית אֲמַתְךָ וְזַבְנִי (ואם אשתי וזני
 וזנותי) לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ כְּלָבֶכָה שְׁלָם. וּמִלִּטְנִי מִיֵּצֵר הָרָע. וְהָיוּ
 חֲלָקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. וְזַבְנֵנוּ כְּדִישֵׁת שְׁרָה שְׂבִינָתְךָ עָלֵינוּ. וְהוֹפֵעַ
 עָלֵינוּ רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה וְיִתְקִים בָּנוּ מִקְרָא שְׂכָתוֹב וְנָחָה
 עָלֵינוּ רוּחַ יי. רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה. רוּחַ עֲצָה וְנִבְרָה. רוּחַ דָּעַת
 וִירָאָתִי. וְכִן יִהְיֶה רְצוֹן מִלִּפְנֵי יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂאֻזָּה
 לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים בְּעֵינֶיךָ. וְלָלֶכֶת בְּדַרְכֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֶיךָ
 וְקִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. כְּדִישֵׁת שְׂאֻזָּה לְחַיִּים טוֹבִים וְאֲרוֹכִים לְהִי
 הָעוֹלָם הַבָּא. וְהַשְׁמִירָנוּ מִמַּעֲשִׂים רָעִים. וּמַשְׁעוֹת רָעוֹת
 הַבְּתָרָנִשׁוֹת לָבֹא לְעוֹלָם. וְהַבּוֹטֵחַ בִּי חֶסֶד יְסוּבְּנָהוּ אֱמִן:

יהיו לרצון אמרי פי ורגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי.

וְאֲנִי תַּכְלֵתִי לָךְ יי עֲתָרְצוֹן אֱלֹהִים בָּרַב הַכֶּהֱ עֲנֵנִי בְּאַמַּת יִשְׁעֶךָ: נ"ס

אמר רבי שמעון כד מפקין ספר תורה בלבוש למקרי ביה מפתחי תרעי דשמיא
 דרחמין ומעוררין את האשה לעילא ואדעי ליה לבר נש למימר הכי:

בְּרִיךְ שְׁמֶךָ דְּמָרָא עֲלֵמָא בְּרִיךְ בְּתָרָךְ וְאַתָּרָךְ. יְהֵא רְעוּתְךָ עִם עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל לְעָלָם. וּפְוִרְקוֹן יְמִינְךָ אֲחֹזִי לְעַמְּךָ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ וּלְאַמְטוּיָא
 לְגַא מְטוֹב גְּהוּרָךְ וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין. יְהֵא רַעוּא קִדְמָךְ דְּתוֹרָךְ
 לִן חַיִּין בְּשִׁבּוֹתָא. וְלֵהוּא אֲנָא פְּקִידָא בְּגוֹ צְדִיקָיָא. לְמַרְחֵם עָלֵי
 וּלְמַנְטֵר יְתִי וְיִת כָּל דִּי לִי וְדִי לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. אַנְתָּה הוּא אֲנִי לְכָל אֲוִי וּמַפְרָגִים
 לְכָל אֲ. אַנְתָּה הוּא שְׁלִיט עַל כָּל אֲ. אַנְתָּה הוּא דְּשְׁלִיט עַל מַלְכֵי
 וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא. אֲנָא עֲבָדָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּסִגִּידָנָא קָמָה
 וּמִקְמָא דִּיקָר אֲוִרִיתָהּ בְּכָל עֵדֶן וְעֵדֶן. לֹא עַל אֲנָשׁ רַחֲמֵינָא. וְלֹא עַל בֶּר
 אֱלֹהִין סְמִיכָנָא: אֵלֹא בְּאַלְהָא דְּשִׁמְיָא. דְּהוּא אֱלֹהָא קְשׁוּט. וְאַוִּרִיתָהּ
 קְשׁוּט. וְנִבְיָא וְהִי קְשׁוּט. וּמַסְגָּא לְמַעַבְד טְבוּן וְקְשׁוּט. בֵּה אֲנָא רַחֲמֵינִי.
 וְלִשְׁמָה קְדִישָׁא יְקִירָא אֲנָא אֲמַר תּוֹשְׁבָהּ. יְהִי רַעוּא קִדְמָךְ דְּתַפְתַּח
 לְבִי בְּאוֹרִיתָא וְתִשְׁלִים מִשְׁאַלִּין דְּלִבִּי. וְלָבֹא דְּכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל.
 לְטַב וּלְחַיִּין וּלְשָׁלָם:

(ס"ז) אומר כמול רס שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ קְדוֹשׁ (וְנוֹרָא) שְׁמוֹ:

גָּדֵלוֹ לִי אֲתִי. וְגִדּוּמָה שְׁמוֹ יְהוָה:

להודות ולשמוך נאך לומר כי מעולם ועד עולם אלה יא.
ברוך אלה יי מלך מהלל בתשבות:

ועתה יגדל נא כח אדני באשר דברת לאמר
זכר רחמיך יי וחסידיך כי מעולם תמרה:

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די ברא ברעוניה וימליך
מלכותה בחיכון וביומיון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן
קריב ואמרו אמן. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא.
יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדר ויתעלה
ויתהלל שמה דקודשא בריה דא לעלא מן כל ברכתא ושירתא
תשבחתא ונהמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן:

סל קבל ברחמים וברצון את תפלתנו:

תתקבל צלותהון ובענותהון דכל ישראל קדם אבוהון די בשמיא
ואמרו אמן: סל יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן: סל עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:

עשה שלום במרומיהוא ועשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

סדר הוצאת ספר התורה.

אין כמות באלהים אדני ואין במעשיה: מלכותה מלכות כל
עלמים וממשלתה בכל דור ודור: יי מלך יי מלך יי מלך לעלם
ועד: יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

אב הרחמים היטיבה ברצונה את ציון תבנה חומות ירושלים:
כי בה לבד בטחנו מלך אל רם ונשא ארון עולמים:

פוחסין ארון הקודש ומוליאין ב' ס"ת ואומרין

ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יי ויפצו איביה
וינסו משנאיה מפניה: כי מציון תצא תורה ודבר יי
מירושלים: ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשתו:

תפלה משערי ציון לומר בשעת כולאת ס"ת.

יהוה יהוה אלהינו וחנון אלה אפים ורב חסד ואמת:
נצור חסד לאלפים נשא עון ופושע וחסאה ונקה ג'ס
רבנו של עולם מלא משאלות לבי לטובה והפק רצוני

אֲרָאָה בְּשֵׁנָאִי: טוֹב לַחֲסוֹת בִּי מִבִּטָּח בְּאָדָם:
 טוֹב לַחֲסוֹת בִּי מִבִּטָּח בְּנֶדִיבִים: כָּל־גּוֹיִם
 סִבְבוֹנִי בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילָם: סִבְבוֹנִי גַם־סִבְבוֹנִי
 בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילָם: סִבְבוֹנִי כְּדַבָּרִים דְּעָכוּ כִּאֲשֶׁר
 קוֹצִים בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילָם: דָּחָה דְחִיתָנִי לְנֶפֶל
 וַיִּעֲזָרֵנִי: עֲזֵי וְזִמְרַת יְהוָה וַיְהִי־לִי לְיִשׁוּעָה: קוֹל
 רָנָה וַיִּשׁוּעָה בְּאֶהְלִי צְדִיקִים יִמִּין יי עֲשֵׂה חֵיל:
 יִמִּין יי רֹמְמָה יִמִּין יי עֲשֵׂה חֵיל: לֹא־אֲמוֹת בִּי־
 אֲחִיָּה וְאַסְפֵּר מַעֲשֵׂי־יְהוָה: יִסֹּר יִסְרֵנִי יְהוָה וְלִמּוֹת
 לֹא נִתְּנִי: פִּתְחוּ־לִי שַׁעַר־צֶדֶק אֲבֹא בָם
 אֲוִדָה יְהוָה: זֹה־הַשַּׁעַר לִי צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוֹ:
 אֲוִדָה בִּי עֲנִיתָנִי וְתָהִי לִי לְיִשׁוּעָה:
 אֲבֹן מֵאֶסוּ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה:
 מֵאֵת יי הִיתָה זֹאת הִיא נִפְלְאָה בְּעֵינֵינוּ:
 זֹה הַיּוֹם עֲשֵׂה יי נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה בּוֹ:
 אֲבֹן מֵאֶסוּ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה:
 מֵאֵת יי הִיתָה זֹאת הִיא נִפְלְאָה בְּעֵינֵינוּ:
 זֹה הַיּוֹם עֲשֵׂה יי נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה בּוֹ:

אֲנִי יי הוֹשִׁיעָה נָא
 אֲנִי יי הַצִּלֵּתָה נָא:
 אֲנִי יי הוֹשִׁיעָה נָא
 אֲנִי יי הַצִּלֵּתָה נָא:

בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יי בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יי: בְּרוּךְ
 אֵל יי וַיָּאֵר לָנוּ אֶסְרוּ־חַג בְּעִבְתִּים עַד קִרְנוֹת
 הַמִּזְבֵּחַ: אֵל אֵלֵינוּ אַתָּה וְאַוִּדָה אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמָךְ: אֵלֵינוּ
 הוֹדוּ לִי כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: הוֹדוּ
 יְהוָה לְלֹדֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ (על) כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחַסִּדֶּיךָ צְדִיקִים עוֹשֵׂי
 רְצוֹנְךָ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרָנָה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׂבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ
 וַיְרַמְּמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיְקַדִּישׁוּ וַיְמַלִּיכוּ אֶת שְׁמֶךָ מִלְּכָנוּ כִּי לָךְ טוֹב

וְלֹא כָל־יָרֵדִי דֹמָה׃ וְאֶנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְהי מַעֲתָה
וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

קטו אֶהְבֵּתִי כִי־יִשְׁמַע יי אֶת־קוֹלִי תַחֲנוּנֵי׃ כִּי־הִטָּה אָזְנוֹ
לִי וּבִימִי אֶקְרָא׃ אֶפְפוּנִי חֶבְלֵי־מָוֶת וּמִצָּרִי שְׂאוֹל מִצָּאוּנִי
צָרָה וַיְגוֹן אֶמְצָא׃ וּבִשְׁם־יי אֶקְרָא אָנָּה יי מַלְטָה נַפְשִׁי׃
חַנוּן יי וְצַדִּיק וְאֱלֹהֵינוּ מֵרַחֵם׃ שְׁמֵר פְּתָאִים יי דַּלְתִּי וְלִי
יְהוֹשִׁיעַ׃ שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמִנוּחַיִכִּי כִי יי גַּמַּל עָלַיִכִּי׃ כִּי חֲלַצְתָּ
נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת־עֵינִי מִן־דְּמָעָה אֶת־רַגְלִי מִדָּחִי׃ אֶתְהַלֵּךְ
לִפְנֵי יי בְּאַרְצוֹת חַיִּים׃ הֵאֱמַנְתִּי כִי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי
מְאֹד׃ אֲנִי אֶמְרָתִי בְּחַפְזִי כָל־הָאָדָם כֹּזֵב׃

מִה־אֲשִׁיב לִי כָל־תַּגְמוֹלָהִי עָלַי׃ כּוֹס־יִשׁוּעוֹת
אֶשָּׂא וּבִשְׁם יי אֶקְרָא׃ נִדְרֵי לִי אֲשַׁלֵּם נִגְדָה־נָּא
לְכָל־עַמּוֹ׃ יִקָּר בְּעֵינֵי הַמּוֹתָה לַחֲסִידָיו׃ אָנָּה יי
כִּי־אֲנִי עַבְדְּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ בֶן־אֲמִתְךָ פִּתְחָתָהּ
לְמוֹסְרֵי׃ לָךְ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבִשְׁם יי אֶקְרָא׃
נִדְרֵי לִי אֲשַׁלֵּם נִגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ׃ בְּתַצְרוֹת
בֵּית יי בְּתוֹכִכִּי יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ׃

קיז הַלְלוּ אֶת־יי כָּל־גּוֹיִם שִׁבְחוּהוּ כָל־הָאֻמִּים׃
כִּי גִבֹר עָלֵינוּ חֶסֶדוֹ וְאַמֶּת־יי לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

ק"ח הוֹדוּ לִי כִי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ׃ ק' הוֹדוּ
ק"ח יֹאמְרוּ־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ׃ ק' הוֹדוּ
ק"ח יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֱהֱרָן כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ׃ ק' הוֹדוּ
ק"ח יֹאמְרוּ נָא יִרְאִי יי כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ׃ ק' הוֹדוּ
מִן־הַמִּצָּר קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בַּמִּרְחֻבִּיה׃ יי לִי לֹא
אִירָא מִה־עֲשֶׂה לִי אָדָם׃ יי לִי בְעֶזְרִי וְאֲנִי

הַמִּשְׁפִּילִי לְרֹאשׁוֹת בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ : מִן מִי מִעֲפָר
 דָּל מֵאֲשַׁפֹּת יָרִים אֲבִיוֹן : לְהוֹשִׁיבִי עִם־נְדִיבִים
 עִם נְדִיבִי עַמּוֹ : מוֹשִׁיבִי עֲקָרַת הַבַּיִת אִם־הַבָּנִים
 שְׂמִיחָה הִלְלוּהָ :

קִיד בִּצְאֹת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מִעַם לַעֲזֹ:
 הִיטָה יְהוּדָה לְקֹדֶשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלּוֹתָיו : הֵי־רָאָה
 וַיָּגֶם הַיַּרְדֵּן יֹסֵב לְאַחֹר : הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים
 גְּבַעוֹת כְּבָנִי־צֹאן : מִה־לֶּךָ הֵי־רָאָה כִּי חָנוּס הַיַּרְדֵּן
 הִסֵּב לְאַחֹר : הַהָרִים תָּרָקְדוּ כְּאֵילִים גְּבַעוֹת כְּבָנִי־
 צֹאן : מִלִּפְנֵי אֲדוֹן דּוּלִי אֶרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב :
 הַהֶפְכִי הַצּוּר אֲגַם־מַיִם חֲלָמִישׁ לְמַעֲיָנו־מַיִם :
 קִטּוֹ לֹא לָנוּ יְהוָה לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ הֵן כְּבוֹד עַל־חֲסִדְךָ עַל־
 אֲמִתְּךָ : לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵי־הָיָא אֱלֹהֵיהֶם : וְאֵלֵּינוּ
 בְּשָׁמַיִם כָּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה : עֲצִיבֵיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה
 יְדֵי אָדָם : פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינֵיהֶם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ :
 אֲזָנֵיהֶם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף־לָהֶם וְלֹא יִרְחֹקוּ : יְדֵיהֶם
 וְלֹא יִמְיִשּׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ לֹא יִהְיוּ בְּגִרּוֹנָם : כְּמוֹתָם
 יִהְיוּ עֹשִׂיהֶם כָּל אֲשֶׁר־בִּטָּח בָּהֶם : יִשְׂרָאֵל בִּטָּח בִּיהוָה
 עֲזָרָם וּמִגָּן־הוּא : בֵּית אֲהֶרֶן בִּטְחוּ בִיהוָה עֲזָרָם וּמִגָּן־
 הוּא : יִרְאִי יְהוָה בִּטְחוּ בִיהוָה עֲזָרָם וּמִגָּן־הוּא :

” זָכְרָנוּ יְבָרֶךְ יְבָרֶךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֶךְ אֶת־
 בֵּית אֲהֶרֶן : יְבָרֶךְ יִרְאִי ” הַקְטָנִים עִם־הַגְּדֹלִים :
 יִסָּף ” עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בָּנֵיכֶם : בְּרוּכִים אַתֶּם
 לֵ” עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לֵ”
 וְהָאָרֶץ נָתַן לְבָנֵי־אָדָם : לֹא־הֵמָּתִים יְהִלְלוּהָ
 וְלֹא

י' לדור ודור נגיד גדלה ולגצח נצחים קדשתך נקדיש
ושבחה אלהינו מפנינו לא ימוש לעולם ועד כי אל
מלך גדול וקדוש אתה:

אתה בחרתנו ח"ו וזעה חכען ויטע 33.

ספור לולב בעכסען וחגט חמון ספוגעכרעו:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי בפרי עץ הדור ובפירות
תמרים וענף עץ עבות וערבי נחל אותיות שמך המיוחד תקרב
אחד אל אחד והיו לאחדים בידי. ולירע איך שמך נקרא עלי
וייראו מגששת אלי. ובנענועי אותם תשפיע שפע ברכות מדעת
עליון לגוה אפריון למכון בית אלהינו. ויהא חשוב לפניך מצות
ארבעה מינים באלו קיימתיה בכל פרטותיה ושרשיה ותריג מצות
התלוים בה. כי בוננתי ליחדא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתה
בדחילו ורחימא ליחד שם יה ביה ביחדא שלים בשם כל ישראל
אמן: ברוך יי לעולם אמן ואמן:

חמון כיהוט דמו: לולב חין דית המכר חוכד: וחגט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו על גבי לולב:

חס ערוטען טחג ווירד שהסייכו געזחגט, חיוט חכער דער ערוטע
טחג חס שבת, זק ווירד חס לוויטען טחג שהסייכו געזחגט.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

ומנענע לכל רוח כמבואר סי' ו' ואס"כ מברך ברכת הלל מעומה.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר

קדשנו במצותיו וצונו לקרוא את ההלל:

קיג הללויה. הללו עבדי יי הללו את שם יי: יהי

שם יי מבורך מעתה ועד עולם: ממזרח שמש

עד מבוא מהלל שם יי: רם על כל גוים יי על

השמים כבודו: מי כיי אלהינו המגביה לשבת:

המשפילי

סמך חוכר גערוואלט; וזו חוץ
 חוכטער דער כחליחן סמך חוכר
 רוצלחזע חוככער חוץ וזו וויח
 היר דוח פרוצטטרמגענדע לויי
 גע חיבער דוח ווילדען הערפער
 רחגט חוכר זיח דעקט, וזו רחגען
 חוץ דוח ווההלטהקטיגען חיבער
 דוח כיכטזווירדיגן הערפער חוכר
 דעקן זיח. חוץ וזו וויח דוח פער
 טירענען געוואלדזורטען היר כור
 חוין געבוכד חויןזחכען, וזו חוכ
 כען חוץ דוח פערטיערען חוכ
 טענקלחזען כור חוכע געזעלן
 סמך חוכ, הוכגען פון חוככ
 דער חוכ, בעזערן חוככדער
 חוכען חוככדער כחך, חוכ
 חוכער פאליכט חוכ: וזחכ
 זחכגע דעס סמךפער חוכער וז
 זען חכלוסטיחען, לו פערקינדן
 זיכען רוהס, כחך חרט דער
 היחליטען קערען.

למלל. לו ספרעכען, לו
 לחכען מיט העררליכעס פון
 טעכטפיעל; 1) מיט טוגנדזין
 לו פרייען, דוח גחכען דער חוכ
 דחכט דחלובריכען חין חוכ
 ערלעזען געזחכען; הוך לו
 פרהעררליכען חין קרפפסטפון
 זען רעדען, לו ריהען 2) לו זיכ
 גען; לו בעטען, לו פליהען דייט
 זיך לחכלוזיכען, יוכעלד לו בע
 כעדייען; לויטען געזחכען ערסח
 כען לו לחזען, פרההקקעכד
 חכלובעטען, חין פערזחחלונג
 3) לו הייליגען. וזח געזחכדער
 היחליטען ווהכטער, וזח לחכ
 געזחכגע דער הייליגען עכגען
 וזח היחכע דעו חסמל, גע
 זוכגען חוכ געטיחען דער
 חוכסטערבליכען; וזח פרייע
 דער חקהערן חוככטיגען, וזח
 פרהעררליכונג דער חרכליס
 וזח העררליכקייט דער פוכ
 קעלדען חוכ גלחלע דעו
 בליטלען

בינימו עקשים אטומים
 מלהריח: וכמו עץ פרי עלי
 סרק מחפים. בן ישרים עלי
 רשעים מחופפים: וכמו הם
 אגדים אלה באלה. בן תלויים
 אלה באלה. למשוך אלה
 את אלה. ולכפר אלה על
 אלה. לעשות אלה באלה.
 להנעים זמירות אלה. למי
 ברא אלה. למלל להלל.
 לכלל לחולל. לישר ולאשר.
 להכשר להתשר. לברר
 לשודר. לאדר להדר. לגבר
 לדבר. להאמר לומר. לחנן
 לרגן. לשנן להרגן. לקלם
 לעלם. לנצח לפצח. להעריץ
 ולהעליץ. להרגיש להקדיש:
 כשיר עירין. כשירות קדישין.
 בזמר חשמלה. בזמרת
 המולה. בפאר אלים.
 בתפארת ארלים. בחדר
 זיקים. בחדרת פרקים. בנועם
 גלילים

1) לכלל, מענין כלילת יופי (יחזקאל כ"ז ג'). לחולל, מלשון ושרים כחוללים
 (תהלים פ"ז ג'). 2) להאמר, כמו יתאמרו (תהלים ל"ד ד').
 3) להרגיש, מענין נהלך ברגש (תהלים כ"ה ט"ו), וכדמתורגם.

בַּעֲבוֹת לַחֲשׁוֹב יְחֻמַּת דִּינָה •
 בַּעֲרָבָה לַחֲשׁוֹב בְּאַחֲוֵת
 מִקְנָא: בְּהִדָּר לַהֲמָשִׁיל מִפְּלִיא
 עֲגוּלָה • בְּכַפּוֹת לַהֲמָשִׁיל אֲנָן
 סִגְלָה • בַּעֲבוֹת לַהֲמָשִׁיל שׁוֹרֶת
 דִּגְלָה • בַּעֲרָבָה לַהֲמָשִׁיל
 מִחוּקְקֵי מִגְלָה: בְּהִדָּר לְכַפֵּר
 שְׂרַעֲפֵי לֵב • בְּכַפּוֹת לְכַפֵּר
 שְׁזָרָה מוֹל לֵב • בַּעֲבוֹת לְכַפֵּר
 סִקּוֹר עֵין וְלֵב • בַּעֲרָבָה לְכַפֵּר
 נְכוּל פֶּה עִם לֵב: בְּהִדָּר לְכַנּוֹת
 שְׁלָמִים תְּמִימִים • בְּכַפּוֹת
 לְכַנּוֹת בְּעָלִי מַעֲשִׂים נְעִימִים •
 בַּעֲבוֹת לְכַנּוֹת יִשְׂרָאֵל בְּמִצּוֹת
 חֲתוּמִים • בַּעֲרָבָה לְכַנּוֹת
 בְּשִׁמְצָה כְּתוּמִים: וְכִמּוֹ בְּעֵץ
 הָדָר רִיחַ וְטַעַם • כֵּן בָּעַם זֶה
 בְּעָלִי מִצּוֹת וְדִיעַ (כ' אִוֶּדֶת) נוֹעַם:
 וְכִמּוֹ בְּכַף הַזֶּה טַעַם וְלֹא
 רִיחַ • כֵּן בָּעַם זֶה בְּעָלִי מִצּוֹת
 בְּלֹא דַת רִיחַ: וְכִמּוֹ בַּעֲבוֹת
 רִיחַ וְטַעַם מֵרִיחַ • כֵּן בִּינִימוֹ
 הַזֶּה דַּת וְהַכֶּם מֵרִיחַ: וְכִמּוֹ
 עֲרָבָה בְּלֹא טַעַם וְרִיחַ: כֵּן
 בִּינִימוֹ

דורך דח: הדם דח קינדערה
 כע לאה אוסטער דער דינה;
 דורך דח ערבה ווירד חון חנדענה
 קען געברחט אוזערע אוסטער
 רחל ויח חין דען טחגען חיה
 רער יוגענד פערטיער. פערנער
 קחן. פערגלייכטווייזע, דח
 אחרוג מיט דעם חכמה ויסטע
 חין קרייזע דער סנהדרין פער
 גלייכין ווערדען; דח לולב מיט
 דען תלמידי חכמים; דח: הדם
 מיט דען חין חיינער רייע זיט.
 לענדען תלמידים, חוכר דח
 ערבה מיט דען געריכט: סריי
 בערן. פערנער חיוט דח: הערלי
 געסטחלסטעט אחרוג מכפר
 חוץ: זינדליכע גערחנקען חין
 הערלי; דח: לולב, חהליך דעם
 חיוטליכען ריקגרחר וחרורקדיח
 קח: פערליכען בעוועגונגען ענט
 טטעהען, חיוט מכפר חוץ: זינד
 זיכע קחרפע זיכע בעוועגונגען.
 דח: דעם חויען חהליכע הדם
 חיוט מכפר חוץ: זינדען דח וויר
 דורך דח געוילכט בעגחגען, חוכר
 דח: זיכע חוץ: זינדליכע וחרטע.
 פערנער: דח: אחרוג חיוט חין
 בור דער פחלקחחן טוגענד
 חחטען דער חחליחן; דח: לולב
 חין בור דער גוטטהחטיגען; דח
 הדסים חין בור דער חין דער
 זעהרע בעפלייזענען, חוכר דח
 ערבות חין בור דער חחטער.
 חחטען דער חחליחן. דח: אחרוג
 חחט געטחחחחח גיחוך, זח
 חוץ: חוכטער דער חחליחן גוט
 טהחטיגע חוכר טריסטקוכדיגע
 חחכר. דח: לולב חחט געטחחחח
 חכער קיינען גיחוך, זח חוץ
 חחכער חוכטער דער חחליחן,
 חחחחחחחח חכער חוכקוכדיג
 חין דער טריסט, דח: הדסים
 דחטען וחרגערוך, זינד חכער
 ביטער פחן גיטחחחח, זח חוץ
 חחכער חוכטער דער חחליחן,
 טריסטגערט חכער חכגע
 טחחחחחחחח דח ערבות זינד גי

ויעשו. מיט דווער פחלמע (לולב,
דער לוויגע דע: גרמערטען חוכר
הקכטען בויהג, פערעהרע חוכ
דען חלוצער גערעכטעטען חוכר
חלוצעהקכטען: מיט דעזען
הדסים, פערעהרע חוכ ריח ער
סייכונג לוויטען דען (הדסים).
חוכר מיט דעזען ערבות, דען
טהר חכער חיבער (ערבות). דיזע
געהוהכטערטען, דיח פערקידער
זייכען רוהמען פרייז, ערגרייך
חוכ כור לור טחגעזלייט, כיכט לור
לייט דער כחכט; פער זייכען
חכגעזלייט מיט פערן דיח כחכט.
חוכ כעהמע כור חוין לולב חוכ
כור חוין חייכליגען אחרוג, דען
חוכ ער, דער עוויגע, מיט חייכ
ליג חוכר זיין כחמע חייכלי. פערן
דען ערבות כעהמע חוכ לווייח
כחך חלמהל דער לווייח טחמק
מיטטער, חוכר דער לווייח טוויכ
גען דער הייליגען (זרפס).
פערן דען הדסים כעהמע חוכ
דרייח כחך חלמהל דער דרייח
סטחמחפער (אברהם ילחק
ויעקב) חוכר דער דרייח קדגות.
דיח גחלע אגודה חכער בע
סטעהט חוכ: פיערן כחך חלמהל
דער פיערסטער מיטטער (פרה
רבה רחל ולאה), דער פיער
הייליגען קיות חוכר דערען פיער
פליגען! זיכען חכמכגפולטיגע
פערגכגונגען החם ער חוכ: חכ
עחפמקהלען, כחך חלמהל דער
זיכען טחגע דע: סוכות פעה
טע: פיר דען חכטען החם ער
חוין כעזחכדערע: פריידעכחפער
חכגעחכדעט, ווייל עבען דער
חכטע טחגזיך חוכ חין בעטרען
דער מלוח פערן מילה כעזחכדער:
חויליכעט. פערכער ווירד דורך
דע: אחרוג חין ער חכערונגע
ברחכט דער עהרווירדיגע חלוצ
פחטער אברהם, דורך דע: לולב

בְּאֶדָר: כַּפּוֹת תָּמָר. לְצִדִּיק
בְּתָמָר: עֲנֵפֵי הַדְּסִים. לְצַג בֵּין
הַדְּסִים: טֶרֶפִי עֶרְבוֹת.
קְרוֹכַב בְּעֶרְבוֹת: בָּמוֹ לְהֵלֵל.
בְּזָמֶר וְהֵלֵל. בַּיּוֹם וְלֹא בַּלַּיִל.
לֹאִין לְפָנָיו לַיִל: בְּלוּלָב אֶחָד.
וְאַתְרוֹג אֶחָד. לִי אֶחָד. וְשִׁמוֹ
אֶחָד: בְּעֶרְבוֹת שְׁתֵּים־בְּאֶמְדוֹת
שְׁתֵּים. וְכַמְעוֹפּוֹת שְׁתֵּים:
בְּעֵבוֹת שְׁלֹשָׁה. בְּאֵבוֹת שְׁלֹשָׁה.
בְּמִקְדֵּי שֵׁי שְׁלֹשָׁה: בְּאֶגְדוֹר
אַרְבַּע. בְּגִבְעוֹת אַרְבַּע. בְּחִזּוֹת
אַרְבַּע. וּבְנִפִּים אַרְבַּע:
בְּשִׁמְחוֹת שׁוֹבַע. בַּיּוֹם שִׁבְעָה:
בְּחִיגַת שְׁמוֹנָה. בְּמִילֵל
שְׁמוֹנָה: בְּהָדָר לְהִזְכִּיר הַדּוֹר
וְקָנָה. בְּכַפּוֹת לְהִזְכִּיר לְמַחֲמֵם
נִקְנָה. בְּעֵבוֹת לְהִזְכִּיר תָּם
חַיֵּי עַד קָנָה. בְּעֶרְבָה לְהִזְכִּיר
אֵחָ לְעַבְדֵּי הַקָּנָה. בְּהָדָר
קָח־שׁוֹב בְּלוּיֹת עֵדֶנָּה. בְּכַפּוֹת
לְחִשׁוֹב מִשׁוּלֵל שׁוֹשְׁבוֹה.

בעבות

דיח עקירה פערן ילחק, דורך דע: הדם דיח פחמחויקייט פערן יעקב, חוכר דורך דיח
ערבה דע: טוגעהחכטע בעטרמגען יוסף. פערכער ווירד דורך דע: אחרוג חין חכ
דעכקען געברחכט, דיח ווירדער חכגעטרעטע יוגעכדקרחכט חוכרער חוכטער פרה;
דורך דע: לולב, דיח סטמחכדהחכטע יוגקייט דער לו חייכער רחזע פערגליכענען רבקה;

כחך דע: געזעטלע: מסרענגען
חוכר ניעבליכען ווחרסען. מיט
חיסטען פֿחם בוימע עבות —
דרייט כחך חללהן חוכרער חור,
פֿחטער — פֿייער חיד דמו פֿריי,
דעכטפֿערפֿעזט. פֿחן ריעזען
חכטען ליערליכען ערבות — לור
פֿערקידריגונג דער חוכערליכען
חכט דעז טהרפֿערז חויל
ערבות¹) — החב' חיד כור לווייח
סטענגעל געטכניסטען, כחך חכ
לחהן דער בייטען סווינגען, דער
ביידען מיטטלערן פֿליגעל, ווהמיט
דיח הייליגען שרפֿיס חיהרע זחב,
געזחנגע בעיגונגען²). חלזע
חיכריגן בוימגעוועהכטע חכט דער
חלזגיטיגע פֿחטער פֿערווחרפֿען.
דיעזע פֿיער כור חכט ער חוכ: חכ
עחפֿחקהלען זייכע פֿחטערליכע
גיטע דחמיט לו ריהמען. מיט
דיעזען פֿערקידען וויר זייכען
רוהק חין זייכען ריהמען³)
זיעבען טחגע היכדורק, חוכר
פֿרייען טחגליך זייכע גיטע. דורק
דיעזע פֿרחמע בעסרמגען,
כיהט ער זיך חוכער חן, בעסליי
כיגט חוכער הייל, חוכר פֿיהרט
חוכ: כחך דער סטחדט חוכרער
בעסטיחמנג (ירושלים).

עבות • ישעורים לבית אבות •
אסור חג בעבות • יושר פאר
ערבות • כמו עוז להרבות •
לרוב בערבות: קצובות בדי
שתים • כמו עפירות שתים •
ומוצעות בנותים: יעורות באבי
הנחל • להעריב בם מחל •
דיערי רתומי גחל: לכל עץ
תעב • ובארבעת אלה תאב •
להללו בם פאב: יחד כמו
להלל • שבועה בבית הלל •
ביום ולא בליל: ח' רוננים
מליץ בעדנו • להחיש נא
לסעדנו • עתה לקרית מועדנו:

כאן מתחיל דק"ק פפ"ד וזנותיה, חכן כרוב
קהלות חסכנו ח"ח אל נא

אל נא, לעולם הוערץ • ולעולם תוקדש • ולעולמי עולמים
תמלוק ותחנשא: האל מלך נורא מרום וקדוש • כי אתה הוא מלך
מלכי המלכים • מלכותו נצח • נוראותיו שיהו • ספרו עוז • פארהו
צבאיו • קדשוהו רוממוהו • רון שיר ושבח תקף תהלות תפארתו:
ובכן ולך תעלה קדשה כי
אתה קדוש ישראל ומושיע:
אקחה בראשון • לאחרון
וראשון: פרי עץ הדד לבקודש
(אתרוג) פערעהרע חיד דמו מיט הייליגקייט פֿערהעררליכטע

¹ ערבות, כחטען דער זיגעכטכטען בחכחידען, וויח חויד דעז חכטען היחטעל:
² זיעהע ויעיה קחפֿיטעל 6 פֿער: 2. ³ בית הכנסת.

אנובב. ח'ך ח'לן ספרעכען
ח'ט חוכר חוכר לוכגע דחז הלל
ח'ס ערוטען סחגע (דעז סוכות)
לז ערהעכען גחטט, דחז ערוט
סע חוכר לעטלטי דער וועזען,
דען ח'לערהייליגסטען.

שניא. ח'לוגעווח'סיגער! חוכר
ערויככ'ער! ח'לז דוח דיעזע:
ח'לוק (ישראל) גערעכט ח'לען
וח'לעטעט, ח'לז דיעזעט דוח ר'ך
דורך דיעזע (אתרוג, לולב
הדס, ערבה) גח'ריג פיכדען, ח'לערהייליגסטער!

סס המקנר חתום נראשי הפרוזות אלעזר בירבי קליר.

אקחה. דוח פ'רוכט פ'חמ
בוזע דער ערגרייפ' ח'ך ח'לזע
יח'רע בעטטיחוט, ח'ן דיעז
זער גחטט'ליכען ח'יעוטח'ס רעז
זידעל, חוכר פ'ערהערר'ליכע
ח'ט רוהע דוח ח'יעוטח'ס
חוכר הערר'ליכ'יט דעז, דער
חיכער זיכען היח'עלן סה'ר'חנס.
ער, דער ח'לזח'כט'וגע! ח'ט היי
זיגקייט פ'ערהערר'ליכט! פ'חן ח'לז
לען גע'סח'פ'ען פ'ערהערר'ליכט!
ער ח'ט בעזח'כדערן ווח'ה'לגע
פ'חלון ח'ן דער פ'ערהערר'ליכונג
זיכעג פ'ח'קעז. דיעזען פ'ח'לזח'ויג
סוויכגט הייטע הייכע ח'כד, דחז
ח'ט לייג' ח'ך דעס סח'ס'פ'ר הייכע
חוכטערוויז'פ'קייט. ח'ט רייכען
ה'כדען (1) ח'כ ח'ך ח'יהן ער,
גרי'פ'ען! ח'ך סוויכגע ח'יהן חוכר
וועכדע ח'כ גריס חוכר לח'רן;
קחכט ח'ך ח'ט ח'יכעס לולכ'דחז
ח'ך ח'ויל ח'ירגעכד ח'יכע חוכר
רעכט ווח'סיגע ח'רט ח'ן ח'ך געז
בר'כט, קחכט ח'ך ווח'ה'ל דחז
ח'ט ח'יכע חוכט'לז פ'ערט'היידיגן
פ'ח'ר דעס ח'כגעזיכט דעז ח'לז
ווייזעכדען ר'ח'כער דער געווח'לט
טה'טען? דיעזע דרייח סח'כע
כדסי' ח'כ ח'ך כח'ך דעס ר'ח'טה
דער ווייזען גע'ח'רדכעט לזעהרען
דעז דער ח'יכזט לויטען כדסיס
ערטיען (2). געווח'כזע, סה'יז

ח'ק א'זוכב ב'פ'ה ול'שון. הלל
כ'זם רא'שון. לה'עריץ ל'אל
א'חרון ורא'שון. קדוש:
ח'ק ש'גיא כח לא נ'זארת.
ל'צדיק עם זו כח'פצת. כ'כן
כ'אלה נ'רצת. קדוש:

אקחה פרי עץ הדור. בכל
שנה בתדר. מקום שהוא
מותדר: להלל בו כהדר.
לעט חוד וחדר. עלי שב'עה
דר: עזוז בקודש נאדר. ומכל
יציר מאדר. וחפץ זו להדר:
זמון תומר כה. אקחה היום
בכה. בם לצור אבה: רחצתי
בנקיון כפות. עמוס במו כפות.
אה ואנה לכפות: בלולב שוד
חמסים. איד אפרוט מעשים.
פני מקדיח המסים: יופי שלוש
הדסים. בהוד טעם אשים.
לצג בין הדדסים: רעולים וגם
מתוקים. אשנה כחוק מצוקים.
ר'חכו ממ'הקים: בענפי עץ

הערב טהייל: זיעט פ'ח'לוגעס ח'ח'קע ח'כ ח'ך דיעזער ח'כד'ה פ'ערח'יכט
(1) ח'ויל ח'יכע עהר'ליכע חוכר ערויככטע ווייזע. (2) זיעהע זכריה ח' ח' כח'ך

חומר פרישן חיס דער פרישן
חוטטער (ירושלים) חיס קריש
עז חיהרער געוואלטהעלען
זעהנע. ח חוטטער חוטטער
חוטטער חוטטער חוטטער חוטטער

וְשִׁמְחָה: ח' בָּיִת הַבָּנִים שִׁמְחָה.
גִּוְנִיגוּ בְּפִדּוֹת צִמְחָה: בְּרוּךְ
אַתָּה יי מִגֵּן אֲבֹרָה:
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם יי מְחִיָּה מְחִיָּה אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחִיָּה מְחִיָּה בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְחִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ
לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם בְּמִוֶּה בְּעֵל גִּבּוֹרֹת וּמִידּוּמָה לָךְ מֶלֶךְ מְחִיָּה
וּמְחִיָּה וּמְצַקִּים יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מְחִיָּה.

מאלמי מגדים ארבעה
משמרי ספה שבעה. נוסכי
נזל שבעה. נהלים נעימות
שבעה: שיחם בדרה
מטעתם. סוללים סכור
שועתם. עלי קרים נטיעתם.
עלות במו מטביעתם:
פאורים לשם יום. פאר בם
לאיום. צווי קיחתם היום.
צחצוח בזה ראשון יום:
ח' בך אנילה ואשמחה. בגילה
ובשמחה. ח' ביום הבנים שמחה.
טלולים בתחיה אשר צמחה.
ברוך אתה יי מחיה המתים:
קושט שענית עץ. לעוממי
פרי עץ. זכר נא להועץ.

דער דין ענגעל חוטטער חוטטער חוטטער חוטטער
צו הייטע דין בויט צוויי (אחרונ) סוואהרטרטטען; חוטטער חוטטער חוטטער חוטטער
4 (Sukkoth.)

חזרת התפלה לש"ץ

בלחש ארני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול
הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים
וקונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל
לבני בניהם למען שמו באהבה.

מסוד חכמים ונבונים. ומלמד דעת מבינים. אפתחה
פי בשיר ורננים. להודות ולהלל פני שוכן מעונים:

חם שנת ויורד דח: קרובות סחם לווישען סחג ארחין ח"ו גע: חגט.

ע"ס א"ב. אימתי בחיל כפור. בעותה
בחשבון הספור. גלתי כהוצדק
פיר. דולק כנמצא חפור:
הודראו מתי הוללים. וצמתו
לרגב חללים. זבים כיצא
מהללים. חלים ושרים
בחללים: טיעת עצי עשב
ישאיו היום מזבח להסב:
ח' כתשר יפלסו במסב
להרצות בשור וכשב:

אוימתי. וועלך חיינע פֿורכט
החם היך ערגריסען, בייט
חיינסרעטען דע: פֿורכט בחרען
פֿערהוהכונג: סחג; דיח חללטהל
חיינער זינדען מחכסע היך בחכ.
גע. כון חכער פֿרייח' חייך היך
ויעדער. דח: וקח: החם חיינע
חונסולד עכטס יעדען, חונד היין
חנקלונגער (סטן) וויך בעסחחט
דח: חיינע פֿערעפֿלער רחטטע
כיר, קחן דח: פֿערדחחונג
וקח: טיעפֿען, כור זיח קחן
פֿערחו-טהיילט ווערדען לור
גרופֿט היכח. דיח חונסולד יגען
ווערדען עכטלונגען סריוחפֿיע
רענד היט ויעדערן חונד גע: חכג
חונד סחכל. דיעזע סטוידען דע:
זיגען טווינגען זיח הייטע חונד
חונקרייגען דען מזכ, דורך
דיעזע חכנדלונגען עחפֿעהלען
זיח זיך דער גחטטליכען געווק
גענהייט, דחם זיח היט ווקהל
געפֿחלען חויפֿגעכחחען ווער
דען, וויח בייט חפֿעערן חיינע
פֿחררען חונד וחחחע:
פֿרחלויך ווערדען חייך זיין חין
דיר, חונד פֿערגכונגט; זינגען
חונד

ק' בק' אגילה ואשמחה. ברנרה
ושמחה

הטוב כי לא-כלו רחמיה ורחמים כי לא-תמו חסדיה
מעולם קוינו לה:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמה מלכנו תמיד לעולם ועד:
וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמה באמתה וישועתנו
ועזרתנו סלה ברוך אתה יי הטוב שמה ולה נאה להודות:

ל"א א"ו אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי
משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושה באמור:
יברכה יי וישמרה: יאר יי פניו אליה ויחנה: ישא יי פניו אליה
וישם לה שלום:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל
כל ישראל עמה ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניה כי
באור פניה נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד
וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך
את-עמך ישראל בכל-עת ובכל-שעה בשלומך:
ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום
ונפשי בעפר לכל תהיה: פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרהוץ
נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם.
עשה למען שמה עשה למען ימינה עשה למען קדשתה עשה למען
תורתה. למען יחלצון ידידיה הושיעה ימינה וענגי: יהי רצון
אמרי-פי והגיון לבי לפניה יי צורי וגואלי: עושה שלום במרום
הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: יהי רצון
לפניה יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה
בימינו וכן חלקנו בתורתך:

ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות.

וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות.

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיה לחיים
 ולשלום לשמחה ולששון כאשר רצית ואמרת
 לברכנו: נשבת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו קדשנו
 במצותיה ותן חלקנו בתורתה שבענו מטובה
 ושמחנו בישועתה וטהר לבנו לעבדה באמת
 והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון בשמחה ובששון
 שבת ומועדי קדשה וישמחו בה ישראל מקדשי
 שמה ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל והזמנים:
 רצה יי אלהינו בעמה ישראל ובתפלתם
 והשב את העבודה לדביר ביתה ואשי ישראל
 ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד
 עבודת ישראל עמה:

ותחזינה עינינו בשובה לציון ברחמים ברוך
 אתה יי המחזיר שבינתו לציון:

מודים ורננים

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלי אבותינו אלי כל בשר ויצרנו ויצר בראשית ברכות והודאות לשמה הגדול והקדוש על שהחייטנו וקיימתנו בן תחינו ותקיימנו ותאסוף גלותינו לחצרת קדשה לשמר הקיה ולעשת רצונה ולעבדה בלבב שלם על שאנחנו מודים לך ברוך אל ההודאות: המודים	מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלי אבותינו לעולם ועד צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך וגם פרתה לך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיה וטובותיה שבכל יום וצוריהם
--	---

מִבְּלֵל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
 סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְיֵם
 אֲמוֹנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר • מִי בְּמוֹךְ בָּעַל גְּבוּרֹת וּמִי
 דוֹמֶה לָּךְ • מֶלֶךְ מִמִּית וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
 וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים • בָּ"א"י מַחֲיָה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם
 יִהְיֶה לְךָ סֵלָה • בָּרוּךְ אַתָּה יי הָאֱלֹהִים הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים • אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ •
 וַרְצִיתָ בָּנוּ • וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת • וְקִדְשְׁתָּנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבֹדָתְךָ וְשִׁמְךָ
 הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ:

וַתִּתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שְׁבֻחוֹת לְמִנוּחָה וּמוֹעֲדִים
 לְשִׂמְחָה חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׁשּׁוֹן • אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֵת יוֹם
 חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה • זִמֵּן שִׂמְחָתָנוּ בְּאַהֲבָה מִקֶּרֶב קִדְשׁ
 זִכָּר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וַיְגַיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה
 וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר זְכוֹרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ
 וְזִכְרוֹן מַשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבִדְךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשְׁךָ •
 וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֶיךָ • לִפְלִטָה לְטוֹבָה
 לַחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַסֻּכּוֹת
 הַזֶּה • זְכוּרֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּה בּוֹ לְבִרְכָּה וְהוֹשִׁיעֵנוּ
 בּוֹ לְחַיִּים: וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חוּס וְחַנּוּן • וּרְחֹם עָלֵינוּ
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ • כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵיגָלֵנוּ • כִּי אֱלֹהֶיךָ חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אֶחָד מֵהֶם לֹא נֹתֵר: עַל־זֹאת שְׁבָחוּ אֱדוּבִים
וְרוֹמָמוּ אֲנִי וְנָתַנוּ יְדֵי־דִים זְמִירוֹת שִׁירֹת וְתִשְׁבָּחוֹת
בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לַמֶּלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם: רָם וְנִשָּׂא
גָדוֹל וְנוֹרָא מִשְׁפִּיל גִּאִים וּמִגְבִּיהַ שְׁפָלִים מוֹצִיא
אֲסִירִים וּפּוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר דָּלִים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ
בַּעַת שׁוּעַם אֱלֹהֵינוּ: תְּהַלְלוֹת לְאֵל עֲלִיוֹן בָּרוּךְ הוּא
וּמְבָרֵךְ מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה
רַבָּה וְאָמְרוּ כָלָם:

מִי־כִמְכָּה בְּאֵלִים יְהוָה מִי כִמְכָּה נֶאֱדָר
בְּקֹדֶשׁ נִוְרָא תְהַלֵּל עֲשֵׂה פֶלֶא: שִׁירָה חֲדָשָׁה
שְׁבָחוּ גֵאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל־שִׁפְתַי הַיּוֹם יַחַד כָּלָם
הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה
כְּנַאֲמֶךָ יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל (גִּאֲלָנוּ יְיָ צִבְאוֹת שְׁמוֹ
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל). בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גִּאֲלֵי יִשְׂרָאֵל:

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהַלֵּלְךָ:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהִם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים וְקֹנֶה
הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם
לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגִּן.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֵּן אֲבֹרָהִם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַחְיֶה מֵתִים אַתָּה רַב
לְהוֹשִׁיעַ:

מערחהר לערפחלען. דענקען
 דיח עררחהרע געהיינדע, דעקקע
 בעטחטטע; זיח חוכטער דייענע לעלע
 טעז טוטל. ערפרייע זיח, חן חלוגי
 טיגער! ערגיב, חן גחטט! חיהרע
 חיוועטחהטען. ענדע חיהרע לידן,
 בעטלייגער חיהרע ערלחונג, חוכ
 דייעטחלען, חוכר ערפחלע חיהרע
 וויכטע! דיק פלעהט זיח חן היט גחכ
 לעט הערלען; חן זיח חיהר ביח
 טחכר! חס דיק חיהרער רעכט
 זחכע חן, חוכר ווההכע ווירער חן
 חיהרער היטטע. וועכרע חיהר דיין
 פריינדליך חכטליטל; ער ווירער
 זיח דייענען ביחטחכר, חן חלוגי
 טיגער! ריכטע עז ווירער חויל, דח;
 הויז חיהרע; גלחלעז, דחט זיח
 טכעל ערפליזט זעהען חיהרע חפ
 כונג; פניהרע בחור ווירער חויל דיח
 טחרט שלס, חוכר געווקהרע די
 כער פרחטען וווחט. ליכטיגע
 דייענע ווירער זחכער ווירדחטל; דיח
 בכורים מלרים; בחכריגע זיח
 ווירדחרט ביחטחטטען רעז העע
 רעז, חוכר חכטחטטע חוכז, ווען
 וויר דיק חכרופען.

דוד רחמנאל. וכל תהי עוד
 מושפלת. זכור אימה הנקהלת.
 חופפה ובצלך נאדלת: טוב
 רחמיך שמחתם. יה פפר
 אשמתם. בלה עתה אנהותם.
 למענה חיש פדוהם: מלא
 משאלות לבם. נואקים אליך
 בכל ולבבם. סמכם וריב ריבם.
 עתה רחשכון בקרבם: פנה
 תפנה לפאדס. צור אמור
 לעזרם. קומם בית הדרם.
 ראותם פתאום שברם: שלם
 מהרה תבנה. שלמיה ככן
 תענה. תבה קמיה כמפת
 בכורים ותענה. תקראם בקריעת
 ים סוף ונקראה ותענה:

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומושיע
 לבניהם אהריהם בכל דור ודור: ברום עולם
 מושבה ומשפטיה וצדקתה עד אפסי ארץ: אשרי
 איש שישמע למצותיה ותורתה ודברה ישים על-
 לבו: אמת אתה הוא אדון לעמך ומלך גבור
 לריב ריבם: אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא
 אחרון ומבלעדך אין לנו מלך גואל ומושיע:
 ממצרים גאלתנו "אלינו ומבית עבדים פדיתנו:
 כל בכוריהם הרגת ובכורך גאלת ויסוף בקעת
 וזרים טבעת וידידים העברת ויבסו מים צריהם

עַל־כַּנְפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנוּ עַל־צִיצֵת
הַכֶּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצֵת וּרְאִיתֶם
אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְיָ וַעֲשִׂיתֶם
אֹתָם וְלֹא תִתְּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶּם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם
אֲשֶׁר־אַתֶּם זִנִּים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם
אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדָשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לְהָיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ^{יש לזרף אהיכם}
^{לאמת.}

פילין

חשכנו

אֶמֶת וַיֵּצֵיב וְנָכוֹן וְקִים וַיֵּשֶׁר וְנֶאֱמַן
וְאֶהוּב וְחָבִיב וְנֶחֱמָד וְנָעִים וְנִזְרָא
וְנֶאֱדִיר: וּמִתְקַן וּמִקְבָּל וְטוֹב וַיִּפְּה
הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וְעַד אֶמֶת
אֱלֹהֵי עוֹלָם מֶלֶכְנוּ צוּר יַעֲקֹב מִן
יִשְׁעָנוּ: לְדוֹר וָדוֹר הוּא קִים וְשָׁמוּ
קִים וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וְאֶמוּנָתוֹ
לְעַד קֵימָת: וּדְבָרָיו חַיִּים וְקִימִים
נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי
עוֹלָמִים עַל־אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל־
בְּנֵינוּ וְעַל־דּוֹרֹתֵינוּ וְעַל־כָּל־דּוֹרוֹת
זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ: עַל־הָרָשׁוֹנִים וְכו'.

אֲבוֹתֵינוּ: אֶמֶת מְעוֹלָם שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל עָלֵינוּ נִקְרָא בְּאַהֲבָה אֵין
אֱלֹהִים זולתך:

ע"ס א"ב.

אֲנִי הוֹשִׁיעָה נָא בְּנֵי עַפְרַיִם
מִי מָגֵר: גּוֹאֵל הַצְּלִיחָה נָא
דוֹרֶשֶׁה בְּכָל עוֹנָה: הֵקֵם סִבָּת
דוֹר

אנא. הילול, חן הערר! דען לו
ערדענטטונגע פֿערגלייכענען: וְהָיָה
כען. בעגליקקע, ערנזער! דין
חולליט דיק זאלען. ריכטע ווידער
חולל דויד: היטטע דחט זיח כח
הער

מִצִּיּוֹת הַיּוֹם עַל-לִבְבְּךָ: וּשְׁנַנְתָּם לְבִנְיָהּ וּדְבַרְתָּ בָם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּכִירְתְּךָ וּבְקָלְכֶתְךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ
וּבְקוּמְךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין
עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

<sup>דברים
י"ב</sup> וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
אֲנִי מִצְוֶה אֹתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל-לִבְבְּכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם:
וְנָתַתִּי מִטֶּר-אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֶה וּמָלְקוֹשׁ
וְאִסַּפְתִּי דִגְנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשִׂדְךָ לְבִהֲמֹתֶךָ וְאִכְלֹת וּשְׁבַעְתָּ: הִשְׁמְרוּ לָכֶם
פֶּן-יִפְתֹּר לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף-יְהוָה בָּכֶם
וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא
תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ וְאִבְדֹתֶם מִיָּדָה מֵעַל הָאָרֶץ
הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת-דְּבַר־י
אֱלֹהִים עַל-לִבְבְּכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם
לְאוֹת עַל-יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם:
וּלְמִדְתֶּם אֹתָם אֶת-בְּנֵיכֶם לְדָבָר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּכִירְתְּךָ וּבְקָלְכֶתְךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ:
וּכְתַבְתֶּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ
יְמֵיכֶם וַיְמִי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
לְאַבְתֵּיכֶם לֵאמֹר לָתֵת לָהֶם כִּי־מִי הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ:
<sup>במדבר
י"ז</sup> וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית

תמיד מעשה בראשית: כאמור לעשה אורים
גדלים כי לעולם חסדו: אור חדש על ציון תאיר
ונזכה כלנו מהרה לאורו. ברוך אתה יי יוצר
המאורות:

אהבה רבה אהבתנו יי אלהינו חמלה גדולה
ויתרה חמלת עלינו: אבינו מלכנו בעבור אבותינו
שבטחו בך ותלמדם חקי חיים כן תחננו ותלמדנו:
אבינו האב הרחמן המרחם רחם עלינו ותן כלבנו
להבין ולהשפיל לשמוע ללמוד וללמד לשמור
ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך
באהבה: והאזר עינינו בתורתך ודבק לבנו
במצותיך ויחד לבבנו לאהבה וליראה שמך ולא
נבוש לעולם ועד: כי בשם קדשך הגדל והנורא
בטחנו נגילה ונשמחה בשועתך: והביאנו לשלום
מארבע כנפות הארץ ותוליכנו קוממיות לארצנו:
כי אל פועל ישועות אתה ובנו בחרת מכל עם
ולשון וקרב בתנו לשמך הגדול סלה באמת להודות
לך וליהרהר באהבה: ברוך אתה יי הבוחר בעמו
ישראל באהבה:

יסיד חומר אל מלך נאמן

שמוע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:
בלחם ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי

מצוה

ח' זיין חיהר גנחדיג! זעכרע
היין חוכר גליק. ח' זיין גליקער!
וירדיגע מיט דיינער ח' זיין גליקער!
הערליגקייט דיעזע ליבע געמיין!
דע, דיח קניענער חוכר בייגענער
דיך פערעהיט, חוכר דיר מיט
זיעבע דחנקט, בייס חיינטריסט
חין דעניין הייליגען פערזאנע
זוכנערט. געוואהרע חיהרע ווייז,
סע, לייגע דיינען וואהגעפאלען
חין חיהנען, פערגיב חיהרע זיכ
דען חוכר פערלייגע חיהרע זיכ
זעטהחטען. דיר, ח' זיין גליקער!
דערטחפער! ברינגען זיח לחב
חוכר דחנק. ח' זיין חיהר דיר
וואכנע, סטיממע חיהרער ער.
ח' זיין גליקער! זיין חיהנען
גנחדיג, ווען זיח דיר דח: לולב
ס'זיכגט.

פ' זיין הייליגט זיח דיינען
כחמען, חוכר דיינען רוהק
פערקירעט חיהר חוכר. (זיכ
רופען זיח: «ברוך! (געבוי)
כעדייטער) חין הייליגער
סטיווע! «וועלכע ווייזע וויח
דיח גחטט ליכען תרשישים.

זועקים לפניה שיהיה חמול
עליהם הושיעה והצליחה:
טוב ברחמיה הרבים יקר
עדת אהובים פורעים
ומשתחיים ומודים באהבים
לשער בת רבים: מחמדם
הן להם נא שמח עמכם
שא נא טאהיהם עבור
על פשיעיהם: ח' פוצחים הלל
ותודות צור היודע עתידות
קול להשמיע אותם לתודות
רחמים בנשואם אגדות:

קו"ח שוקרים ואותך מקדישים
שבחך בפיהם רוחשים

תוקפים פרוך ולוחשים תומכים כאילי תרשישים:

והחיות ישוררו וכרבים יפארו ושרפים ילנו

ואראלים יברכו פני כל חיה ואופן וכרוב

לעמרת שרפים לעמתם משבחים ואומרים:

ברוך כבודי ממקומו:

לאל ברוך געזמות יתנו למלך אל חי וקיים
זמירות יאמרו ותשבחות ישמיעו כי הוא לבדו
פועל גבורות עשה חדשות בעל מלחמות זורע
צדקות מצמיח ישועות בורא רפואות נורא
תהלות אדון הנפלאות המחידש בטובו בכל יום

תמיד

וְקִדְשָׁם: תְּחַבֵּרָה בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ: שְׁמָהּ יִי אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדֵּשׁ
וְזָכְרָה מַלְכֵנוּ וְיִתְפָּאֵר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל
וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת: תְּחַבֵּרָה מוֹשִׁיעֵנו
עַל שִׁבְחַ מַעֲשֵׂה יְדֵיָהּ וְעַל מַאֲרֵי אֹר שְׁעֵשִׂית יִפְאָרוּהָ סֶלָה:
תְּחַבֵּרָה צוּרֵנוּ מַלְכֵנוּ וְגֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים
יִשְׁתַּבַּח שְׁמָהּ לְעַד מַלְכֵנוּ: יוֹצֵר מִשְׁרָתִים וְאֲשֶׁר
מִשְׁרָתָיו כָּלָם עוֹמְדִים בָּרוּם עוֹלָם וּמִשְׁמִיעִים
בִּירָאָה יַחַד בְּקוֹל דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם:
כָּלָם אֲהוּבִים כָּלָם בְּרוּרִים כָּלָם גְּבוּרִים וְכָלָם
עֹשִׂים בְּאֵימָה וּבִירָאָה רָצוֹן קוֹנֵם וְכָלָם פְּתוּחִים
אֶת־פִּיהֶם בְּקֹדֶשׁ וּבִטְהָרָה בִּשְׁירָה וּבְזִמְרָה
וּמְבָרְכִים וּמִשְׁבַּחִים וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים
וּמְקַדִּישִׁים וּמְמַלִּיכִים:
אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא
קְדוֹשׁ הוּא: וְכָלָם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת
שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה וְנוֹתְנִים רְשׁוֹת זֶה לָזֶה: לְהַקְדִּישׁ
לְיוֹצֵרם בְּנִחַת־רוּחַ בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה וּבְנֵי מַהֲקֹדֶשׁ
כָּלָם בְּאַחַד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בִּירָאָה:
קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יִי צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ:

מיוסד ע"ס א"ב

אופן

אאמיר. עוויג ווילן חייך ריה
מען דיק; פרייז דייכער חתונה
טחט העררליכקייט. דוח ביוט
חונדער ערלונער, ערלונער חונד:
בעזונדע דייכע כחלימן היט רוהט
חונדט ריווסן. פרייריג טטעהט
זיח דח חונדט טווינגט דיר דח:
לולכ, חונדט פלעהט דיק מו:
ח

אֲאֱמִיר אֹתָךְ סֶלָה. בְּחֹד
וְדָדָר וְתִהְיֶה. גּוֹאֵל הַצִּמִּית
גֹּאֲלֵה. דְּרוֹשׁ אֵימָתָךְ לְשֵׁם
וְלִתְהַלְלָהּ: הַצִּגִּים בְּשִׁמְחָה
וּבְלוּלֵבֵיהֶם אֹתָךְ לְשִׁמְחָה
וְעַקִּים

עולם ברהמיה הרבים • רחם עלינו ארון
עזנו צור משגבנו מגן ישענו משגב בעדנו:
אין בערכה ואין זולתה • אפס בלהה ומי
דומה לה: אין בערכה יי אלהינו בעולם
הזה • ואין זולתה מלבנו להי העולם הבא:
אפס בלהה גואלנו לימות המשיח • ואין
דומה לה מושיענו לתחית המתים:

אל ארון על כל המעשים • פרוך ומבורך
בפי כל נשמה גדלו וטובו מלא עולם • דעת
ותבונה סבים אותו: המתגאה על היות
הקדש • ונהדר בכבוד על המרכבה: זכות
ומישור לפני כסאו • חסד ורחמים לפני
כבודו: טובים מאורות שפרא אלהינו • יצרים
בדעת בבינה ובהשכל: כח וגבורה נתן
בהם • להיות משלים בקרב תבל: מלאים זיו
ומפיקים נגה • נאחזים בכל העולם: שומחים
בצאתם ונששים בבואם • עושים באימה
רצון קונם: פאר וכבוד נותנים לשמו •
צהלה ורנה לזכר מלכותו: קרא לשמש
ויזרח אור • ראה והתקין צורת הלבנה:
שבח נותנים לו כל צבא מרום • תפארת
וגדלה שרפים ואופנים וחיות הקדש:

לאל אשר שבת מכל המעשים ביום
השביעי התעלה וישב על כסא כבודו:
תפארת עטה ליום המנוחה ענג קרא ליום
השבת: זה שבח שליום השביעי שבו שבת
אל מכל מלאכתו: ויום השביעי משבח
ואומר מזמור שיר ליום השבת טוב להודות
ליי: לפיכך יפארו ויברכו לאל כל יצוריו:
שבח יקר וגדלה יתנו לאל מלך יוצר כל •
המנחיל מנוחה לעמו ישראל בקדשתו

ביום

בחדמור עשירה
מלאה הארץ
קניניה: המורה
המרום לבדו מאז
המשבח והמפאר
והמתנשא מימור
עולם: אלהי עולם
ברחמיה הרבים
רחם עלינו ארון
עזנו צור משגבנו
מגן ישענו משגב
בעדנו: אל פרוך
גדול דעה רבין
ופעל זררי חמור
טוב יצר כבוד
לשמו: מאורות
נתן סביבות עזו:
פנות צבאיו קדושים
רוממי שרי תמיד
מספרים כבוד אל

וקדושתו

למזוזת רבועה. לזוֹכֵר בְּרִית
שְׁבוּעָה: פְּרִי עֵץ הָדָר. אֶקַּח
לְנֶאֱדָר. כִּי כְבוֹדוֹ הוּד וְהָדָר:
צִמָּח תִּמָּר. אִשָּׁא לְהֶאֱמֹר.
לְכָלוּ כְבוֹד אוֹמֵר: קִיַּחַת עֲנָה
עֵץ עֲבוֹת. אֶאֱסֹר בְּעֲבוֹת.
לְמִבֵּיט בְּרִית אֲבוֹת: רַעֲנִי
עֲרֵבָה. בְּצִמְחֵי רִבְבָּה. לְדָגוּל
מִרִבְבָּה: שְׁתוּלִים בַּחֲצֵרוֹת.
בָּם יוֹפְדוּ מִצָּרוֹת. בְּבִזְכֹּר
חֲצוּצָרוֹת: ח' תְּכוּנִים לְכַפָּרָה.
לְסוּרָה בְּפָרָה. בְּלִי צִאֲרָה
חֲפוּרָה. מִפְּנֵי קָדוֹשׁ:

טער, לו עהרען דעז חללונג: עכ.
דען דער זיך דעז בוכדע: ערוויכ.
נערט דען ער חיהנען לונגעסוויק.
רען. פ דיזע פֿרוכט דעז הערר:
ליכטען בויטע (אחרוג) ערגריין
חיק, דיח מחיעוטקס דער חלל
מחכס דחמים לו פֿערעהרן חוכר
לו פֿעהרערליכען. צ דיעזען
פחללווייג (לולב) דיח ספֿיחטע
דעז הקכוסטען בויטע העב' חיק,
לו עהרן דעז חללעהקכוסטען,
דעק חללעז מחיעוטקס ספֿריכט.
ק חווי דיעזען דרייח לווייגען פֿחק
בויטע עבות¹) (היס) מחק' חיק
חיין געבוכד, לו עהרען דעזען
דעק דער בוכד חייגעדענק דען
ער היט חוכערן דרייח חורפֿק
טערן ערריכטעס; ר היט דיעז
זער לווייגענרייכען וויידע, דיח
חייכליגע חוכטער דער פֿלחללען
חיריחדען, פרייז חיק דען חייכ
ליגען חוכטער דער ענגעל חיר.
יחדען. ש דורך דיעזע פֿרחחטען
החכדלונגען ווירר, דיחגעחיינדע
דיעזעז היינאגסהוז פֿחן חללען
חיכעלן ערלחוט ווערדען וויח בייט
בוחען דער ערחינערונג. טרחאפעטען. ²) ת דורך זיח ערהחלסטען חויך דיח
חוככחדיגען זינדער ערלחט, חוכד ווייכען ניכט היט סחכדע פֿחק חנגעזיכטע דעז
חללעהיינאגטען.

בשבת

בחל

הַמֵּאִיר לְאֶרֶץ
וְלָדָרִים עָלֶיהָ.
בְּרַחֲמִים וּבְטוֹבוֹ
מִחֲדָשׁ בְּכָל יוֹם
תָּמִיד מַעֲשֵׂה
בְּרָאשִׁית: מָה רַבּוֹ
מַעֲשֵׂיָהּ יי. כָּל־
בַּחֲכָמָה

הַכֹּל יוֹדוּהָ וְהַכֹּל יִשְׁבַּחוּהָ. וְהַכֹּל אֲמָרוּ אֵין
קָדוֹשׁ כִּי: הַכֹּל יִרְוּ מִמּוֹה סָלָה יוֹצֵר הַכֹּל.
הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל יוֹם דְּלִתּוֹת שַׁעֲרֵי מִצְרָה:
וּבִזְקַע חֲלוּגֵי רָקִיעַ. מוֹצִיא חֶמֶד מִמְּקוֹמָהּ
וּלְבָנָה מִמְּכוֹן שְׁבָתָהּ: וּמֵאִיר לְעוֹלָם כָּלוּ
וּלְיוֹשְׁבָיו. שְׁבָרָא בְּמִדַּת רַחֲמִים: הַמֵּאִיר
לְאֶרֶץ וְלָדָרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוֹבוֹ
מִחֲדָשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית:
הַמֵּלֵךְ הַמְּרוֹמָם לְבָדוֹ מֵאָז. הַמְּשַׁבֵּחַ
וְהַמְּפָאֵר וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִימּוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי

עולם

בחכמה

¹) עבות, הייזט חיין געבוכד, חיין ביטען. ²) זיעהע חיו'ס' צמדנר (יו"ד ט').

ה' א"ט דעם לולב חין דער
המכר, זינג חזק דעם הלל.
געזונג; חזן געבעט ווירד בע.
גיכטיגט, חזר חזק ערשיינט
רזין ווייז געלייטערט גחל.
ו' דער פֿער דער טהירע לויטערט
ג, ווירד בעטמחט ווייכען, חיינע
זיכרען ווערדען זיכקען חין דע:
העערע: טיעפֿע; דיק רופֿ' חזק
ח, חזק קמן כיכט לויטמחל ווער:
דען. ז' לוס פֿערעקען יעכער
סוכת (כייס חוילוגחויז מלריס)
ו' חזרע דען קיכטמחל געטלעכֿ
טערן לוס געזעטל, היטטן חוילע
לויטמחל חזר חזק לויט לויט דעקקן.
ח חזכער דערען טחטטען לויט
טרעטען — כחך פֿערטריפט דעז
געזעטלע: — חזר דחין לויט
זען זיכען טחגע. ט ו' חזל בין חזק
יעכער ו' חזקען: סוכות חזן געז
דעכק, חזר ווערדע חזכחויפֿהחז
זיך דחחחן דעכקען; ז' געדעכק
חזק דוח חן דיינע גיטע דוח דוח
דויד פֿערהייטען; ז' ריכטע דעז
זען היטטע 2 וויערער חויל, גריכֿ
דע זיין רייך, חזר ערהעכע זיינע
הערליכקייט, ב' ווייז חין דען
טחגען דער פֿעררועלט. חזן רייך
פֿחן עוויגער דויער זייז דער חז
טהייל דויד: חזר זיינע: זחח
העכזכֿ: חין עוויגקייט. ל' זעטל
חיהן לוס רעגענטען דער קיכט
טיגען געטלעכֿער, פֿערזייע
זייכער רעגיראג עוויגע דויער,
ח דוח קחכיג חזלער קחכיגע!
ז' בחזר זעכדע דעז: טחטמחזעז
חבקהחזויגע 3) חיינער זיך כחך
חיהן זיגלעכדען כחליחן, דחט
ער זיח עכטזיכדיגע. ז' חזט חזכ
טויען דיינע חזיגעזמחט, קעהר'
לזריקק כחך דיינע חזיגעזמחט,
דחט חזכער חזיגע דיינע הערר,
זיכקייט טויע. ס' כייס דיינע טריי,
ען חין דיינע היטטע חויל, דעק
קע חזט דעם טחטטען דיינע: טחטלע: זיח, דחט קיינע זיכעכע היטלע זיח סטעלע 4)

ע' פֿיער פֿעלחלחרטען טיטטען זיח, כחך חלחלה דער פֿיער טחטמחט: טער
(1) דער יכר הרע. (2) דח: בית המקדש. (3) משיח בן דוד, כחך דער פֿרחהליי.
חזכז יסעי' ח. (4) עז' ה' יסעי' מ' טי', מורתח לשון דחיה וחוט.

הלל בם אפצה. ומליצי ירצה.
וכזהב אצא: ורובין בפתח
יבוש. וחטא בצול תכבש.
קראתיך א אבוש: זכר סבוך
לדורות. להם לדורות. לסבה
ולקרות: חסות בצל סבה.
כחוק נסוכה. שבעה
להסתובבה: טלול עננים
אזכרה. בכר דור ודור
אזכרה. לחסדי דור זכרה:
יקם סבתו. ותכון מלכותו.
ותרב גדלתו: בימי עולם.
ומלכותו עד העולם. לדור
ולדור עד עולם: לדור ודור
תמלוק. והוא עדי עד ימלוק.
מלך ממליך מלוק: מהרה
להצמיח זרעו. על עם משועו.
לעבור על פשעו: נחזה בעזו.
בשובך לגן אגוז. ועין בעין
נחזק: סבתך עליהם תמתח.
ובצל לקוחיך ימתח. ולא יבם
מורתח: עצים בנטלם ארבעה
למזות

יוצר ליום ראשון

קריב ואמרו אמן. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא.
יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדר ויתעלה
ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא לעלא מן כל ברכתא ושירתא
תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן:

זמגט קהל יתברך.

וזהרענד דער סזן ברבו זמגט,

ברכו אתי המברך: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם
ברוך המברך לעולם ועד: ויתנשא שמו של מלך מלכי
המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא
ברוך אתה יי אלהינו ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין
מלך העולם יוצר אור אלהים סלו לרכב בערבות ביה
ובורא חשך עשה שלום שמו ועלו לפניו. ושמו מרומם
ובורא את הכל: על כל ברכה ותהלה:
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

אור עולם באוצר הים אורות מאפל אמר ויהי:

מיוסד ע"פ א"ב נראשי החריות.

אכתיר. קרמקען וולן חיק
חיהן מיט רוחאע, חיהן דער
זח פורכטבחרע טהמטען חויה:
געחכט, חלז דיעזע: (זיין עמלק)
חויה מלרים הערויל געלונגען.
במחכט'גע לייערער וויכל' חיק—
ווייז דער געפיערערטע זמגער
פרייה — דעם חלזערהמטען
קחכ'ג, דעם חלזערהמכענוטען,
גריעזע: ביטליין המכע חיק פון
פיער פפוןמלחמטען לוחמאען
געבוכדען כחך מלחמה דער פיער
הויפטלונגער ישרא'ל, לועהרען
דע: דער חויל פיערן טהרמכט*.
פרייען חוכד דמכקען וולן חיק,
חוכטערדיוערג: חייכדע, חוכד
טוויכגען דמ: לולב חוכד חגודה
דעם חלזערהייליגזטען.

אכתיר זר תהלה. לנורא
עלילה. במי זאת עוליה:
באדר רננים אעלסה. בנה
רננים נעלסה. למך רם
ונשא: גדת ארבע. למספר
רובע. לחן על ארבע:

מן אסלד בשבח ותודה. בתוך קהל
ועדה. בלקחי לולב ואגדה. קדוש.
דרוש במו צדק. לשפטים
לצדק. דינם להוציא לצדק:

רדינע פרייהמטען חוכדלונג רעכ.
נעט ער לור טוגענד מיר, ריכ.
טעט כחך חיינער חוכטלונג חיק חוכד פיהרט חייין רעכט חויה כחך גערעכטיגקייט.
ה מיט

(*) וועהע דמ: געזיכט יחזקא: קחפייטעל 1 עמך דען 4 טהיערגעסטחלזטען.

הגדול

בכבוד שמך: הגבור לנצח והנורא בנוראותיה.
המלך היושב על כסא רם ונשא:

שוכן עד מרום וקדוש שמו. וכתוב
רגנו צדיקים ביי לישרים נאזה תהלה:
בפי ישרים תהלה. ובדברי צדיקים תתברך.
ובלשון חסידים תתרום. ובקרב קדושים תתקדש:

ובמקהלות רבבות עמך בית ישראל ברנה יתפאר
שמך מלכנו בכל דור ודור שכן חובת כל היצורים
לפניה יי אלהינו ואלהי אבותינו להודות להלל לשבח
לפאר קדומם להידר לברך לעלה ולקלם על כל
דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך:

ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול
והקדוש בשמים ובארץ: כי לך נאה יי אלהינו
ואלהי אבותינו שיר ושבחה הלל וזמרה עז
וממשלה נצח גדלה וגבורה תהלה ותפארת
קדשה ומלכות ברכות והודאות מעתה ועד
עולם: ברוך אתה יי אל מלך גדול בתשבחות
אל הודאות אדון הנפלאות הבורר בשירי
זמרה מלך אל חי העולמים: הש"ץ אומר חצי קריש.

ועתה יגדל נא פח אדני פאשר דברך לאמר
וכר רחמיה יי ותסדיה כי מעולם המרה:

יתגדל ויתקדש שמך רבא בעלמא די ברא ברעויתה וימליך
מלכותה בחייו וביומיו ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן

אֱלֹהֵינוּ מִסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה
אֲבוֹתֵינוּ • וּלְבָרֶךְ אֶת־שִׁמְךָ • עַל־אֶחָת מֵאֵלֶיךָ
אֱלֹהֵי אֲלֹפִים וְרַב־יָרְבִי רַבְבוֹת פְּעָמִים הַמְּנוּבֹת
שֶׁעָשִׂיתָ עִם־אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ: מִמְּצָרִים גָּאֻלְתָּנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פָּדִיתָנוּ • בְּרָעַב וְנָתַתָּנוּ
וּבְשָׂבַע כָּל־כֹּלֵתָנוּ • מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ • וּמִדְּבַר
מוֹלַתָּנוּ וּמִיַּחְדִּים רָעִים וְנֶאֱמָנִים הִלִּיתָנוּ: עַד־
הֵנָּה עֲזָרוֹנוּ רַחֲמֶיךָ • וְלֹא־עֲזָבוֹנוּ חַסְדֶּיךָ • יְיָ אֱלֹהֵינוּ
תִּמְשָׁלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְנֶצַח: עַל־כֵּן אֲבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ
בָּנוּ • וְרוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁנִּפְתַּחְתָּ בְּאַפֵּינוּ וְלִשׁוֹן אִשְׁרֵנוּ
שֶׁנִּפְתַּח בְּפִינוּ: הֵן הֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ
וַיְרַמְּמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיְקַדִּישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ
מִלִּפְנֵינוּ: כִּי כָל־כֶּהֱ לָךְ יְיָ יוֹדֵה • וְכָל־לִשׁוֹן לָךְ
תִּשְׁבַּע • וְכָל־בֶּרֶךְ לָךְ תִּבְרַע • וְכָל־קוֹמָה
לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה • וְכָל־לִבָּבוֹת יִירָאוּךָ • וְכָל־
קֶרֶב וְכָל־זוֹת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ כִּדְבַר שִׁבְתּוֹב כָּל
עַצְמוֹתַי תִּאֲמַרְנָה יְיָ מִי בָמוֹךְ מִצִּיל עֲנִי מִחַזָּק
מִמָּנוּ וְעֲנִי וְאֲבִיזֵן מִגִּזְלוֹ: מִי יִדְמֶה־לָּךְ וּמִי
יִשׁוּחֶה־לָּךְ וּמִי יַעֲרֶךְ־לָּךְ • הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיזֵן קִנְיָ שָׁמַיִם וָאָרֶץ: נְהַלֵּלְךָ
וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאֲרְךָ וְנִבְרַךְ וְנִתְּשֵׁם קֹדֶשְׁךָ •
כְּאִמּוֹר קְדוֹד בָּרְכִי נַפְשִׁי וְנִתְּשֵׁם וְכָל־קֶרֶב־י
וְנִתְּשֵׁם קֹדֶשׁ: הָאֵל הַתְּעַצְמוֹת עֲזָרְךָ •

קִנִּיתָ: תִּבְאֲמוּ וְתִטְעֲמוּ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מִכֹּז
 לְשִׁבְתְּךָ פַּעֲלָתָהּ יְהוָה מִקֶּדֶשׁ אֶרֶץ כּוֹנֵנֵנוּ
 יִדְיָהּ: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: כִּי בֹא סִים פִּרְעָה בִּרְכָבוֹ וּבִפְרָשָׁיו בֵּים וּיֹשֵׁב יִי עֲלֵיהֶם
 אֶת מִי הִים. וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבֶשֶׁת בְּתוֹךְ הַיָּם:
 כִּי לִי הַמְּלוּכָה וּמֹשֶׁל בְּגוֹיִם. וַעֲלוּ מֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן
 לְשִׁפְטֵי אֶת־הַר עֵשׂ וְהִיָּתָה לִי הַמְּלוּכָה: וְהָיָה יִי לְמֶלֶךְ
 עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יִי אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד:
 וּבִיָּדְךָ בְּתוֹב לֹא־מֵר שְׁמֵעַ יִשְׂרָאֵל יִי אֱלֹהֵינוּ יִי אֶחָד:

נִשְׁמַת כָּל־חַי תִּבְרַךְ אֶת־שִׁמְךָ יִי אֱלֹהֵינוּ.
 וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר תִּפְאֶרֶת וְתִרְוָמָה זְכוּרָה מִלְּכֵנוּ
 תָּמִיד. מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אֲתָה אֵל.
 וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמֹשִׁיעַ פּוֹדֶה
 וּמַצִּיל וּמַפְרִיחַ וּמַרְחֵם בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוּקָה
 אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָּא אַתָּה: אֱלֹהֵי הָרְאשׁוֹנִים
 וְהָאַחֲרוֹנִים. אֱלֹהֵי כָל־בְּרִיּוֹת אֲדוֹן כָּל־
 תּוֹלְדוֹת הַמְּהֻלָּל בְּרַב הַתְּשֻׁבּוֹת הַמְּנַהֵג
 עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים. וַיִּי לֹא־יָנוּם
 וְלֹא־יִישָׁן. הַמְּעוֹרָר יְשָׁנִים וְהַמְּקִיץ נִרְדָּמִים.
 וְהַמְּשִׁיחַ אֲלֵמִים. וְהַמְּתִיר אֲסוּרִים וְהַסּוֹמֵךְ
 נוֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לֵךְ לְבָדֶךָ אֲנִיָּהנוּ
 מוֹדִים. אֱלֹהֵינוּ מְלֹא שִׁירָה בָּיִם וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה
 בְּהַמּוֹן גָּלִי וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שֹׁבֶת כְּמִרְחֵבִי דָקִיעַ.
 וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשִׁכְמוֹשׁ וּבִירָחֵת. וַיִּדְּנוּ פְרוֹשׁוֹת
 בְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם. וְרַגְלֵינוּ קָלוֹת כְּאִילוֹרֵת: אֵין

שירת הים לריק לאמרה מעומד בשמחה ובכוון ובניגון הטעמים כמו בספר תורה

אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְכִי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ
לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאָה גָאָה סוֹם

וְרָכְבוּ רָמָה בָּיָם: עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה וַיְהִי־לִי

לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי וְאַנְוָהוּ אֱלֹהֵי

אָבִי וְאַרְמְמָנָהוּ: יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה

שִׁמּוֹ: מִרְכַּבַּת פָּרָעָה וַחֲיִלוֹ יִרְהַב בָּיָם וּמִבְחָר

שְׁלֵשִׁי טַבָּעוֹ בַּיָּם־סוּף: תַּהֲמֹת יָבֵס־יָמוֹ יִרְדּוּ בַמַּצּוֹלֹת כְּמוֹ־

אֶבֶן: יִמְיָנָהּ יְהוָה גְּאֻדָּרִי בַכַּח יִמְיָנָהּ

יְהוָה תִּרְעֵץ אוֹיֵב: וּבִרְבַּב גְּאֻנָּה תִּהְרַם

קִמְיָהּ תִּשְׁלַח חֲרָנָהּ יֹאכֶלְמוּ בַקֶּשׁ: וּבְרוּחַ

אֶפְיָה גִיעַרְמוֹ מַיִם נִצְבּוּ כְמוֹ־יָד

גִּזְלִים קָפְאוּ תַהֲמֹת בְּלִבָּיָם: אָמַר

אוֹיֵב אֶרְדָּף אֲשִׁיג אֲחַלֵּק שָׁלַל תִּמְלֹאֲמוּ

נַפְשִׁי אֶרִיק חֲרָבִי תִזְרֹאֲמוּ יָדַי: נִשְׁכַּת

בְּרוּחָהּ בַּסֶּמֶן יָם צָלְלוּ בַעֲזוּפָרַת בְּמַיִם

אֲדִירִים: מִרְכַּמָּה בָּאֱלִים יְהוָה מִי

כְּמָכָה גְּאֻדָּר בַּקֶּדֶשׁ נִזְרָא תַהֲלֹת עֲשֵׂה־

פֶּלֶא: גְּטִיָּה יִמְיָנָהּ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ: נַחֲתִית

בַּחֲסִדָּה עִם־נֹו גְאֻלָּתָהּ גִּתְלַת בַּעֲזָה אֶל־גֹּה

קֶדֶשׁ: שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חֵיל

אֲחֹז יִשְׁבִּי פִלֶשֶׁת: אֲזִי נִבְהֵלוּ אֱלֹפֵי

אֲדוֹם אֵילִי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוּ רָעַד נִמְנֹו

כָּל יִשְׁבִּי כְנָעַן: תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אִמְתָּרָה

וּפָחַד כְּגִדֹל זְרוּעָהּ יָדָמוּ כְּאֶבֶן עַד־

יַעֲבֹר עִמָּהּ יְהוָה עַד־יַעֲבֹר עִם־דָּוִד

עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ: וּבָרוּךְ יִשֵּׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם
וַיִּמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

כִּרְיָ לַעֲמוֹד קוֹדֶשׁ בִּיתִּסְלִי וּבִרְךְ דוד, וְעַמּוֹד עַד אַתָּה הוּא וכו'.

ד"ס ב' כ"ט

וּבִרְךְ דָּוִיד אֶת־יְיָ לְעֵינֵי כָל־הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם: לָךְ יְיָ
הַגְדָּלָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְפָּאָרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד כִּי־כָל בְּשָׁמַיִם
וּבָאָרֶץ לָךְ יְיָ הַמְּלִכָה וְהַמְתַּנַּשֵּׂא לְכָל לְרָאשׁ: וְהַעֲשֵׂה
וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל וּבִידֶךָ כַּחַ וּגְבוּרָה
וּבִידֶךָ לַגְדָּל וּלְחֹזֶק לְכָל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ
וּמְהֻלָּלִים לְשֵׁם תְּכַאֲרֶתְךָ: נְחִמֵה ט' אַתָּה הוּא יְיָ לְבָרְךָ אֶת
עֲשִׂית אֶת־הַשָּׁמַיִם שָׁמַי הַשָּׁמַיִם וְכָל־צָבָאם הָאָרֶץ וְכָל־
אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת־כָּל־
וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לָךְ מְשֻׁתָּחוּיִם: אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר בְּחֵרָתָ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשִׁמְתָּ
שְׁמוֹ אַבְרָהָם: וּמִצָּאתָ אֶת־לָבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ וּבְרוּתָ עִמּוֹ
הַבְּרִית לְהֵרָא אֶת־אָרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחֲתִי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי
וְהַיְבוֹסִי וְהַגְּרָגִשִׁי לְחֵת לְזִרְעוֹ וְתִקֶּם אֶת־דְּבָרְךָ כִּי צִדִּיק
אַתָּה: וְתִרְאֵהוּ אֶת־עֵינֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם וְאֶת־זַעֲקָתָם שְׁמַעְתָּ
עַל־סִסּוּתָ: וְתִהְיֶנּוּ אַתָּה וּמִפְתִּים בְּכַרְעָה וּבְכָל־עֲבָדָיו
וּבְכָל־עַם אֶרֶצוֹ כִּי יָדַעְתָּ כִּי הִזְיָדוּ עֲלֵיהֶם וְתַעֲשֵׂה לָךְ שֵׁם
כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהִים בְּקִעְתָּ לִפְנֵיהֶם וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם בִּיבֻשָּׁה
וְאֶת־רַדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בְּמִצּוֹלָתָ כְּמוֹ־אֶבֶן בְּמִים עֲזִיִּים:
וַיֹּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא
יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שִׁפְתֵי הַיָּם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל
אֶת־יְיָ הַגְדָּלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיֵּרָא הָעָם
אֶת־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ בִּיהוָה וּבְכִשָּׁה עֲבָדוֹ:

הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וַיְרַח הַלְלוּהוּ כָּל־בְּכֵי אֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמִי
הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם: יִהְיֶה לָּנוּ אֶת־שֵׁם
יְהוָה כִּי הוּא צוּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם חֲקִנְתָּן
וְלֹא יַעֲבֹר: הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל־
תְּהוֹמוֹת: אִשׁ וּבָרָד שֶׁלֵּג וְקִטּוֹר רוּחַ סַעָרָה עֲשֵׂה דְבָרוֹ:
הַהָרִים וְכָל־גְּבֻעוֹת עֵץ פָּרִי וְכָל־אֲרָזִים: הַחֲזִיה וְכָרִי
בְּהֶמָּה רֶמֶשׁ וְצִפּוֹר כָּנָף: מַלְכֵי־אֶרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים שָׂרִים
וְכָל־שֹׁכְטֵי אֶרֶץ: בַּחֲוָרִים וְגַם־בְּתוֹלוֹת וְקָנִים עִם־
נְעָרִים: יִהְיֶה לָּנוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה בִּי־נִשְׁבַּח שְׁמוֹ לְבָדוֹ הוֹדוֹ
עַל־אֶרֶץ וּשְׁמַיִם: וַיְרַם קֶרֶן לְעַמּוֹ תִּהְיֶה לְכָל־חֲסִידָיו
לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הַלְלוּהוּ: (* צבאיו י

קִמַּט הַלְלוּהוּ וְשִׁירוֹ לִי שִׁיר חֲדָשׁ תִּהְיֶה לָּנוּ בְּקִהַל חֲסִידִים:
יִשְׁמַח־יִשְׂרָאֵל בְּעֲשֵׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָּם: יִהְיֶה לָּנוּ שְׁמוֹ
בְּמַחֹל בְּתָף וּבְנוֹר יִזְמְרוּ־לוֹ: בִּירוּצָה יִבְעֲמוּ יִפְאֲר
עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה: יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל־
מִשְׁכְּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפְיוֹת בִּידָם:
לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכְחוֹת בְּלְאֻמִּים: לְאַסֹּר מַלְכֵיהֶם
בְּזִקִּים וּנְכַבְּדֵיהֶם בְּכַבְּלֵי בְרוֹזל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט
בְּתוֹב דָּדָר הוּא לְכָל־חֲסִידָיו הַלְלוּהוּ:

קִבֵּ הַלְלוּהוּ הַלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקִּיעַ עֶזוֹ:
הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ הַלְלוּהוּ בְּרַב גְּדֻלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתִקְע
שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנִבֵּל וּבְנוֹר: הַלְלוּהוּ בְּתָף וּמַחֹל הַלְלוּהוּ
בְּמִנִּים וְעִנָּב: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־שֹׁמֶע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
תְרוּעָה: כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְיֶה יָהּ הַלְלוּהוּ: כ"ה ת"י"ה

בָּרוּךְ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֶׁבוֹ
יְרוּשָׁלַם הַלְלוּהוּ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

תפלת שחרית

יה

עֲשֵׂה נִחְיֵי: אֲשֶׁרִי שָׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׁכְרוֹ עַל־יְיָ אֱלֹהָיו:
עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם הַשִּׁמּוֹר
אִמָּה לְעוֹלָם: עֲשֵׂה מִשְׁכַּט וְלַעֲשׂוֹקִים נַחַן לָחֶם לַרְעֵבִים
יְיָ מִתִּיר אֲסוּרִים: יְיָ פִקֵּחַ עֲוִרִים יְיָ זָקֵף כְּפוּכִים יְיָ אֲהִב
צַדִּיקִים: יְיָ שִׁמֹּר אֶת־גִּידֵי יָחוּם וְאֶלְמָנָה יַעֲוֹד וְדָרָךְ
רְשָׁעִים יַעֲוֶה: יְיָ מִלֵּךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן רָדוֹ
וְדָר הַלְלוּהָ:

קמח הללויה | בִּי־טוֹב זִמְרָה אֱלֹהֵינוּ בִּי־נָעִים נֶאֱוָה תִּהְלָה:
בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְיָ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִבְנֵם: הָרוּפָא לְשִׁבּוּרֵי לֵב
וּמַחֲבֵשׁ לְעֶצְבוֹתָם: מוֹנֶה מִסְפָּר לְכוּכָבִים לְכֹלֶם שִׁמוֹת
יִקְרָא: גָּדוֹל אֲרוֹנֵינוּ וְרַב־כֹּחַ לְהַבִּינָנוּ אֵין מִסְפָּר:
מִעֲוֹד עֲנִוִים יְיָ מִשְׁפִּיל רְשָׁעִים עַד־אָרֶץ: עֲנֵנוּ לִי
בְּתוֹדָה וְזָמְרוּ לְאֱלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר: הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים
הַמְכִּין לְאָרֶץ מָטָר הַמְצַמֵּחַ הָרִים חֲצִיר: נוֹתֵן לְבִהמָה
לֶחֶם לְבָנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא בְּגִבּוֹרַת הַסּוֹם יִהְיֶין
לֹא־בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה: רוֹצֶה יְיָ אֶת־יִרְאֵי אֶת־
הַגִּיחִלִּים לְחַסְדּוֹ: שֹׁבֵחִי יְרוּשָׁלַם אֶת־יְיָ הַלְלוּ אֱלֹהֵינוּ
צִיּוֹן: בִּיחֻזֶּק בְּרִיחֵי שְׁעָרֵינוּ בִּרְךְ בְּנִיךְ בְּקִרְבֶּךָ: הַשֵּׁם
גְּבוּלֶךָ שְׁלוֹם חֵלֶב חֲטִים יִשְׁבִּיעֶךָ: הַשְׁלַח אִמְרָתוֹ אָרֶץ
עַד־מִהְרָה יְרוּץ דְּבָרוֹ: הַנּוֹתֵן שֶׁלֶג כְּצֶמֶר כְּפוֹר כְּאֶפֶר
יַפּוֹר: מִשְׁלִיךְ בְּרָחוֹ כְּפִתִּים לִפְנֵי קָרְרוֹ מִי יַעֲמֹד:
יִשְׁלַח־דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֶם יֵשֶׁב רוּחוֹ יִזְלוּ־מַיִם: מְגִיד דְּבָרוֹ
לִיעֲקֹב חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה בֵן וְלִכְל־גּוֹי
וּמִשְׁפָּטִים בְּלִידְעוֹם הַלְלוּהָ:
דבריו ק.

קמח הללויה | הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ
בְּמִרוֹמֵם: הַלְלוּהוּ כָּל־מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאוֹ:
הַללוהוּ
(*) צבאו כ.

והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו: יי
הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה:

אשרי העם שכבה לו אשרי העם שיי אלהיו:

תהלה ^{ספ} לדוד ארוממה אלהי המלך ואברהם שמך לעולם
ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יי
ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דוד לדוד ישבח מעשיך
וגבורתיך יגידו: הדר כבוד רהוקה ודברי נפלאה
אשיתה: ועוזו נוראותיה יאמרו וגדלותה אספרנה: זכר
רב טובה יביעו וצדקתה ירגנו: חנון ורחום יי אלהי אפיים
וגדול חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יי
כל מעשיך וחסידיך יברכוה: כבוד מלכותך יאמרו
וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד הדר
מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל
דוד ודוד: סומך יי לכל הנפלים וזיקה לכל הבפופים: עיני
כל אליה ישברו ואטה נותן להם את אכלם בעתו: פותח
את ידה ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד
בכל מעשיו: קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראהו
באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם:
שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת
יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:
ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה: * יחירו:

קמו הללויה הללי גפשי את יי: אהללה יי בחיי אומרה
לא להי בעודי: אל תבטחו בנדיבים בן אדם ושאין לו
חשועה: תצא רוחו ישב לאדמתו ביום ההוא אברו

עשתנותיו

(ס) פותח את ייך ר"ת פא"י כמנין הוי"ה אדנ"י וס"ת חת"ך וכו' שם שר פרנסה.

תפלה שחרית

י

נחבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים השמענה אזני:
צדיק כחמר יכרה בארץ בלבבון ישגרה: שתולים
בבית יי בהצרות אלהינו יכריחו: עוד ינוכחון בשיבה דשנים
ורעננים יהיו: להגיד כי ישר יצורי ולא עלתה בו: ^{עמ}
ג יי מלך גאות לבש לבש יי עז התאזר אף תכון תכל כל
תמוט: נכון כסאך מאן מעולם אלה: נשאו נהרות
יי נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים: מקלות ומים
רבים אדירים משבררים אדיר במרום יי: עדתיהן
נאמנו מאד לביתה נאזה קדש יי לארץ ימים: ^(מספא)
יהי כבוד יי לעולם ישמה יי במעשיו: יהי שם
יי מברך מעתה ועד עולם: ממזרח שמש
עד מבוא מהלל שם יי: רם על כל גוים יי
על השמים כבודו: יי שמך לעולם יי זכרך
לדודך: בשמים הבין בסאו ומלכותו בכל
משלה: ישכחו השמים והגל הארץ ויאמרו
בגוים יי מלך: יי מלך יי מלך יי ומלך לעלם
ועד: יי מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו: יי
הפיר עצת גוים הגיא מחשבות עמים: רבות
מחשבות בלב איש יעצת יי היא תקום: יעצת
יי לעולם תעמד מחשבות לבו לדוד ודוד: כי
הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד: כי יבחר יי
בציון אלה למושב לו: כי יעקב בחר לו יה
ישראל לסגלתו: כי לא ימוש יי עמו ונהלתו
לא יעזוב: והוא רחום וכפר עון ורא ישהית

לג רגנו צדיקים ביי לישרים נאווה תהלה:
הודו ליי בכבוד בנגל עשור ומרו-לו:

שירי לו שיר חדש היטיבו נגן בחרו ערה: כרישר ובר-
וכל מעשהו באמונה: אהב צדקה ומשפט חסד יי מלאה
הארץ: בדבר יי שמים געשו וברוח פיו כל צבאם: כנס
בגד מוי הים נתן באצרות החומות: יראו מיי כל הארץ
ממנו יגורו כל יושבי תבל: כי הוא אמר ויהי הוא צוה
גבעות: יי המור עצת גוים הניא מהשבוח עמים: עצרת
יי לעולם תעמוד מחשבות לבו לדר ודר: אשרי הגוי אשר-
יי אלהיו העם ופחד לנחלה לו: משמים הבית יי ראיה
את כל בני האדם: ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי
הארץ: היצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם: אין
המלך נושע ברב חיל גבור לא יציל ברב כח: שקר
הסוס לחשועה וקרב חילו לא ימלט: הנה עין יי אל יראוי
למיתלים לחסדו: להציל ממות נפשים ולחיותם ברעב:
גפשונו חפחה ליי עזרנו ומגנונו הוא: כי יב וישמח לבנו כי
בשם קדשו בטחנו: יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך:
צב מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות ליי ולומר
לשמה עליון: להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות:
עלי עשור ועלי נגל עלי רגיון בכבוד: כי שמתני
יי בפעלה במעשי ידך ארגן: מרהגדלו מעשיך יי
מאד עמקו מחשבתך: איש בער לא ידע וכסיל לא
יבין את זאת: בקרח רשעים וכמו עשב ויציצו כל
פעלי און להשמדם עדי-עה: ואתה מרום לעלם יי:
כי הנה אביך יי כי הנה אביך יאבדו ותפרדו כל
פגרי און: ותרם פראים קרני בלתי בשמן רענן:

הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאָרְצִים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
לַעֲשֹׂה נִפְלְאוֹת גְּדֻלוֹת לְבָדּוֹ	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
לַעֲשֹׂה הַשָּׁמַיִם בְּתַבּוּנָה	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמַּיִם	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
לַעֲשֹׂה אוֹרִים גְּדֻלִּים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמַמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
אֶת־הַיָּרֵחַ וְכּוֹכָבִים לְמַמְשֶׁלֶת בַּלַּיְלָה	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
לְמַכָּה מִצָּרִים בְּבִכּוּרֵיהֶם	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
וַיֵּצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
בֶּיַד חֲזָקָה וּבְזִרְעֵ נְטוּיָה	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
לְגִזֹּר יַם־סוּף לְגִזְרִים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכָו	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
וַנֵּעַר פֶּרַעַה וַחֲיִלּוּ בַיַּם־סוּף	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
לְמוֹלִיד עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
לְמַכָּה מַלְכִים גְּדֻלִּים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
וַיַּהַרֵג מַלְכִים אֲדִירִים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
לְסִיחּוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
וַנָּתַן אֶרֶצָם לְנַחֲלָה	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
שֶׁבַשְׁפָּלָנוּ זָכַר־לָנוּ	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
וַיַּפְרִקֵנוּ מִצָּרֵינוּ	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
נָתַן לָחֶם לְכָל־בָּשָׂר	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

תגף באבן רגלה: על שחל וכהן הדרך תרמם כפיר
ותנין: כי בי חשק ואכלטהו אשגבהו כי ידע שמי:
יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבהו:
ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי: ארך ימים וכו'.

קלה
הללויה והללו את שם יהוה הללו עבדי יהוה: שעמדים
בבית יהוה בתצרות בית אלהינו: הללו יהוה כי טוב יהוה זמרו
לשמו כי נעים: כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו: כי
אני ידעתי כי גדול יהוה וארנינו מכל אלהים: כל אשר
הפץ יהוה עשה בשמים ובארץ בימים וכל תהמות:
מעלה נשאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוצא רוח
מאוצרותיו: שהכה בכורי מצרים מאדם עד בהמה:
שלח אותות ומכות בתוככי מצרים בפרעה ובכל
עבדיו: שהכה גוים רבים וחרג מלכים עצומים: לסיחון
מלך האמורי ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען
ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו: יהוה שבה לעולם
יהוה זכרה לדור ודור: כי ידן יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם:
עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם: פה להם ולא
ידברו עינים להם ולא יראו: אזנים להם ולא יאזינו אף
אין ישרוח בפיהם: כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בכת
בהם: בית ישראל ברכו את יהוה בירת אהרן ברכו
את יהוה: בית הלוי ברכו את יהוה יראי יהוה ברכו
את יהוה: ברוך יהוה ומציון שכן ירושלים הללויה:

הודו זה הוא כלל הגדול והכלל של ר"ח וי"ט הו' כלל המלרי ברכו ד"ו ופסמי קיח.

כי לעולם חסדו:
כי לעולם חסדו:

קלו הודו ליי כי טוב
הודו לאלהי האלהים

וְהַכְּלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדָנִי מֵעוֹן אֶתָּה הָיִיתָ לָּנוּ
 בְּדֹר וָדֹר: בְּטָרֶם וְהָרִים יִלְדוּ וְהַחֹלֶל אֶרֶץ וְהַבֵּל
 וּמֵעוֹלָם עַד־עוֹלָם אֶתְּהִי־אֵל: הָשֵׁב אֲנוֹשׁ עַד־כָּא
 וְהֵאמֹר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם: כִּי אֵלֶךְ שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כִּיּוֹם
 אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר וְאֶשְׁמֹרָה בְּלִילָה: זֶרְמָתָם שָׁנָה יִהְיוּ
 בַּבֶּקֶר כְּחֻצִיר יִחְלָה: בַּבֶּקֶר יֵצֵא וְהֵלֶךְ לָעֶרֶב מוֹלֵל וְיִבֹשׁ:
 כִּי־כָלִינוּ בְּאִפָּה וּבְחֻמָּתָהּ נִבְהַלְנוּ: שֵׁת עֲזָוָתֵינוּ לַגִּגְדָּה
 עַל־מִנּוּ לְמֵאוֹר פָּנֶיךָ: כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרָתָהּ כָּלִינוּ
 שָׁנֵינוּ כְּמוֹ־הֶגְהָה: יָמֵי שְ�נוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם
 בְּגִבּוֹרֹת וְשִׁמּוֹנִים שָׁנָה וְרַחֲבָם עָמַל וְאֵין כִּי נָו הִישׁ
 וְנַעֲפָה: מִי־יֹדַע עֵז אִפָּה וּכְיֹרֶאתָהּ עִבְרָתָהּ: לְמִנּוֹת יָמֵינוּ
 כִּן הוֹבַע וְנִבְא לְבִבְחֻמָּתָהּ: שׁוֹכָה יְהוָה עַד־מָתִי וְהַנָּחִים עַל־
 עֲבֹדֶיךָ: שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר חֲסִידָה וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל־יָמֵינוּ:
 שְׁמַחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רֵאִינוּ רָעָה: יִרְאָה אֶעֱבֹדֶיךָ
 פֶּעֶלְךָ וְהִדְרָךְ עַל־בְּנֵיהֶם: וְיִהִי נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:
 צֵא יֹשֵׁב בְּסֻתָּר עֲלִיזִין בְּצֵל שְׂדֵי יִתְלוֹנָן: אֲמַר לְיְהוָה מַחְסִי
 וּמִצּוֹדֹתַי אֱלֹהֵי אֲבֹתַי־כּוֹ: כִּי הוּא יֵצִילָה מִפֶּחַ יְקוֹשׁ מִדְּבַר
 הַזֹּאת: בְּאֶבְרָתוֹ יִסָּף לָהּ וְהַחַת כְּנָפִיו הַחֲסִידָה צִנְה וְסִחְרָה
 אֲמָתוֹ: לֹא־תִירָא מִפֶּחַד לִילָה מִחֵץ יַעוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר
 בְּאִפָּל יִהְלֶךְ מִקֶּטֶב יִשׁוּד צִהָרִים: יִפֹּל מִצִּדָּה וְאֵלֶךְ
 וְרָבָה מִיָּמִינָה אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֹט וְשִׁלְמַת
 רָשָׁעִים תִּרְאָה: כִּי־אֶתָּה יְהוָה מַחְסִי עֲלִיזִין שְׁמָתָה מְעוֹנָה:
 לֹא־תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא־יִקְרַב בְּאֵהֶלְךָ: כִּי מִלְּאֲכָיו
 יִצְוֶה־לָּהּ לְשֹׁמֵרָה בְּכָל־דְּרָכֶיהָ: עַל־כַּפִּים יִשְׁאוּנָה פֶּתַח

חנה

לִדְרוֹד בְּשִׁנּוֹתָיו אֶת טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִי מֶלֶךְ וְיִגְדֵּל שִׁחוּלָהּ:
 אֲבָרְכָה אֶת־יְיָ בְּכָל־עֵת תָּמִיד תִּתְהַלֵּתוּ בִּי:
 בִּי תִתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנִיִּים וְיִשְׁמְחוּ:
 גִּדְּלוּ לִי אֶת־יְיָ וְנִהְיֶמְכָּה שְׁמוֹ יְהוָה:
 דְּרָשְׁתִּי אֶת־יְיָ וְעַנֵּנִי וּמִכָּל־צָרוֹתֵי הִצֵּלֵנִי:
 הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנִהְרוּ וּפָנִיהֶם אֵל־יִחְפְּרוּ:
 זֶה עָנִי קִרְא וְיְיָ שִׁמְעֵנִי וּמִכָּל־צָרוֹתַי הוֹשִׁיעֵנִי:
 חָנָה מִלֵּאָה יְיָ סָבִיב לִירֵאָיו וַיִּחְלָצֵם:
 טַעְמוּ וּרְאוּ כִי־טוֹב יְיָ אֲשֶׁר־יְהַבֵּר יִחְסְדוֹ:
 יִרְאוּ אֶת־יְיָ קִדְּשׁוּ כִּי־אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו:
 כִּפְיֵיהֶם רְשׁוּ וְרַעְבוּ וְדִרְשׁוּ יְיָ לֹא־יִחְסְרוּ כִּלְטוֹב:
 לִכּוּ בָנִים שִׁמְעוּ־לִי יִרְאֵת יְיָ אֶל־מִדְּכָם:
 מִי הָאִישׁ הַחֲפִץ חַיִּים אֱהִיב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב:
 נָצַר לְשׁוֹנָה מֵרַע וּשְׁפָתַיָּהּ מִדְּבַר מִרְמָה:
 סוּר מֵרַע וַעֲשׂוּ־טוֹב בִּקְשׁ שָׁלוֹם וְרַדְּפוּהוּ:
 עֲנֵי יְיָ אֶל־צַדִּיקִים וְאֲזִנּוּ אֶל־שׁוֹעֲתָם:
 פָּנֵי יְיָ בַּעֲשֵׂי רַע לְהַבְרִית מֵאֶרֶץ זָכָר:
 צִעֲקוּ וְיְיָ שִׁמְעֵנִי וּמִכָּל־צָרוֹתַם הִצֵּלֵם:
 קָרוֹב יְיָ לְנִשְׁכָּרֵי־לֵב וְאֶת־דֹּבְאֵי־רוּחַ יוֹשִׁיעַ:
 רַבּוֹת רַעוֹת צַדִּיק וּמִכָּל־לֵם יִצִּילֵנוּ יְיָ:
 שִׁמְרֵם כָּל־עֲצָמֹתַיִם אֶחָת מִתְּהַלֵּה לֹא נִשְׁבָּרָה:
 תְּמוֹתֶיךָ רָשָׁע רָעָה וְשִׁנְאֵי צַדִּיק יִאֲשָׁמוּ:
 פִּתְיָה יְיָ נַפֶּשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יִאֲשָׁמוּ כָּל־הַחַסִּים בּוֹ:

י חסדך וישעך תתן לנו: קומה עזרתה לנו ופרנו
 למען חסדך: אנכי יי אלהיך המעלה מארץ מצרים
 הרחב פיה ואמלאהו: אשרי העם שזכה לו אשרי
 העם שיי אלהיו: ואני בחסדך בטחתי יגל לבי
 בישועתך אשרה ליי כי גמל עלי:

יט למנצח מזמור לדוד: השמים מספרים
 כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע: יום ליום
 יביע אמר ולילה ללילה יהודה דעת: אין אמר
 ואין דברים בלי נשמע קולם: בכל הארץ יצא
 קום ובקצה תבל מליהם לשמש שם: אהל
 בהם: והוא כחתן יצא מחפתו ישיש כגבור
 ליוץ ארח: מקצה השמים מוצאו ותקופתו
 על קצותם ואין נסתר מחמתו: תורת יהוה
 תמימה משיבת נפש עדות יהוה נאמנה
 מחכימת פתי: פקודי יהוה ישרים משמחי לב
 מצות יהוה ברה מאירת עינים: יראת יהוה
 טהורה עמדת לעד משפט יהוה אמת צדקו
 יחדיו: והנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים
 מדבש ונפת צופים: גם עבדך נזהר בהם
 בשמרם עקב רב: שגיאות מייבין מנסתרות
 נקני: גם יודים ויחשך עבדך אל משלובי או
 איתם ונקיתי מפשע רב: יהיו לרצון אמרי פי
 והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי:

עֲשֵׂה: הוֹד וְהָדָר לִפְנֵי עוֹז וְחִדּוֹר בְּמִקְמוֹ: הָבוּ לִי
מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבוּ לִי כְבוֹד וְעוֹ: הָבוּ לִי כְבוֹד שְׁמוֹ
שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לִפְנֵי הַשְׁתַּחֲוֹ לִי בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ: חִילוּ
מִלִּפְנֵי כָּל־הָאָרֶץ אֶת־תְּכוֹן הַכֹּל בַּל־תִּמּוֹט: יִשְׁמְחוּ
הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְיָ מֶלֶךְ: יִרְעֵם הַיָּם
וּמִלֹּא יַעֲלֶץ הַשָּׁדָה וְכָל־אֲשֶׁר־בוֹ: אֲזִי יִרְגְּנוּ עַצִּי הַיָּעַר
מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי־בָא לִשְׁפּוֹט אֶת־הָאָרֶץ: הוֹדוּ לִי כִּי טוֹב
כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ: וַאֲמָרוּ הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל וְקַבְּצֵנוּ
וְהַצִּילֵנוּ מִדֵּה־גוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ דְּהַשְׁתַּבַּח
בְּתִהְלָתְךָ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם
וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעָם אֲמִן וְהִלֵּל לִי: רוּמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹ
לְהַדָּם רִגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא: רוּמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹ
לְהַדָּם קְדוֹשׁ כִּי קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם וַיִּכְפֹּר עוֹן
וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל־חַמָּתוֹ:
אַתָּה יְיָ לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חֲסִדְךָ וְאַמְתָּךְ תָּמִיד
יִצְרוּנִי: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחֲסִדֶיךָ כִּי מַעֲוֹלָם הָמָּה: תִּנּוּ
עוֹ לְאֱלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל גִּאֲוָתוֹ וְעוֹז בַּשְּׁחָקִים: נוֹרָא
אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשְׁךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹהֵן עוֹ וְתַעֲצֻמוֹת
לָעָם בָּרוּךְ אֱלֹהִים: אֵל־נִקְמוֹת יְיָ אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ:
הַנִּשְׂא שׁוֹפֵט הָאָרֶץ הַשֹּׁב גִּמּוּל עַל־גֹּאֲוִים: לִי הַיִּשְׁעָה
עַל־עַמֶּךָ בִּרְכָתְךָ סֶלָה: יְיָ צַבָּאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁנֵב־לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צַבָּאוֹת אֲשֶׁר־אָדָם בָּטַח בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קִרְאָנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמֶּךָ וּבָרֶךְ אֶת־
נַחֲלָתְךָ וִירְעֵם וְנִשְׂאֵם עַד־הָעוֹלָם: נַפְשֵׁנוּ חֲבָתָה לִי
עֲזָרְנוּ וּמִגִּנָּנוּ הוּא: כִּי־בוֹ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קְדוֹשׁ
בָּטַחְנוּ: יְהִי־חֲסִדְךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הִרְאֵנוּ

לִירְאֵי • בָרוּךְ חַי לְעַד וְקַיִם לְנֶצַח • בָרוּךְ פּוֹדֶה
 וּמַצִּיל בָרוּךְ שְׁמוֹ • בָרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם • הָאֵל הָאֵב הַרְחֵמֵן הַמְחַלֵּל בְּפִי עַמּוֹ
 מִשְׁכָּח וּמִפָּאָר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו • וּבִשְׁרֵי
 דָוִד עַבְדְּךָ נִהְלָלָה יי אֱלֹהֵינוּ בִּשְׁבָחוֹת וּבְזִמְרוֹת
 נִגְדָּלָה וְנִשְׁבַּחָהּ וְנִפְאָרָה וְנִזְכָּר שְׁמָהּ וְנִמְלֶכָהּ
 מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵינוּ יְהוָה חַי הָעוֹלָמִים • מֶלֶךְ מִשְׁכָּח
 וּמִפָּאָר עַד־יְעַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל • בָרוּךְ אַתָּה יי
 מֶלֶךְ מְחַלֵּל בְּתִשְׁבָּחוֹת:

הוֹדוּ ליי קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילָתוֹ: שִׁירוּ
 לוֹ זִמְרוּ לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל־נִפְלְאוֹתָיו: הִתְחַלְלוּ בְּשֵׁם קֹדֶשׁ
 יִשְׁכַּח לֵב מִבִּקְשֵׁי יי: דִּרְשׁוּ יי וַעֲזֹז בִּקְשׁוֹ פָּנָיו תִּמְדוּ:
 זְכֵרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְתָּיו וּמִשְׁפָּטֵי־פִיהוּ: זִרְעוּ
 יִשְׂרָאֵל עַבְדוֹ בְּגִי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יי אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־
 הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זְכֵרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צוּרָה לְאֵלֶּה
 דָּוִד: אֲשֶׁר בָּרַת אֶת־אֲבֹרָהֶם וְשִׁבּוּעָתוֹ לִיצְחָק: וַיַּעֲמִידָהּ
 לַיַּעֲקֹב לְחֵק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לָךְ אֶתֵּן אֶרֶץ
 בָּנֵעַן חֶבְל נַחֲלָתְכֶם: בְּהִזְוֹתְכֶם מִתִּי מִסְפָּר בְּמַעַט וְגֵרִים
 בָּהּ: וַיִּתְּחַלְכוּ מִגֹּי אֶל־גֹּי וּמִמַּלְכָּה אֶל־עַם אֲחֵר: לֹא־
 הִנִּיחַ לְאִישׁ לַעֲשֹׂקָם וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם מִלְכִּים: אֶרֶץ־תְּהִנֵּעַ
 בְּמִשְׁחֵי וּבִנְבִיאי אֶל־תִּרְעוּ: שִׁירוּ ליי כָּל־הָאָרֶץ בִּישְׁרוֹ
 מִיּוֹם־אֶל־יוֹם יְשׁוּעָתוֹ: סִפְרוּ בְּגוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ בְּכָל־
 הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יי וּמְחַלֵּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא
 עַל־כָּל־אֱלֹהִים: כִּי כָל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיְיָ שְׁמַיִם

וְדָבָר הַלְמֵד מִסּוּפּוֹ. וְכֵן שְׁנֵי כְּתוּבִים הַמְּכַחֲשִׁים זֶה
 אֶת־זֶה עַד שֶׁיָּבֹא הַכְּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וַיִּכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם:
 יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבְנֶה
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְהֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ:
 וְשֵׁם גִּבְרָתְךָ בְּיָרָאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת:

ברוך שאמר יש לנון בקול נעים. ולריך לאומרו בעמידה. וידקדק בקריאתו
 כמו גזי ק"ש. ואסור להפסיק מתחילת צ"ש עד לאחר י"ח. ואפילו לצורך מצוה,
 אבל לקדושה ולזכרו דהיינו לומר ברוך ה' המצורך לעולם ועד, ולחיבות מודים
 אנחנו לך, ולקדיש דהיינו לומר יהא שמי' רצא עד יתצרך, וגם לענות אמן אחר
 דאמירן בעלמא ולענות אמן אחר האל הקדוש ואחר שומע תפלה, מפסיק,
 אבל לשאר אמן לא יפסיק.

אם בא לבית הכנסת ומלא הזכור בסוף פסוקי דזמר' אומר ברוך שאמר עד מהולל
 בתשנות ואח"כ תהלה לדוד עד מעתה ועד עולם הללו', ואח"כ הללו את ה' מן
 השמים עד עם קרובו הללו', ואח"כ הללו א בקדשו עד כל הנשאל' תהלל יה הללו'.
 ואח"כ ישתבח, ואם יש לו שהות יותר יאמר הודו לה' עד והוא רחום וידלג עד והוא
 רחום שקודם אשרי יושבי כרי שיתפלל עם הזכור. ואם אין שהות כלל לא יאמר רק
 ברוך שאמר ותהלה לדוד ושתבח, ואם כבר התחילו יוצר אור ואין שהות לומר
 אפילו בדלוג יתחיל צרכת יוצר אור ויקרא ק"ש עם ברכותי' ויתפלל י"ח עם הזכור
 ואחר י"ח יתחיל הודו לה' וכו' עד ישתבח ולא יאמר ישתבח, ויש אנשים כשנאים
 לבית הכנסת והזכור מתחילין יוצר אור המה ג"כ מתחילי' ישתבח עמהם וזה איסור
 גמור כי ישתבח נתקן להיות סוף פסוקי דזמרה וברוך שאמר הוא ההתחלה ואח"כ
 אם לא אמר קלת פסוקי דזמרה האידך יאמ' ישתבח? לכן עוצ ונכון להתחיל יוצר אור.
 אם בא לזה"כ ונתוך שיבדוק הליכות מתחילין הזכור יוצר אור טוב שיתפלל עם
 הזכור ולא יבדוק הליכות ויסמוך על הרוז וחזקתו בדוק. ויאחז הב' ליצי' שלפניו
 בידו הימנית בשעת אמירת צ"ש וכשיסיי' בתשנות ינשקם ויניסם בנחת מידו.

כתוב בשל"ה, קודם ברוך שאמר נכה מלא:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד
 קב"ה ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם. בָּרוּךְ הוּא. בָּרוּךְ
 עוֹשֶׂה בְּרָאשִׁית. בָּרוּךְ אֹמֵר וְעוֹשֶׂה. בָּרוּךְ
 גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בָּרוּךְ
 מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב

ליראיו

הַעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מֵאֵכָל לַיּוֹם וּלְלֵילָה עַד הַצּוֹת: הַמּוֹרֶם
מֵהֶם כִּי יוֹצֵא בָהֶם אֵלָא שֶׁהַמּוֹרֶם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם
וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: וְשָׁלְמִים קָדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן
בְּכָל־מְקוֹם בַּעֲזוּרָה וּדְמֵן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אֶרְבַּע
וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מֵאֵכָל לְשָׁנֵי יָמִים
וּלְלֵילָה אַחֵר: הַמּוֹרֶם מֵהֶם כִּי יוֹצֵא בָהֶם אֵלָא שֶׁהַמּוֹרֶם
נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: חֲהַבְכוֹר
וְהַמַּעֲשִׂיר וְהַפֶּסֶח קָדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מְקוֹם
בַּעֲזוּרָה וּדְמֵן טָעוֹן מִתְּנָה אֶתָּה. וּבְלִכְד שְׁחִיטָתָן כְּנֶגֶד הַיָּסוֹד:
שִׁנָּה בְּאֲכִילָתָן הַבְּכוֹר נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשִׂיר לְכָל־
אָדָם וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר בְּכָל־מֵאֵכָל לְשָׁנֵי יָמִים וּלְלֵילָה
אַחֵר. הַפֶּסֶח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֵלָא בְּלֵילָה וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֵלָא עַד־
הַצּוֹת וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֵלָא לְמַנּוּיָו וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֵלָא צְלִי:

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר בְּשָׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה
נִדְרָשׁת: מִקַּל וְחֹמֶר וּמִגִּזְרָה שְׁוִיָּה. מִבְּנִין אֶב מִכַּתוּב
אַחֵר. וּמִבְּנִין אֶב מִשְׁנֵי כְּתוּבִים. מִכָּלֵל וּפְרָט וּמִפְּרָט
וּכְלָל. כָּלֵל וּפְרָט וּכְלָל אִי אֶתְהַדָּן אֵלָא כִּיעִין הַפְּרָט. מִכָּלֵל
שֶׁהוּא צָרִיךְ לְפָרֵט. וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לְכָלֵל. כָּל־דָּבָר
שֶׁהִיָּה בְּכָלֵל וַיֵּצֵא מִן־הַכָּלֵל לְלַמֵּד לֹא לְלַבֵּד עַל־עַצְמוֹ
יֵצֵא אֵלָא לְלַמֵּד עַל־הַכָּלֵל כִּלּוּ יֵצֵא. כָּל־דָּבָר שֶׁהִיָּה בְּכָלֵל
וַיֵּצֵא לְטָעוֹן טוֹעֵן אַחֵר שֶׁהוּא כְּעֵנִינוּ יֵצֵא לְהַקֵּל וְלֹא
לְהַחְמִיר. כָּל־דָּבָר שֶׁהִיָּה בְּכָלֵל וַיֵּצֵא לְטָעוֹן טוֹעֵן אַחֵר
שֶׁלֹּא כְּעֵנִינוּ יֵצֵא לְהַקֵּל וּלְהַחְמִיר. כָּל־דָּבָר שֶׁהִיָּה בְּכָלֵל
וַיֵּצֵא לְדוֹן בְּדָבָר הָאֶחָד שֶׁאִי אֶתְהַיָּבֹל לְהַחְזִיר לְכָלֵל עַד
שִׁיחְזִירֵנוּ הַכַּתוּב לְכָלֵל בְּפֶרֶשׁ. דָּבָר הַלֵּכֵד מַעֲנִינוּ.

פָּר וּשְׁעִיר שְׁלִיזִים הַכַּפֹּרִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקָבֹל דָּמָן
 בְּכָלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוֹן הָיָה עַל בֵּין הַבָּדִים וְעַל
 הַפָּרֶכֶת וְעַל מִזְבֵּחַ הַזֹּהֵב מִתְּנָה אַחַת מִהֶן מְעַכְבֶּת שִׁירֵי
 הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מִעֲרָבִי שֶׁלִּמְזִבְחַ הַחִיצוֹן אִם
 לֹא נָתַן לֹא עֵקֶב: בַּפָּרִים הַנִּשְׁרָפִים וּשְׁעִירֵים הַנִּשְׁרָפִים
 שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקָבֹל דָּמָן בְּכָלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוֹן
 הָיָה עַל־הַפָּרֶכֶת וְעַל־מִזְבֵּחַ הַזֹּהֵב מִתְּנָה אַחַת מִהֶן
 מְעַכְבֶּת שִׁירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מִעֲרָבִי שֶׁלִּמְזִבְחַ
 הַחִיצוֹן אִם־לֹא נָתַן לֹא־עֵקֶב אֵלֹה וְאֵלֹה נִשְׁרָפִין בְּבֵית
 הַקֹּשֶׁן: גַּ חֲטָאת הַצָּבוֹר וְהַיָּחִיד אֵלֹה הֵן חֲטָאת הַצָּבוֹר
 שְׁעִירֵי רָאשֵׁי חֲדָשִׁים וְשֶׁל־מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקָבֹל
 דָּמָן בְּכָלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוֹן אַרְבַּע מִתְּנוֹת עַל אַרְבַּע
 קַרְנוֹת: כִּי־צֹד עָלָה בְּכַפֵּשׁ וּפָנָה לְסוּבָב וּבְאֵלֹה לְקַרֵּן
 דְּרוֹמִית מִזְרָחִית. מִזְרָחִית צְפוֹנִית. צְפוֹנִית מְעַרְבִית.
 מְעַרְבִית דְּרוֹמִית. שִׁירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי.
 וְנֶאֱכָלִין לִפְנֵים מִן־הַקִּלְעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל־מֶאֱכָל
 לְיוֹם וּלְלֵילָה עַד־חֲצוֹת: וְהָעוֹלָה קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים שְׁחִיטָתָהּ
 בַּצָּפוֹן וְקָבֹל דָּמָהּ בְּכָלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָהּ טָעוֹן שְׁחִי
 מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וְטָעוֹנָה הַפֶּלֶשֶׁט וְנִתְּנוֹחַ וּכְלִיל לְאֲשִׁים:
 הַזֶּה שֶׁל־מִי צָבוֹר וְאֲשָׁמוֹת. אֵלֹה הֵן אֲשָׁמוֹת אֲשֶׁם גִּילוֹת
 אֲשֶׁם מְעִילוֹת אֲשֶׁם שִׁפְחָה חֲרוּפָה אֲשֶׁם נָזִיר אֲשֶׁם
 מְצוֹרֵעַ אֲשֶׁם חֲלוּי. שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקָבֹל דָּמָן בְּכָלִי שָׁרֵת
 בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוֹן שְׁחִי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין לִפְנֵים
 מִן־הַקִּלְעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל־מֶאֱכָל לְיוֹם וּלְלֵילָה עַד־חֲצוֹת:
 וְהַתּוֹדָה וְאֵיל נָזִיר קֹדֶשִׁים קָדִים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מְקוֹם
 בְּעִזְרָה וְדָמָן טָעוֹן שְׁחִי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל

אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: וערבה
ליי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם ובצנים קדמוניות:

תפלת רבי נחוניא בן הקנה.

אנא בכח גדלת ימינה התיר צרורה.
קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נזרא.
נא גבור דורשי יחודה כבבת שמרם.
ברכם טהרם רחמים צדקה תמיד גמלם.
חסין קדוש שברוב טובך נהל עדה.
יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדשך.
שועתינו קבל ושמע צעקתנו יודע העלמות.

אבג"ות

קרע"שטן

ננר"כש

בטר"צתנ

חקב"טנע

ינל"פוק

שקו"צית

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

בשנת סופיפין:

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני
עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת
בשבתו על עלת התמיד ונסכה:

רבון העולמים. אתה צותנו להקריב קרבן התמיד במועדו. ולהיות
כהנים בעבודתם. ולוים בדוכנם. וישראל במעמדם. ועתה בעינתינו חרב
בית המקדש ובטל התמיד ואין לנו לא כהן בעבודתו. ולא לוי בדוכנו.
ולא ישראל במעמדו. ואתה אמרת ונשלמה פרים שפתינו: לכן יהי רצון
מלפניך. יי אלהינו ואלהי אבותינו. שיהא שיח שפתינו חשוב ומקבל
לפניך כאלו הקרבנו קרבן התמיד במועדו. ועמדו על מעמדו. כמו
שנאמר ונשלמה פרים שפתינו. ונאמר ושחט אותו על ירך המזבח צפנה
לפני יי: וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: ונאמר
זאת התורה לעולה. למנחה. ולחטאת. ולאשם. ולמלואים ולזבח
השלמים:

איזהו מקומן הוּא במקו' לימוד וכן כריית דר' ישמעאל לכן לריק ללמדו שינין הפי'.

ונחיס פ"ה

איזהו מקומן של זבחים קדשי קדשים שחיתתו בצפון

וְאֶת־רִגְלֵיהֶם׃ כְּבֹאֲם אֶל־אֶהָל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ־מַיִם וְלֹא
יִמָּחוּ אוֹ בְגָשְׁתָּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשִׁירָת לַיהוָה לְהַקְטִיר אִשָּׁה לַיהוָה׃
וְיִרְחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרִגְלֵיהֶם וְלֹא יִמָּחוּ וְהִיטָה לָהֶם חֶק־עוֹלָם
לוֹ וּלְזֶרְעוֹ לְדֹרֹתָם׃ וְלִבָּשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בֹדֶם וּמִכְנָסֵי־בֹדֶם
יִלְבָּשׁ עַל־בָּשָׂרוֹ וְהָרִים אֶת־הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאִשׁ אֶת־
הָעֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוּ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ׃ וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדָיו
וְלִבָּשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדֶּשֶׁן אֶל־מִחוּץ
לַמִּחָנֶה אֶל־מָקוֹם טָהוֹר׃

(בסדר כ"ח)

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ צוּ אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קִרְבָּנִי לַחֲמִי
לְאִשִּׁי רֵיחַ נִיחֹחַ תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי
בְּמוֹעֵדוֹ׃ וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר
תִּקְרִיבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם
שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה רְתֹמִיד׃ אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד
תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֶת־הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
הָעֶרְבִים׃ וַעֲשִׂירִית הָאִיפָה סֶלֶת לַמִּנְחָה
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית רְבִיעֶת הַזֵּיִן׃ עֹלָת
תְּמִיד תַּעֲשֶׂה בְּחֹר סִנִּי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה
לַיהוָה׃ וְגִסְכּוֹ רְבִיעֶת הַזֵּיִן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ גִּסְכְּ שֶׁכֶר לַיהוָה׃ וְאֶת־הַכֶּבֶשׂ
הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר
וּכְגִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃

ויקרא כ"ח

וְשָׂחַט אֹתוֹ עַל יֶדֶךָ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי יְהוָה
וְיִרְקַח בְּנֵי אֲחֵרֵן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּכוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃

הפלה שהרבה

מִשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים עֶרֶב וּבֹקֶר וְאוֹמְרִים
פְּעֻמִּים בְּכָל־יוֹם

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד׃
בְּלִשָׁה בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

רש"ל הי' נוהג לומר כהן כל הכרה הראשונה של ק"ש, משום שלפעמי' כשהומרו
קרובות מתעכבין בקריאת שמע עד אשר זמנה וכו' הוא יולא ידי קובת ק"ש.

אַתָּה הוּא עַד שְׁלֹא נִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא
מִשְׁנִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה
הוּא לְעוֹלָם הַבָּא קִדְּשׁ אֶת שִׁמְךָ עַל מִקְדָּשֵׁי יִשְׂרָאֵל
שִׁמְךָ וְקִדְּשׁ אֶת שִׁמְךָ בְּעַלְמְךָ וּבִישׁוּעַתְךָ תַּרְיִם
וְתִגְבִּיהַ קִרְנֵנוּ בְּ"א"י מִקְדָּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בְּרַבִּים׃

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם
הָעֲלִיוֹנִים. אֵמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרֹן
וּמִבְּלַעֲדִיךָ אֵין אֱלֹהִים. קִבֵּץ קִוִּיךָ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ
וּבִירוֹ וַיֵּדְעוּ כָּל־בָּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבִדְךָ
לְבַד מִמְּלֻכּוֹת הָאָרֶץ. אַתָּה עֹשֶׂית אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר בָּם. וּמִי בְּכָל־מַעֲשֵׂה יְדִיךָ
בְּעֲלִיוֹנִים אוֹ בַּתְּחִתּוֹנִים שֶׁיֹּאמַר לָךְ מַה־תַּעֲשֶׂה. אָבִינוּ
שְׁבַל־שָׁמַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בְּעִבּוֹר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא
עֲלֵינוּ וְהִי־סֻלָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה־שְּׂכַתוֹב בָּעֵת. הֵיכֵל אָבִיא
אֶתְכֶם וּבָעֵת קִבֵּצִי אֶתְכֶם כִּי־אֶחָד אֶתְכֶם לְשֵׁם וּלְתַהֲלָה
בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת־שְׂבוּתֵיכֶם לְעִינֵיכֶם אָמַר יְיָ׃

ב"ק אשכנז אומר כהן ברכו המור, זכרך, או ברכו, ויש שא"א הפסוקי והמשנ'.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ וַעֲשֵׂית כִּיֹּר נְחֹשֶׁת וּכְנָו
נְחֹשֶׁת לְרַחֲצָה וְנִתְּתָה אֹתוֹ בֵּין־אֶהָל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ
וְנִתְּתָה שָׁמָּה מַיִם׃ וְרַחֲצוּ אֶת־רַגְלֵם וּכְנָו מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם

פָּנִים מֵאָדָם רַע וּמִחֵבֶר רַע וּמִשָּׁכֵן רַע וּמִפָּגַע
 רַע וּמִשָּׁטָן הַמִּשְׁחִית מִדִּין קָשָׁה וּמִבְּעַל דִּין
 קָשָׁה בֵּין שְׂדוּא בֶן־בְּרִית וּבֵין שְׂאִינוֹ בֶן־בְּרִית:
 לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם יִרָא שָׁמַיִם בְּסֶתֶר וּמוֹדָה
 עַל־הָאֱמֶת וְדוֹכֵר אֱמֶת בְּלִבּוֹ וַיִּשָּׁבֶם וַיֹּאמֶר:
 רַבּוֹן כָּל־הָעוֹלָמִים לֹא עַל־צַדִּיקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ
 מִפִּילִים תַּתְּנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים.
 מָה אֲנַחְנוּ מָה חַיֵּינוּ מָה חֲסִידֵנוּ מַה־צַּדִּיקוֹתֵינוּ
 מַה־יְשׁוּעָתֵנוּ מַה־כּוֹחֵנוּ מַה־גְּבוּרָתֵנוּ מַה־נֶּאֱמַר
 לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַיִי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָל־גְּבוּרִים
 כָּאִין לְפָנֶיךָ וְאֲנָשֵׁי הַשֵּׁם כֹּלָא הֵיוּ וְחַכְמִים כְּבִלִי
 מִדָּע וְנִבְוִנִים כְּבִלִי הַשֵּׁכֶל כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם תְּהִי
 וַיְמִי חַיֵּיהֶם הֵבֵל לְפָנֶיךָ וּמוֹתָר הָאָדָם מִן
 חֲבֵהֲמָה אֵין כִּי הֵבֵל הֵבֵל:

אֲבֵל אֲנַחְנוּ עֲמָךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ בְּנֵי אֲבָרָהָם
 אֲחִיבְךָ שְׁנֵי־שַׁבָּעֶת לֹו בְּחֵר הַמִּוֶּרֶה יִרְעֵי־צַחֲקָא
 יִהְיִדוּ שְׁנֵי־עֶקֶד עַל גַּב־הַמִּזְבֵּחַ עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֵיךָ
 בְּכוֹרֶךָ שְׁמֵאֲהַבְתָּךְ שְׁאֲהַבְתָּ אֹתוֹ וּמִשְׁמַחְתָּךְ
 שִׁשְׁמַחְתָּ־בּוֹ קָרָאתָ אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁרוּן:
 לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיִּבִּים לְחֻדּוֹת לָךְ וּלְשַׁבְחָךְ
 וּלְפִאָרָךְ וּלְבָרָךְ וּלְקִדְשֵׁךְ וּלְתַת שְׁבַח וְהוֹדָיָה
 לְשִׁמְךָ: אֲשֶׁרֵינוּ מִחֲטָאִים חֲלִיקֵנוּ וּמִחֲנֻעִים
 גִּידְלֵנוּ וּמִחֲדִּיקָה יִרְשָׁתֵנוּ אֲשֶׁרֵינוּ שְׂאֲנַחְנוּ

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שלא עשני נקר:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שלא עשני עבד:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שלא עשני אשה:
 סגנים סומרות ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשני כרצוני

זק"ק מיין מוסיפים ב"א יי אלהינו מלך העולם מגביה שפלים (עין ח"ח פי' יו).

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם פוקח עורים:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מלבש ערבים:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מתיר אסורים:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם זוקק כפובים:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם רוקע הארץ על המים:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה לי כל צרכי:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר הכין מצעדי גברי:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אוזר ישראל בגבורה:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם עוטר ישראל בתפארה:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הנותן ליער כח:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המעביר שנה מעיני
 ותנומה מעפעפי: ויהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי
 אבותינו שתרגילנו בתורה וידבקנו במצותיה וא תביאנו
 לא לידי חטא ולא לידי עברה ועון ולא לידי נסיון ולא לידי
 כיוון וא תשלט בנו יצר הרע והרחיקנו מאדם רע ומחבר
 רע וידבקנו ביצר הטוב ובמעשים טובים וכוח את יצרנו
 להשתעבד לך ותגנו היום ובכל יום לחן ולחסד
 ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואינו ותגמלנו חסדים
 טובים. ברוך אתה יי גומל חסדים טובים לעמו ישראל:
 יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי
 שתצילני היום ובכל יום מעי פנים ומעוזות

וְהֵעֲרַבְנָא יי אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ
 וּבְכִי עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנִי וְצִאֲצֵאֵנוּ
 (וְצִאֲצֵאֵי צִאֲצֵאֵנוּ) וְצִאֲצֵאֵי עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלָנוּ וְדַע
 שְׁמֶךָ וְלִוְמִדֵּי רַחֲמֶיךָ לְשִׁמְךָ כְּרוֹךְ אֶתְּךָ יי
 הַמְלִמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: כְּרוֹךְ אֶתְךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּחַרְבָּנוּ מִכָּל־
 הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ בָּא יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה:
 בְּרַכְּךָ יי וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיַחַנֶּךָ: יֵשָׁא יי פָּנָיו
 אֵלֶיךָ וְיֵשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם: אֱלֹהֵי דְבָרִים שְׂאִין לָהֶם שְׁעוֹר הַפֶּאֱהָ
 וְהַכְּבוֹרִים וְהַרְאִיוֹן וְגִמְלוֹת חֲסִידִים וְתַלְמוּד תּוֹרָה: אֱלֹהֵי
 דְבָרִים שְׂאֵדָם אוֹכֵל פְּרוּתֵיהֶם בְּעוֹלָם הַיּוֹם וְהַקָּרֵן קִיּוּמָת
 לְעוֹלָם הַבָּא: וְאֱלֹהֵינוּ כְּבוֹד אָב וָאִם וְגִמְלוֹת חֲסִידִים
 וְהַשְׁכָּמָת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שְׁחָרִית וְעֶרְבִית וְהַכְּנָסַת אוֹרְחִים
 וּבִקּוּר חוֹלִים וְהַכְּנָסַת כְּלָה וְהַלּוּיַת הַמַּת וְעִזּוֹן תְּפִלָּה
 וְהַבָּאת שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵירוֹ וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּגִגֵּד כָּל־
 אֱלֹהֵי נִשְׁמָה שְׁנֵתָת בִּי מִתּוֹרָה הִיא אֶתְּךָ
 בְּרֵאתָ אֶתְךָ יִצְרָתָה אֶתְךָ נִפְתָּתָה בִּי וְאֶתְךָ
 מִשְׁמָרָה בְּקֶרְבִּי וְאֶתְךָ עֲתִיד לְטַלָּה מִמֶּנִּי
 וְלִהְיוֹתָ בִּי לְעֲתִיד לָבֵא: כָּל־זְמַן שֶׁהִנֵּשְׁמָה
 בְּקֶרְבִּי מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי
 רַבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל־הַנִּשְׁמוֹת כְּרוֹךְ
 אֶתְךָ יי הַמַּחְזִיר נִשְׁמוֹת לְפָגְרִים מֵתִים:

כְּרוֹךְ אֶתְךָ יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן
 לְשִׁבּוֹי בִּנְיָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה:

שיר מורכב מיתר וב' חנועות ויתר וב' חנועות בדלת וכן בסוגר.

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ • בְּטָרֶם כָּל־יָצִיר נִבְרָא:
לַעֲת נַעֲשֶׂה בְּחִפְצוֹ כֹּל • אֲנִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
וְאַחֲרֵי כִכְלוֹת הַכֹּל • לְבַדּוֹ יִמְלֹךְ נִזְרָא:
וְהוּא הָיָה וְהוּא הוּהוּ • וְהוּא יִהְיֶה בְּתַפְאֲרוֹ:
וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי • לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחֲבִירָה:
כָּל־י רֵאשִׁית כָּל־י תְּכָלִית • וְלוֹ הָעוֹז וְהַמְשָׁרָה:
וְהוּא אֵלִי וְחִי גֵּאֲלִי • וְצוֹר חֲבָלִי בָּעֵת צָרָה:
וְהוּא נָסִי וּמָנוֹס לִי • מִנֶּת כּוֹסֵי בְּיוֹם אֶקְרָא:
בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחִי • בְּעֵרַת מַיִשָּׁן וְאַעֲיִרָה:
וְעַם־רוּחִי גִוְרָתִי • יי לִי וְרֵא מִיִּרְאָה:

בכל הברכות והתפלות לריך שיכוין פי' המלות מה שמולא בשפתיו, ובהזכירו שם הוי' ב"ה יכוין פי' קריאתו באלנות שהוא אדון הכל וגם יכוין בכתיבתו שהוא היה הוה ויהי ובהזכירו שם אלהי יכוין שהוא התקיק ובעל היכול ובעל הכחות כולם.

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם:
בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר
אֶת־הָאָדָם בְּחִכְמוֹהוּ וּבְרָא בּוֹ נְקֻבִּים נְקֻבִּים
חֲלוּלִים חֲלוּלִים גָּלִי וַיְדוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדָךְ
שָׂאם יִפְתָּח אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסְתָּם אֶחָד מֵהֶם
אֲנִי אֶפְשָׁר לְהַתְקִים וּלְעַמּוֹד לִפְנֶיךָ: בָּרוּךְ
אַתָּה יי רֹפֵא כָּל־בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

בהרבה קהלות אשכנז מתחילין כאן אלהי נשמה.

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲשׂוֹק בְּדַבְרֵי תוֹרָתָה:

תפלת שחרית.

כעפ"ק חמן חין דין סולע געהט זינגט חמן :

וַאֲנִי בָּרַב חֲסִדָּה אֲבֵא בִּיתָה
אִשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל קִדְשֶׁךָ בִּירְאָתָה:

דמן געהט חמן חוט מנסטמכד היכין חוכר זינגט :

בְּבֵית אֱלֹהִים נִיחַלְךָ בְּרָגֶשׁ:

כחך דעם חייכטריטט חין דין סולע זינגט חמן :

מִה־טָבוֹ אֱהִיָּה יַעֲקֹב מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל: וַאֲנִי בָּרַב
חֲסִדָּה אֲבֵא בִּיתָה אִשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל קִדְשֶׁךָ בִּירְאָתָה: יי
אֶהְבֶּתִּי מֵעוֹן בִּיתָה וּמִקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדָה: וַאֲנִי אִשְׁתַּחֲוֶה
וְאֶכְרַע אֲבָרְכָה לִפְנֵי עֲשִׂי: וַאֲנִי תַפְלְתִּי לָךְ יי עַת
רְצוֹן אֱלֹהִים בָּרַב־חֲסִדָּה עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעָה:

בקשה לר' שלמה בן גבירול, ב' תנועות ויתר וז' תנועות.

שָׁחַר אֲבָקְשָׁה • צוּרִי וּמִשְׁגָּבִי אֶעְרוֹךְ לִפְנֶיךָ • שְׁהִירִי וְגַם־עֲרֹבִי:
לִפְנֵי גְדֻלָּתָה • אֶעֱמֵד וְאֶבְהִיל בִּי־עֵינֶיךָ תִּרְאֶה • כָּל־מַחֲשָׁבוֹת לִבִּי:
מִה־זֶה אֲשֶׁר יוֹבֵל • הֵלֵב וְהִלְשׁוֹן לַעֲשׂוֹת וּמִה־כֹּחִי • רוּחִי בְּתוֹךְ קִרְבִּי:
הִנֵּה לָךְ תִּיטֵב • וּמִרַת אֲנוֹשׁ עַל־כֵּן אֲוִדָה בְּעוֹד תִּהְיֶה • נִשְׁמַת אֱלֹהִים בִּי:

אֲנִי קִרְאָתֶיךָ בִּי־תַעֲנֵנִי אֵל הַט־אֲוִנָּה לִי שְׁמַע אֲמַרְתִּי:
אֲנִי בַצֹּדֶק אֲחֻוֶּה פָּנֶיךָ אֲשַׁבְּעָה בְּהַקִּיץ תִּמְוִנָתָה: וַאֲנִי
עָלֶיךָ בְּטַחְתִּי יי אֲמַרְתִּי אֱלֹהִי אַתָּה: שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵי
בְּשׁוּעֵי אֱלֹהִים בְּנִשְׁאֵי יְדֵי אֶל־דְּבִיר קִדְשֶׁךָ • יי אֱלֹהִי שׁוּעַתִּי
אֱלֹהִי וְתִרְפָּאֵנִי: אֱלֹהִי יי אֶקְרָא וְאֶל־אֲדָנִי אֶתְחַנֵּן: הָאִירָה
פִּנִּיךְ

אדני, כ"ה זכל כ"י וגם נמנה צהדי קל"ד וודאין, וכן העיד הנאמן בן
תפני הונא צסכר אבודרהם וכן העלה חמ"ש.

כתוב בזוהר פ' אמור אמר ר"ה סנא כשנכנס לסוכה הי' מזמן אושפיזין וכו' ע"כ
בכניסתו לסוכה מקבל אושפיזין קדישין דאזמנן תמן בזה"ל: נסכות חשבו. תיפו
אושפיזין עילאין תיבו. תיבו אושפיזין מהימנותא תיבו. ונכגו עכשיו לומר יהו רצון זה:
וען חתן חתן דיה סוכה געהעט: וחסד חתן דיעזען יהו רצון.

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתשרה
שכינתך בינינו ותרפורם עלינו סבת שלומך בזכות
מצות סבה שאנחנו מקיימין ליהדא שמא דקודשא בריך
הוא ושכינתיה ברחילו ורחימא ליהדא שם י"ה ב"ה
ביהודא שלים כלשם כל ישראל ולהקין אותה מזיו כבודך
הקדוש והטהור נכוי על ראשיהם מלמעלה בנשר יעיר
קנו ומשם יושפע שפע החיים לעבדך פב"ב אמתך ובזכות
צאתי מביתי החוצה ודרך מצותיך ארוצה יחשב לי בזאת
כאלו הרחקתי נדוד והרב כבסני מעוני ומחטאתי טהרני
ומאושפיזין עלאין אושפיזין דמהמנותא תהיינה אזני
קשבות רב ברכות ולרעבים גם צמאים תן לחמם ומים
נאמנים ותתן לי זכות לשבת ולחסות בסתר צל כנפיה
בעת פטירתי מן העולם ותחסני מזרם ממטר כי תמטר
על רשעים פחים ותהא חשוכה מצות סוכה זו שאני
מקים כאלו קימתיה בכל פרטירה ודקדוקיה ותנאיה
וכל מצות התלוים בה ורתיב לנו החתימה ותזכני
לישב ימים רבים על האדמה אדמת קדש בעבדתך
וביראתך: ברוך יי לעולם אמן ואמן:

ממתינין מלקדש עד שיהי' ליל'. קודם שמברכין שהחיינו מברכין ברכת לישב בסוכה
בקול ונמשיכה וננועס נגון כשער ברכות כל קידוש, ואף כליל שני ינהג כן. טוב לאדם
כשיצרך לישב בסוכה בשעת אכילה שיכוין בלבו בשעת ברכה ג"כ לפטור בזו הברכה
השינה והעיוול וכל מה שישתמש בה עד אכילה אחרת כדי לאפוקי נפשי' מפלוגתא
שהביא הטור והנ"י בסו' תרל"ט דף ק"ה. שכתב לנרד לישב בסוכה טרם שיאכל יצרך
אח"כ על מה שרולה לאכול, ואפילו אכל כבר שגם ישינה מן המלואה. אכילה בסוכה
ליל א' חובה, ובכזית פת יולא ידי חובתו, ולריך לברך עליו ברכת הסוכה, ושאר
הימים אפי' שבת אם רלה אוכל פסות מכזית פת חוץ לסוכה. ליל א' לריך לאכול
בסוכה אפי' ירדו גשמים, ונ"ל שלא יצרך לישב בסוכה דספק ברכות להקל (יעב"ץ
בסידורו). וטוב להמתין אולי יעבור הגשם אפילו יתאחר עד אחר חלות לילה אין
נכך כלום בלנד שלא ינטער ברעב, אם הזמן קר שנקרשין המאכלים פטור מן הדיון
כשי' בירדו גשמים, והפטור מן הדיון ועושהו נקרא סדיוט (הנ"ל).

של סכות

ו

מִן סוכות ויין דער סוכה ווירד כּוּן דיעזע צרכה סָמך שהחיינו גע: מנט .
 צי איי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לישב בסוכה:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:
 עלינו לישבת לארון הכל לתת גדלה ליוצר
 בראשית שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו
 כמישפחות האדמה שלא שם חלקנו כהם וגורלנו
 ככל המזגם . ואנחנו פורעים ומשתחיים ומודים
 לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא
 נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו (כ"ח וכסא כבודו)
 בשמים ממעל ושכינת עזו בגבהי מרומים: הוא
 אלהינו אין עוד (כ"ח אחר) . אמת מלכנו אפס זולתו
 בפתוב בתורתו וידעת היום והשבת אל לבבך
 כי יהוה הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ
 מתהות אין עוד:

על כן נקוה להי" אלהינו לראות מהרה בתפארת
 עזה להעביר גלולים מן הארץ והאלילים פרות
 וברתון . לתקן עולם במלכות שדי . וכל בני בשר
 יראו בשמחה להפנות אליה כל דשעי ארץ .
 יבירו וידעו כל יושבי תבל . כי לה תברע כל ברה
 תשבע כל לשון: לפניך יי אלהינו יברעו ויפולו
 ולבוד שמך יקר יתנו . ויקבלו כלם את עול
 מלכותך . ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד . כי
 המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד:
 בפתוב בתורתך יי מלך לעלם ועד: ונאמר ויהיה
 " למלך על כל הארץ כיום והוא יהיה " אחד
 וישמו אחר: ובתורתך כתיב לאמר שמע ישראל יי אלהינו יי אחד.

מעריב ליל ראשון

5

וְשָׁמַח וְגַבַּל נָא בְּחַד אֲדָנִי כְּאִשּׁר דְּבָרְךָ לְאֹמֶר
זָכַר וְחִסְדֶּיךָ יְיָ וְחִסְדֶּיךָ כִּי מְעֻלָּם תִּמְרָה:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְדִּיק
מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְנָא
קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן • יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא •
יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיקָה הוּא לְעָלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנִהְמָתָא דְּאִמְרִין בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

ספ קבל ברהמים וברצון את תפלתנו:

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבְרַעוּתְהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בְּשִׁמְיָא
וְאָמְרוּ אָמֵן: ספ יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וְאָמְרוּ אָמֵן: ספ עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

כַּשֵּׁם קֳדָשִׁין עַל הַסּוּלָמִין אִיוֹמְרִין תְּחַלֵּה יוֹסֵף הַשִּׁשִּׁי כַּשֵּׁם לְבַשְׁתָּ, וְאִיוֹמְרִין זִמְנָא נָכַד לִילּוֹת.
סְבִירִי בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרָא פְּרִי הַגִּפֶּן:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל-
עַם וְרוֹמַמָּנוּ מִכָּל-לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו • וְחִתֵּן לָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שְׁבֻחוֹת לְמִנּוּחָהּ וּמוֹעֲדִים לְשִׁמְחָהּ הַגִּים
וְזִמְנִים לְשִׁשּׁוֹן אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם חַג הַסִּבּוֹת הַזֶּה
זִמְנָא שְׂמִיחָתָנוּ בְּאַהֲבָה מִקְרָא קֳדָשׁ זָכַר לִיצִיאַת מִצְרָיִם • כִּי
בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים וּשְׁבֻחוֹת וּמוֹעֲדֵי
קֳדְשֶׁךָ בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן בְּשִׂמְחָהּ וּבְשִׁשּׁוֹן הִנְחַלְתָּנוּ • בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מִקְדָּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזִּמְנִים:

חם מולאי שבת וזיכר די עונו חייבנענ מ טעם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרָא מְאֹרֵי הָאֵשׁ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבַדִּיל בֵּין קֳדָשׁ לְחוֹל בֵּין
אוֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים • בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשִּׁת יְמֵי
הַמַּעֲשֶׂה • בֵּין קֳדָשׁ שְׁבֻחוֹת לְקֳדָשׁ יוֹם טוֹב הַבְּקֻלָּת • וְאֶת יוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִשְׁשִׁית יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִבְּלָתָּ • הַבְּקֻלָּת וְקִבְּלָתָּ אֶת עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּקִדְּשָׁתָהּ • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבַדִּיל בֵּין קֳדָשׁ לְקֳדָשׁ:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדרב מרמה ולמקללי נפשי תדום
 ונפשי בעפר לכל תהיה : פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף
 נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם.
 עשה למען שמך עשה למען ימינה עשה למען קדשתך עשה למען
 חורתך • למען יחלצון ידיך הושיעה ימינה וענגי : יהי רצון
 אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי : עושה שלום במרומי
 הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן : יהי רצון
 לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה
 בימינו ויתן חלקנו בתורתך :

ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות.
 וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות.

הס"ז חומר ק"י שתקבל כסמל בחול וכסמל בשבת חומרים ויכלו ומגן אבות.

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם : ויכל אלהים ביום
 השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל
 מלאכתו אשר עשה : ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש
 אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות :
 ה"ז ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב הלא הגדול הגבור והנורא יי עליון
 קנה שמים וארץ : ק' מגן אבות בדברו מחיה מתים
 במאמרו הלא (הס"ט המלך) הקדוש שאין כמוהו המניח לעמו
 ביום שבת קדשו כי בם רצה להניח להם לפניו נעבוד
 ביראה ופחד ונודה לשמו בכל יום תמיד מעין הברכות
 יי ההודאות ארון השלום מקדש השבת ומברך שביעי
 ומניח בקדשה לעם מדשני עונג זכר למעשה בראשית :
 אלהינו ואלהי אבותינו רצוה במנוחתנו קדשנו
 במצותיך ויתן חלקנו בתורתך שבענו מטובך ושבתנו
 בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנהילנו יי אלהינו
 באהבה וברצון שברה קדשך • וינוחו בה ישראל
 מקדשי שמך • ברוך אתה יי מקדש השבת :

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיה לחיים
ולשלום לשמחה ולששון כאשר רצית ואמרת
לברכנו: ^{נסת} אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו קדשנו
במצותיה ותן חלקנו בתורתה שבענו מטובה
ושמחנו בישועתה וטוהר לבנו לעבדה באמת
והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון בשמחה ובששון
שבת ומועדי קדשה. וישמחו בך ישראל מקדשי
שמה. ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל והזמנים:
רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. וחשב את
העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:
ותחזיקה עינינו בשובה לציון ברחמים. ברוך אתה יי
המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור
נודה לך וגם פאר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל
נשמתינו הפקודות לך. ועל נפיקה שבכל יום עמנו ועל
נפלאותיה וטובותיה שבכל יום ערב ובקר וצהריים.
הטוב כי לא כלו רחמיה ותמרחם כי לא תמו חסדיה
מעולם קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמה מלכנו תמיד לעולם ועד:
ובל יחיים יודוק סלה ויהללו את שמה באמתה וישועתנו
ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמה ולך נאה להודות:
שלום רב על ישראל עמך השנים לעולם כי אתה הוא
כלך אדון לכל השלום וטוב בעיניך לברך את עמך
ישראל בכל יום ובכל שעה בשלומה.
ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אתה קדוש ושמה קדוש וקדשים בכל יום יהללוך סלה:
ברוך אתה יי האל הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים • אהבת אותנו •
ורצית בנו • ורוממתנו מכל הלשונות • וקדשתנו
במצותיך • וקרבתנו מקבנו לעבודתך ושמה
הגדול והקדוש עלינו קראת:

חס מולאי שבת וזכר דיעונו: כחך אתה בחרתנו חיינו עם מוטעם.

ותודיענו יי אלהינו את משפטי צדקה ותלמדנו לעשות הקי
רצונך ותתן לנו יי אלהינו משפטים ישרים ותורות אמת חקים
ומצות טובים ותנחילנו ומני ששון ומועדי קדש וחגי גרבה.
ותורישנו קדשת שבת וכבוד מועד ותגידת הרגל • ותבדיל יי
אלהינו בין קדש לחול בין אזור לחשך בין ישרא לעמים בין
יום השביעי לששת ימי המעשה בין קדשת שבת לקדשת יום
טוב הבדלת ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת •
הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדשתך:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה ומועדים
לשמחה חגים וזמנים לששון • את יום השבת הזה ואת יום
חג הסכות הזה • זמן שמחתנו באהבה מקרא קדש
זכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו
וזכרון משיח בן דוד עבדך • וזכרון ירושלים עיר קדשך •
וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך • לפלטה לטובה לחן
ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום חג הסכות
הזה • זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו
בו לחיים • וכדבר ישועה ורחמים חוס ותגנו • ורחם עלינו
והושיענו • כי אליה עינינו • כי א מלך חנון ורחום אתה:

וַיְגֹז וְהָסֵר שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵנוּ וּבָצַל בְּנִפְיָהּ
תַּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה כִּי אֵל
מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה וְשִׁמּוֹר צִאתָנוּ וּבִוְאָנוּ
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם • וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ
סֶכֶת שְׁלוֹמָה •

וְהִיךְ חֵדֶשׁ מְכוֹן אוֹלָמָה •
אֲמִין אֱדוּבִים כּוֹנֵנֶת
בְּצִלְמָה • לְבָרָךְ וּלְקַדְשׁ
שְׁמָךְ בְּעוֹלָמָה • תָּגֵן עָלֵינוּ

בְּבְרִית שְׁלוֹמָה: בָּרוּךְ אַתָּה יי הַפּוֹרֵשׁ סֶכֶת
שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל-יִירוּשָׁלַם:
לְשַׁכַּת וְשִׁמְרוֹ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשְּׁבִיט לְעִשׂוֹת אֶת-הַשְּׁבִיט לְדִרְתָם
בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹתָהּ הִיא לְעוֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עֲשָׂה
יְהוָה אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׁ:
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת-מִעַדֵי יְהוָה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: מ"ק
אֲדָנִי שִׁפְתֵי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
אֲבוֹת וַיְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מֶלֶךְ
עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן • בָּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם יי מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ •
מְבַלְלֵי חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ
לִישְׁנֵי עָפָר מִי כְמוֹהָ בָּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית
וּמַחֲיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים •
בָּרוּךְ אַתָּה יי מַחֲיֶה הַמֵּתִים:

יִשְׁעֵי אֲסֻבּוֹת שׁוֹעֵת עִמָּךְ •
 וְרַעְסוֹ עֲנָגִים בְּטוֹב טַעַמָּךְ •
 שְׂגִימָה בְּהִכְנֵעַת זָדִים
 בְּזַעַמָּךְ • פֶּאֶר וְזֶמֶר נִתְּנוּ
 לְהַנְעִימָךְ • בְּגִילָה בְּרִנָּה
 בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם •
 מִי־כִמְכָּה בָּאֵלִים יְהוָה מִי
 נֹרָא תַהֲלִית עֲשֵׂה פִלֵּא • מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְנֵיךָ
 בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מִשְׁחָה •

הלל. כו' ויירד דיר, חכט טחגע לזאג,
 רח: גחלע הלל געזאגען, חוכר טחל'ך
 רח: קחסיטען דער טחגען שפער שפער.
 געלעזען. ח' פלחלחל ויח וייעדער, געטלע
 ויח וייעדער חיין, חין יעכע: סעזטע לזכר,
 חוכר בעגרינדע, ח' סוט! חוכער היין.
 ריעזע: חזט דער חקרט חוכרעו היין!
 ח' רעפערן ויח דקרט חוכר ספרחכען:
 בהדרת קודש שוררו
 במקדשו. רוחשים שיר
 ושבח לחדשו. שלום
 תשפות להגדישו. מלך
 צור ישראל וקדושו. ברוך אתה יי גאל ישראל:
 השביבנו יי אלהינו לשלום והעמידנו מלכנו
 להי'ם ופרוש עלינו סבת שלומך ותקננו בעצה
 טובה מלפניך ורחמינו שיענו שמך והגו
 בעדנו והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב

עֲדֵי־אֵין מִסְפָּר: הַשָּׁם נִפְשָׁנוּ בְּחַיִּים וְלֹא־נָתַן
לָמוּט רִגְלָנוּ הַמְדַרְיָכָנוּ עַל־בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיִּרָם
קִרְיָנוּ עַל־כָּל־שִׁנְאֵינוּ: הָעֲשָׂה־לָּנוּ נִסִּים וּנְקָמָה
בַּפֶּרֶעַה אוֹתָת וּמוֹפְתִים כְּאֲדַמַּת בְּנֵי־חָם: הַמָּכָה
בְּעֶבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
מִתּוֹכָם לְאַחֲרוֹת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי
יַם־סוּף אֶת־רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת
טָבַע: וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ
וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
לָהּ עָנוּ שִׁירָה:

טועני נטעי צמחות ישיגו
וען העבען ווערדען דער פֿריידע
פֿילזע געניעסען חס סכות פֿעזט
ח ניס יוח חין סחטסען דייכער רעכ
טען חוין דער פֿרחטאגקייט דייכע
רעכטגווייגען החלכען (אזרחס) דער
יעכע גחטלען לערטריווערסע דיק
פֿלזעען יוח חן מיט עהספֿיכרוחטען
הערלען; לחס חיהכען חכגערייהען דוח
טוגעכד דע: חייכליגען; חהכע: (ילחק)
דער יעכע פֿרחע כחטסחפֿט ערהולט
דחרט בייס העקקען געביסע דוח
סוכח זייח חוכ: סירס; דע: חוכטולריג
גען סטחפֿעסחלערו: (יעקב) החלכען
דער חיו סוכות געוועהנט ח בירג יוח
דעזען לערטריווען חבקחטאגקייט
חוכטער דייכע: סחטסען טוטל; זעטלע
חיהכען דע: חייכען קרחע חוין חוכד
פיטלע פֿיר טחדען יוח חייגערן
כרינג עז חין ערפֿילונג דין פֿערהיי
סען; סחפֿט הינוועג דען חוכריכען
טריב לו חפֿעכטליכען חוכד געהייטען
זיכדען לערבריק דע: לחטער: געוועהנט
סטעה דער טוגענד בייח פֿערווייה
חיהר חוטה חוכר סטחנרהחפֿטיקייט
זיח דען פייערערן דער זיעבען טחגע
גכחדיג חין דערען חוכר דוח פֿיערע
פֿחקהלכען ספֿחלכחטען פֿרחכען
חוכד פֿערניק חיהר געבעט

טועני נטעי צמחות ישיגו
שובע שמחות בחג הסכות:
בסם בצל ימינה למען זכות
מאמינה נתיץ מסכות:
מחננים בלב בשר נהלים
ביחיד נתבשר בעצי הסכות:
סכה תהיה לצל עבור תם
המפצל חנה בסכות: פלטים
בצלך תסתירם צניף ישע
תסתירם מנשק לסכות: קדוש
ברית הגביר רוח טומאה
תעביר פרעות ומסכות:
שבור זרוע רשע שלח לצדק
ישע אומץ ומכות: תחון
חוגגי שבעה תופשי מגדים
ארבעה ושועתם סכות:
ישע

וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא
תִּתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֲבֹתָם מִדֶּרֶה מֵעַל הָאָרֶץ
הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וְשָׁמַתֶּם אֶת־דְּבַר־י
אֱלֹהִים עַל־לִבְכֶּם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרֹתֶם אֹתָם
לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְדָהוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם:
וּלְמִדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדָבָר בָּם בְּשִׁבְתְּכֶם
בְּבִירְתְּכֶם וּבְקִלְכֹתְכֶם בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּכֶם וּבְקוּמְכֶם:
וּכְתַבְתֶּם עַל־מִזוֹזוֹת בֵּיתְכֶם וּבְשַׁעְרֵיכֶם: לְמַעַן יִרְכּוּ
יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
לְאֲבֹתֵיכֶם לֵאמֹר לָהֶם כִּי־יִמִּי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:
בְּמִדְבָּר וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית
עַל־כַּנְפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנוּ עַל־צִיצִית
הַכֶּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם
אֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם
אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לִבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם
אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם
אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לְהֵיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: יֵשׁ לְדֶרֶךְ אֱלֹהֵיכֶם
לִחְמַת.
אֱמֶת וְאַמוּנָה כָּל־זֹאת וְקָדְשׁ עָלֵינוּ כִּי הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ הַפּוֹדֵנוּ
מִיַּד־מַלְכִּים מִלִּפְנֵי הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־הָעֲרִיצִים
הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרֵינוּ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל־
אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ הַעֲשֵׂה גְדֻלּוֹת עַד־אֵין חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת

בְּדַבְרֵי תוֹרָתְךָ וּבַמִּצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הֵם
חַיֵּינוּ וְאַרְךָ יָמֵינוּ וּבָהֶם נִהְיָה יוֹמָם וּלְיָלָה •
וְאַהֲבָתְךָ אֶל־תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים •

הוֹגֵי דַת מֶרְאֵשׁ נְסוּכָה •
וּבְאִים וּלְנִים שְׂבָעָה בַּסֶּכֶה •
זְכוּרַת הַמִּצִּיאִים וְגוֹנָנִים •
מִמֶּסּוּבָה • חוֹק אֲהֲבָתָם •
כָּלִי לַחֲשֻׁכָה •

הוֹגֵי. חִיָּהֲכֵעַן, דִּיחַ חוּט דַּעַם עוֹיִגְעַן
גְּעוּעַט־לֵעַ זִיךְ כַּעַס־חֶסֶט־יִגְעַן, כַּחַךְ דַּעַם •
זַעַן פֶּחָר־סְרִיפִס יַעֲטֹלֵט חִין דִּיחַ סוּכָה
לִיָּהֲעַן חוֹכֵר זִיעֲכַעַן סַחֲגַע דַּחְרִין וּוִיִּלְעַן,
חִיָּהֲכֵעַן לֶחֶס חֲכָגַע־דִּיָּהֲעַן חִיָּהֲרַע פֶּרְחוּח •
חִיָּגְקִיִּיט. כִּימַ זִיחַ חוֹכְסֵעַר דִּיִּכְעַן סוּסֹל,
לֶחֶס כִּיחַ וּוִיִּכְעַן עֶחָן חִיָּהֲכֵעַן דִּיִּכְעַן פֶּעַר •
חִיָּסֶכַע לִיעֲבַע.

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: יחיד אומך א מלך נאמן.
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אחד:

וְאַהֲבַתְּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּכָל־לְבָבְךָ וּכְכָל־נַפְשְׁךָ
וּכְכָל־מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי
מִצְוֶה הַיּוֹם עַל־לְבָבְךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָהּ וּדְבַרְתָּ בָּם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְךָ־כֶּתֶךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ
וּבְקוּמְךָ: וְקִשְׁרַתָּם לְאוֹת עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטַטְפֹּת בֵּין
עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתָּ שָׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
אֲנִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ כְּכָל־לְבָבְכֶם וּכְכָל־נַפְשְׁכֶם:
וְנָתַתִּי מִטַּר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִן־קוֹשׁ
וְאִסַּפְתִּי רֶגֶקְךָ וְהִירַשְׁתָּ וְיִצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשִׂדְךָ לְבֶהֱמָתְךָ וְאָכְלָתָּ וְשָׂבַעְתָּ: הַשְׁמֵרוּ לָכֶם
פִּנְיֹתֵיכֶם לְבַבְכֶם וְסִרְתֶּם וְעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְיָחַד אֶת־יְהוָה בְּכֶם

ומגס קהל יחברך.

וזהרענר דער סון ברכו ומגס,

יחברך וישתבח ויתפאר ויתרומם
 ויתנשא שמו של מלך מלכי
 המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא
 ראשון והוא אחרון ומבלעדיו
 אין אלהים סלו לרוב בערבות
 ביה שמו ועלו לפניו • ושמו
 מרומם על כל ברכה ותהלה:
 ברוך שם כבוד מלכותו לעלם ועד:
 יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

כָּרְכוּ אֶת יי הַמְּבָרָךְ:
 קוֹסְפְּרוּךְ יי הַמְּבָרָךְ לְעֵלְמוֹעַד:
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
 מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 בִּדְבָרוֹ מַעְרִיב עַרְבִים
 בַּחֲכָמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים
 וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים

וּמַחֲלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים וּמַסְדֵּר אֶת־הַכִּכְבִּים
 בְּמַשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ בְּרָצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וּלֵילָה
 גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי־חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי־אוֹר • וּמַעֲבִיר
 יוֹם וּמַבְיֵא לַיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה
 יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ • אֵל הַיּוֹקִים תָּמִיד • יִמְרוּךְ
 עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד •

ווען דער ערנסט טאג פון שבת חיס, ומגס חסן פיעלען קהלות מערבית
 פֶּחֶס מְכַרְעֵן טַחֵג: חִין וּמַכְכֵּן קַהְלוֹת מְבַעַר וְיִרְדֵּן קִיין מַעֲרִבִית גְּעוּמַגֵּס
 מִיּוֹסֵד ע"ס א"ב, וְשֵׁס הַמַּחֲזֵר יוֹסֵף הַקָּטָן בֵּר שְׁמוּאֵל הַזֶּקֶן.

אוחיו • היט דען פיער מינים * חין
 דער המכר, קמחאען זיח דמרט דיר לו
 רחוקען, חוסער פויקענסחון חוסר
 חיסעכספיען, הקך וועהעטע דמח היט
 גמורבמכר חוסחוסכדנע לולב, חוסטען
 דמך חיהרע פמהנען למהורייך וועררען
 ווח סטערנע חס היוחען!

* לולב, אתרוג, ערבה חוסר חרס.

אוֹתֵינוּ כִּידָם אֲרַבְעֵי
 מִיָּנִים • בָּאִים לְסִלְדָה בַּעֲגֹב
 וּבְמִיָּנִים • גְּמוּנֵי פִז אוֹגְדִים
 וּמִזְמַנִּים • דְּגָלֵינוּ יְשִׁים
 כְּכֹכְבֵי שָׁחַק גְּמִנִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּעְרִיב עַרְבִים:
 אֲהַבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֲהַבַת, תּוֹרָה
 וּמִצְוֹת הַקִּים וּבִישְׁפָטִים אוֹתָנוּ לְמִדָּת, עֲלֵינוּ יי
 אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁכְבָּנוּ וּבְקוּמָנוּ נְשִׁיחַ בְּהַקְדִּיף, וְנִשְׁמַח

בדברי

3 1/2

(Sukkoth.)

לא תבשׁי ולא תכלמי • מה תשתוּחתי ומה תהמי • בך
יהסו עניי עמי • ונכנתה עיר על-הלל^{לכה} :

ו הוּן למשפה שאסוף • ורחקו כל-מבלעיה • ישיש עליך
אלהיה • כמשוש חתן על-כלה^{לכה} :

י מין ושמאל תפרוּצי • ואת־י תעריצי • על-יד-איש בן
פרצי • ונשמחה ונגילה^{לכה} :

בואי בשלום עמרת בעלה • גם בשמחה ובצלה •
הוף אמוני עם סגלה • בואי כלה • בואי כלה^{לכה} :

צ מזמור שיר ליום השבת : טוב להודות לַיִי ולומר
לשמך עליון : להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות :

עלי עשור ועלי-גבול עלי רגיון בכנור : כי שמחתני
י בפעלה במעשי ידיך ארגן : מרגד לו מעשיה^י :

מאד עמקו מחשבתך : איש בער לא ידע וכסיל לא-
יבין את-זאת : בפרח רשעים וכמו-עשב ויציצו כל-

פעלי און להשמדם עדי-עד : ואתה מרום לעלם יי :
כי הנה איביה יי כי-הגרה איביה יאבדו יתפרדו כל-

פעלי און : ותרים בראים קרני בלתי בשמן רענן :
ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני :

צדיק בתמר יפרח בארז בלבנון ישגור : שתולים
בבית יי בחצרות אהינו יפריחו : עוד ינוכח בשיבה שנים

ורעננים יהיו : להגיד כי-ישר יי צורי ולא-על-לחה בו : עיני
צג יי מלך גאות לבש לבש יי עז התאזר אף-תכון תכל כל-

תמוט : נכון כסאך מאן מעולם אתה : נשאו נהרות
יי נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים : מקלות ומים

רבים אדירים משבריים אדיר בפרוץ יי : עדותיה
נאמנו מאד לביתך נאווה קדש יי לארץ ימים : * עפ"א

מִי־שָׂרִים מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בִּיעֲקֹב אֶתֶּה עֲשִׂיתָ: ס' רוממו יי
 אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַדָּם רִגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: ק' משה ואהרן
 בְּכִהְיֵנוּ וְשִׁמוֹאֵל בְּקָרְאִי שְׁמוֹ קָרְאִים אֵל יְהוָה וְהוּא יַעֲנֵם:
 בְּעֲמוּד עָנָן יִדְבָּר אֲלֵיהֶם שָׁמְרוּ עֲדָתוֹ וְחֻקֵּי נֶתֶן לָמוֹ: ק' יי
 אֱלֹהֵינוּ אֶתֶּה עֲנִיתָם אֵל נִשְׂאָהִיית לָהֶם וְנִקָּם עַל עֲלִילֹתָם:
 קו"ס רוממו יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַדָּם קָדְשׁוֹ בִּי קָדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ:
 כט"ס מִזְמוֹר לְדָוִד הָבֹו לַיהוָה בְּגִי אֱלֹהִים הָבֹו לַיהוָה כְּבוֹד וְעֹז:
 ק' הָבֹו לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהִדְרַת קֹדֶשׁ:
 ס' קוֹל יְהוָה עַל הַמַּיִם אֶל־הַכְּבוֹד הַרְעִים יְהוָה עַל־מַיִם
 רַבִּים: ק' קוֹל יְהוָה בִּכְחַת קוֹל יְהוָה בְּהִדְרָה: ס' קוֹל יְהוָה שִׁבְרָה
 אֲרָזִים וַיִּשְׁבֹּר יְהוָה אֶת־אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן: ק' וַיִּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל
 לְבָנוֹן וַיִּשְׁרִיזֵן כְּמוֹ בֶן־רֵאמִים: ס' קוֹל יְהוָה חָצַב לַהֲבוֹת
 אֵשׁ: ק' קוֹל יְהוָה יַחִיל מִדְּבַר יַחִיל יְהוָה מִדְּבַר קֹדֶשׁ:
 קוֹל יְהוָה יַחֲלִל אֵילֹת וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרֹת וּבִהִיבֵלּוּ כֵּלָו אָמַר
 כְּבוֹד: ק' יְהוָה לִמְבוֹל יֵשֶׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם:
 קו"ס יי עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֶךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:
 לְכָה רוּדִי לְקַרְאֵת כִּלְיָה • פְּנֵי שַׁבָּת נִקְבְּלָה: לְכָה
 שְׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדָבוֹר אֶחָד • הַשְׁמִיעֵנוּ אֵל הַמְּיוֹחָד • יי אֶחָד
 וְשִׁמוֹ אֶחָד • לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת וּלְתַהֲלָה: לכה
 לְקַרְאֵת שַׁבָּת לָכֹו וּנְלָכָה • כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה • מִרְאֵשׁ
 מִקְדָּם נְסוּכָה • סוּף מַעֲשֵׂה בְמַחְשָׁבָה תַּהֲלָה: לכה
 מִקְדָּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה • קוֹמִי צֵאִי מִתּוֹךְ תְּהַפְכָה • רַב
 לָהּ שַׁבָּת בְּעַמְּקֵי הַבָּא • וְהוּא יַחֲמוֹל עֲלֶיךָ חֲמִלָה: לכה
 הַתְּנַעֲרִי מֵעַפָּר קוֹמִי • לְבָשִׁי בְּגָדֵי תַּפְאֶרֶת עָמִי • עַל־יַד
 בֶּן־יִשִּׁי בֵּית הַלְּחָמִי • קִרְבָּה אֶל־נַפְשִׁי גִּאֲלָה • לכה
 הַתְּעוֹרְרִי הַתְּעוֹרְרִי • כִּי בָא אֲוֶרֶךְ קוֹמִי אֲוֶרֶי • עוֹרִי עוֹרִי
 שִׁיר דְּבָרִי • כְּבוֹד יי עֲלֶיךָ נִגְלָה: לכה

קדש חילו מפניו כל הארץ: ק' אמרו בגוים יי מלך אף
תכון תכל כל תמוט ידיו עמים במישרים: י' שמחו השמים
ותגל הארץ ירעם הים ומלאו: ק' יעלו שרי וכל אשר בו אז
ירגנו כל עצי יער: קו"ס לפני יי כי בא כי בא לשפט הארץ
ישפט תכל בצדק ועמים באמונתו:

צו"ס יי מלך תגל הארץ. שמחו אלים רבים: ק' ענו וערפל
סביבו צדקו משפט מכון בסאו: ס' אש לפניו תלה ותלהט
סביב צדיו: ס' האירו ברקיו תכל ראתה ותחל הארץ:
ק' הרים כדונג נמסו מלפני יי מלפני אדון כל הארץ:
ק' הגירו השמים צדקו וראו כל העמים כבודו: ס' יבשו כל
עברי פסל המתהללים באלילים השתחוו לו כל אלהים:
ק' שמעה ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה למען משפטיה
יי: ס' כי אתה יי עליון על כל הארץ מאד געלית על כל אלהים:
ק' אהבי יי שנאו רע שמר נפשות חסידיו מיד רשעים
יצילים: ס' אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה: קו"ס שמחו
צדיקים ביי והורו לזכר קדשו:

צח"ס מזמור שירו ליי ושיר חדש כי נפלאות עשה הו' שיעה
לו ימינו וזרוע קדשו: ק' הודיע יי שועתו לעיני הגוים גלה
צדקתו: ס' זכר חסדו ויאמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי
ארץ את שועת אלהינו: ק' הריעו ליי כל הארץ פצחו ורגנו
וזמרו: ס' זמרו ליי בכנור בכנור וקול זמרה: ק' בחצצרות
וקול שופר הריעו לפני המלך יי: ס' ירעם הים ומלאו תכל
ויושבי בה: ק' נהרות ימחאו כף יחד הרים ורגנו: קו"ס לפני
יי כי בא לשפט הארץ ישפט תכל בצדק ועמים במישרים:
צט"ס יי מלך ירגזו עמים ישב כרובים תנוט הארץ: ס' יי
בציון גדול ורם הוא על כל העמים: ס' יודו שמה גדול
ונורא קדוש הוא: ק' ועז מלך משפט אהב אתה בוננת

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום :
 אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום
 ונפשי בעפר לכל תהיה : פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרהוק
 נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם.
 עשה למען שמך עשה למען ימינה עשה למען קדשתך עשה למען
 תורתך • למען יחלצון ידיך הושיעה ימינה ועגני : יהי רצון
 אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי : עושה שלום במרומו
 הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן : יהי רצון
 לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה
 בימינו ותן חלקנו בתורתך : ושם נעבדך יי.

קבלת שבת

צה ס' לכו נרננה ליי גריעה לצור ישענו : ק' נקדמה פניו
 בתורה בזמרות גריע לו : ס' כי אל גדול יי וכלה גדול על
 כל אלהים : ק' אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו :
 ס' אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו : ק' באו
 נשתחוה ונברעה נברכה לפני יי עשנו : ס' כי הוא אלהינו
 ונאנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקולו תשמעו :
 ק' אל תקשו לבבכם במריבה כיום מסה במדבר :
 ס' אשר גסונוי אבותיכם בחנונוי גם ראו פועלי : ק' אך בעים
 שנה אקוט בדור ואומר עם תעי לבב הים והם לא ידעו
 דרכי : ס' ק' אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי :
 צו ס' שירו ליי שיר חדש שירו ליי כל הארץ : ק' שירו ליי
 ברכו שמו בשורו מיום ליום ישועתו : ס' ספרו בגוים כבודו
 בכל העמים נפלאותיו : ק' כי גדול יי ומהלל מאד נורא
 הוא על כל אלהים : ס' כי כל אלהי העמים אלילים ויי שמים
 עשה : ק' הוד והדר לפניו עז ותפארת במקדשו : ס' הבו
 ליי משפחות עמים הבו ליי כבוד ועז : ק' הבו ליי כבוד
 שמו שאו מנחה ובאו להצרותיו : ס' השתחוו ליי בהדרת

שִׁמְעֵנוּ קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חַסֵּד וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל
 בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תַּפְלָתֵנוּ כִּי מֵאֵל שׁוֹמֵעַ
 תַּפְלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה. וּמִלִּפְנֵיךָ מַלְכֵנוּ רִיקָם
 אֵת תַּעֲיִבֵינוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלַת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל
 בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תַּפְלָה:

רִצָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהָשִׁיב אֶת
 הָעֲבוּרָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה
 תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד. עֲבוּרַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:
 וְתַחֲנוּנָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹכֶה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
 הַמְּחַיֵּי שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן:

מִזְדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ כָּל
 בְּשָׂר וְיֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית בְּרָכוֹת
 וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
 עַל שֶׁחַיֵּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ בֶּן תַּחֲיִינוּ
 וְתַקִּימָנוּ וְתַאֲכִילֵנוּ לִיּוֹתֵינוּ לַחֲצֹרֹת
 קָדְשֶׁךָ לְשִׁמְךָ הַקָּדוֹשׁ לְעֵשֶׂת רָצוֹנָךָ
 וְלַעֲבֹדָה בְּלִבִּי שָׁלֵם עַל שְׂאֵתָנוּ
 מִזְדִּים לָךְ. בָּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:
 נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עָרֵב וּבֶקֶר וְצַהֲרַיִם.
 הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא־תָמוּ חַסְדֶּיךָ
 מִעוֹלָם קוֹיֵנוּ לָךְ:

וְעַל כָּל־מַעֲלֹת וְיִתְרוֹמָם שִׁמְךָ מַלְכֵנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וְיִהְיֶה לָּךְ אֶת שִׁמְךָ בְּאַמְתָּהָא יִשְׁוֹעֲתָנוּ
 וְעִזְרָתָנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ נֶאֱמָה לְהוֹדוֹת:
 שְׁלוֹם רַב עַל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ הַשְׂשִׁים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא
 מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל הַשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת־עַמֶּךָ
 יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁלּוֹכָהּ.

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשֵׂא נָס לְקַבֵּץ
 גְּלוּתֵנוּ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי מִקְבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
 הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָר־אֲשֶׁנָּה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְחִלָּה
 וְהַסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְחָה וּמָלוּךְ עָלֵינוּ אַתָּה יי
 לְבָדָהּ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדִּיקֵנוּ בְּמִשְׁפָּט. בָּרוּךְ
 אַתָּה יי מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:
 וּלְמַלְשִׁינִים אַל־תְּהִי תִקְוָה וְכָל־עוֹשֵׂי רָשָׁעָה
 כִּרְגַע יִאֲבְדּוּ וְכָל־מַהֲרָה יִכָּרְתוּ וְהַזֵּדִים מַהֲרָה
 תַעֲקֹר וְתִשְׁכַּר וְתִמְגַּר וְתִכְנִיעַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:
 עַל־הַצַּדִּיקִים וְעַל־הַחֲסִידִים וְעַל־זִקְנֵי עַמְּךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלִטַּת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצַּדִּיק
 וְעָלֵינוּ יְהִמוּ רַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב
 לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאֵמֶת וְשִׁים חֲלָקֵנוּ
 עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא יִבּוֹשׁ כִּי־יִבָּךְ בְּטוּחֵנוּ. בָּרוּךְ
 אַתָּה יי מוֹשְׁעֵן וּמַבְטָח לַצַּדִּיקִים:
 וּלְיְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ בְּרַחֲמִים תִּשׁוּב וְתִשְׁכּוֹן
 בְּתוֹכָהּ כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבָנָה אוֹתָהּ בְּקֶרֶב בְּיָמֵינוּ
 בְּגִין עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מַהֲרָה לְתוֹכָהּ תִּכְבֵּן.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:
 אֶת־צִמְח דָּוִד עַבְדְּךָ מַהֲרָה תַצְמִיחַ וּקְרָנוּ
 תָרוּם בִּישׁוּעָתְךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קוִיֵּנוּ כָּל־הַיּוֹם.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי מַצְמִיחַ קָרוֹן יְשׁוּעָה:

מכלל כל חיים בקסדר מנחה מתים ברחמים רבים סומך
 נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
 לישני עפר מי כמותך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית
 ומחיה ומצמיח ישועה: ונאמן אתה להחיות מתים.
 ברוך אתה יי מחיה המתים: כס"ץ אומר קדושת נקדש.

אתה קדוש ושמך קדוש וקדשים בכל יום יהללוך סלה:
 ברוך אתה יי האל הקדוש:

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה. חננו
 מאתך דעה בינה והשכל. ב"א יי חונן הדעות:
 השיבנו אבינו לתורתך וקרבנו מלכנו
 לעבודתך והחזירנו בתשובה שלמה לפניך.
 ברוך אתה יי הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי
 פשענו כי מוהל וסולח אתה. ברוך אתה יי חונן
 המרבה לסלות:

ראה בענינו וריבה ריבנו וגאלנו מהרה למען
 שמך כי גואל חזק אתה. ברוך אתה יי גואל ישראל:
 רפאנו יי ונרפא דושיענו ונושעה כי תהלתנו
 אתה. ותעלה רפואה שלמה לכל מכותינו.
 כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה. ברוך
 אתה יי רופא חולי עמו ישראל:

ברך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת
 ואת כל מיני תבואתה לטובה ורתן ברכיה
 על פני האדמה ושבוענו מטובה וברך שנתנו
 בשנים הטובות. ב"א יי מברך השנים:

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה:
אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי אלהיו:
תהלה לדוד ארוממה אלהי המלך ואברכה שמך לעולם
ועד: בכל יום אברכה ואתללה שמך לעולם ועד: גדול יי
ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך
וגבורתך יגידו: הדר כבוד רהוקך ודברי נפלאותך
אשיחה: ועוזו נוראותך יאמרו וגדלותך אספרנה: זכר
רב טובך יביעו וצדקתך יבגנו: חנון ורחום יי אלה אפים
וגדול חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יי
כל מעשיך וחסידך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו
וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר
מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל
דור ודור: סומך יי לכל הנפלים וזוקק לכל הכפופים: עיני
כל אליה ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח
את ידה ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד
בכל מעשיו: קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראהו
באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם:
שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת
יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:
ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:
אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא
אל עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזוכר חסדי
אבות ומביא גואל לבני כניהם למען שמו באהבה:
מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יי מגן אברהם:
אתה גבור לעולם יי כחיה מתים אתה רב להושיע:

סדור ערוב תבשילין ודיניו.

ר"ה וכן חג הסוכות לא יחול כי אם באחד מימי ב' ג' ח' ז', ואם חל
ביום ה' או בריכים לעשות ערובי תבשילין קודם י"ט, וכך מעשהו, לוקחין
פת שלם וכזית תבשיל, או בשר או ביצה כלו"ו ומניחין אותם על הפת; ובעל
הבית או מי שעשה בעירוב בשבילו יתן העירוב לחברו שאינו סומך על אולחנה,
שיזכה בעירוב זה ג"כ לשאר ישראלים הדרים בעיר הזאת ששכחו ולא עשו
ערוב, ופריך הזוכה להגניה בעירוב טפח ממקום שהוא מונח עליו, ומור
בעל הבית ונעלו מיד הזוכה ומנרך:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו על מצות ערוב;
בהרין ערובא יהא עירא לנא למיפא ולבשלא ולאטמנא
ולאדלקא שרגא ולמעבד כרצונא מיומא טבא
לשבתא לנו ולכל הדורים בעיר הזאת:

והער קיין לה"ק דערסטעהם דער חוג חוץ חוץ דיטט זינגען:
דורך דיגען ערוב ויח עזחוכי ערלויכט, לו במקקען, לו קהכען, טשייגען ווהרם לו
ערהחוטען, ליכטער חלולנידען, חונד חיבערהויפט חללעו כחטהיגע סתן י"ט חוץ
שבת לו דערריכטען; וך ווקהל חוכו סל; יעדעס דער חין דיעזעס פרטע ווקהכט.

מחזור

להגהסוכות

ליום ראשון וליום שני

ולשבת שבתוכו.

מדויק היטיב ומתורגם אשכנזית מלה במרה.

וכל התפלות והפיוטים כמנהגם, וכל הענינים איש איש על רגלו
חונים, כל אחר על מקומו מכוונים, לא מאוחרים ולא מוקדמים,
ובלי חסרון יחידו יהיו תמים.

פירדא

שנת תר"ו לפ"ק.

Fürth,

Druck und Verlag von Zündorffer und Sommer.

1846.

A/53/265

Ma'azor MeduyaXD6k het'ev u-meturgam ashkenazit milah be-milah

Bd.: [3,1]

Fürth 1846

A.hebr. 985 z-3,1

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10240342-5